

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2015

Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταϊνάρου

04-05/09/2015

Η επίσκεψη στο Νεκρομαντείο Ταϊνάρου στις 4-5 Σεπτεμβρίου 2015, ήρθε ως συνέχεια της εργασίας του Θερινού Ηλιοστασίου 2015 στο Οροπέδιο των Μουσών του Ολύμπου, όπου και ειπώθηκε αρχικά για την ιδιαιτερότητα του άξονα που ενώνει το Ταίναρο με την ενεργειακή πύλη που βρίσκεται πίσω από τον Μύτικα.

Φτάσαμε στο Ταίναρο στις 18:30 μμ και πήραμε χρόνο για να επισκεφτούμε ό,τι απέμεινε από το ιερό του Ασφάλειου Ποσειδώνα, (που τώρα σχηματίζει τον ναό των Ασωμάτων) και το Ρωμαϊκό λουτρό και να περπατήσουμε μέχρι τον φάρο, το νοτιότερο σημείο της ηπειρωτικής Ευρώπης.

Η εργασία στο Ταίναρο ξεκίνησε με σπονδή στις 21:00 μμ, την οποία ακολούθησε ολονυχτία στην παραλία με ομαδικές ανώτερες επικοινωνίες, ατομική εσωτερική εργασία στο Νεκρομαντείο και διαλογισμό μέχρι τις 07:00 πμ της επομένης.

Πιστεύω ότι οι ενδιαφερόμενοι θα έβρισκαν ιδιαίτερα ενδιαφέρον το να ακούσουν τα ηχητικά αρχεία, καθώς ο παφλασμός του κύματος και οι ήχοι της νύχτας δίνουν μια κάπως πιο ολοκληρωμένη εικόνα της εμπειρίας που βίωσε η ομάδα σε αυτή την επίσκεψη. Όσο για τη φανταστική θέα του καθαρού, έναστρου ουρανού, είχαν το προνόμιο να τον απολαύσουν μόνο όσοι συμμετείχαν με φυσική παρουσία στη συνάντηση.

.....

Νεκρομαντείο Ταινάρου 04-05/09/2015 ~21:30 μμ

Πρώτη επικοινωνία:

«Ο Πλούτωνας για τον Μύθο της Αρπαγής της Περσεφόνης.»

Άννα: Έπρεπε να περιμένουμε να σκοτεινιάσει, να πάει 9:00 η ώρα όπως ζητήθηκε, για να γίνει η σπονδή.

.....

Δίας – Ποσειδώνας – Πλούτωνας:

Μπορεί να μη σας αρέσει και πολύ εδώ -όχι σε όλους... Κάποιοι το βρίσκετε γραφικό αυτό το μέρος, κάποιοι όχι τόσο. Είναι σίγουρα ένα σχετικά ερημικό μέρος και ναι, είναι το νοτιότερο άκρο της Ελλάδας. *[Σημ. εννοείται, της ηπειρωτικής Ελλάδας]*

Σ' αυτόν τον τόπο, ο περίφημος Ορφέας πλησίασε κάποτε για να εισέλθει στον Άδη, να βρει την αγαπημένη του και να τη φέρει πίσω. Εδώ λέγεται επίσης, ότι ήρθε ο Ηρακλής, για να εκτελέσει τον 12^ο και τελευταίο άθλο του, το να φέρει δηλαδή τον Κέρβερο στον βασιλιά Ευρυσθέα. Από εδώ μπήκε στον Άδη και ανέσυρε τον Κέρβερο.

Όλα αυτά είναι παραδόσεις, μύθοι, θρύλοι. Ο λόγος που είστε εσείς εδώ απόψε είναι να τιμήσετε τον Δία, τον Ποσειδώνα τον Ενάλιο, τη Δήμητρα, την Περσεφώνη, τον Πλούτωνα, τον Ορφέα και την Ευρυδίκη. Και ακόμα, να δείτε μέσα σας τον Ηρακλή που κατεβαίνει στον Άδη.

Ως Νεκρομαντείο, Νεκυιομαντείο για την ακρίβεια, είχε μεγάλη φήμη. Ερχόντουσαν οι άνθρωποι να πάρουν πληροφορίες, χρησμούς από τους νεκρούς. Εμείς δεν θα κάνουμε αυτό απόψε αλλά θα πάμε λίγο πιο βαθιά, εκεί που προστάζει η καρδιά. Στο τέλος αυτής της επικοινωνίας θα σταθεί η Άννα μέσα απ' το κατώφλι της σπηλιάς, της εισόδου προς τον Άδη, αφού θα έχει περάσει η ίδια στον Άδη και, ένας-ένας, μία-μία, θα οδηγήστε εκεί, όχι τόσο για να πάρετε το χρησμό σας αλλά για να δείτε, να πάρετε μια γεύση του Άδη για τον οποίο σας μιλάμε. Ο Σ. θα βρίσκεται μέσα επίσης, στην είσοδο της σπηλιάς, ο Γ. απ' έξω θα οδηγεί όσους πρόκειται να μπουν, έναν-έναν, μία-μία. Τα παιδιά δεν χρειάζεται να πάρουν μέρος σε αυτό. Επίσης, δεν είναι απαραίτητο για όλους να το κάνετε αυτό. Είναι μια δυνατή στιγμή στη γήινη εμπειρία σας. Η Άννα θα κατέβει στον Άδη και θα ανέβει σε τρεις μήνες. Από εκεί σας οδηγεί.

Και έτσι, καθώς ακούτε τον παφλασμό της θάλασσας στα βότσαλα, **αφήστε το νερό να παρεισφρήσει** μέσα από τα βότσαλα, να φτάσει τα πόδια σας, να τα γλύψει, να σας τυλίξει, να σας βρέξει γλυκά, απαλά, **και τελικά να σας περικλύσει σε μία σταγόνα νερό.**

Η είσοδος στο Άδη γίνεται από το νερό, όπως καταλαβαίνετε. **Γίνεται από εκείνο το στοιχείο που είναι ο καταγραφέας της μνήμης, το στοιχείο που έχει τη μνήμη. Το στοιχείο του συναισθήματος, του θυμικού.** Μέσα από εκεί τολμάτε να πλησιάσετε, μέσα από το συναισθηματικό πεδίο τολμάτε να πλησιάσετε το ασυνείδητο του Άδη. Οι μορφές που βλέπετε να σχηματίζονται, σχηματίζονται μέσα από το νερό. Είναι ο παράγοντας που μορφοποιεί. **Οι πληροφορίες που παίρνετε από τον Άδη σχηματίζονται στο νερό, παίρνουν συγκεκριμένη μορφή.**

Το νερό είναι επίσης εκείνο που καθαρίζει, το στοιχείο που καθαρίζει. Ξεπλένει. Ξεπλένει από τις μορφές που είχατε ενδυθεί, τις μορφές που είχαν προσκολληθεί επάνω σας. Ένα ωραίο λουτρό σας καθαρίζει... να, σαν εκείνο το Ρωμαϊκό λουτρό. *[Αναφέρεται στα ερείπια ενός αρχαίου Ρωμαϊκού λουτρού που βρίσκονται λίγο πιο πέρα από το Νεκρομαντείο του Ταινάρου, στο δρόμο προς τον φάρο.]*

Μια μέρα σαν αυτή η πύλη του Άδη ανοίγει. Και ανοίγει υπό την επίβλεψη του Διός του Υψίστου. **Υπάρχει μία καίρια ευθυγράμμιση που επιτρέπει τη σύνδεση των τριών όψεων του Πατέρα: του Δία, του Ποσειδώνα και του Άδη.** Οι τρεις ευθυγραμμίζονται.

Δεν ξέρετε τι να περιμένετε και το μυαλό σας δεν έχει αδειάσει αρκετά ακόμα. Είστε σε αμηχανία κάποιοι, σε προσδοκία του άγνωστου και ζητάτε να εφεύρετε συνθήκες που θα σας βοηθήσουν να προχωρήσετε. Και όμως, το απαραίτητο είναι να κρατήσετε τον νου σας καθαρό και άδειο. Ο ρυθμικός ήχος του παφλασμού είναι εξαιρετικός. Αφήστε τον Ποσειδώνα, τον Θεό των υδάτων, τον Ενάλιο Ποσειδώνα, να σας αγκαλιάσει με το νερό. **Βρίσκεστε σε μια σταγόνα νερού, μια υδάτινη σφαίρα.**

Ο Δίας χωρίζει στα δύο. Σήμερα, ο Δίας χωρίζει στα δύο το εγώ, το υπερεγώ και το ασυνείδητο. **Χωρίζεται το εγώ από το ασυνείδητο και το βάρος πέφτει στο δεύτερο. Μέσα από αυτόν τον διαχωρισμό, γίνεται η βουτιά στον Άδη.** Το συνειδητό θα παραμείνει και θα λειτουργεί στη γήινη πραγματικότητα αλλά ένα μεγάλο μέρος της συνειδητότητάς σας θα βυθιστεί και θα επισκεφτεί άλλες περιοχές. Και μη μπερδεύεστε από το γεγονός, ότι χρησιμοποιούμε όρους ψυχολογίας για να περιγράψουμε αυτά τα πεδία. Το κάνουμε για να σας βοηθήσουμε να βρείτε σημεία σύνδεσης, σημεία αναφοράς. Η σημερινή βραδιά είναι αφιερωμένη στον Πλούτωνα, τον Άδη –το θέλει πολύ αυτό! Και ο Ποσειδώνας βρίσκεται εδώ για να στηρίξει αυτήν την τιμητική βραδιά.

Ποσειδώνας:

Δεν είμαι κοντά σε όλους ακόμα. Περιμένω να μου δώσετε γραμμή πλεύσης. Περιμένω να μου δώσετε την άδειά σας. Δεν την έχετε δώσει όλοι, όσοι θα συμμετάσχετε σε αυτή τη βραδιά. Αν νιώσετε ότι δεν μπορείτε να το κάνετε, είναι εντάξει αλλά θα χρειαστεί να γίνει κάποια άλλη φορά. Να επανέλθετε δηλαδή εδώ και να κάνετε αυτό το ίδιο πράγμα.

«Είναι μία σπηλιά που δεν πάει πουθενά, είναι μία γούβα στον βράχο. Με δύο μικρά κολωνάκια. Δεν είναι καν ένα μεγάλο σπήλαιο. Πώς μπορείς να μπεις στον Άδη από εδώ;»

Εσείς γιατί περιμένετε να μπείτε στον Άδη, αλήθεια, με το φυσικό σας σώμα; Έτσι πιστεύετε ότι γίνεται; Πιστεύετε ότι ο Όμηρος που έβαλε τον Οδυσσέα να κάνει όλα τα μεγάλα του ταξίδια, σκέφτηκε ότι αυτά τα έκανε με το φυσικό του σώμα; Ότι όταν οι αρχαίοι σας πρόγονοι μιλούσαν για το ταξίδι του Ηρακλή, τον άθλο του Ηρακλή και την κατάβασή του στον Άδη, αναφέρονταν στο φυσικό του σώμα; Όσοι έχετε λάβει τη μύηση των Μικρών Ελευσινίων, ήδη έχετε ενδυθεί το ρόλο του Ηρακλή.

Πλούτωνας:

Θα ζητήσω να μ' αφήσετε να σας αγγίξω. Ο Ποσειδώνας σας έχει τυλίξει σε μια υδάτινη σφαίρα και μέσα απ' αυτή έρχομαι εγώ και απλώνω το χέρι μου και χαϊδεύω τα μαλλιά σας. Ποια είναι η διαφορά; Εδώ δεν έρχομαι για να κλέψω καμία Περσεφόνη. **Εδώ είναι ο τόπος στον οποίο έρχεστε οικειοθελώς.** Και αυτή είναι μία πολύ μεγάλη διαφορά, πραγματικά. Έρχεστε οικειοθελώς σε μένα.

Ο Ραδάμανθους, ο Μίνως και ο Αιακός, οι τρεις Κριτές βρίσκονται κοντά μου επίσης – οι Κριτές των ψυχών. Σήμερα θα γίνει μία κρίση.

«Πολύ ωραίος είσαι Άδη», θα πει κάποιος. «Εμείς ήρθαμε να κάνουμε μία ολονυχτία προς τιμήν σου κι εσύ μας περνάς από κρίση. Καταπληκτικά!»

Θα σας συνιστούσα να το δεχτείτε ανεπιφύλακτα. Η αλήθεια είναι, ότι οι αρχαίοι σας πρόγονοι έτσι πίστευαν για τους τρεις κριτές του Άδη αλλά εσείς έχετε τους δικούς σας Κριτές. Οι Κριτές αλλάζουν, δεν παραμένουν οι ίδιοι. Φυσικά, θα πείτε: «Μάθαμε πάρα πολλά μέχρι τώρα και υποψιαζόμαστε ότι αυτοί οι Κριτές είμαστε εμείς οι ίδιοι, υποψιαζόμαστε ότι αυτοί οι Κριτές είναι ο Εαυτός μας.»

Μπορείτε να υποψιάζεστε ό,τι θέλετε. Υπάρχει ένα γεγονός. Αυτοί **οι Κριτές είναι παρόντες.** Όπως και αν θέλετε να τους δείτε, όπως και αν τους ονοματίζετε, είναι οι Κριτές του Άδη, οι Κριτές των ψυχών στον Άδη και η αλήθεια είναι ότι κάθε ψυχή που εισέρχεται, τους συναντά.

Τι γίνεται με τις ψυχές που έρχονται σαν απλοί επισκέπτες μέσα από αυτή την πύλη; Κρίνονται και αυτές; **Εάν δεν κρινόντουσαν, ο Ηρακλής δεν θα χρειαζόταν να περάσει από κάθαρση και να πάρει την Ελευσίνα Μύηση πριν εισέλθει στον Άδη για να ολοκληρώσει τον δωδέκατο και τελευταίο άθλο του.** Επειδή κρίνονται, συμβαίνει αυτό.

Έτσι, όποιος θέλει να περάσει στον Άδη, να συνδεθεί με τον Άδη, μπορεί να το κάνει, με την προϋπόθεση ότι θα περάσει από αυτή την ιδιότυπη κρίση.

«Μη κρίνετε ίνα μη κριθείτε, μας είπε κάποτε ο Ιησούς», ακούω να λέει κάποιος άλλος, «κι εμείς έχουμε πάψει να κρίνουμε και περιμένουμε επίσης να μη κριθούμε.»

Χαχαχαχαα! [γελάει] Θα γελάσω... θα γελάσω... επιτρέψτε μου να γελάσω!

Νομίζετε ότι έχετε πάψει να κρίνετε! Κάποιοι δεν νομίζετε καν. Η αλήθεια είναι ότι προσπαθείτε. Είστε σε καλό δρόμο. Αλλά **σε κάθε περίπτωση, η κρίση θα γίνει.** Το γεγονός ότι κάποιος μαθαίνει να απέχει από την κριτική, βοηθά πάρα πολύ την ψυχή του σε αυτή την τελική κρίση, δεν σημαίνει όμως ότι δεν γίνεται κρίση. Και αυτή η κρίση, για κάποιον που βρίσκεται στο γήινο πεδίο –και εξακολουθεί να βρίσκεται μετά από αυτήν– είναι αφάνταστα σημαντική. Δεν μπορείτε να το φανταστείτε, δεν μπορώ κι εγώ να σας περιγράψω το πόσο σημαντική είναι. Σε σημερινούς όρους, θα λέγατε «καθάρισε το κάρμα του» (αρκετά μεγαλόσχημα, φανφαρόνικα).

Πρόκειται για κάτι ακόμα βαθύτερο. **Πρόκειται για απαλοιφή εγγραφών.** Μια απαλοιφή που δημιουργεί και πάλι μια λευκή πλάκα, για να αρχίσετε να γράφετε επάνω της από την αρχή. Και όχι, δεν μοιάζει αυτό με άλλα πράγματα που έχετε κάνει, είναι κάτι τελείως μοναδικό. Όχι επειδή εμπλέκομαι σε αυτό εγώ και εμπλέκονται οι Ολύμπιοι και όχι οι υπόλοιποι Δάσκαλοι με τους οποίους δουλεύετε, αλλά γιατί **η δόνηση είναι μοναδική. Τι άλλο να κάνει κανείς σε ένα ονειρομαντείο, σε ένα νεκρομαντείο; Να καλέσει νεκρούς να του δώσουν πληροφορίες; Όχι. Αλλά γίνεται ο ίδιος νεκρός για να μάθει αυτό που τον αφορά και για να ανασύρει όλα όσα επιθυμεί.**

Είναι μία μεγάλη βραδιά. Δεν προσπαθώ να σας φάω τον χρόνο, μιλώντας αργά και μη προχωρώντας αρκετά γρήγορα για κάποιους, αλλά την ώρα που σας μιλώ, ήδη σας αγγίζω. Το χέρι μου απλώνεται στην υδάτινη σφαίρα μέσα και σας χαϊδεύει τα μαλλιά, σας χαϊδεύει το μάγουλο, παίζει λίγο με τα χείλη σας. Ένα χέρι είναι αρκετό για την ώρα.

Κάτι ήξερε ο Ορφέας που ήρθε στον Άδη μέσω θαλάσσης, ε; Κάτι ήξερε αυτή η αρχαία, πανάρχαια ψυχή. Γνώριζε πολύ καλά τις ιδιότητες του νερού –τις μυστικές του ιδιότητες. Γνώριζε ότι αυτή η υδάτινη σφαίρα που τώρα σας τυλίγει ισοδυναμεί με την Άκασα. Σε μια πολύ περίεργη σύνθεση

και αντιστοιχία, ισοδυναμεί με την Άκασα. Για να μπορέσετε να πάτε πιο βαθιά, κρατήστε την υδάτινη σφαίρα γύρω σας όλη αυτή τη νύχτα. Βρίσκεστε μέσα στο νερό.

Εκείνοι που βλέπουν, ίσως έχουν αντιληφθεί ήδη την Εκάτη να στέκεται στην είσοδο του Νεκρομαντείου με τους πυρσούς της, έτοιμη να παραλάβει τον καθένα και την καθεμιά. Αλλά δεν θα ξεκινήσουμε ακόμα. Χρειάζεστε κι άλλο χρόνο. Χρειάζεστε χρόνο για να νιώσετε το χάδι μου. Μη φοβάστε, το χέρι μου δεν θα σας χώσει με τη βία ή ύπουλα δυο-τρία σφυριά από ρόδι στο στόμα. Το χέρι μου απλά σας χαϊδεύει.

Καθώς προχωρά η νύχτα, όλοι εσείς που λάβατε μέρος στην εργασία του Ολύμπου, επιτρέψτε με την πρόθεσή σας να γίνει η σύνδεση του χώρου του Ολύμπου με το νεκρομαντείο. Της πύλης που βρίσκεται πίσω από τον Μύτικα, με αυτόν τον χώρο.

Είναι γεγονός ότι κάποιοι σας δίνουν άλλη αντιστοιχία, του Δίου με το Ταίναρο. Θα παρακαλούσα να μείνετε στην πύλη που βρίσκεται πίσω από τον Μύτικα. Διέρχεται ο άξονας μέσα από τον χώρο των Δελφών και καταλήγει εδώ. Στα δύο άκρα του άξονα λάμπει ένα φως, ένα κερί. Αυτό το κερί, η φλογίτσα, όταν κινείται από τη μία μεριά, κινείται και από την άλλη. **Η μία φλογίτσα είναι αντανάκλαση της άλλης, καθρέφτισμα της άλλης.** Αν δείτε τη φλόγα του Ολύμπου να μετακινείται, θα δείτε και του Ταινάρου να μετακινείται. Αν του Ολύμπου δυναμώσει, θα δυναμώσει και αυτή του Ταινάρου. Η διαφορά ισορροπείται στους Δελφούς. **Το σημείο ισορροπίας είναι οι Δελφοί.**

Αφήστε λοιπόν τις δύο φλογίτσες να συνεχίσουν να καίνε, να λάμπουν στα άκρα του άξονα. Τις δικές σας φλογίτσες δείτε μοναχά, κανενός άλλου. Είναι η δική σας φλόγα. **Είναι το Ολύμπιο Φως που καθρεφτίζεται εδώ, στην είσοδο του Άδη.** Καθώς εισέρχεστε εσείς από αυτή την πύλη, η φλόγα σας θα αρχίσει να εισέρχεται στον άξονα, στο κανάλι που ανοίγει από την άλλη πλευρά. Υπάρχει μια πολύ λεπτή ισορροπία. Δεν σας ζητώ να ισορροπήσετε τις φλόγες και να τις ενώσετε στους Δελφούς. Όχι ακόμα. Χρειάζεται να παραμείνει αυτό το καθρέφτισμα.

Η ισορροπία αυτή αποκαθίσταται με το πέρασμα στην άλλη πλευρά ή το πέρασμα από την άλλη πλευρά στη δική σας. Αποκαθίσταται δηλαδή κατά την ώρα της γέννησης ή του θανάτου και οι φλόγες ενώνονται στον ενεργειακό χώρο των Δελφών, εκεί πραγματικά που βρίσκεται ο ομφαλός, ο λώρος. Προς τα μέσα ή προς τα έξω, μηδενίζονται οι αποστάσεις και οι φλόγες ενώνονται και ισορροπούν εκεί. Να κάτι που δεν γνωρίζατε. Και καθώς ισορροπούν, είτε από την μία πλευρά είτε από την άλλη, αντιλαμβάνονται τον Εαυτό. **Είναι το σημείο αντίληψης της πληρότητας του Εαυτού, της γήινης και της ουράνιας. Είναι εκεί που παύει το καθρέφτισμα, για να ξανανοιξει. Δεν παύει για να μείνει μηδενικό αλλά για να ανοίξει και πάλι σε μια νέα εκδήλωση.**

Αυτός είναι ένας από τους ρόλους που παίζουν οι Δελφοί –εκ του δελφύς, δηλαδή μήτρα. **Ο τάφος είναι μία μήτρα, γήινη μήτρα και η κοιλιά της μητέρας είναι μήτρα.**

Θα ήθελα τώρα να σας οδηγήσω να σταθείτε ψηλά, πάνω από το ιερό του Απόλλωνα στους Δελφούς. Νοερά, σταθείτε εκεί. Καθώς στέκεστε ψηλά, στην κορυφή μιας νοητής πυραμίδας που έχει της γωνίες της στις γωνίες του ιερού του Απόλλωνα και εκτείνεται πολύ ψηλά, 3,5 χιλιόμετρα επάνω, από κει επάνω κοιτάξτε προς τη γη και αφήστε το βλέμμα σας να ταξιδέψει προς τον Όλυμπο και προς το Ταίναρο. Νιώθετε τον αετό που πετά; Εκεί, σ' αυτή την κορυφή της νοητής πυραμίδας, στέκεται πάντοτε και πετά ένας αετός. Κοιτάξτε τις φλόγες στο ένα και στο άλλο άκρο του άξονα και αφήστε τις να ενεργοποιηθούν από την επίγνωσή σας τώρα. Καθώς τις κοιτάτε μία-μία ξεχωριστά, το βλέμμα σας μεταφέρει επίγνωση. Το βλέμμα σας μορφοποιείται στον Οφθαλμό του Ώρου και κοιτά και προς τις δύο πλευρές. Και τώρα, μαζέψτε την ενέργεια γρήγορα από τις φλόγες στο κέντρο που βρίσκεστε. ΓΡΗΓΟΡΑ! Μην μείνετε περισσότερο εκεί!

Κατεβαίνετε από την κορυφή της πυραμίδας στο κέντρο του ιερού του Απόλλωνα. Προσκυνάτε και φεύγετε...

Καταλαβαίνω ότι αυτά σας φαίνονται πολύ νοητικές ασκήσεις, που δεν σας δίνουν ιδιαίτερη αντίληψη της ενέργειας που κινείται αλλά θα πρέπει να καταλάβετε, ότι είναι βασικές συνδέσεις που ετοιμάζουν τη δουλειά που θα ακολουθήσει.

Συγκεντρώστε την προσοχή σας τώρα στη φλόγα εδώ, στην είσοδο του Νεκριομαντείου. **Μία φλόγα περιτυλιγμένη, περιβαλλόμενη από μία σταγόνα, μία σφαίρα νερού. Δεν τη σβήνει, την προστατεύει. Και μ' αυτή τη μορφή θα εισέλθετε στη συνέχεια στο Νεκρομαντείο.** Όχι τώρα αμέσως, θα πρέπει να περάσει μία ώρα.

Κρατήστε την εικόνα της φλόγας μέσα στη σταγόνα του νερού. Δεν μοιάζουνε; Μια φλόγα δεν μοιάζει με μια σταγόνα; Άλλο στοιχείο αλλά ίδια η μορφή.

Αν κοιτάξετε προς τη σπηλιά εσωτερικά, θα δείτε να βγαίνουν πολλές μορφές, λευκές μορφές. Ήδη έχουν αρχίσει να βγαίνουν προς τα έξω λευκές μορφές, αέρινες. Φιλικές, άλλες λίγο χαμένες. Κοντοστέκονται. Βιάζονται να έρθουν κοντά σας αλλά κοντοστέκονται γιατί νιώθουν το φόβο σας. Μην τις φοβόσαστε. Παραμένετε σαν μια φλόγα τυλιγμένη από μία σταγόνα νερού. Εντάξει, αν το θέλετε πολύ, μπορείτε να ζητήσετε να γίνουν όλα σύμφωνα με το νόμο της Αβλάβειας, που σας αρέσει να επικαλείστε – είναι εντάξει. Αφήστε τις να σας πλησιάσουν.

Μπορεί να ζητήσουν χάρες ή να δώσουν συμβουλές. Τις προστατεύει η Εκάτη από τα μάτια των ανθρώπων –τα αδιάκριτα μάτια των ανθρώπων.

Αυτή τους έδωσε την άδεια να εξέλθουν, αυτή που στέκεται ακόμα εκεί στην άκρη. Θα δείτε ότι κάποιες από αυτές είναι νεράιδες.

Ο Ποσειδώνας στέκεται αμέτοχος και παρακολουθεί...

«Είναι γλυκός ο θάνατος αδελφοί μου», σας λέει κάποια. «Πιστεύετε ότι όταν έρχεστε εδώ, είσαστε δυσσαρεστημένοι; Είναι όμορφα, γλυκά. Η ψυχή που έκανε πολλά, δυναμώνει και είναι χαρούμενη. Δεν μένει για πάντα εδώ αλλά απολαμβάνει τη γλυκύτητα. Απολαμβάνει τη γλυκύτητα, μέχρι να προχωρήσει.»

Η πύλη στην οποία στέκεται η Εκάτη μπροστά, μεγαλώνει, διευρύνεται. Είστε όλοι μπροστά της. Κοιτάζετε όλοι προς τα εκεί.

Γιατί οι Εκάτη κρατάει πυρσούς;

Μήπως συμβολίζει τις φλόγες; Μήπως; Μήπως κρατάει τη φλόγα σας; Έχετε να αναρωτηθείτε πολλά για την Εκάτη. Αν κοιτάξετε καλά μέσα από τη σπηλιά, από την πύλη που έχει μεγαλώσει και σας έχει τραβήξει μπροστά της, θα δείτε την Περσεφώνη να κάθεται δίπλα μου.

Περσεφώνη:

Ήρθατε εδώ, στα χνάρια του Ορφέα, για να αναζητήσετε τη δική σας Ευρυδίκη. Αν όχι σήμερα, τότε;

Συνεχίζει ο Πλούτωνας:

Η Περσεφώνη σας χαιρετά. Σας ασπάζεται. «Σε λίγο θα προχωρήσουμε πιο βαθιά», λέει. «Δεν μπορώ να σας βάλω ακόμα μέσα, δεν είναι η ώρα, ετοιμάζεστε. Καθαρίστε το νερό σας. Την υδάτινη σταγόνα που σας περιβάλλει, καθαρίστε τη, δείτε τη να ξεθολώνει, να λαμπυρίζει από καθαρότητα. Έτσι...!»

Η Περσεφώνη λοιπόν, όταν κατέβηκε στο Άδη, αρπαγμένη από τα δικά μου χέρια –γιατί τα χέρια μου την άρπαξαν... αυτά τα χέρια που σας χαϊδεύουν τώρα, την άρπαξαν-, όταν κατέβηκε στον Άδη, τραγούδησε το άσμα της κόρης που την εγκατέλειψε η μητέρα. Της κόρης που φώναζε για βοήθεια και δεν την άκουγε κανείς, που ήταν ξεχασμένη απ' όλους.

Γιατί η μητέρα, είχε τα δικά της «θέλω», είχε τους δικούς της φόβους. Δεν μπορούσε να ακούσει την Περσεφώνη, δεν μπορούσε να την ανακαλύψει.

Η Περσεφώνη τραγούδησε το τραγούδι της άκαρδης μητέρας, μη ξέροντας και αυτή, ότι η μητέρα πενθούσε και έψαχνε να την εύρη. Μια κραυγή άκουσε μόνο αλλά δεν ήταν σε θέση να καταλάβει από πού

ήρθε. Δεν την άφηνε το δικό της εγώ. Δεν την άφηνε η δική της ενασχόληση στον Όλυμπο.

Και η κόρη το 'νιωσε αυτό και πικράθηκε. Πήρε βαρύ φορτίο, να νιώθει εγκαταλειμμένη, πώς οι Θεοί γονείς της την απέρριψαν. Γιατί αν ήθελαν, μπορούσαν βέβαια, να εμποδίσουν το κακό. Γιατί έγραψαν τη μοίρα της έτσι ώστε να αρπαχτεί από τον Άδη, τα μαύρα χέρια του να την αρπάξουν και να την κρύψουν στις βαθύτερες σπηλιές της γης; Δεν την αγαπούσαν αρκετά. Ο πατέρας της ο Δίας, την πούλησε. Έδωσε την άδειά του στον Πλούτωνα να την πάρει, δεν τη ρώτησε κανείς. Τέτοια μοίρα της έγραψε. **Δεν τη ρώτησε για το γεγονός ότι την έπλασε έτσι. Γιατί ο πατέρας της και η μητέρα της την έπλασαν; Γιατί την έφτιαξαν έτσι; Γιατί;**

Γιατί ο πατέρας της την έφτιαξε έτσι ώστε να της αρέσουν τα λουλούδια και οι νάρκισσοι και να γίνει αιτία αυτό να χαθεί; Γιατί την έπλασε έτσι ώστε να την ερωτευτεί ο Πλούτωνας και να την κλέψει; Γιατί η μάνα της, που έλεγε ότι τόσο πολύ την αγαπά και την καμαρώνει, δεν το βρήκε στην καρδιά της, δεν το ανακάλυψε στην καρδιά της, δεν ένιωσε αμέσως πού ήτανε κρυμμένη; Τι μάνα ήτανε αυτή – και μάλιστα Θεά Μητέρα!

Ήταν πολύ θυμωμένη η Περσεφόνη όταν τα χέρια μου την άρπαξαν. Μεγάλος ο θυμός της. Και τόσο που ήταν θυμωμένη με τον Δία και τη Δήμητρα, της φάνηκε γλυκιά η αγκαλιά μου. **Ήθελε να μείνει κοντά μου, γιατί εγώ τη φρόντισα, γιατί μπήκα στη διαδικασία να την κλέψω, τόσο πολύ τη θέλησα - αντίθετα από τους γονείς της. Μεγάλη η πίκρα της!**

Μα πού να φανταστεί, ότι η μητέρα της έκανε τα αδύνατα δυνατά για να τη βρει και επειδή η ίδια δεν ήτανε σε θέση να καταλάβει πού βρίσκεται, την εμπόδιζε το δικό της εγώ, έτρεξε στην Εκάτη.

Η Εκάτη τη λυπήθηκε και της μαρτύρησε, ότι άκουσε την κόρη της κι αυτή. Κι έτρεξαν μαζί στον Ήλιο, στο φως, και τους είπε ότι την είδε και τους είπε όλα όσα συνέβησαν.

Δεν ήξερε τότε η Περσεφόνη ότι **η μητέρα της έκανε τα πάντα για να ξεπεράσει τον εαυτό της.** Κι όταν έμαθε πού είναι, πικράθηκε. Όταν κατάλαβε τι συνέβη, θύμωσε με τον Δία. Τα έβαλε μαζί του. Τα έβαλε με τους Θεούς, όλους τους Θεούς – γιατί ακόμα είχε πολλά να ξεπεράσει.

Κατήργησε τους Θεούς. Κατήργησε την πίστη της, κατήργησε το φως της, ντύθηκε στα μαύρα και κάθισε σ' ένα πηγάδι. «Δεν πιστεύω τίποτα. Δεν αγαπώ τίποτα, αν δεν γίνει αυτό που θέλω, αν δεν βρω αυτό που θέλω», είπε με πείσμα. Κι έγινε αυτό αιτία, βέβαια, να μαραθούν τα πάντα και όλος ο κόσμος γύρω της στέγνωσε, ξεράθηκε. Η πραγματικότητά της, η πραγματικότητα που έπλασε γύρω της, έγινε ένα μαρτύριο για τον εαυτό της και τους άλλους.

«Εγώ θα έχω αυτό που θέλω. Αγαπώ την κόρη μου και τη θέλω!»

Είμαι σίγουρος ότι ποτέ δεν ακούσατε αυτή την εκδοχή της ιστορίας. Αλλά η Δήμητρα μου έδωσε την άδεια να σας την περιγράψω σήμερα, να σας την αφηγηθώ, για να καταλάβετε όλη την εικόνα.

Άφησε τη Θειότητά της η Δήμητρα. Τα διέγραψε όλα. «Ή θα γίνει αυτό που θέλω, γιατί ο άτιμος ο Δίας έκανε κάτι χωρίς να με ρωτήσει, ή θα είναι όλα μαύρα κι άραχνα».

Άλλη μία πρόκληση για τη Δήμητρα και το αρρωστημένο εγώ της. «Δεν φταίω εγώ που άφησα την Κόρη μόνη της, δεν φταίω εγώ που δεν ήξερα πού είναι, δεν φταίω εγώ που δεν μπόρεσα να τη νιώσω στην καρδιά μου και να τη βρω αμέσως, φταίει ο Δίας. Ο Δίας με ηπάτησε. Αυτός κατέστρεψε την Κόρη, αυτός την πούλησε. Ξέρω ότι μπορεί και δεν θέλει. Δεν είναι τα δικά μου εντυπώματα στην κόρη μου, είναι τα δικά του τα στραβά.»

Και αποφάσισε, λόγω της μήνης της ενάντια στο Δία και σε όλους τους Θεούς και τους ανθρώπους, να μείνει μόνη. Μέχρι που έφτασε να παραστήσει πως είναι μια γριά, ένας άνθρωπος χωρίς ίχνος θειότητας. Και όχι απλά άνθρωπος αλλά δούλη! Τόσο μένος είχε απέναντι στη θεϊκή της πλευρά. Τόσο αλλοίωνε το εγώ της την αντίληψή της.

Και καθώς έγινε δούλα στο σπίτι του βασιλιά της Ελευσίνας και μεγάλωνε το γιο του τον Δημοφώντα, ακόμα κι εκεί προσπάθησε να βγάλει το θυμό της. Τον Δημοφώντα θέλησε να τον κάνει αθάνατο, τον φονιά του λαού θέλησε να κάνει αθάνατο!

Αλλά η μάνα του την είδε την ώρα που τον έβαζε μέσα στη φωτιά και ούρλιαξε από φόβο γιατί δεν κατάλαβε. Και τότε η Δήμητρα, από την κακία και το θυμό της, γκρέμισε το παιχνίδι που έπαιζε και αποκάλυψε τη δύναμή της.

Πώς θα ήταν αλήθεια αν ο Δημοφώντας γινόταν πραγματικά άτρωτος και κατακρεουργούσε τους ανθρώπους;

Βλέπετε πόσα πράγματα δεν σας έχουν πει από τον μύθο; Αλλά επειδή είναι Θεά η Δήμητρα, ο συγγραφέας του μύθου την ύμνησε και ανέδειξε μόνο τις όμορφες όψεις της μητέρας. Ξέχασε, παρέλειψε να τα πει όλα. Και ήμουν εγώ, ο Άδης, ο κακός που έκλεψε την κόρη!

Χρειάστηκε μια μάνα και ο φόβος μιας μάνας για το παιδί της, για να κάνει τη Μάνα Δήμητρα να δείξει τη θειότητά της και πάλι. Ο φόβος της και ο πόνος της την ξύπνησαν. Ο φόβος και ο πόνος της Μετάνειρας, διεγείρει τη δική της πίστη στη θειότητά της. Χρειάστηκε μια γήινη μάνα για να κάνει αυτή, τη Μεγάλη Θεά, να

συνέλθει και να δείξει στοργή και πάλι και να θυμηθεί πια πραγματικά είναι.

Είδε μια μάνα να πονά για το παιδί της. Έτσι η Δήμητρα συνήλθε και κατάλαβε το λάθος της και δέχτηκε και πάλι να είναι μία θεά και να κρατήσει τη φλόγα της αναμμένη. Να είναι μια Θεά, ανάμεσα στους ανθρώπους. Ζήτησε να της φτιάξουν τον όμορφο ναό κι εκεί, θλιμμένη περίμενε την κόρη. Και τότε, **όταν εκείνη θυμήθηκε τη θειότητά της, οι Ολύμπιοι άρχισαν να τη θυμούνται επίσης.** Είδαν τον πόνο των ανθρώπων, είδαν τη θλίψη, είδαν την καταστροφή, κι ο Δίας αποφάσισε να ζητήσει πίσω την Περσεφώνη. Αποφάσισε να αλλάξει τα εντυπώματα. Κανένα συναίσθημα ο Δίας ο πατέρας της, κανένα. Απλά αποφάσιζε.

«*Μα πού είναι η αγάπη του;*» αναρωτιόταν η Περσεφώνη.

Αλλά **ο Δίας άφησε τον Λόγο του να φτάσει στον Άδη. Όταν η μητέρα ξεπέρασε το δικό της εγώ, όταν η μητέρα έκανε τις απαραίτητες αλλαγές, ο πατέρας εκέλευσε την επιστροφή.** Έπρεπε πρώτα η Δήμητρα να περάσει απ' όλη αυτήν τη διαδικασία, απ' όλη αυτήν τη συνειδητοποίηση, για να μπορέσει ο πατέρας να δώσει την κατάλληλη εντολή κι έστειλε το Λόγο του, για να ειδοποιήσει ότι η Κόρη πρέπει να επιστρέψει.

Ναι, αλλά ο μύθος δεν τελειώνει με την επιστροφή της Κόρης απλά, **ο μύθος λέει ότι η κόρη πηγαινοέρχεται.**

Ο μύθος λέει ότι η κόρη έφαγε τα σπυριά από ρόδι και είναι υποχρεωμένη να μπαινοβγαίνει στον Άδη. **Πώς νιώθει η Κόρη γι' αυτό;** Αγαλλιάζει γι' αυτό; Δεν φάνηκε να διαμαρτύρεται καθόλου.

Της άρεσε; Όταν της είπε η Δήμητρα ότι, ξέρεις, τώρα θα πρέπει να πηγαινοέρχεσαι, δεν φάνηκε να δυσανασχετεί. Τι παιδί κι αυτό...!

Ο Άδης τη φρόντισε, ο Άδης την αγάπησε, έζησε τη γλύκα του Άδη.

Έζησε τον έρωτα! Τον έρωτα ενός Θεού, βέβαια. Ταυτίστηκε μαζί του, έγινε ένα μαζί του και, όπως ξέρετε... ους ο Θεός συνέζευξε, άνθρωπος μη χωριζέτω. Η Περσεφώνη αποφάσισε να πηγαινοέρχεται στον Άδη. Κανείς δεν την ξεγέλασε. Και το αποφάσισε γιατί δεν μπορούσε πια να ταυτιστεί με την μητέρα της και τον πατέρα της, για να παραμείνει ταυτισμένη μαζί τους, να παραμείνει το παιδί που φέρνει μόνο τα εντυπώματα των γονιών του. Αλλά ανακάλυψε έναν τρόπο, να κερδίσει ένα άλλο βασίλειο. Ανακάλυψε έναν τρόπο, να βιώσει κάτι καινούριο. Μπορεί να μην ήταν αυτό ένα βασίλειο όπως του Ολύμπου αλλά ήταν οπωσδήποτε ένα θεϊκό βασίλειο, ένα βασίλειο ψυχών.

Ένα βασίλειο ψυχών, με πολλές ψυχές που βίωναν πάθη παρόμοια με τα δικά της. Πολύ συνειδητά έμεινε η Περσεφόνη κοντά μου. Πολύ συνειδητά επιστρέφει κοντά μου...

Και αν τα χέρια μου, τα μαύρα χέρια μου, της τάισαν στο στόμα σπυριά από ρόδι, δεν την ανάγκασαν να τα καταπιεί. Τα ήθελε. Και έτσι, άρχισε να διαιωνίζεται η ζωή. Καινούριοι σπόροι, νέα εντυπώματα. **Μια Περσεφόνη ελεύθερη από τα πάθη της μητέρας, σε μια αγκαλιά πιο θερμή απ' του πατέρα, δημιουργεί. Δημιουργεί εκ νέου και γεννά, ποιον άλλον; Τον Ζαγρέα, τον Διόνυσο Ζαγρέα. Μόνον έτσι θα μπορούσε να γεννηθεί ο Ζαγρεύς.**

Μέσα από τη θυμαπάτη, την πλάνη, τον θυμό της Περσεφόνης, την αίσθηση εγκατάλειψης που την έκανε να τραγουδά το τραγούδι της άκαρδης μητέρας, την πίκρα της για τον πατέρα που την εγκατέλειψε, την πίκρα της για το γεγονός ότι έμεινε μόνη σε ένα ξένο βασίλειο... **Μέσα από αυτό η Περσεφόνη μπόρεσε να αναπαράγει τη δική της θεότητα, να δημιουργήσει η ίδια κάτι θεϊκό, τη δύναμη της ζωής,** τη δύναμη που κατακλύζει το κάθε τι. Ένα πολύ ισχυρό ρεύμα ζωής που διαπερνά, διέπει τα πάντα. Έναν Θεό, που αν και είχε κακή τύχη στα χέρια των Τιτάνων, δεν κατάφερε να νικηθεί αλλά τελικά βρέθηκε μέσα σε κάθε άνθρωπο γιατί, οι Τιτάνες που έφαγαν τα μέλη του, έγιναν στάχτη και από αυτή τη στάχτη πλάστηκαν οι άνθρωποι. Κι έτσι, ο γιος της Περσεφόνης συνέχισε την ύπαρξή του στο θείο βασίλειο, αφού η Αθηνά βρήκε την καρδιά του, την έδωσε στο Δία, αυτός στη Σεμέλη, για να γεννήσει τον Διόνυσο. **Όλοι οι άνθρωποι φέρουν το σπόρο του Διονύσου.** Φέρουν τα εντυπώματα του γιου της Περσεφόνης. **Φέρουν μέσα τους την Περσεφόνη.** Και αυτή η Περσεφόνη στον κάθε άνθρωπο έφτασε να φανεί, να αποτυπωθεί, στον μύθο της Ευρυδίκης, εκείνης που ο Ορφέας εδώ, σ' αυτά τα μέρη ήρθε για να την αναζητήσει, όπως κάνατε εσείς σήμερα.

Ποιον αναζητούμε λοιπόν; Η Περσεφόνη κάθεται μέσα στη σπηλιά. Είμαι κι εγώ εκεί. Σε σας φτάνει μόνο το χέρι μου που σας χαϊδεύει. Που περνά μέσα από την υδάτινη σταγόνα, την υδάτινη σφαίρα, και σας χαϊδεύει.

Στην ουσία, ψάχνετε να βρείτε τη δική σας Ευρυδίκη/Περσεφόνη. Το δικό σας εντύπωμα του Ζαγρέα. Το δικό σας εντύπωμα της Ζωής.

Πώς έφτασε έτσι, σε ένα νεκρομαντείο να γίνεται κουβέντα για τη ζωή και τη χαρά;

Χμ, όλες αυτές οι μορφές που βρίσκονται ανάμεσά σας, όλες αυτές οι λευκές μορφές που σας περιβάλλουν, με την πρόθεση να σας βοηθήσουν να ξεπεράσετε το φόβο σας, σας αγκαλιάζουν και σας μεταδίδουν την κατανόησή τους. Όλες αυτές οι μορφές είναι σπόροι ζωής. **Είναι σπόροι του Ζαγρέα, τα εντυπώματα του Ζαγρέα στον Άδη.**

Πόσο δύσκολο είναι να το καταλάβετε αυτό; Ξέρω ότι δεν το καταλαβαίνετε αρκετά. Πάμε πάλι...

Η πύλη έχει διευρυνθεί πια τόσο πολύ, που μπορείτε να δείτε εμένα και την αγαπημένη μου σύζυγο να καθόμαστε στο θρόνο μας αλλά εσείς τώρα, δεν έχετε σα στόχο να τραβήξετε έξω την Περσεφόνη -που άλλωστε είναι πολύ ευτυχισμένη στην αγκαλιά μου.

Έρχεστε να βρείτε τη δική σας Ευρυδίκη. Να συναντήσετε την κόρη... την κόρη που γεννήθηκε απ' τους δικούς σας γονείς και επίσης κυνηγημένη έφτασε στον Άδη. Θα καταφέρετε να την επαναφέρετε;

Ο Ορφέας έκανε ένα πολύ σημαντικό λάθος. Δεν άκουσε τη συμβουλή. Εστράφη προς τα οπίσω. Ένιωσε ότι μια σκιά τον ακολουθούσε και στράφηκε να βεβαιωθεί ότι ήταν όντως η Ευρυδίκη – με αποτέλεσμα να τη χάσει.

Η Περσεφόνη βρίσκεται δίπλα μου, εδώ, σήμερα, για να σας κάνει να αντιληφθείτε αυτό ακριβώς. Και ο Ορφέας ακόμα στέκεται εκεί επάνω, στην κορυφή του λόφου αριστερά σας. Κοιτά από μακριά. Δεν θέλει να εμπλακεί περισσότερο, σας κοιτάζει από μακριά. **Η αλήθεια είναι ότι ο Ορφέας κατάφερε... κατάφερε να βρει την Ευρυδίκη του.** Αλλά αυτή είναι μια ιστορία που θα σας πούμε αργότερα.

Να θυμάστε ότι ο Ορφέας τη βρήκε την Ευρυδίκη!

Λένε κάποιοι... λένε οι αμύητοι και εμείς εξακολουθούμε να το ισχυριζόμαστε στους αμύητους, ότι ο Ορφέας έχασε την Ευρυδίκη. Από την περιέργειά του, από την ανυπομονησία του να τη δει, να τη δει με τα μάτια του. Και συμβουλεύει ο Ορφέας: *«Μη γυρίζετε ποτέ πίσω, όταν βγαίνετε από τον Άδη, ποτέ μη κοιτάτε πίσω.»*

Τώρα όμως, ήρθε η ώρα να περάσετε στον Άδη. Η πύλη έχει ήδη διευρυνθεί τόσο, ώστε βρίσκεται γύρω σας. Παρόλα αυτά η εργασία θα γίνει μέσα στο χώρο της σπηλιάς, γιατί είναι ατομική εργασία.

Δεν θα έρθουν τα παιδιά και μπορεί όποιος φοβάται, όποιος δεν το επιθυμεί, να μείνει έξω. Δεν είναι προϋπόθεση αυτή η εργασία της Ελευσίνιας Μύησης. Συνδέεται με τον μύθο αλλά είναι κάτι διαφορετικό από τα Ελευσίνια. Η σύνδεση Ολύμπου – Ταινάρου είναι πολύ βασική για κάθε άνθρωπο. Σαν εμπειρία αυτή σίγουρα ολοκληρώνει την εικόνα που έχετε στα Ελευσίνια... τη συμπληρώνει την εικόνα, πάνω στην οποία θα έρθουν και πολλά άλλα.

Αυτή η διδασκαλία, η αποψινή διδασκαλία δεν είναι μυστική. Άλλωστε στα Ελευσίνια η μυστικότητα ισχύει για την ίδια τη μυητική τελετή. Κανένας μας δεν θα ενοχληθεί λοιπόν, αν συζητήσετε αυτά που είπαμε σήμερα ή αν θελήσετε να τα μοιραστείτε.

Αν δεν σας πούνε τρελούς, υπάρχει πάντα μια πιθανότητα να θελήσουν κι άλλοι να ακολουθήσουν τα αχνάρια του Ορφέα στην αναζήτηση της Ευρυδίκης.

Θα προχωρήσουμε στην ατομική εργασία.

Θα ήταν καλό, όσοι περιμένετε, να μην κοιμηθείτε. Όσοι περιμένετε να μπείτε, να μην κοιμηθείτε και να μη κοιμηθείτε αμέσως όσοι βγαίνετε.

Δεν θα κρατήσει πάρα πολύ η διαδικασία για τον καθένα σας.

Όταν ολοκληρωθεί, θα συνεχίσουμε την ομαδική επικοινωνία μας.

Ας προχωρήσουμε.

.....

Ταίναρο – 4-5/09/2015 ~02:00 ημ

Δεύτερη επικοινωνία:

«Στο άρμα του Ποσειδώνα»

Πλούτωνας:

Σηκώστε το κεφάλι στ' αστέρια! Κοιτάξτε τα' αστέρια και αναπνεύστε βαθιά τον αέρα, τον μυρωμένο αέρα της θάλασσας, της Μάνης, τον μυρωμένο αέρα του Ταίναρου.

Ποτέ δεν θα ξαναζήσετε αυτή τη στιγμή. Είναι μία μοναδική στιγμή στη ζωή σας. Ποτέ δεν θα ξαναβρεθείτε εδώ, με τις ίδιες συνθήκες, ποτέ δεν θα κοιτάξετε τον ουρανό αυτή την ίδια ώρα, στο ίδιο σημείο, με τις ίδιες σκέψεις, με το ίδιο δικό σας ποιόν. Είναι μία μοναδική στιγμή στο Σύμπαν!

Αν δεν μπορείτε να χαρείτε αυτή τη μοναδικότητα, τότε δεν έχουμε να σας πούμε τίποτα για τη ζωή στη γη. Αν δεν ομολογήσετε στον εαυτό σας αυτή τη μοναδικότητα, τι να σας πούμε εμείς;

Αρχίζει ο Ποσειδώνιος Κύκλος. Πιστεύατε ότι θα καθυστερούσε πολύ; Εκτός από τη δουλειά που έγινε απόψε, **σήμερα σηματοδοτείται η αρχή του Ποσειδώνιου κύκλου.** [Σημ. μετά την επιστροφή της ομάδας στην Αθήνα ξεκίνησε ο Ποσειδώνιος Κύκλος, που περιελάμβανε 7 μαθήματα και αποτελεί, πλέον, υλικό των Μικρών Ελευσινίων].

Οι ενέργειες του Ποσειδώνα έχουν πάρει θέση γύρω σας κι εσείς εξακολουθείτε να είστε μία φλόγα, μέσα σε μία σφαίρα υδάτινη. Μία φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερού. Ας αρχίσουμε λοιπόν.

Πριν από εννέα εκατομμύρια χρόνια, ο Ποσειδώνας, τωρινός Θεός της θάλασσας, υπήρξε κάτοικος της περιοχής που είναι γνωστή σαν Ατλαντίδα. Και όχι μόνο κάτοικος αλλά μια πολύ σημαντική προσωπικότητα εκείνης της περιόδου.

Γνωρίζουμε καλά ότι κάποιοι τοποθετούν την Ατλαντίδα πολύ πιο κοντά στη σύγχρονη εποχή. Εννέα εκατομμύρια χρόνια ακούγονται πολύ – πολύ – πολύ μακρινά. Και όμως, δεν είναι τίποτα μπροστά στην ιστορία της Γης σας. Και τότε, εκείνη η περιοχή άνθιζε. Πολύ αργότερα καταστράφηκε... πολύ αργότερα. Ο Ποσειδώνας, ο αγαπημένος σας Θεός της θάλασσας, είχε ενσαρκωθεί εκεί θέλοντας να μετριάσει τα αποτελέσματα της τότε κλιματικής αλλαγής, γιατί είχε συντελεστεί μια μεγάλη κλιματική αλλαγή.

Είναι κάτι παραπάνω από ένα ωραίο παραμύθι αυτά που σας λέω τώρα. Εκείνη την περίοδο λοιπόν κατέβηκε η οντότητα που έμεινε γνωστή ως Ποσειδώνας, και έλαβε μέρος σε σημαντικά πειράματα, πειράματα που σχετίζονταν με το DNA. Αν εσείς τώρα δυσανασχετείτε και νιώθετε περίεργα με το γεγονός ότι, εννέα εκατομμύρια χρόνια πριν γινόντουσαν πειράματα με το DNA, θα αρκεστούμε να σας πούμε, ότι **πολλές φορές δημιουργήθηκε και καταστράφηκε η ζωή στη γη –όχι μία και δύο-, για να ξεκινήσει από την αρχή και πάλι, σε άλλες συνθήκες,** σε έναν πιο παγιωμένο γήινο φλοιό... ποιο παγιωμένες συνθήκες, γενικά, σε μια όλο και πιο στέρη γη.

Η τεχνολογία άνθισε και σε περιόδους που ο γήινος φλοιός δεν ήταν και τόσο στέρεος. Και μπορεί οι άνθρωποι να μην είχανε τότε... οι οντότητες που σήμερα ονομάζετε ανθρώπους, να μην είχανε τότε την ίδια παγιωμένη μορφή αλλά, στο επίπεδο που βρισκόντουσαν, έκαναν πειράματα. Ουσιαστικά, **ο Ποσειδώνας όχι μόνο ήταν ένας κάτοικος της Ατλαντίδας που πήρε μέρος σε γενετικά πειράματα, αλλά ήταν και ο ίδιος αποτέλεσμα ενός τέτοιου πειράματος. Ένας άνθρωπος που μπορούσε να ζει στη θάλασσα... να ζει και στη θάλασσα.**

Καθώς τα κύματα ανέβαιναν και κατέβαιναν στη θάλασσα, αυτός μπορούσε να πηγαίνει βαθιά και να αναπνέει μέσα και έξω από αυτή. Δεν ήτανε αυτό που θα λέγατε σήμερα «μετεξέλιξη ενός ψαριού σε αμφίβιο, ή ενός αμφιβίου σε ζώο της ξηράς καθαρά. **Ήταν μια οντότητα με ανθρώπινη μορφή.** Αυτό το πείραμα τον έκανε κάτι ξεχωριστό. Δεν μπόρεσε να αφήσει παρά ελάχιστους απογόνους όμως, γιατί μπορεί να ήταν ξεχωριστός αλλά ήταν και αυτό που θα λέγατε σήμερα «φρικό». Δεν μπορούσαν όλοι να κατανοήσουν αυτό που συνέβαινε, τους τρόμαζε. Και τότε, όπως και

σήμερα, οι άνθρωποι μπορεί να τρομάξουν από τη διαφορετικότητα, δεν μπορούν να τη δεχτούν εύκολα.

Εκείνος λοιπόν ο Ποσειδώνας, μεταστοιχείωσε την ύλη σε νου. Στα γενετικά πειράματα που έλαβε μέρος, έκανε αυτό ακριβώς: μεταστοιχείωσε την ύλη σε νου. Και αυτό επίσης είναι κάτι που δεν μπορείτε να συλλάβετε πλήρως. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε πώς μπορεί η ύλη να γίνει νους. Θα σκεφτούν κάποιοι: «Μα, ο νους είναι που συμπυκνώνεται και σχηματίζει την ύλη». Και όμως! **Ήταν αυτός που κατάφερε να μεταστοιχειώσει τις ενέργειες του φυσικού πεδίου σε νου. Αυτό, ήταν μια πολύ μεγάλη επανάσταση για την εποχή.**

Σήμερα, μια τέτοια επανάσταση θα εκφράζονταν από την περίπτωση ενός πιθήκου που θα μπορούσε να λύσει μαθηματικές εξισώσεις. Αυτή είναι η αναλογία. Αλλά, στα δικά του πειράματα, χρησιμοποιούσε χονδροειδή ύλη. Όντως, είναι κάτι που δεν μπορεί να συλλάβει ο νους σας. Έχετε ακούσει για το γεγονός ότι η ενέργεια δεν χάνεται ποτέ αλλά αλλάζει μορφή. Η ύλη, προφανώς, είναι ενέργεια. ΕΙΝΑΙ ενέργεια, παγιωμένη σε μορφή. Και η ενέργεια αυτή μπορεί να γίνει νοητική.

Όταν συνέβη αυτή η μεταστοιχείωση, ο αγαπητός Ποσειδώνας πρόσφερε τη γνώση του στην ανθρωπότητα – την τότε ανθρωπότητα. Έφερε τα πάνω κάτω για να δείξει στους ανθρώπους πώς να μεταλλάσσουν την ενέργεια της ύλης σε νου. **Αναπόφευκτα, μέρος αυτού του πειράματος ήταν η δημιουργία αυτού που λέτε σήμερα «αστρικό πεδίο». Δεν είναι κάτι που υπήρχε εξ' αρχής. Είναι κάτι που δημιουργήθηκε στην πορεία της μεταστοιχείωσης των ενεργειών της ύλης σε νου.**

Ανάλογα πειράματα έγιναν σε πολλές περιοχές του σύμπαντος και με τέτοιες εργασίες, η εμπειρία των ανθρώπων στη γη, άλλαζε, εμπλουτιζονταν διαρκώς. Αυτοί που κατέβαιναν κάποτε και είχαν μια φυσική μορφή και μια υποτυπώδη νοημοσύνη, άρχισαν να εξελίσσονται και να γεννιούνται οι λεγόμενοι «Θεοί» στη γη, που δεν ήταν άλλο από όντα με πολύ ανεπτυγμένο το νοητικό πεδίο. Βέβαια, όπως συμβαίνει πάντα, και τότε αυτή η μεταστοιχείωση δεν ήταν εφικτή για τους πολλούς. Μπορούσαν να την επιτύχουν οι λίγοι, που είχανε τον τρόπο. Σταδιακά, αλλάζοντας, περνώντας ο χρόνος, αλλάζοντας ενέργειες και φυλές, δημιουργήθηκε το ενδιάμεσο πεδίο ανάμεσα στον νου και την ύλη, που είναι το αστρικό πεδίο και είναι ένα απαραίτητο πεδίο μετάπτωσης γι' αυτή την αλλαγή από την ύλη στο νου.

Το αστρικό πεδίο είναι ένα κατώτερο κομμάτι του νοητικού πεδίου. Είναι αυτό που πρωτοσχηματίζεται κατά τη διάρκεια της αλλαγής, της μεταστοιχείωσης.

Από τότε βέβαια, ο Ποσειδώνας ήρθε η ώρα που άφησε τον μάταιο τούτο κόσμο γιατί, μπορεί να είχε τη δυνατότητα να ζει μέσα στο νερό αλλά δεν

ήταν αθάνατος- έφυγε αλλά κατέβηκε αρκετές φορές ακόμα, ενσαρκώθηκε στη γη, φέρνοντας τη μνήμη των παλαιών του επιγνώσεων και επιτεύξεων, για να την προωθήσει περισσότερο. Σπάνια στις ενσαρκώσεις του γνώριζε πραγματικά τι ήταν στις προηγούμενες ζωές και τι έκανε, όπως συμβαίνει και με εσάς, αλλά έκανε τη δουλειά του στην εντέλεια.

Το όνομα Ποσειδώνας λοιπόν, είναι τόσο παλιό που προέρχεται από εκείνη την πολύ – πολύ – πολύ μακρινή εποχή. Είναι βέβαια ένας ήχος τώρα πια αρκετά εξευγενισμένος, που έχει ταιριάζει πολύ, από την αρχαιότητα ακόμα, στους εξευγενισμένους ήχους της Ελληνικής γλώσσας. Στη δική του εποχή ακουγόταν κάπως διαφορετικά.

Ο Ποσειδώνας ήρθε και έκανε αυτό που έπρεπε. Και επειδή το όνομά του παρέμενε σε χρήση, λόγω της μεγάλης του επίτευξης, έμειναν οι μύθοι του στον νου και στην καρδιά των ανθρώπων και διαιωνίστηκε το όνομά του, μέχρι τις μέρες μας ακόμα.

Ο Ποσειδώνας υπήρξε ένας εχθρικός θεός για πολλούς. Δεν «μάσαγε», ήταν αυστηρός - όσο αυστηρός μπορεί να είναι ο νους. Τόσο αυστηρός που μπορούσε να καταστρέψει. Τόσο αυστηρός, που θα μπορούσατε να τον ταυτίσετε με την ενέργεια της Κάλι, μιας άλλης αρχαίας, πανάρχαιας θεότητας του Ινδουισμού.

Γιατί τα λέμε όλα αυτά;

Μια που ξεκινάει ο Κύκλος του Ποσειδώνα, θεωρούμε απαραίτητο να ειπωθούν όλα αυτά, για να τοποθετήσουμε το αρχικό πλαίσιο στο οποίο θα εργαστούμε. Και, όπως θα καταλάβατε από τη μέχρι τώρα περιγραφή, όπως ίσως υποψιάζεστε, το πλαίσιο της εργασίας θα αφορά τη μεταστοιχείωση των φυσικών ενεργειών, της υλικής ενέργειας, σε νου. Της ενέργειας της ύλης σε νου.

Δεν είσαστε επιστήμονες φυσικοί, χημικοί, μηχανικοί ή πυρηνικοί φυσικοί για να μπορέσετε να αξιοποιήσετε αυτή τη γνώση στο πεδίο της επιστήμης αλλά θα μπορέσετε να χρησιμοποιήσετε τις πληροφορίες που θα σας δώσει στα εσωτερικά πεδία, για τη δική σας και όχι μόνο βελτίωση και ακόμα μετάλλαξη, μεταστοιχείωση, για τη δική σας εξέλιξη, με άλλα λόγια.

Αυτός ο μεγάλος Θεός, ο μεγαλόσωμος Θεός, πάνω στο άρμα του που το σέρνουν οι Τρίτωνες, αυτά τα θαλάσσια όντα, τα θαλάσσια άλογά του, βρίσκεται εδώ. Συνοδεύεται από Νύμφες, από Ωκεανίδες, Νηρηίδες και ούτω καθεξής.

Για να προχωρήσουμε, θα σας ζητήσουμε να ανεβείτε πάνω στο άρμα του, ο καθένας/η καθεμιά ξεχωριστά και να τον αφήσετε να σας οδηγήσει στον βυθό. Να σας οδηγήσει ακόμα – ακόμα στον κάτω κόσμο, μέσα από τον βυθό. Σ' αυτόν τον κάτω κόσμο, σας περιμένουν πολλοί και πολλά. Είναι αυτός που θα σας φέρει στην πύλη του Άδη, αυτή τη φορά όχι για να

βρείτε την Ευρυδίκη σας αλλά για να περάσετε μέσα και να ανιχνεύσετε το χώρο. Αυτός θα σας οδηγήσει στην πύλη του Άδη μέσα από το νερό, μέσα από τον βυθό, εκεί απ' όπου θα σας παραλάβει η Εκάτη με τις δάδες της.

Ξέρω ότι είναι δύσκολο να συγκεντρωθείτε αλλά, πραγματικά, είναι πολύ καλό να το προσπαθήσετε. Κι όταν φτάσετε εκεί, όταν σας οδηγήσει ο Ποσειδώνας, ο Θεός της θάλασσας στην είσοδο του Άδη, να επιτρέψετε στην Εκάτη να σας οδηγήσει πιο μέσα, στα ιδιαίτερα δωμάτιά της. Και εκεί, να θέσετε τα ερωτήματα που έχετε. Κι αφού γίνει αυτό, να περιμένετε την απάντηση.

Αυτή η διαδικασία θα διαρκέσει μία ώρα. Μπορείτε να ξαπλώσετε εκεί που επιθυμείτε για να ξεκινήσετε το ταξίδι σας. Βρείτε το χώρο που σας ξεκουράζει, ξαπλώστε, ηρεμήστε και ανεβείτε στο άρμα του Ποσειδώνα.

Αφεθείτε στα χέρια του για να σας οδηγήσει στο εσωτερικό ταξίδι στον Άδη.

Πρόκειται για μια ιδιαίτερη διαδικασία εγκοίμησης. Σας δίνουμε το χρόνο για να προχωρήσετε.

.....

Νεκρομαντείο Ταινάρου – 4-5/09/2015 ~ 03:30

Τρίτη επικοινωνία (απάντηση σε σχετικό ερώτημα):

«Η Κρίση»

Πλούτωνας:

Η κρίση που έγινε, σχετίζεται με το αν θα σας δινόταν η Ευρυδίκη ή όχι. Κάποιοι απλά φοβήθηκαν να αναλάβουν την ευθύνη. Κάποιοι ήθελαν να αναλάβουν την ευθύνη αλλά δεν τους δόθηκε – δεν ήταν κατάλληλο ακόμα. Κάποιοι ανέλαβαν την ευθύνη και τους δόθηκε. Κάθε περίπτωση ήταν διαφορετική αλλά κανένας και καμία σας δεν πήρατε την Ευρυδίκη χωρίς να προηγηθεί κρίση.

Δεν κρίνατε εκεί εσείς τον εαυτό σας ως πρόσωπα, δεν σας έκρινε ο Πλούτωνας και η Περσεφόνη αλλά οι Κριτές, εκείνες οι οντότητες που βρίσκονται και υπηρετούν τις ψυχές.

Ειπώθηκε ότι αυτή η κρίση σας οδηγεί να απαλείψετε τα εντυπώματα και να συνεχίσετε, σε μια λευκή πλάκα πια, να αναδημιουργείτε. Η στιγμή που σημαίνει αυτό, είναι η ένωση με την Ευριδίκη σας.

Το όνομα Ευριδίκη ήταν μόνο μία εκδοχή. Μη μείνετε σε αυτό αλλά... όπως βλέπετε, σχετίζεται με την κρίση. Η Ευριδίκη δεν μπορεί να δοθεί σε κάποιον που είναι ανέτοιμος. Δεν μπορεί να δοθεί σε κάποιον που δεν έχει επιδείξει την ανάλογη βούληση και δεν έχει κάνει την απαραίτητη προσπάθεια.

Η Ευριδίκη, θα μπορούσατε να πείτε, ότι είναι ένα έπαθλο. Είναι ένα ιδιαίτερο δυναμικό και το δυναμικό της θεϊότητάς σας. **Κάθε στιγμή περνάτε από δίκη, κάθε στιγμή. Μόνο που αυτή η δίκη δεν έχει σα σκοπό να σας καταδικάσει αλλά να αναδείξει την αλήθεια.** Το αν θα επιβληθούν ποινές ή όχι, είναι άλλο θέμα. Είναι θέμα πολιτικής. Είναι θέμα συμφωνιών. Αλλά μία δίκη σχετίζεται με τη φανέρωση της αλήθειας, πάνω απ' όλα.

Γι' αυτό και ειπώθηκαν αλήθειες. Ξεκίνησαν να λέγονται αλήθειες και θα βλέπετε πολλές ακόμα μπροστά σας. **Όσο βρίσκεστε συνδεδεμένοι μαζί μας, θα βλέπετε αλήθειες.**

Όταν πάψετε να τις αντέχετε, μπορείτε να πάτε σε άλλους πνευματικούς σας φίλους, να σας παρηγορήσουν, να σας χαϊδέψουν, να σας πούνε ότι σας αγαπούν ιδιαίτερα και να παρηγορηθείτε.

Αυτό δεν θα αλλάξει πολλά. Θα σας βοηθήσει λιγάκι να κρυφτείτε από την αλήθεια. Όχι γιατί δεν είναι αλήθεια ότι σας αγαπούν – άλλο αυτό. Θα συνεχίσετε να χρονοτριβείτε. **Η αγάπη του Πνεύματος είναι πραγματικότητα, είναι αλήθεια από μόνη της. Αλλά δεν μπορείτε να ζητάτε να βρίσκεστε σε μία αλήθεια και όχι σε μία άλλη.**

Η Ευριδίκη σας δείχνει την αλήθεια σε όλα τα πεδία. Την ευρεία αλήθεια.

Και έτσι είναι.

.....

Νεκρομαντείο Ταινάρου - 5.09.2015 ~06:00 πμ

Τέταρτη επικοινωνία:

«Ο Μύθος Δοσμένος από τον Πλούτωνα.»

Δίας:

Μια νύχτα σαν όλες τις άλλες...

Μόνο που την περάσατε μπροστά στη σπηλιά του Νεκρομαντείου του Ποσειδώνα.

Μόνο που συνδεθήκατε με τον Πλούτωνα και κρυφοκοιτάξατε στον Άδη.

Μια νύχτα σαν όλες τις άλλες...

Κανείς δεν μπόρεσε να κρατήσει τα μάτια του ανοιχτά. Καθεύδετε, πάντα καθεύδετε... Κοιμόσαστε. Και την ώρα της Κρίσης, θα κοιμόσαστε.

Υπάρχει κάποιος ή κάποια που θα είχε να μοιραστεί κάτι από το ταξίδι του/της στον κάτω κόσμο με τον Ποσειδώνα;

«Εε, ναι, δεν θυμόμαστε, αλλά σίγουρα το ταξίδι έγινε.»

Θα μπορούσαν να ανακαθίσουν όλοι οι ενήλικες; Ευχαριστώ.

Ν.: Δεν ξέρω αν ήταν σε πλαίσιο ονείρου, και πήγε να με πάρει μια γλυκιά αίσθηση και λέω «ωπ, τώρα γλιστρώ στον Άδη». Και ήτανε πάρα πολύ ωραίο όπως γλιστραγα. Λέω, «ώπα, ώπα, γύρνα». Και μάλλον γύρισα αλλά ήταν τόσο γλυκό το πώς μπήκες εκεί. Και μετά σε άλλη φάση ήταν μια οντότητα και ήμουν πολύ ευχαριστημένη, γιατί είχα μαζέψει όλα τα χρήματα για να πάω στον Άδη. Και λέω «α, παιδιά, εδώ είμαστε, εγώ τα έχω μαζέψει όλα, εδώ μπαίνω, τον βρήκα και τον κύριο, μάζεψα και τα χρήματα... από δω μπαίνουμε». Αυτά. Ήμουν ευχαριστημένη και στις δύο περιπτώσεις, πάντως.

Άννα: Ευχαριστούμε. Κάποιος άλλος;

Κ.: Κι εγώ έκανα όπως μας ζητήθηκε στην αρχή, δεν κοιμήθηκα καθόλου-κρύωνα. Πραγματικά είδα την Εκάτη με τους πυρσούς και ρώτησα αυτό που με ενδιέφερε. Πήρα πολλές απαντήσεις για μένα. Μου υποδείχθηκε μια

ζωή που έχει σχέση με τη σημερινή μου συναισθηματική κατάσταση. Και γενικά πολλές πληροφορίες, σε πολλές ερωτήσεις μου απάντησε.

Άννα: Πολύ ωραία. Άλλος ή άλλη;

Συνέχεια επικοινωνίας:

Σε λίγη ώρα ξημερώνει και θα πρέπει να πούμε αντίο. Όχι γιατί δεν επικοινωνούμε πάντα μαζί αλλά γιατί το βασίλειο της ημέρας ανήκει σε άλλους. Δεν είναι εύκολο να μπείτε στον Άδη την ημέρα. Χρειάζεται το ζεστό αστεράτο πάπλωμα της νύχτας να σας σκεπάζει.

Θα κρατήσετε στο νου σας, ότι ξεκινά ο κύκλος του Ποσειδώνα. Ήταν καιρός να γίνει κι αυτό.

Σας μιλά ο Δίας.

Καθώς ξημερώνει, είναι δική μου σειρά να αναλάβω τα ηνία και να σας υποδεχτώ στο δικό μου βασίλειο. Δεν πήγατε όλοι στον Άδη απόψε. Λίγοι τόλμησαν. Μείνατε στα περίχωρα. Είναι μεγάλη απόφαση. Εντάξει, μπορείτε να το κάνετε οποιαδήποτε άλλη στιγμή, με τον ίδιο τρόπο, κι ας μη βρίσκεστε δίπλα σε ένα Νεκρομαντείο. Για να το κάνετε όμως και να σας πάρει ο Ποσειδώνας στο άρμα του, θα πρέπει πάντα να θυμόσαστε ότι είσατε μία φλόγα μέσα σε μία φλόγα νερού. Τότε ο Ποσειδώνας σας κάνει δικούς του, τότε ανεβαίνετε στο άρμα του.

Κοιτάζοντας προς την ανατολή, πάρτε χρόνο να σταθείτε στην καρδιά σας και ευχαριστείστε. Ευχαριστείστε τον Πλούτωνα, τον Ποσειδώνα, την Εκάτη, τη Δήμητρα, την Άρτεμη, τον Ορφέα και την Ευρυδίκη, όλους όσους συνέβαλαν στη δημιουργία της σημερινής βραδιάς.

Οι άνθρωποι ζητούν να ανέβουν στον Όλυμπο, χωρίς να έχουν πρώτα κατεβεί στον Άδη. Δεν είστε από αυτούς - αλλά ούτε και από αυτούς που κατέβηκαν στον Άδη, είστε. Κάπου ενδιάμεσα, στα πέριξ.

Όσοι τελικά συνδεθήκατε με την Ευρυδίκη, ελάτε προς εμένα. Δώστε μου το χέρι και ακολουθήστε με. Μόνο όσοι συνδεθήκατε με την Ευρυδίκη σας. Μου δίνετε το χέρι σας και κινούμαστε στον άξονα Ολύμπου – Ταινάρου και, γι' άλλη μια φορά, βρίσκεστε στο άλλο άκρο του άξονα, στην ενεργειακή πύλη πίσω από τον Μύτικα.

Την Περσεφόνη ΣΑΣ, την Ευρυδίκη ΣΑΣ, αφήστε την εδώ. Εδώ της πρέπει να μείνει. Εδώ της πρέπει να σταθεί, ανάμεσα στους Ολύμπιους. Πάντοτε ήταν Ολύμπια, πάντοτε.

Εδώ θα έρχεστε να τη συναντάτε, όποτε θέλετε να την ρωτήσετε κάτι. Βγαίνοντας από την πύλη, γίνετε ένα μαζί της. Τώρα τι γίνεται, χωρίζετε

και πάλι; **Τώρα αποκαθίσταται η ισορροπία. Οι δύο φλόγες έγιναν μία κι εσείς βρίσκεστε και στις δύο.**

Τι σημαίνουν όλα αυτά; Όσοι αποφασίζουν να αναλάβουν το φορτίο της ύπαρξής τους, να αναλάβουν την ευθύνη όλου του Εαυτού τους, εκ των πραγμάτων βρίσκονται ανάμεσα στους Ολύμπιους, γι' αυτό ακριβώς, γιατί κατάφεραν να αποδεχθούν όλο τους τον Εαυτό. Να τον αγκαλιάσουν όλο και να αναλάβουν την ευθύνη. Δεν σημαίνει ότι εσείς γίνετε Ολύμπιοι Θεοί αλλά ότι έχετε το δικαίωμα να επισκέπτεστε αυτόν τον ενεργειακό χώρο. Εκείνο το κομμάτι σας, εκείνο το κομμάτι του δυναμικού σας που κάποτε βρισκότανε στον Άδη, τώρα βρίσκεται στον Όλυμπο. Και την ώρα της δικής σας μετάβασης, θα το βρείτε εκεί, στον Όλυμπο, στα Ηλίσια Πεδία. Όχι στον Άδη των φοβισμένων ψυχών αλλά στα Ηλύσια Πεδία του Φωτός. Γιατί εδώ, στον Όλυμπο είναι η είσοδος των Ηλυσίων Πεδίων.

Τώρα αυτό μπορεί να μη σας λέει τίποτα. Όταν έρθει η ώρα όμως, θα σημαίνει τα πάντα. «Φυσικά», θα σκεφτεί κάποιος, «μπορείτε να υπόσχεστε ό,τι θέλετε, γιατί εκείνη την ώρα δεν θα σας έχουμε μπροστά μας.» Κακεντρέχειες...

Και βέβαια θα μας έχετε μπροστά σας! Και βέβαια θα βρεθείτε στο φως του Ολύμπου, της Ολύμπιας Επίγνωσης. Οι υπόλοιποι, ανάλογα με αυτό που αποφάσισαν, θα έχουν. Πάντα υπάρχει η δυνατότητα να το αλλάξετε, όταν νιώσετε έτοιμοι, σε όποια ζωή και αν συμβεί αυτό. Αλλά η Ευρυδίκη για την ώρα παραμένει στον Άδη των νεκρών, τον Άδη των ψυχών, μακριά σας. Δεν έχετε αναλάβει την ευθύνη της.

Δεν είναι μάλωμα αυτό, είναι η πραγματικότητα. Είναι η δική σας απόφαση. Η Ευρυδίκη που βρήκατε σήμερα, όσοι τη συναντήσατε και την πήρατε μαζί σας, είναι το κομμάτι του ημίθεου εαυτού σας. Είτε την είδατε πολύ ελαφριά, σχεδόν ανύπαρκτη, είτε τρομακτική, είτε φοβισμένη, είναι εκείνο το κομμάτι του θεϊκού εαυτού σας που βρίσκεται στο σκοτάδι γιατί δεν θέλετε να το δείτε. Και όντας στο σκοτάδι, δεν μπορεί να εκδηλωθεί ή εκδηλώνεται αποσπασματικά... σπασμωδικά...

Ο άνθρωπος γίνεται ημίθεος όταν αναλάβει την ευθύνη της Ευρυδίκης του και γίνεται Θεός όταν καταφέρει να σταθεί ανάμεσά μας, την ώρα της επιστροφής του. Γίνεται Θεός όταν τον αναγνωρίσει ένας Θεός σαν δικό του. Δεν είναι λόγια που έχετε ξανακούσει.

«Μα, νομίζαμε ότι εμείς πρέπει να αναγνωρίσουμε τη θειότητά μας.»

Φυσικά! Και τότε, γίνεται η αναγνώριση από την άλλη πλευρά. Γίνεται η σύνδεση. Τότε καθρεφτίζεται ο Θεός σε εσάς και εκφράζεστε σαν Θεοί. Η Ευρυδίκη σας σας ανήκει, όπως σας ανήκει και η Θειότητά σας. Στο χέρι σας είναι να τη δεχτείτε.

Στ' αλήθεια, θα γίνει και πάλι το ταξίδι στον Όλυμπο μετά από καιρό και άλλοι πολλοί θ' ανέβουν. Εδώ είναι μία πύλη. Τίποτα περισσότερο. **Ο νοητός Όλυμπος, ο πνευματικός Όλυμπος, είναι ο τόπος της κατοικίας μας. Ο φυσικός Όλυμπος είναι το σήμα. Βρίσκεται εκεί για να θυμίζει εμάς.**

Στον νοητό Όλυμπο, τον πνευματικό, πρέπει να έρθετε όλοι. Μην καθυστερείτε.

Ξεκινάει σήμερα μία πιο περίπλοκη φάση της ζωής σας. Η Ευρυδίκη σας θα αρχίσει να σας ζητά πράγματα. Πρέπει να ανταποκριθείτε. Ζητά αγάπη, αποδοχή, αναγνώριση και έκφραση. Γι' αυτό ήρθε μαζί σας, για να εκφραστεί. Μην την αφήσετε στη σκιά και τη σιωπή. Αρκετά χρόνια έμεινε εκεί. Και καθώς εσείς θα εκφράζετε την Ευρυδίκη σας, γύρω σας τα πάντα θα αλλάζουν.

Είναι κι εκείνοι που νόμιζαν ότι την έχουνε μαζί τους αλλά δεν την έχουν. Θα πρέπει να προσπαθήσουν περισσότερο.

Θα αρχίσουν λοιπόν να αλλάζουν τα πάντα. Να αλλάζει ο τρόπος έκφρασής σας, να αλλάζουν οι σχέσεις σας με τους ανθρώπους, να αλλάζουν οι σχέσεις σας με το Θείο. Να γίνονται πιο βέβαιες οι κουβέντες σας, πιο αποτελεσματικές οι πράξεις σας.

Ποιος σύζυγος ποτέ θα έφτανε στον Άδη για να κερδίσει πίσω την αγαπημένη του και θα αποφάσιζε να την παρατήρει στη μέση; Να την τραβήξει πίσω και να την αφήσει μόνη της;

Έχετε μεγεθυνθεί... Έχετε μεγεθυνθεί.

Αυτό που σας φαίνεται σαν βάρος, είναι επιπλέον όγκος ενέργειας, επιπλέον ποσότητα ενέργειας που πρέπει να διαχειριστείτε σωστά, με τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρείτε κάθε στιγμή την ισορροπία σας.

Γι' αυτό, επειδή ξέρουμε πόσο δύσκολο είναι, σας ζητήσα να αφήσετε την Ευρυδίκη σας εδώ, στον πνευματικό Όλυμπο, ώστε και αυτή να είναι στο παλάτι που της αξίζει κι εσείς να μπορείτε να διαχειρίζεστε ισορροπημένα την ενέργειά της.

Φαίνονται ιδιαίτερα αυστηρά πολλά από τα πράγματα που ειπώθηκαν απόψε από τον Πλούτωνα και από τον Ποσειδώνα και από εμένα.

Είμαστε σκληροί Θεοί που δεν έχουμε καμία αγάπη για τους ανθρώπους; Τους ειρωνευόμαστε; Τους φερόμαστε σκληρά; Τους αποπαίρνουμε;

Αντίθετα, είναι οι δικοί σας φόβοι αυτοί που εκφράζονται σε εμάς. Εμείς απλά, λέμε αυτό που βλέπουμε. **Πάντοτε εσείς ήσασταν το κλειδί - πάντοτε. Εσείς έχετε τη δύναμη στον κόσμο των ανθρώπων. Έτσι, σας καλωσορίζω στο φως της αυγής.**

Λουστείτε με το φως της αυγής. Γλυκό, φωτεινό, λαμπερό, ρόδινο.

Αφήστε το να ξεπλύνει τους φόβους της νύχτας. Αφήστε το να αγγίξει την καρδιά σας και να την ανοίξει. Και επιτρέψτε στον Απόλλωνα να σταθεί ψηλά πάνω από το κεφάλι σας και να λάμψει σε σας το φως της Αλήθειας. Αφήστε τον να έρθει κοντά σας και να δονήσει τη λύρα του.

Η ζωή είναι μικρή – η ανθρώπινη ζωή είναι μικρή, πολύ μικρή. Όσο μια μέρα διαρκεί, όχι περισσότερο. Άλλοι από εσάς βρίσκονται στις ώρες του πρωινού, άλλοι του μεσημεριού, άλλοι του απογεύματος. Μετά από τη σημερινή εμπειρία, **το βέβαιο είναι ότι οι ώρες του σκότους δεν θα σας τρομάξουν ποτέ ξανά.** Γιατί μπορεί να μην πήγατε στον Άδη συνειδητά, να μη βρήκατε το θάρρος να το κάνετε, αλλά η αποψινή επαφή άλλαξε πολλά. Άλλαξε πολλά μέσα σας κι έφερε στην επιφάνεια φόβους, σκέψεις, ανησυχίες. Σας τις έδειξε και έτσι κατανοήσατε σε μεγάλο βαθμό πόσο μάταιες είναι.

Ζητήστε από τον Πλούτωνα και τον Ποσειδώνα να συνδράμουν στην ώρα της αποχώρησής σας. Και βέβαια, θα είναι εκεί για να σας υποδεχτούν.

Κάποιοι λοιπόν σήμερα παρέλαβαν τη δική τους Ευρυδίκη. Η Περσεφόνη τι λέει για όλα αυτά; Τι λέει η Δήμητρα;

«Εμείς είμαστε εδώ», λένε, «και έχουμε να κάνουμε πολύ δουλειά μαζί σας. Πρέπει να ομολογήσετε την αλήθειά σας. Έχουμε τόσα πολλά να κάνουμε μαζί!»

Συνεχίζει η Δήμητρα:

Κάθε φορά που μία Ευρυδίκη ανεβαίνει στον Όλυμπο, η Περσεφόνη έρχεται πιο κοντά στη μητέρα της και η Μητέρα κάνει ένα βήμα προς την Κόρη – κάθε φορά!

Θα θέλατε πολύ να αλλάξετε τον κόσμο γύρω σας, να φέρετε τα πάνω κάτω, να γίνουν όλα ιδανικά, όπως τα θέλετε στο νου σας. Κι εγώ τι να σας πω; Τι να σας πω, αλήθεια; Ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο τέλει από το να έρθει κοντά η Μάνα με την Κόρη; Ότι δεν υπάρχει κάτι πιο ιδανικό από αυτό; Από το να αναγνωρίσει η Κόρη τη Μητέρα και η Μητέρα να έρθει κοντά στην Κόρη;

Θα δοθούν κι άλλες ερμηνείες του μύθου εν καιρώ, την κατάλληλη στιγμή. Αλλά η εικόνα της Μητέρας βρίσκεται εκεί, μπροστά σας, μπροστά στα μάτια των γονέων, έτοιμη και διατεθειμένη να κομματιαστεί για εσάς, να την τεμαχίσετε, να την αναλύσετε και να βγάλετε συμπεράσματα. **Η Μητέρα άλλωστε είναι αυτή που κατακερματίζεται. Τα δικά της**

σπλάχνα βγαίνουν. Η Μητέρα κατακερματίζεται και είναι η δική σας κατανόηση που την ενώνει και πάλι.

Σήμερα είναι η μέρα που η Ευρυδίκη γύρισε στην επιφάνεια, επέστρεψε στο φως. Σήμερα είναι η μέρα που μερικά από τα κομμάτια της Μητέρας ενώθηκαν και πάλι. Είναι μια μέρα γιορτινή, και θα το δείτε! Είναι μια μέρα χαράς και νίκης. Και νικήσατε όλοι, κι εσείς που αναλάβατε την ευθύνη της Ευρυδίκης σας κι εσείς που δειλιάσατε την τελευταία στιγμή και κάνατε πίσω. Ακόμα κι εσείς νικήσατε, γιατί τολμήσατε... τολμήσατε να δείτε! Τολμήσατε να δείτε την άρνησή σας.

Είναι όμορφο να δουλεύουμε με θνητούς, με ανθρώπους που μπορούν να γνωρίσουν και να αποδεχτούν την αλήθεια. Σε λίγο ο ήλιος θα ανέβει στον ορίζοντα και εσείς θα πρέπει να ανασυνταχθείτε. Η μέρα σας ανήκει. Ολόδική σας.

Μην αποσυνδεθείτε από εμάς, μην ξεχαστείτε. Απολαύστε την ημέρα σας μαζί με εμάς. Τώρα άλλωστε, κατέχετε ένα μέρος της Περσεφόνης. Είσατε ένα μέρος της Περσεφόνης.

Και ήρθε η ώρα, αυτό το κομμάτι της Περσεφόνης μέσα σας να γεννήσει τον Ζαγρέα, το φως και τη χαρά. Έχετε πολλά να δείτε ακόμα. Αλλά σήμερα, είναι μία χαρμόσυνη ημέρα.

Συνεχίζει ο Δίας:

Θα σας συμβούλευα να μείνετε όλη την ημέρα σαν μια φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερού και να δεχτείτε τα δώρα του Ποσειδώνα.

Η ενεργοποίηση έγινε και μπορείτε να επισκεφτείτε τους χώρους αυτούς νοερά, οπουδήποτε και αν βρίσκεστε, όπως σας είπα νωρίτερα.

Ελάτε τώρα, για να κλείσουμε την αποψινή εργασία, φέρτε μπροστά σας τον Όλυμπο... τον ορεινό όγκο του Ολύμπου. Φέρτε μπροστά σας το οροπέδιο των Μουσών, το Στεφάνι, τον Μύτικα και την πύλη πίσω από τον Μύτικα.

Αν βλέπατε με τα δικά μου μάτια, θα καταλαβαίνατε αμέσως ότι αυτός ο άξονας έχει γίνει χρυσός. Ο άξονας Ολύμπου – Ταινάρου έγινε για σας χρυσός.

Η επόμενη εργασία εξισορρόπησης των δύο άκρων θα γίνει στο κέντρο... στο κέντρο των Δελφών, όταν έρθει η κατάλληλη στιγμή.

Για την ώρα οι φλόγες εξακολουθούν να παραμένουν στα δύο άκρα.

Πήρατε τη φλόγα από το άκρο του Ταινάρου και την αφήσατε στο άκρο του Ολύμπου αλλά το καθρέφτισμα συνεχίζει να υφίσταται. Είναι εντάξει, δεν πρέπει να σας απασχολεί ιδιαίτερα. Έχει ξεκινήσει η διαδικασία.

Θα κλείσω λέγοντας, ότι **η εξισορρόπηση των δύο γίνεται στο κέντρο των Δελφών με τη θέληση του Ζαγρέα.**

Έχετε την ευλογία των Ολύμπιων παιδιά μου.

Γέγονεν!

.....

Άννα:

Μου δείχνει ότι όλες εκείνες οι ψυχές που είχανε βγει, έχουν μαζευτεί και πάλι μέσα στο Νεκρομαντείο, η Εκάτη έχει κλείσει την πύλη και ότι, στην κορυφή της κεφαλής σας υπάρχει ένα χρυσό στεφάνι. Η Ευρυδίκη έχει γίνει για εσάς ένα χρυσό στεφάνι.

Είμαστε ελεύθεροι να συνεχίσουμε την ημέρα μας.



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2016

Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταινάρου

02-03/09/2016

Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου, δέκα παρά είκοσι το βράδυ.
Νεκρομαντείο.

Μαζί μας ο Ποσειδάων, ο θεός της ευλογίας, των υδάτων, της ζωής και της χαράς.

Αναπνέουμε βαθιά, χαλαρά, ρυθμικά. Είμαστε στο βασίλειό του.

.....

Ποσειδών:

Κανένας δεν σας πειράζει εδώ. Είστε στα χέρια μου. Αυτός ο μικρός όρμος είναι η αγκαλιά μου. Αν νομίζετε ότι είστε παρατημένοι σε μια γωνιά της Γης, λάθος. Δεν είστε! Είστε ασφαλείς, στα χέρια του Ασφάλειου Ποσειδώνα. Τιμώ αυτούς που με τιμούν και χαίρομαι για τις ευλογίες που φέρνετε. Σας καλωσορίζω στο Ταίναρο.

Ζήτησα αυτή τη γιορτή, για να είμαστε διαρκώς σε επαφή. Για να μπει μια βάση, στην οποία διαρκώς και ρυθμικά θα ερχόσαστε σε επαφή μαζί μου. Ήδη γνωρίζετε πολλά για το ρυθμό, έτσι δεν είναι; Πολλά σας έχουν ειπωθεί, τους τελευταίους μήνες ειδικά.

Παρούσα κοντά μου, είναι η Αμφιτρίτη, η Μητέρα Αμφιτρίτη, μητέρα των Νηρηίδων. Μαζί καθόμαστε εδώ στην ακροθαλασσιά, πίσω από την Άννα που σας μιλά. Καθόμαστε κι εμείς και κοιτούμε και ακούμε, όσα λέτε και κάνετε.

Και έτσι, σαν ζευγάρι θέλω σήμερα να μας δείτε την Αμφιτρίτη κι εμένα. Βασίλισσα της θάλασσας. Την έφερα κοντά μου σήμερα, για να κρατήσει τη θηλυκή πλευρά του νερού, που τόσο τιμάτε αυτή την εποχή. Αφήστε τη να πάρει μορφή μπροστά σας. Δείτε τη να σχηματίζεται μπροστά σας, καθώς κοιτάτε τη θάλασσα με τα μάτια της καρδιάς. Βασίλισσα!

Ενάλιος, Ασφάλειος, πάντα Ποσειδών!

Τα παραμύθια που φτιάχνετε προς τιμή μου, πολύ τα αγαπώ. Κατευνάζουν το πνεύμα μου. **Αν θέλετε να κατευνάσετε την τρικυμισμένη θάλασσα, να της διαβάσετε ένα παραμύθι.** Και καθώς το παραμύθι που της διαβάζετε γαληνεύει την καρδιά σας, έτσι θα γαληνεύει και τα παραγμένα

νερά και θα βλέπετε τη θάλασσα να ηρεμεί. Θα βλέπετε τα πάθη της να κατασιγάζονται, να γαληνεύουν.

Ήρθατε εδώ με ένα σκοπό: κάποιοι για να τιμήσετε τον Ποσειδώνα, κάποιοι για να γνωρίσετε τον Άδη.

Απόψε οι ενέργειες ποικίλουν. Παρών ο Ζεός. Πολύ ισχυρή η παρουσία του μαζί σας σήμερα. Αργότερα θα σας μιλήσει και ο ίδιος.

Ο Πλούτων στέκεται εκεί σε μια γωνιά και περιμένει τη δική του ώρα και μου έκαναν την τιμή να ξεκινήσω εγώ σήμερα, ως εορταζόμενος, ως τιμώμενο πρόσωπο!

Θα πούμε αρκετά πράγματα απόψε, σε συνέχεια της γιορτής που κάνατε για μένα πέρυσι τέτοια εποχή εδώ και του κύκλου που αναπτύξαμε μαζί στην Αθήνα. Ο κύκλος ολοκληρώθηκε και σας οδήγησε με τη σειρά του σ' αυτήν την καθιέρωση των Ταινιάρων. Μία φορά το χρόνο τέτοια εποχή γιορτάζουμε μαζί. **Τα πάθη σας είναι ίδια με της θάλασσας. Δεν είναι άλλα. Η θάλασσα αντανakλά τα δικά σας πάθη.** Το νερό αντανakλά... αντανakλά. Το νερό αντανakλά τον σκοτισμένο ουρανό, παίρνει το χρώμα του γκριζου σύννεφου και αναδεύεται, αναταράσσεται από τον αέρα, από τις αλλαγές της ατμοσφαιρικής πίεσης. Κύματα ψηλά σηκώνονται. Το νερό ρέει. Είναι εύκολο να το μορφοποιήσετε. Παίρνει τη μορφή του δοχείου στο οποίο βρίσκεται.

Έτσι θα 'θελα να δείτε τις ενέργειες της σκέψης σας. **Τα συναισθήματά σας δεν εμφανίζονται τυχαία, γιατί μπορεί να προκύπτουν από τη μετουσίωση της ύλης σε νου αλλά διοχετεύονται μέσα από τις νοητικές μορφές που δημιουργείτε.** Και θα μπορούσατε εδώ να δείτε τη σκεπτομορφή σαν μία νοητική μορφή, που γεμίζει από ενέργεια του συναισθηματικού πεδίου. Η σκέψη σας, οι εικόνες, οι μορφές που σχηματίζει ο νους σας, γεμίζουν από αστρική ενέργεια, από ενέργεια του θυμικού. Η ενέργεια αυτή συνήθως είναι αγνή, καθαρή. Διαμορφώνεται ανάλογα με το αγγείο στο οποίο μπαίνει. Θα είναι υδρία; Θα είναι γαβάθα; Θα είναι ένα κύπελο; Θα είναι ένα δοχείο σε σχήμα σφαίρας; Μία φιάλη; Αυτή η εικόνα είναι αρκετή για να σας δώσει να καταλάβετε πώς διαμορφώνονται τα συναισθήματά σας.

Η Φούρκα, μπορεί να γνωρίζει πολύ καλά και έχει πολλά να πει με τον αγαπημένο της Μπούφη γι' αυτό. *[Αναφέρεται σε ένα παραμύθι που έγραψε η Σ.]* Σοβαρά το λέω! Γράψε, Σ.! Γράψε!

Θα παραπονεθεί τώρα η Σ. και θα πει: «Μα τα συναισθήματα βγαίνουν από βαθιά μέσα μας. Ο νους λέει ότι πρέπει να γαληνέψουν, να καθαρίσουν αλλά αυτά δεν ακούν! Ο θυμός δεν ακούει τη λογική, απλά συμβαίνει μια έκρηξη. Γιατί μας λες ότι ταιριάζουν μέσα στις σκέψεις μας;»

Γιατί αγαπημένοι μου και αγαπημένες μου, όπου πηγαίνει η σκέψη, πηγαίνει και η ενέργεια, έτσι δεν λέτε; **Αν η σκέψη σας διαμορφώνει ένα αγγείο, πλάθει ένα αγγείο νοητικό, η ενέργεια πηγαίνει εκεί. Και αν οι υποσυνειδητές σκέψεις σας έχουν δημιουργήσει ένα υπόβαθρο, έχουν πλάσει μορφές, οι μορφές πάλι θα γεμίσουν, είτε εσείς είστε συνειδητοί είτε όχι.**

«Τι κάνουμε λοιπόν; Παίρνουμε την υδρία, το αγγείο και το σπάμε για να ελευθερωθεί η ενέργεια;»

Στον Ποσειδώνιο κύκλο, είχαμε κάνει μια αναφορά λοιπόν στο Τζίνι και το λυχνάρι και τότε σας είχα μιλήσει για το πώς μπορείτε να φέρετε και να διαλύσετε τέτοιες ενέργειες. Να τις φέρετε έξω στην επιφάνεια, και να τις διαλύσετε. Να τις κάνετε να σας υπηρετήσουν κατ' αρχάς και με αυτόν τον τρόπο να διαλυθούν. Βλέπετε τη σύνδεση;

Σας δίνω ένα ακόμα στοιχείο. Τον άλλο μήνα, πολλοί/πολλές από εσάς θα βρεθούν στην ανάγκη να διαχειριστούν τέτοιες καταστάσεις και θα μπορέσετε να το κάνετε με τον ίδιο τρόπο. Θα πρέπει να θυμόσαστε διαρκώς, ότι τα συναισθήματά σας είναι μορφοποιημένα βάσει των συνειδητών ή ασυνειδητών σκέψεών σας. Και τώρα θα πρέπει να δείξουμε πώς συμβαίνει αυτό και πώς γίνεται, **από τη στιγμή που τα συναισθήματα είναι προϊόν της μετατροπής της ύλης σε νου, πώς γίνεται να υπόκεινται στο νου.**

Στην πραγματικότητα, **φαίνεται σαν τα συναισθήματα να προσδένονται σε νοητικές φόρμες/μορφές, που είναι προϊόν της εξέλιξης άλλων συναισθημάτων.** Μια περίπλοκη σχέση και διαδικασία για σας. Όταν όμως την κατανοήσετε, θα μπορέσετε πολύ καλά να διαχειριστείτε αυτή την ενέργεια.

Οι μορφές για τις οποίες μιλώ είναι τριγωνικές. Θυμόσαστε ότι το εικοσάεδρο συμβολίζει το νερό. Το εικοσάεδρο αποτελείται από τριγωνικές έδρες. Κατά συνέπεια, η κύρια μορφή, το κύριο σχήμα του συναισθήματος είναι τριγωνικό. Μόνο που αποκτά ένα συγκεκριμένο ρυθμό, το ρυθμό του εικοσάεδρου, γιατί τριγωνικά είναι τα βασικά σχήματα και όλων των υπόλοιπων στερεών.

Παίρνω λίγο χρόνο, για να δω πώς μπορώ να σας παρουσιάσω καλύτερα τη διαδικασία της μετεξέλιξης της ύλης σε νου. **Η ύλη υπόκειται στην επιρροή του Πνεύματος, στην επιρροή του Θείου Νου.** Ρυτιδώνεται και σχηματίζεται κάτω από την Πνοή του Θείου Νου. **Παίρνει μορφή, η οποία εκπροσωπεί τα ιερά μοτίβα.** Στη συνέχεια, **έχοντας πάρει μία συγκεκριμένη μορφή, ενσωματώνει/φιλοξενεί τις αντίστοιχες ενέργειες. Φιλοξενεί το αντίστοιχο νόημα.** Επάνω εκεί, **ο Θεϊός Νους προσπίπτει με δεύτερα και τρίτα κύματα δράσης και επενδύει περισσότερη ενέργεια.** Επισκέπτεται τις μορφές και προσθέτει στιβάδες

ενέργειας γύρω τους/μέσα τους και, με αυτόν τον τρόπο, τις κατοικεί. **Τις δημιουργεί και μετά από επανειλημμένες κρούσεις, με τις οποίες τις διαμορφώνει σε μια οριστική μορφή και τις εμπλουτίζει, τελικά ενοικεί σε αυτές. Αποτέλεσμα του νου η ύλη και νους την κατοικεί.**

Ο νους που ενοικεί, ο ενοικών νους, σχηματίζει τα βασικά μοτίβα, στα οποία η ύλη ανταποκρίνεται και στα οποία μεταπίπτει. Η ύλη, θα μπορούσατε να πείτε, μετουσιώνεται σύμφωνα με τα νεότερα μοτίβα που φτάνουν σε αυτή από τον ενοικώντα νου. Ανταποκρίνεται και, καθώς ανταποκρίνεται, παράγει συναισθήματα ανάλογα. **Η ανταπόκριση της ύλης στον ενοικώντα νου, είναι τα συναισθήματα. Ανάλογα με το εξελικτικό πεδίο του ενοικούντος νου, του νου που κατοικεί σ' αυτή την ύλη, παράγονται συναισθήματα.** Εάν πρόκειται για νου που δεν έχει εξελιχθεί, είναι αντίστοιχά του... σε κάθε περίπτωση, είναι αντίστοιχά του. Όσο πιο εξελιγμένος είναι ο νους που ενοικεί στην ύλη, τόσο πιο εξελιγμένα τα συναισθήματα. Έτσι λοιπόν εξηγήθηκε το πώς γίνεται και ανταποκρίνεται η ύλη και το συναισθήμα υπακούει και διαμορφώνεται σύμφωνα με τις νοητικές φόρμες του ενοικούντος νου.

Οι μορφές αυτές έχουν ένα προορισμό: να μετουσιώσουν την ύλη. Και επειδή η διαδικασία της δημιουργίας, όπως εξηγήθηκε στον κύκλο των Γλωσσών των Θεών, είναι περίπλοκη και γίνεται σε επανειλημμένες κρούσεις, είναι πολύπλοκη και υπάρχουν ανάλογα πολλά επίπεδα ενοικούντος νου, ενοικούσας διάνοιας. Και αυτές οι ενοικούσες διάνοιες εργάζονται στο επίπεδο που βρίσκονται για τη μετουσίωση της ύλης. Κάποιες ενοικούσες διάνοιες που θεωρείται ότι βρίσκονται σε κατώτερα επίπεδα, προσφέρουν υπηρεσία, καθώς μετουσιώνουν την ύλη παράγοντας συναισθήματα, σε ένα επίπεδο ανάλογο με αυτό που βρίσκονται. Κάποιες άλλες ενοικούσες διάνοιες παράγουν συναισθήματα σε ένα άλλο, ανώτερο επίπεδο και ούτω καθεξής. **Είναι ένας μεγάλος χορός.** Φανταστείτε ένα τεράστιο πλήθος να χορεύει, με κινήσεις αρμονικές, σε μία χορογραφία κομμένη και ραμμένη στα μέτρα του κάθε χορευτή ξεχωριστά. Κάθε άτομο εκτελεί τις δικές του φιγούρες. Κάνει ξεχωριστά σχήματα με το σώμα του. Το αποτέλεσμα είναι μία μεγάλη αρμονική εικόνα, που όμως ο ίδιος ο χορευτής είναι δύσκολο να αντιληφθεί. Μπορεί να δει τον εαυτό του σε σχέση με αυτούς που είναι γύρω του αλλά δεν μπορεί να έχει τη μεγάλη εικόνα. Τον ενοχλούν οι φιγούρες που κάνουν οι άλλοι γιατί δεν μοιάζουν με τις δικές του και διατείνεται ότι όλοι πρέπει να κάνουν τις δικές του φιγούρες, γιατί είναι οι πιο σωστές αλλά δεν μπορεί να δει τη μεγάλη εικόνα.

Είπαμε λοιπόν ότι η ύλη μετουσιώνεται σε πνεύμα μέσα από το συναισθήμα. Παράγει ουσία. Δηλαδή, **μετά από τη δημιουργία της υλικής μορφής, έρχονται νέα νοητικά κύματα, κύματα της Θείας Σκέψης, που κατοικούν τις μορφές που δημιουργήθηκαν, συνέχεια και συνέχεια.**

Το ένα κύμα πέφτει πάνω στο άλλο, αποσύρεται, έρχεται ένα άλλο κύμα και γίνεται ένα διαρκές πάντρεμα. **Η ενοικούσα διάνοια που καταφέρνει να μετουσιώσει όλη την ύλη που της έχει ανατεθεί, ανέρχεται στα ουράνια πεδία.** Τι σημαίνει αυτό;

«Έτσι όπως μας τα λες, λογικά», λέει η Άννα, «για να μετουσιώσουμε όλη την ύλη μας, σημαίνει ότι το σώμα πρέπει να χαθεί και να γίνει όλο Νους. Αυτό εννοείς; Θα πρέπει να φθείρεται σιγά – σιγά, να φθίνει, να λιώνει και να γίνεται νους;»

Ακριβώς! Εγώ θέλω να σας ρωτήσω τώρα με τη σειρά μου το εξής: **Τι πιστεύετε ότι φέρνει το θάνατο; Ποια είναι η αιτία του θανάτου; Μήπως, σύμφωνα με αυτά που σας είπα τώρα, αυτό σημαίνει ότι η οντότητα έχει κατορθώσει να μετουσιώσει την ύλη που έπρεπε, που της είχε ανατεθεί;** Το ερώτημα που προκύπτει φυσικά είναι, ότι ναι, θα μπορούσαμε να το πούμε αυτό αλλά, παρόλα αυτά, το σώμα παραμένει σαν υλική μορφή. Άρα, δεν φαίνεται να έχει μετουσιωθεί η ύλη. Μπορεί η ενοικούσα διάνοια να αποσύρεται αλλά το σώμα μετά αποσυντίθεται. Τι συμβαίνει σ' αυτή την περίπτωση; Έχετε κάποιες ιδέες; Τι πιστεύετε εσείς ότι συμβαίνει;

Γνώμες:

1. Ότι η ψυχή μαζεύει όλα τα συναισθήματά της σε κάθε ενσάρκωση και
2. γίνεται αυτή η μετατροπή.
3. Η απώλεια του νου.
4. Η εκπλήρωση του σκοπού της ζωής τους.
5. Η ύλη για καινούρια διεκπεραίωση.
6. Η ύλη μετουσιώνεται σε συνείδηση που εμπλουτίζει το αρχείο της Ψυχής.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Αυτό σημαίνει ότι, η ύλη έχει αποδώσει το δυναμικό της. Έχει αποδώσει όλο το δυναμικό που έφερε και μπορεί πια να διαλυθεί εις τα εξ ων συνετέθη, γιατί ένα μεγάλο μέρος της ήδη μετουσιώθηκε. Αυτό που μετουσιώνεται, φαίνεται να είναι η ίδια η δύναμη της Ζωής.

Υπάρχει το φυσικό σώμα που αποτελείται από τα στοιχεία της ύλης, μόρια, άτομα, υπάρχει η ενοικούσα διάνοια και **εκείνη η δύναμη της Ζωής, που κάποιοι ταυτίζουν με την ενοικούσα διάνοια αλλά δεν είναι μόνο αυτή. Είναι η δύναμη που βρίσκεται μέσα στην ύλη και είναι αυτό που αποκαλείτε χθόνιο σώμα.** Αυτή η ενέργεια, εφόσον μετουσιωθεί σε

συναίσθημα και νου, αφήνει πίσω τα στοιχεία της ύλης, με ένα βασικό ενεργειακό επίπεδο, για να αποσυντεθούν.

Σε κάθε ενσάρκωση, η οντότητα, η ενοικούσα διάνοια, καλεί στο φυσικό της σώμα όλες τις ενέργειες, όλο το δυναμικό που θέλει να μετουσιώσει, κατασκευάζοντας δηλαδή το φυσικό σώμα από ύλη και γήινη μορφή, καλεί σε αυτό τη ζωτική ουσία που χρειάζεται για να μετουσιώσει. Ο τρόπος που το κάνει και γιατί το κάνει και με τι κριτήρια το κάνει, είναι ένα άλλο θέμα. **Έχοντας ολοκληρώσει όμως αυτή τη μετουσίωση έχει κάψει αυτό που λέτε «το λάδι στο καντήλι». Το έχει κάνει Φως.** Καταλαβαίνετε; Αυτή είναι η καλύτερη αναλογία που μπορώ να σας δώσω. Μένει το καντήλι, το νεράκι, η καντηλήθρα αλλά έχει καεί όλη η καύσιμη ύλη, η οποία είχε πάρει τη μορφή του καντηλιού. Είχε μορφοποιηθεί μέσα στο καντήλι.

Ο τρόπος για να μετουσιωθεί λοιπόν το δυναμικό αυτό, με πιο εύκολο και ανώδυνο τρόπο, είναι η ενοικούσα διάνοια, συνειδητά, να τροποποιήσει τις σκέψεις που παράγει.

Η ταυτότητα της οντότητας παραμένει πάντοτε η ίδια; Αυτό είναι ένα καίριο ερώτημα. Φιλοσοφικό ερώτημα αλλά όχι μόνο φιλοσοφικό, πολύ πραγματικό επίσης. Πόσες φορές έχετε αλλάξει ταυτότητα μέχρι σήμερα; Πόσες φορές έχετε νιώσει ότι έχετε αλλάξει ταυτότητα; Αναγνωρίζετε πάντοτε μέσα σας το Εγώ Είμαι. Λέτε, Εγώ Είμαι, μέσα από διαφορετικές εμπειρίες, διαφορετικά συναισθήματα, είμαι εγώ. Εγώ βιώνω. Βιώνω άλλα πράγματα, με άλλα κριτήρια, άλλες εμπειρίες, άλλα αποφασίζω, άλλα σκέφτομαι και άλλα θέλω αλλά είναι αυτό το Εγώ μέσα μου, που είναι πάντα σταθερό.

Η ταυτότητά σας ποια είναι; Η ταυτότητά σας δεν είναι η Εγώ Είμι Παρουσία. Αυτή είναι η ουσία σας. Η ταυτότητά σας είναι όλα αυτά που αναγνωρίζετε στον εαυτό σας κατά την παρουσία σας στη Γη. Οι τάσεις σας, η φιλοδοξία σας, η θρησκεία σας, οι προτιμήσεις σας, όλα αυτά διαμορφώνουν την ταυτότητά σας. Έχουμε συναντήσει ανθρώπους που η ταυτότητά τους δεν άλλαξε ποτέ από την ώρα που γεννήθηκαν μέχρι την ώρα που πέθαναν. Έχουμε γνωρίσει επίσης άλλους, που άλλαξαν πάρα πολλές φορές ταυτότητα. Εσείς σε ποια περίπτωση ανήκετε;

Η αλλαγή αυτής της ταυτότητας ισοδυναμεί με αυτό που λέτε «επαναγέννηση στη γη», «έναρξη ενός νέου σεναρίου». Λέτε πολλές φορές: «Νιώθω ότι έχω ενσαρκωθεί πολλές φορές μέσα στην ίδια ζωή. Έχει πεθάνει ο εαυτός μου, έχει αλλάξει ριζικά και έχω γίνει κάτι άλλο και μετά κάτι άλλο. Πρέπει να έχω ζήσει πολλές ζωές μέσα σε μία.»

Έχετε αναρωτηθεί γιατί συμβαίνει αυτό; Είστε εσείς; Είστε πάντα εσείς; Τι συμβαίνει με την ενοικούσα διάνοια; Είναι η ίδια ενοικούσα διάνοια πάντοτε; Εδώ σας έχω μια μεγάλη έκπληξη. Πολύ μεγάλη έκπληξη! Μεγαλύτερη απ’

τα ποντίκια που τραβούν την προσοχή σας. [Σημ. αναφέρεται σε μερικά ποντίκια, που ζουν στο νεκρομαντείο.]

Και θέλω να ρωτήσω το εξής: μιλάτε για την Εγώ Ειμί Παρουσία σαν την ουσία του Εαυτού σας, μιλάτε για την ενότητα του Πνεύματος και την αλληλοπεριχώρηση, έχοντας κατά νου ότι εκεί είναι όλα ένα αλλά για κάποιο λόγο θεωρείτε -και επιμένετε να θεωρείτε- ότι είναι η ίδια ενοικούσα διάνοια από την αρχή μίας ενσάρκωσης μέχρι το τέλος της. Εδώ πρέπει να το δείτε λίγο καλύτερα. Πριν προχωρήσουμε, θα σας ζητήσω, όπως και την προηγούμενη φορά εδώ, να **οραματιστείτε τον εαυτό σας σαν μία φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερό. Μία φλόγα τυλιγμένη με μια σταγόνα νερό.**

Πάρτε λίγα δευτερόλεπτα, λίγο χρόνο, να νιώσετε τη φλόγα που είστε περιτυλιγμένη σε νερό και παρατηρήστε την αλλαγή της αντίληψής σας. Τι αίσθηση έχετε; Έτσι θα συνεχίσουμε μέχρι το τέλος. Είστε μία φλόγα σε μία σταγόνα νερό.

Σας έλεγα λοιπόν σχετικά με το **πώς είναι δυνατόν να πιστεύετε ότι είστε η ίδια ενοικούσα διάνοια πάντοτε. Εδώ μπαίνει η έννοια της ψυχής.** Θεωρείτε ότι είστε μία ψυχή που ενσαρκώνεται σε μία ενσάρκωση και αφού είναι μία ψυχή σε κάθε ενσάρκωση, τα πάντα είναι ξεκάθαρα. Θα ήθελα να δείτε όμως το αποτέλεσμα που παράγουν αυτές οι σκέψεις σας. Και το αποτέλεσμα είναι χωριστικότητα. **Γιατί μπορεί η ψυχή να διαμορφώνει -η ψυχή σαν ένα κέντρο αποφάσεων, ένα κέντρο ελέγχου να διαμορφώνει- ένα φυσικό σώμα και να το κατοικεί αλλά δεν είναι η μόνη ενοικούσα διάνοια.** Για παράδειγμα, σας είναι δύσκολο να φανταστείτε ότι σε πολλές, πραγματικά πολλές, περιπτώσεις, η ψυχή καλεί και άλλες εξελιγμένες ψυχές να μοιραστούν ένα σώμα. Κι αυτό δεν είναι ακριβώς μοίρασμα αλλά, όταν ολοκληρωθεί μια φάση της εξέλιξης, μέσα στη μεγάλη αλληλοπεριχώρηση που βιώνει ο πνευματικός Εαυτός, επιτρέπει την είσοδο μιας άλλης ενοικούσας διάνοιας, η οποία διαχειρίζεται το ενεργειακό δυναμικό με πιο εξελιγμένο τρόπο. Αυτό μπορεί να γίνει και μία και δύο και τρεις φορές.

Η δυσκολία στο να το συλλάβετε και να το αποδεχτείτε νοητικά, βρίσκεται στο ότι αντιλαμβάνεστε την ψυχή σας σαν κάτι εντελώς ξεχωριστό. **Δεν αντιλαμβάνεστε δηλαδή την έννοια της αλληλοπεριχώρησης που υφίσταται στο Πνεύμα, που βιώνεται στο Πνεύμα. Είναι φορές λοιπόν, που μία οντότητα, εφόσον έχει εξαντλήσει το δικό της δυναμικό, δέχεται να εισέλθει μία άλλη ενοικούσα διάνοια, να καθρεφτιστεί και να οδηγήσει ακόμα μεγαλύτερο μέρος του δυναμικού σε εκπλήρωση, σε μετουσίωση, διότι χρησιμοποιεί πιο προηγμένα μοντέλα σκέψης.** Και αν η ενοικούσα διάνοια χρησιμοποιούσε σκέψεις ουδέτερες, η νεοεισερχόμενη χρησιμοποιεί πιο εξελιγμένες σκέψεις.

Εδώ υπάρχει ένα πολύ λεπτό θέμα μπροστά μας και η διαχείρισή του μπορεί να σας οδηγήσει σε πολλούς νοητικούς δρόμους. Πρέπει να το προσέξουμε. Θα μπορούσατε να πείτε ότι, με ανάλογο τρόπο ίσως, η αρχική ενοικούσα διάνοια επιτρέπει την είσοδο μιας άλλης διάνοιας χαμηλότερου επιπέδου και τότε ο άνθρωπος φαίνεται να αλλάζει προς το χειρότερο.

Αυτό που συμβαίνει είναι το εξής: **όταν η ενοικούσα διάνοια ολοκληρώσει το στόχο της, γίνεται αντικείμενο διαπραγμάτευσης η είσοδος μιας άλλης.** Η βασική διάνοια, η αρχική διάνοια, η οποία μάλιστα δόμησε τη φυσική μορφή, ποτέ δεν αποχωρεί πλήρως. Λειτουργεί υποστηρικτικά στο πλαίσιο της συνεργασίας της αλληλοπεριχώρησης. Ποτέ κανένας δεν μπορεί να τη βγάλει ολοκληρωτικά. Μπορεί να έρθει βοηθώντας και εμπλουτίζοντας τη σκέψη με μοτίβα τέτοια, που θα διευκολύνουν τη μετουσίωση της ενέργειας.

Η Άννα σκέφτεται και ρωτά: «Τι ενέργεια είναι αυτή, αφού υποτίθεται ότι η αρχική διάνοια έχει κάνει τη μετουσίωση που χρειαζόταν;» Η νεοεισερχόμενη διάνοια καλεί ακόμα μεγαλύτερο δυναμικό και αυτό μπορείτε να το νιώσετε, όσοι και όσες έχει συμβεί να βιώσετε μια τέτοια αλλαγή στη ζωή σας. Αυτή η αλλαγή φαίνεται στα μάτια σας σαν ένα σενάριο που έχει κλείσει, για να ανοίξει ένα άλλο. Κλείνει ένας κύκλος για να ανοίξει ένας άλλος. Όταν το κλείσιμο ενός κύκλου είναι πάρα πολύ ισχυρό, έχει πολύ μεγάλη επίδραση και η είσοδό σας σε έναν άλλο κύκλο υποδηλώνεται με μια πολύ μεγάλη αλλαγή επίσης της παλιάς σας ταυτότητας, αυτό που συμβαίνει είναι, πραγματικά, ότι έχετε καλέσει σε συνεργασία μια ευρύτερη ενοικούσα διάνοια. Εσείς είστε παρόντες διαρκώς.

Αυτό που δυσκολεύει τη δική σας, συνειδητή κατανόηση του γεγονότος, είναι ακριβώς η έννοια της αλληλοπεριχώρησης. Η ιδέα της αλληλοπεριχώρησης. **Γιατί στην αλληλοπεριχώρηση, η ταυτότητα δεν έχει στεγανά. Εγώ Είμαστε και Εμείς Είμαι!** Έτσι, μπορεί να αλλάζει η ταυτότητά σας αλλά μέσα σας νιώθετε διαρκώς το δικό σας κέντρο, το Εγώ Είμαι. Δεν έχει αλλάξει ο Παρατηρητής, είναι εκεί, είναι αυτός που ήταν, μόνο που δεν είναι πια μόνος. Οι δηλώσεις που σας κάνω απόψε, αλλάζουν πάρα πολύ το τοπίο της εσωτερικής πνευματικής ιεραρχίας των σωμάτων σας, όπως την είχατε μάθει μέχρι σήμερα. φαίνεται να αλλάζουν την εικόνα της δομής σας, του τρόπου εξέλιξής σας. Τι συμβαίνει τελικά; Τι συμβαίνει με όλα αυτά;

«Αν εγώ ενσαρκωθώ», θα ρωτήσει κάποιος, «και τελειώσω το δικό μου κομμάτι δουλειάς, γιατί δεν μπορώ να εξελιχθώ άμεσα και να εμπλέξω εγώ, να δημιουργήσω εγώ ευρύτερα και πιο σοφά μοτίβα; Γιατί πρέπει να καλέσω μια άλλη ενοικούσα διάνοια; Αυτό θα σήμαινε ότι δεν εξελίσσομαι. Ότι δεν μπορώ να εξελιχθώ τόσο πολύ. Τελικά εξελισσόμαστε;»

Κάθε διάνοια εξελίσσεται. Η εξέλιξη μέσα από τη μορφή είναι συγκεκριμένη. **Το δυναμικό σας μέχρι αυτή τη στιγμή δεν επιτρέπει πολλαπλές**

ενσαρκώσεις μέσα στην ίδια ζωή, όπως τις φαντάζεστε. Σε δύο-τρεις χιλιάδες χρόνια από σήμερα, ίσως και νωρίτερα, αυτό μπορεί να αρχίσει να συμβαίνει στην ανθρωπότητα. Με τον τρόπο που γίνονται τώρα όμως οι αλλαγές, σε αυτή τη μεταβατική περίοδο, δεν μπορείτε απλώς να αλλάξετε ταυτότητα και να συνεχίσετε φέρνοντας ακόμα μεγαλύτερο δυναμικό. **Το DNA σας δεν έχει εξελιχτεί ακόμα τόσο, ώστε να το επιτρέπει.** Έτσι, καλούμαστε να εισέλθουμε υποστηρικτικά, να καθρεφτιστούμε εμείς στη μορφή που έχετε πλάσει και να της δώσουμε φτερά και να την πάμε μακρύτερα. Να πάμε τη διαδικασία της μετουσίωσης ακόμα μακρύτερα. Αργότερα, μέσα από τη διαδικασία που κάνουμε τώρα, διαμορφώνονται οι έλικες και οι στιβάδες του DNA με τέτοιο τρόπο, ώστε αργότερα να είναι δυνατό σε μία οντότητα να κάνει όλες αυτές τις αλλαγές μόνη της. Ακόμα δεν έχει συμβεί, δεν έχει ολοκληρωθεί. Και έτσι, εργαζόμαστε σε συνεργασία... εργαζόμαστε μαζί.

Οι άγγελοι, οι οντότητες που σας περιβάλλουν, οι οδηγοί σας, παίζουν αυτό το ρόλο. Οι δάσκαλοι με τους οποίους συνδέεστε και οι θεότητες παίζουν αυτό το ρόλο. Και τώρα, ήδη αναδύεται από τη συντροφιά σας το εξής ερώτημα: «Μας έχεις μπερδέψει πολύ Ποσειδώνα μέχρι τώρα. Και τι θα κάνουμε με όλες αυτές τις όψεις του Εαυτού για τις οποίες μας έχετε μιλήσει; Αν δεν είμαστε ένας και είμαστε δύο ή τρεις, τι γίνεται με τις όψεις; Τελικά έχουμε τη δυνατότητα να δουλέψουμε με τις όψεις μας; Δουλεύουμε; Ή συμβαίνει κάτι άλλο;»

Θα το θέσω ως εξής: **οι όψεις σας έρχονται στην επιφάνεια από εσάς, το υλικό έρχεται στην επιφάνεια από εσάς και το δουλεύουμε εμείς, το δουλεύουμε μαζί.** Σε συνεργασία καλούμε στην επιφάνεια νέο υλικό που σχετίζεται με αυτές τις όψεις και το διαχειριζόμαστε μαζί. Στην πραγματικότητα, αυτό που κάνετε δεν είναι μόνο να δουλεύετε με υλικό από δικές σας προηγούμενες ενσαρκώσεις -ή δικές μας προηγούμενες ενσαρκώσεις. **Η βαθύτερη ουσία της δουλειάς που γίνεται, είναι η εκπαίδευση του DNA σας. Η βαθιά εγγραφή αυτής της διαδικασίας μέσω της επανάληψης έτσι ώστε, σε επόμενες γενιές, αυτή η εργασία να μπορεί να γίνεται από την ίδια ενοικούσα διάνοια.** Αυτό, φυσικά, δεν πέρασε ποτέ από το νου σας...

Πάντοτε ξέρατε ότι κάνετε κάποια σημαντική δουλειά με το DNA σας και εμείς κάπου σας βοηθήσαμε σε αυτό αλλά δεν είχατε συλλάβει αυτό το έργο. Είμαστε μαζί αγαπητοί μου, αγαπητές μου. **Είμαστε μαζί σε ό,τι κάνετε, σε ό,τι κάνουμε.** Δεν είναι τυχαία και η παρουσία μου εδώ φυσικά, ούτε του Δωδεκάθεου, ούτε όλων όσων εργαστήκατε μαζί τους μέχρι σήμερα.

Το Δωδεκάθεο λειτουργεί σαν ένας περιορισμός της συνείδησης -και θα εξηγήσω αμέσως τι εννοώ. **Ερχόμαστε και λειτουργούμε σαν περιοριστικές συνθήκες. Μπορεί να διευρύνουμε το νου σας αλλά**

στην πραγματικότητα περιορίζουμε με κάποιο τρόπο το πεδίο εργασίας, το εστιάζουμε. Δημιουργούμε δώδεκα σημεία εστίασης και εργαζόμαστε μαζί σας πάνω σ' αυτά τα σημεία. Και αυτά τα σημεία εστίασης συνδέονται άμεσα με τα layers του DNA σας. Με έναν τρόπο λοιπόν περιορίζουμε, συγκεντρώνουμε την ενέργεια, την εστιάζουμε σε συγκεκριμένους τομείς, δουλεύουμε μαζί σας πάνω σ' αυτούς, σας οδηγούμε παραπέρα, σας βοηθούμε στη μετουσίωση και το αποτέλεσμα που θα προκύψει δεν είναι ακριβώς η διαχείριση του δυναμικού σας -αυτό είναι ένας στόχος- αλλά **το βαθύτερο, ουσιαστικό αποτέλεσμα είναι η εκπαίδευση του ανθρώπινου DNA.** Εσείς βιάζεστε, θέλετε να δείτε τα πράγματα να τρέχουν. Μιλάτε για τις έννοιες της κβαντομηχανικής και λέτε: «Όλα αυτά μπορούσαν να έχουν γίνει χθες».

Εμείς απλώς σας λέμε ότι είμαστε εδώ και τα κάνουμε πράξη.

Σ' αυτό το σημείο θα διακόψω, θα σας ζητήσω να σηκωθείτε από τη θέση σας και να ξανακαθίσετε.

[Μεσολαβεί πολύ σύντομο διάλειμμα]

Υπάρχουν ερωτήσεις;

[Γέλια]

Ερώτηση 1^η: *Αν ο εαυτός που έρχεται να βοηθήσει ας πούμε πριν τελειώσει... ανήκει στην ίδια την ψυχή, στην ίδια την οντότητα ας πούμε, ή είναι άλλη ψυχή;*

Άννα: *Είπαμε ότι είναι στη μεγάλη αλληλοπεριχώρηση, άρα δεν είναι η ίδια η οντότητα.*

Κ.: Και αυτό έχει συμβεί σε όλους μας δηλαδή;

Άννα: OK, ας ρωτήσουμε.

Απάντηση:

Η ενοικούσα διάνοια διαχωρίζεται από το φυσικό σώμα και κατοικεί μία άλλη εκεί. Η αρχική ενοικούσα διάνοια, δεν φεύγει πραγματικά. Αποχωρίζεται αλλά δεν φεύγει. Παρατηρεί και μπορεί να εναλλάσσεται, ανάλογα με τις ενεργειακές ανάγκες, τις ανάγκες της εργασίας. Η σαφής εικόνα θα αργήσει να έρθει γύρω από αυτό. Πρέπει να ελέγξετε τις πεποιθήσεις σας. **Για να μπορέσετε να αποκτήσετε μία καλύτερη εικόνα σε σχέση με αυτό που σας περιγράφω, ελέγξτε τις πεποιθήσεις σας και σπάστε τα στεγανά.** Επιτρέψτε να μπει φως από τα στεγανά. Θα δείτε τότε, ότι η **έννοια της αλληλοπεριχώρησης δεν είναι τόσο μακρινή και δεν αφορά το 'βαθύ Πνεύμα' ή το 'πολύ μακρινό Πνεύμα'.** Την αλληλοπεριχώρηση τη βιώνετε σε ένα εσωτερικό επίπεδο. Στο

ουράνιο επίπεδο βιώνετε την αλληλοπεριχώρηση, στο χθόνιο όχι. Στο γήινο όχι. Τη βιώνετε εκεί. Όταν τη βιώνετε, δεν υπάρχει διαχωρισμός. Αυτό που τώρα μπορεί να κάνει ίσως κάποιους ή κάποιες να εξανίστανται, να αντιδρούν, γιατί νιώθουν ότι χάνουν την ατομικότητά τους, εκεί είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Το αντιλαμβάνονται τελείως διαφορετικά. **Η ψυχή είναι ένας μηχανισμός. Τίποτε άλλο. Μπορείτε να απευθύνεστε σε αυτή και θα σας απαντά αλλά είναι νους. Είναι ένα νοητικό μόρφωμα. Η ενοικούσα διάνοια, πραγματικά, είναι πιο ψηλά από εκεί.** Σ' αυτό το πεδίο δεν μπορούμε να εισέλθουμε ακόμα, δεν είναι της παρούσης.

Οι ενέργειες που έρχονται, οι ενοικούσες διάνοιες που προσεγγίζουν και εισέρχονται, μπορείτε να θεωρήσετε ότι είναι από άλλες ψυχές αλλά είναι μέρος του Ενός Μεγάλου Εαυτού. Και αυτό βάζει τα πράγματα σε καλύτερη προοπτική για εσάς.

Υπάρχει άλλη ερώτηση;

Ερώτηση 2^η: Δηλαδή είναι αδελφές ψυχές;

Απάντηση:

Θα μπορούσες να το πεις έτσι αλλά δεν είναι. Δεν είναι, γιατί η έννοια της αδελφής ψυχής ποικίλει. Έχετε πολλούς τρόπους να ερμηνεύετε αυτόν τον όρο.

Ε.: Εννοώ αν είναι από την ίδια ψυχική ομάδα.

Απάντηση:

Εξαρτάται. Το έργο που γίνεται έχει πολλές πτυχές. Δεν είναι απαραίτητο να είναι πάντα από την ίδια ψυχική ομάδα. Είναι πολύ δύσκολο να είναι μία ψυχή από μία ομάδα ενσαρκώσεων που δεν έχει καμία σχέση. **Υπάρχει συγγένεια αλλά δεν είναι απαραίτητα από τη στενή ψυχική ομάδα. Και πάλι θέλω να τονίσω την αλληλοπεριχώρηση.**

Ε.: Θέλω να ρωτήσω αν είναι από την ίδια Μονάδα. Δηλαδή, μπορεί να είναι και από διαφορετική μονάδα;

Απάντηση:

Ναι, Μονάδες σε αλληλοπεριχώρηση.

Ε.: Άρα και από άλλη Μονάδα.

Απάντηση:

Και από άλλη Μονάδα του Ενός Μεγάλου Κεντρικού Εαυτού.

Άλλη ερώτηση;

Ερώτηση 3^η: Μίλησε για την ενοικούσα διάνοια. Μήπως θα μπορούσε να μας την αναλύσει;

Άννα: Την ανέλυσε. Είπε ότι είναι το κομμάτι που αφορά την αρχική διαμόρφωση της ύλης και μετά τα νέα κύματα που κατοικούν... δηλαδή ένα μέρος του νου γίνεται μορφή, μετά έρχονται νέα κύματα που κατοικούν κ.τ.λ. Να ρωτήσω αν υπάρχει κάτι περισσότερο...

Απάντηση:

Ενοικούσα διάνοια είναι ο Εαυτός. Δεν υπάρχει καλύτερος όρος για να χρησιμοποιήσουμε αυτή τη στιγμή. Ο Εαυτός, με 'ε' κεφαλαίο. Άλλη ερώτηση.

Ερώτηση 4^η: α) Στην πραγματικότητα, αυτό που γίνεται είναι ότι γυμνάζεται το DNA. Δεν το κατάλαβα ακριβώς αυτό, πώς γίνεται; Βιώνουμε τα συναισθήματα, ας πούμε;

β) Όταν μας λένε να σκεφτόμαστε με την καρδιά, εφόσον μας είπαν ότι η ύλη μετατρέπεται σε νου, αυτό σημαίνει άμεση μετατροπή των συναισθημάτων;

Απάντηση:

Η καρδιά παραμένει πάντοτε το κέντρο – κέντρο διαχείρισης, σε ισορροπία. Η εκπαίδευση του DNA, έχει την έννοια, όπως ειπώθηκε, της επαναλαμβανόμενης εγγραφής και εντύπωσης, επαναλαμβανόμενης δηλαδή τοποθέτησης εντυπωμάτων, έτσι ώστε να καταγραφεί και να παραμείνει στη μνήμη του DNA η διαδικασία και καθώς αυτό λαμβάνει ένα συλλογικό χαρακτήρα, αφού συμβαίνει σε πολλούς ανθρώπους, γίνεται ένα χαρακτηριστικό που μπορεί να μεταφερθεί μέσω του DNA. Θα μπορούσατε να πείτε ότι από μόνο του διαμορφώνει ένα νέο γονίδιο στο DNA. Γίνεται αντιστοιχία σε ένα συγκεκριμένο γονίδιο του DNA. Καταγράφεται, χαράσσεται. Όπως όταν χαράσσετε την πέτρα, κάνετε επαναλαμβανόμενες κινήσεις για να χαραχτεί βαθύτερα. Μόνο που αυτός είναι ένας απλοϊκός τρόπος για να το παρουσιάσουμε.

Το DNA, δεν είπαμε 'εντυπώνεται και χαράσσεται', είπαμε εκπαιδεύεται. Γιατί το είπαμε αυτό; Γιατί έχει διάνοια, είναι από μόνο του μία διάνοια. Γι' αυτό χρησιμοποιήσαμε τον όρο 'εκπαίδευση'. Είναι μία μικρή, ελάχιστη διάνοια και πολλά από τα χαρακτηριστικά του είναι αποτέλεσμα εκπαίδευσης. Έχετε χαρακτηριστικά εγγενή, έχετε και επίκτητα.

Κάποια από τα επίκτητα χαρακτηριστικά έχουν εγγραφεί, διότι προήλθαν από βιοχημικές μεταβολές και από εξωγενείς μηχανικούς παράγοντες. Κάποια όμως επίκτητα χαρακτηριστικά έχουν εγκατασταθεί, επειδή λειτούργησαν μέσω ψυχολογικών μηχανισμών. Όλα αυτά όμως εντυπώνονται, είναι μια διαδικασία εκπαίδευσης. Επειδή όμως δεν πρόκειται για μία απλή αυτόματη, μηχανιστική δράση αλλά χρειάζεται να υπάρξει νοήμων διαχείριση, **το DNA πρέπει να εκπαιδευτεί μέσα από την εμπειρία και αυτό που εμπειράσθε, το εκπαιδεύει**. Είναι πια για το DNA μια πραγματικότητα.

Για να γυρίσουμε στην ερώτηση περί καρδιάς, μη ξεχνάτε ότι είναι το κέντρο και το σημείο σύνδεσης ανάμεσα στο χθόνιο και στο ουράνιο. Είναι κέντρο διαχείρισης.

Ερώτηση 5^η: Δηλαδή, αρκετά από τα γονίδιά μας έχουν δημιουργηθεί με αυτόν τον τρόπο;

Απάντηση:

Ναι.

Ερώτηση 6^η: Χρειάζεται δηλαδή συναισθηματική εμπειρία κατ' επανάληψη για να γίνει η εκπαίδευση...

Απάντηση:

Ναι. Μόνο που στην προκειμένη περίπτωση δεν μιλάμε για συναισθηματική εμπειρία αλλά για πλήρη εμπειρία.

Σ.Χ.: Κατ' επανάληψη;

Απάντηση:

Ναι, κατ' επανάληψη.

Ερώτηση 7^η: Υπάρχει κάποια σχέση μεταξύ της ενοικούσας διάνοιας και κάποιων μελλοντικών μας εαυτών;

Άννα: Όταν λες 'μελλοντικών εαυτών' σε τι μέλλον το ανάγεις, στην παρούσα ενσάρκωση;

Ε.: Σε άλλες ενσαρκώσεις.

Απάντηση:

Η ενοικούσα διάνοια ακολουθεί το δικό της κύκλο ενσαρκώσεων. Το γεγονός ότι εξελίσσεται σε συνεργασία με άλλες διάνοιες, της δίνει πρόσβαση σε άλλο υλικό και στις εμπειρίες των άλλων διανοιών. Όχι ίσως άμεση πρόσβαση αλλά ιδιαίτερα και οπωσδήποτε άμεση στις εμπειρίες που βιώνουν σε συνεργασία. Στη συνέχεια, της είναι πολύ πιο... -δύσκολο ή εύκολο; Εύκολο!- να αναπαράγει τα υγιέστερα μοτίβα που μαθαίνει σε επόμενες ενσαρκώσεις. Δηλαδή, **και για την ίδια την αρχική, βασική ενοικούσα διάνοια, είναι μια μεγάλη εκπαίδευση. Σε επόμενη έκφρασή της, μπορεί να επιλέξει να λειτουργήσει αυτή σαν μία δευτερεύουσα, βοηθητική ενοικούσα διάνοια, σε ένα παράθυρο χρόνου, ανάλογα με το πώς θα καλυφθούν οι ανάγκες της εκπαίδευσης.**

Ε.: Δηλαδή, αν κατάλαβα καλά από αυτά που είπε, υπάρχει μια πιθανότητα να είναι η ενοικούσα διάνοια και ένας μελλοντικός εαυτός;

Άννα: δηλαδή, μία νεοεισερχόμενη ενοικούσα διάνοια να είναι μελλοντικός εαυτός;

Ε.: ναι.

Απάντηση:

Άλλο πράγμα. Κάτι που δεν έχει σχέση. Μιλάμε για άλλες μονάδες στον ίδιο Εαυτό. Ο χρόνος είναι σχετικός. Οι γραμμές του χρόνου είναι σχετικές αλλά είναι καλύτερα να μην τις εμπλέξουμε τώρα, στην παρούσα διδασκαλία. **Εάν πρόκειται ένας μελλοντικός εαυτός να βοηθήσει στην τρέχουσα ενσάρκωση, θα το κάνει μέσα από την τρέχουσα ενοικούσα διάνοια, απ' το δικό του κέντρο, όχι μέσα από άλλα κέντρα.**

Ερώτηση 8^η: Είπε ότι η ψυχή είναι ένας μηχανισμός, είναι νους. Τι σημαίνει αυτό; Τότε γιατί μιλάμε για την πορεία της ψυχής και όχι για την πορεία του νου; Απλά, δεν καταλαβαίνω, νόμιζα ότι είναι κάτι ξεχωριστό το ένα από το άλλο.

Απάντηση:

Είναι ξεχωριστό, ανάλογα με τον τρόπο που το βλέπεις. Εάν βλέπεις τον νου σαν ένα χωριστό δομικό στοιχείο/επίπεδο του συνόλου του Εαυτού σου, είναι ένα πεδίο. Η ψυχή ωστόσο, είναι Νους, είναι ανώτερος Νους, ανάγεται στα ανώτερα νοητικά πεδία. Θα μπορούσες **να φανταστείς ότι, αν ο Εαυτός σου είναι μία σφαίρα στην οποία περιλαμβάνεται το φυσικό σώμα, το συναισθηματικό, το νοητικό, το ανώτερο νοητικό, το πνευματικό κ.λπ., η ψυχή βρίσκεται στο ανώτατο νοητικό πεδίο. Εκεί είναι το κέντρο. Όλο είναι ψυχή – εκεί είναι το κέντρο.**

Ερώτηση 9η: Πέρσι μας είχε πει ότι είχε λάβει μέρος σε πειράματα στην Ατλάντεια ζωή του, σε γενετικά πειράματα όσον αφορά το DNA. Σήμερα μας μίλησε πάλι για το DNA αλλά μας μίλησε για εκπαίδευση πια του DNA. Είναι το ίδιο πράγμα; Είναι συνέχεια;

Απάντηση:

● Εαυτός μου είναι εδώ, εγώ όχι. Ο φυσικός μου εαυτός βρίσκεται βαθιά στη θάλασσα. Στα βάθη της θάλασσας και του ωκεανού. Από κείνες τις αρχαίες εποχές ακόμα. Ο άνθρωπος είναι προϊόν του νου ή ο νους προϊόν του ανθρώπου; Τι σχέση έχει αυτό με τα πειράματα;

Προσπαθούσα να καταλάβω, προσπαθούσα να διερευνήσω τη σχέση του ανθρώπου με τον νου, με το νοητικό πεδίο. Την εποχή εκείνη ο νους ήταν το ανώτερο πεδίο. Με τον τρόπο που εσείς προσπαθείτε να διερευνήσετε τη σχέση σας με το Θείο. Άλλες εποχές και δεν μπορεί να γίνει καμία σύγκριση. Η κατανόησή σας σήμερα είναι πολύ διαφορετική από την κατανόηση που είχαμε τότε και δεν μπορείτε να καταλάβετε αυτό που κατανοούσαμε τότε. Ούτε ένας άνθρωπος τότε θα κατανοούσε αυτό που μπορείτε να συλλάβετε εσείς σήμερα.

Τα πειράματα έγιναν με γενετικό υλικό, στο φυσικό πεδίο. Όχι με διαλογισμό, όχι με εσωτερική εργασία όπως κάνετε τώρα αλλά μέσα σε εργαστήρια. Και στην πράξη, δημιουργήθηκε το συναίσθημα. Πώς; Τι εργαστήρια ήταν αυτά; «Χρησιμοποιούσαν τάχα κρυστάλλους, όπως ακούσαμε», θα ρωτήσετε, «ότι γινόταν στην αρχαία Ατλαντίδα;

Χρησιμοποιούσαμε κρυστάλλους, μέταλλα επίσης, χρυσό -πολύ χρυσό-, ανάγαμε τα μέταλλα, αλλάζαμε το βάρος τους, τη σύστασή τους και μέσα από έναν τέτοιο χειρισμό επιτεύχθηκε η μετουσίωση της ύλης σε συναίσθημα. Πώς; Δεν μπορείτε να το διανοηθείτε. «Πήρατε έναν άνθρωπο, τον βάλατε στο τραπέζι, τον κόψατε και είδατε να βγαίνει ένα σύννεφο συναισθήματος;» Έχετε ακούσει για τα πολλαπλά επίπεδα του εγκεφάλου, τον αρχέγονο εγκέφαλο και τις αρχέγονες εξελίξεις του. Κάπου εκεί παίχτηκαν τα πάντα. **Αυτό που δημιουργήθηκε, ήταν ορισμένοι αδένες, περίπλοκοι αδένες, που έχουν μείνει μέχρι σήμερα στο φυσικό σας σώμα.**

Σας ειπώθηκε ότι οι αδένες είναι το αισθαντικό σώμα του θυμικού πεδίου. Στην πραγματικότητα, με τα πειράματα που κάναμε, δημιουργήσαμε νέο είδος αδένων και από κει και πέρα τα πάντα ήταν πολύ εύκολα. Αυτό στη συνέχεια εντάχθηκε πολύ γρήγορα στη φυσιολογία ορισμένων ανθρώπων της εποχής και πειραματόζωνων. Προηγήθηκε έρευνα και πολύ γρήγορα ενσωματώθηκαν αυτές οι νέες δημιουργίες στο φυσικό σώμα, μέσω του DNA. **Μπορούν οι επιστήμονες**

σας να κάνουν κάτι τέτοιο σήμερα; Ναι αλλά δεν το έχουν σκεφτεί ακόμα. Κάποιοι φλερτάρουν με την ιδέα αυτή αλλά δεν έχει γίνει ακόμα συγκεκριμένο στο νου τους. Ακόμα αγωνίζονται στο να αναπαράγουν την αλυσίδα του DNA και να κάνουν κάποιους συνδυασμούς και να βάλουν νέα υλικά. Δεν έχουν σκεφτεί ακόμα το ενδεχόμενο να δημιουργήσουν νέα όργανα – δεν μπορούν να το κάνουν ακόμα. Αλλά είναι βέβαια πολύ πιθανό, μετά από καιρό να φτάσουν εκεί.

Ερώτηση 10^η: Αυτός ο αδένας που λέει είναι ο θυμός; Αν είναι, γιατί μετά εξασθένησε στους ανθρώπους;

Άννα: *[μεταφέρει την απάντηση]* Δεν είναι ο θυμός, λέει. **Ο θυμός σχετίζεται με τη συγκρότηση της συνείδησης του Εγώ. Δεν είναι ο θυμός που δημιουργήσε. Μου το συνδέει περισσότερο με κάποιους αδένες στην κεφαλή.** Νωρίτερα μίλησε και για τα επίπεδα του εγκεφάλου, της εξέλιξής του.

Λοιπόν, κλείνει η επικοινωνία εδώ με τον Ποσειδώνα για την ώρα. Κάνουμε δέκα λεπτά διάλειμμα και μετά θα περάσουμε στον Πλούτωνα και στην εργασία στο Νεκρομαντείο.

[Διάλειμμα]

Άννα:

Παίρνουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές. Καλωσορίζουμε τον Πλούτωνα! Ας του δώσουμε λίγο χρόνο για να μπει στη συνείδησή μας.

Πάρτε χρόνο για να παρακολουθήσετε τον παφλασμό του κύματος, τους ήχους του.

Πάρτε λίγο χρόνο, για να ακούσετε αυτό που σας λέει το κύμα. Δεχθείτε μέσα σας την πληροφορία που σας φέρνει τώρα το κύμα.

[Παύση]

Πλούτων:

Είμαι παρών! Όπως πάντα, όπως κάθε φορά που με ζητάτε, είμαι εδώ!

Ξέρετε καλά ποιος είμαι. Προανήγγειλαν την παρουσία μου. Κάποιοι από εσάς ήρθαν εδώ απόψε για μένα. Δεν θα επαναλάβουμε ακριβώς την περσινή διαδικασία. Δεν απαιτείται. Τα πράγματα σήμερα θα γίνουν λίγο διαφορετικά. Εσείς, θα μπειτε μόνοι σας. Θα μπειτε στο νεκρομαντείο και θα

καθίσετε εκεί, για μία ώρα ο καθένας. Όταν βγείτε, σας εγγυώμαι ότι θα είστε πλήρως εξαγνισμένοι.

[Σύντομη παύση]

Θα σας οδηγήσει η β' Ιεροφάντισσα μέχρι την είσοδο της σπηλιάς. Θα σας αφήσει και θα καθίσετε ένα τέταρτο – όχι παραπάνω. Θα βγείτε μόνοι σας, για να οδηγηθεί ο επόμενος ή η επόμενη. Κατά τη διάρκεια που θα κάθεστε εκεί, θα είμαι παρών. Θα σας ζητηθεί να βγάλετε το παλιό σας κορμί και να το αφήσετε εκεί, όπως βγάζει το φίδι το δέρμα του. Θα γδυθείτε και θα αφήσετε εκεί το παλιό σας σώμα. Στη συνέχεια, θα έρθετε έξω και θα μάθετε μέσω της Άννας-Θεώνης τι γίνεται με την Ευρυδίκη σας.

Καθ' όλη αυτή τη διάρκεια, θα γίνεται ανώτερη επικοινωνία εδώ. Η θεά Εκάτη βρίσκεται ήδη στην πύλη και περιμένει. Ο Δίας είναι παρόν επίσης εδώ. Η ενέργειά μου περιβάλλει το χώρο. Υπάρχει κάποιος ή κάποια που θα επιθυμούσε να μην το κάνει;

[Δεν απαντάει κανείς]

Ωραία!

[Αρχίζει η διαδικασία]

Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι τέσσερα άτομα που δεν έκαναν τη διαδικασία αυτή πέρυσι, την κάνουν φέτος, σε αυτές τις συγκεκριμένες συνθήκες. Κάθε στιγμή είναι μοναδική. Δεν είναι όλα τα τυπικά επαναλήψιμα. Μπορεί να είναι, όταν συντρέχουν οι ίδιες ενεργειακές συνθήκες. Η σημερινή μέρα όμως, ενεργειακά είναι πολύ διαφορετική από την περσινή. Δεν θα σας εξηγήσω τους λόγους για τους οποίους ζητήθηκε από τα τέσσερα άτομα να μούνε μόνοι τους, να καθίσουν μόνοι τους στο Νεκρομαντείο, για... 10, τελικά, λεπτά.

Απαιτείται «πλήρης, του τάφου σιωπή». Και ένας λόγος για τον οποίο προχωράμε σε επικοινωνία, είναι για να σας κρατήσουμε ήσυχους... εντάξει, όχι μόνο αυτό.

Πάρτε μερικές βαθιές εισπνοές και εκπνοές. **Η άνοδος του Εγώ συνοδεύεται από πολλά σκιρτήματα αντίληψης. Όταν το Εγώ παίρνει αέρα και καβαλάει το καλάμι, ο νους αποκτά πολύ ιδιαίτερες αντιλήψεις. Διευρύνεται ξαφνικά και νιώθει ότι καταλαβαίνει τα πάντα, συλλαμβάνει τα πάντα. Την άλλη στιγμή, βυθίζεται σε ανυπαρξία και πέφτει στο αντίθετο άκρο.** Κάθε φορά που βιώνετε μία έξαρση ή πτώση, κάθε φορά που βρίσκεστε σε ένα από τα δύο άκρα, μπορείτε να είστε βέβαιοι και βέβαιες ότι ευθύνεται το εγώ. Και αυτό δεν το λέω με κριτική διάθεση. **Το δίνω σαν μία πληροφορία που μπορεί να σας βοηθήσει τεχνικά να λύσετε το πρόβλημα.** Πολύ εύκολα μπορείτε να αποδώσετε αυτή την άνοδο και πτώση και το γεγονός ότι παραπαίετε από

το ένα άκρο στο άλλο, σε εξωγενείς δυνάμεις. Στην πραγματικότητα οφείλεται στις δικές σας ενέργειες, στον ίδιο σας τον εαυτό. **Το εγώ συνήθως υποστηρίζει ότι, για να βγεις από το ένα άκρο, πρέπει να πας από το άλλο. Αυτό το υποστηρίζει, επειδή είναι εγκλωβισμένο στα καθρεφτίσματά του. Διαχειρίζεται τις ενέργειές του σοφά αλλά επίσης πολύ εύκολα μπορεί να πέσει στο λάκκο που σκάβει.**

Το εγώ συνοδεύεται από πολύ έντονη νοητική διεργασία. Είναι δύσκολο ένας άνθρωπος χωρίς αναπτυγμένο νου να βιώσει, να νιώσει αυτό το εγώ. Δεν σημαίνει ότι ο υποανάπτυκτος εξελικτικά, ότι ο ανεξέλικτος, που βιώνει μόνο το συναισθηματικό του πεδίο, δεν έχει καθόλου εγώ. Διαμορφώνεται ένα υποτυπώδες εγώ βάσει των συναισθημάτων αλλά **το εγώ είναι νοητικό και άρχισε να προκύπτει σαν πρόβλημα, το εγώ, μετά από τη δημιουργία του νου. Όχι τη Θεία Δημιουργία αλλά την εξελικτική δημιουργία από την ύλη, στο ανοδικό τόξο. Όταν η ύλη μετουσιώνεται σε νου, προκύπτει το πρόβλημα του εγώ.**

Το εγώ είναι η ταύτιση με τα αντικείμενα. Το εγώ για το οποίο μιλάμε τώρα, το γήινο εγώ, είναι ταύτιση με αντικείμενα. Αυτά τα αντικείμενα δεν είναι απαραίτητα αντικείμενα με φυσική, υλική υπόσταση. Μπορεί να είναι το 'άλλο', ο 'άλλος'. Μπορεί να είναι μία ετικέτα, μία ιδιότητα. Η αναγνώριση του εγώ ως οτιδήποτε, η αναγνώριση της ταυτότητάς σας ως οτιδήποτε, διαμορφώνει αυτό το εγώ. Η αποταύτιση αντίστοιχα, ακυρώνει σταδιακά αυτή τη δημιουργία και πηγαίνει πίσω, στην ουσία αυτού που είστε.

Και γιατί ένα βράδυ σαν κι αυτό, κάτω από τον όμορφο, έναστρο ουρανό που μπορείτε να απολαύσετε, όπως ζητήσατε, γιατί ασχολούμαστε με το εγώ; Γιατί η διαδικασία που σας ζητείται να κάνετε, είναι ανάλογη. Το δέρμα που ζητάμε ν' αφήσετε, η στολή που ζητάμε να βγάλετε, είναι η στολή του εγώ. Ενός εγώ που συχνά εκδηλώνεται με απίθανους τρόπους, πολύ καλά συγκαλυμμένους πίσω από ένα αίσθημα ευθιξίας, ευαισθησίας, ενδιαφέροντος για τους άλλους, πόνου, με τρόπους αθώους, που καθόλου δεν θα φανταζόσασταν ότι παραπέμπουν σ' αυτό το εγώ. Μπορεί συχνά να εμφανίζεται με την ανάγκη να εξυπηρετήσετε τους άλλους, να βοηθήσετε τους άλλους να σωθούν και, οπωσδήποτε, να τους κάνετε καλό. **Κάθε φορά που υπάρχει ταύτιση με ένα στόχο, αναδύεται ένα εγώ.** Και αναφέρομαι σε ένα εγώ, καθώς ακόμα κι εκείνοι που έχουν καταφέρει να αποταυτιστούν από στόχους, ταυτότητες και αντικείμενα, κάποια στιγμή πολύ γρήγορα θα βρεθούν στη θέση να ταυτιστούν με κάτι, μέχρι να κάνουν την απαραίτητη εργασία για να το απορρίψουν.

Πολύ συχνά λοιπόν, ενώ έχετε καταφέρει να αποταυτιστείτε, ξαναπέφτετε στο ίδιο «σφάλμα», σε εισαγωγικά, στην ίδια διαδικασία; Κάνετε τα ίδια βήματα, γιατί αυτή είναι η εμπειρία που είχατε και χρειάζεται να δουλεύουν τα εντυπώματα αρκετά, ώστε να απαλειφθούν πλήρως. **Η ανησυχία σας**

για τους άλλους, υποδηλώνει μία τέτοια ταύτιση. Το ενδιαφέρον, το ισχυρό ενδιαφέρον για το δίκιο τους, επίσης. **Το εγώ τσιμπάει σε πολλά δολώματα.** Κι εδώ θα πρέπει να διαχωρίσω τη σημασία αυτού που κάνετε ββ από τη σημασία του να διαχειριστείτε το εγώ. **Δεν σημαίνει ότι θα απαλλαχθείτε από το εγώ σας, αν αδιαφορήσετε για τους άλλους. Σημαίνει ότι θα απαλλαχθείτε, αν αποταυτιστείτε από τους άλλους και το δράμα τους. Άλλο το ένα, άλλο το άλλο.**

Καλείστε να αποταυτιστείτε από τις μορφές. Τις μορφές κάθε ταυτότητας, κάθε αντικειμένου. Κι εσείς τότε αρχίζετε να οραματίζεστε το τίποτα, το κενό. Αλλά αυτό που έχει πραγματικά σημασία, δεν είναι η μορφή την οποία θα οραματιστείτε αλλά είναι η μορφή με την οποία ταυτίζεστε. Όσο είστε παρατηρητές, είναι εντάξει. Εκείνος λοιπόν που χρειάζεται και αποζητά να αποταυτιστεί από τα αντικείμενα, θα πρέπει να κάνει τα αντίστοιχα βήματα. Και το εγώ γρήγορα θα αρχίσει να αποσυντίθεται. Θα έχει διαρκώς την επίγνωση ότι, σε εισαγωγικά, είναι ένας «πολίτης του κόσμου». Θα έχει την εντύπωση, θα νιώθει, ότι ενδιαφέρεται το ίδιο για όλα τα πλάσματα. Ήταν επίκαιρη η αναφορά στην απρόσωπη αγάπη που έγινε νωρίτερα. Είναι πολύ βασικό να κατορθώσετε να διαχειριστείτε αυτό το εγώ. Θα συνεχίσετε να το βρίσκετε μπροστά σας, μέχρι να αναγνωρίσετε αυτό που πραγματικά είναι, δηλαδή το εγώ σας. Θα χρειαστεί να κάνετε ειρήνη με τον εαυτό σας για το γεγονός ότι επιτρέπει να δημιουργείται αυτό το εγώ ξανά και ξανά.

Θα πρέπει να εξηγήσω όμως, τελικά, γιατί έχει τόση σημασία για τον Άδη αυτή η διαδικασία. Για την ανάκτηση του δυναμικού της ψυχής σας, που βρίσκεται στον Άδη. Για την ανάκτηση της Ευρυδίκης.

Γιατί η Ευρυδίκη είναι η ουσία της ψυχής σας, πέρα από τη μορφή. Αν δεν αποταυτιστείτε αρκετά από το εγώ, από τα αντικείμενα, δεν θα μπορέσετε ποτέ να την αποκτήσετε. Πρώτα χρειάζεται να αποταυτιστείτε, για να καταφέρετε να της κρατήσετε το χέρι. **Η είσοδος στον Άδη υποδηλώνει αποταύτιση από αντικείμενα και στόχους -ο στόχος είναι ένα αντικείμενο. Η ζωή σας στη Γη χαρακτηρίζεται από ένα σκοπό. Όταν έρχεται η ώρα της εισόδου στον Άδη, αποταυτίζεστε από το σκοπό της γήινης ενσάρκωσής σας. Τόσο απλά.**

Εδώ συμβολικά αποταυτίζεστε από κάθε αντικείμενο, για να παραλάβετε την Ευρυδίκη από τα χέρια της Περσεφόνης. Συμβολικά, μπαίνετε στον Άδη της αποταύτισης από το αντικείμενο, άρα της ανυπαρξίας του εγώ σαν γήινη ταυτότητα. Μια διαδικασία πολύ βαθιά, που σίγουρα θα αναρωτιέστε τώρα, εσείς που την κάνετε ένα χρόνο πριν, αν όντως είχατε καταφέρει να φτάσετε σε μια αποταύτιση. Ναι, το είχατε κάνει, σε ένα επίπεδο. Αλλά αυτό το επίπεδο, όσο μικρό και αν ήταν, ήταν υπέρ-αρκετό για να μπορέσετε να δουλέψετε συμβολικά. Δεν σημαίνει ότι από τότε μέχρι σήμερα δεν έχετε ταυτιστεί και πάλι με κάποιους σκοπούς ή

αντικείμενα, γενικά. Είστε στη διαδικασία της εκπαίδευσης. **Είσοδος στον Άδη σημαίνει αποταύτιση από τα αντικείμενα, ακόμα και αυτό είναι ο στόχος της ζωής σας, της ενσάρκωσής σας.**

Θα φτάσετε να σκεφτείτε ότι, όταν αποταυτίζεστε από το στόχο της ενσάρκωσής σας, το κάνετε επειδή τον έχετε ολοκληρώσει, επειδή έχετε φέρει εις πέρας την εργασία που είχατε να κάνετε. Έτσι είναι. **Αποταύτιση από τα αντικείμενα συμβαίνει σε πολλά επίπεδα. Ο Άδης είναι ένα από αυτά. Ο Δίας είναι ένα άλλο. Το Ολύμπιο, το Ουράνιο σώμα σας, για να βιωθεί, απαιτεί επίσης αποταύτιση. Αποταύτιση χρειάζεται για να μπει στον Άδη, αποταύτιση χρειάζεται για να μπει στον Δία. Μόνο στο γήινο σώμα υπάρχει το εγώ και το αντικείμενο. Σ' αυτό το γήινο σώμα. Συνεπώς, και το ένα άκρο και το άλλο είναι εξίσου θεϊκά και καθαρά από ταυτίσεις.**

Το ερώτημα είναι: «Γιατί θα πρέπει τότε να ταυτιζόμαστε με κάτι; Γιατί η γήινη ζωή περνάει μέσα από την ταύτιση με αντικείμενα, την ταύτιση με το «άλλο», το έξω από την ουσία μου;»

Σας είπα στην αρχή, ότι **το γήινο εγώ μπερδεύεται, γιατί λειτουργεί μέσω των καθρεφτισμάτων του και λέει ότι, για να πας από τη μία άκρη, πρέπει να βγεις από την άλλη. Για να πας στον ουρανό, πρέπει να κατέβεις στον Άδη. Για να πας στον Άδη, πρέπει να ξέρεις τα του Ουρανού. Δεν μπορεί να αναγνωρίσει ότι, αυτά τα δύο τελικά είναι Ένα. Η αδυναμία αναγνώρισης οφείλεται στη λειτουργία του γήινου εγώ, του μηχανισμού των καθρεφτισμάτων.**

Ο Δίας και ο Άδης, το ουράνιο και το χθόνιο σώμα ταυτίζονται; Μπορείτε να το πείτε κι έτσι. Με πολλές υποσημειώσεις και επεξηγήσεις, μπορείτε να το πείτε κι έτσι. Διίστανται μόνο σε σχέση με το γήινο εγώ, μόνο σε σχέση με το γήινο σώμα, το οποίο είδατε ότι συνδέεται με την έκφραση του θυμικού.

Στη διδασκαλία που σας δόθηκε, συνδέθηκε το γήινο σώμα με την έκφραση του συναισθηματικού πεδίου. Το αιθερικό και παχυλό φυσικό συνδέονται με το χθόνιο, τα άλλα με το ουράνιο. Σ' αυτήν τη νέα πραγματικότητα, το γήινο σώμα συγκροτείται λόγω της ταύτισης με το αντικείμενο, που είναι ο σκοπός της εκδήλωσης. Η ανάγκη για έκφραση συγκεκριμένου δυναμικού. Συγκροτείται το εγώ, βάσει αυτής της ταύτισης. Είναι το ίδιο το σχέδιο της ζωής σας με το οποίο ταυτίζεστε και αυτό αρκεί για να δημιουργήσει τη σύνθεση του σώματός σας. Από τη στιγμή αυτή, από τη στιγμή της ταύτισης με το αντικείμενο, αρχίζει το καθρέφτισμα. Άρα η πύλη η μία γίνεται δύο και ο ουρανός αποκτά ξαφνικά δύο πύλες, του Άδη και του Δία. Του χθόνιου σώματος και του ουράνιου. Είναι το ίδιο ιερό πνεύμα αλλά για σας... δύο πόρτες έχει η ζωή. Είδατε πόσο απλά είναι όλα;

Αυτή η πληροφορία δίνεται σε απάντηση του ερωτήματος που τέθηκε από την Άννα αλλά και άλλους από εσάς, του πώς συνδέονται τα δύο σώματα και πεδία, το χθόνιο με το ουράνιο. Αφού δεν είναι σε σειρά, δεν χρειάζεται να συνδεθούν. Αυτά είναι Ένα. Εσείς όμως, επειδή μπαίνετε στη διαδικασία του καθρεφτίσματος, βλέπετε δύο πόρτες και τις ταξινομείτε ξεχωριστά. Βλέπετε δύο άκρα. **Δεν υπάρχουν δύο άκρα. Υπάρχετε εσείς και τα καθρεφτίσματά σας.**

Έτσι, ξαφνικά σήμερα καταρρίπτω όλη τη θεωρία που ανέπτυξαν οι άλλοι αγαπητοί τους τελευταίους μήνες, σχετικά με το ουράνιο, το γήινο και το χθόνιο σώμα. Τρία σώματα! Που τα βρήκατε; Καταλαβαίνετε; Δεν είναι ότι κατέρριψα τη θεωρία, απλώς σας έδειξα την πλήρη εικόνα. Στο σημείο που βρίσκεστε, πρέπει να μάθετε να λειτουργείτε με τα τρία σώματα και αν μάθετε να τα διαχειρίζεστε, γιατί βρίσκεστε σε γήινη εκδήλωση. Είστε μέσα στα καθρεφτίσματα. **Για σας, ακόμα έχει δύο πόρτες η ζωή. Χρειάζεται να μάθετε να διαχειρίζεστε τις ενέργειες, και από τη μία και από την άλλη. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι χρειάζεται να διατηρήσετε μία ψευδή αντίληψη. Σας εξηγήθηκε άλλωστε, ότι αυτά τα σώματα δεν είναι σε γραμμική ακολουθία αλλά είναι το ένα μέσα στο άλλο. Αλληλοπεριέχονται.**

Και έτσι, ζητείται οι γενναίοι της σημερινής παρέας να αποταυτιστούν για λίγα λεπτά μέσα στο σκοτάδι του Άδη, να αποταυτιστούν από το εγώ και τα καθρεφτίσματά του, τα αντικείμενα -δηλαδή αντί-κειμαι... βρίσκομαι αντίθετα/απέναντι-, για να μπορέσουν να συλλάβουν το άρωμα της Ευρυδίκης τους.

Υπάρχουν ερωτήσεις;

Ερωταπαντήσεις:

Ερώτηση 1^η: Δηλαδή, σε αυτήν τη ζωή με τα καθρεφτίσματα, δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε κάτι για να τα ενώσουμε τα δύο σώματα; Είπε ότι δεν υπάρχουν τρία σώματα αλλά εμείς σε αυτό το πεδίο πρέπει να δουλέψουμε, επειδή έχουμε τα καθρεφτίσματά μας.

Άννα: Ναι. Επανέρχεται η ταύτιση, μέχρι να μάθουμε να τη διαχειριζόμαστε.

Χ.: Πώς μπορείς να μάθεις να το διαχειρίζεσαι;

Άννα: Αποκτάς αυξημένη συνειδητότητα.

Σ.: δηλαδή, η διαφορά ανάμεσα στο ασυνείδητο και στο συνειδητό είναι ότι στο συνειδητό υπάρχει ένας σκοπός εξέλιξης του εγώ, μία ιστορία ή δύο ιστορίες στη γήινη ζωή και στο ασυνείδητο είναι, ό,τι είμαστε, εκτός της μορφής που έχουμε.

Άννα: Έτσι όπως τέθηκε, χθόνιο και ουράνιο είναι το ίδιο. Εμείς τα βλέπουμε δύο. Εδώ είναι η ταύτιση με τη μορφή και το σκοπό της ενσάρκωσης -και όχι μόνο, και σε μικρό επίπεδο, με τα καθημερινά.

Σ.: Λέω για το ασυνείδητο, όλα αυτά που βιώνουμε στη διάρκεια των ονείρων, τα πάντα, είναι δηλαδή, οτιδήποτε υπάρχει σε μας, πέραν του σεναρίου της ζωής και της εξάσκησης του εγώ.

Άννα: Ναι, μπορείς να το πεις έτσι. Ναι. Και όχι μόνο το ασυνείδητο.

Σ.: Είναι σαν να δημιουργείται ένας σπόρος που θα γίνει εγώ και γύρω υπάρχει ένα 'πράγμα'. Αυτό όλο το άγνωστο που εμείς το λαμβάνουμε σαν υποσυνείδητο, υπερσυνείδητο κ.λπ., είναι ό,τι δεν βιώνουμε, συν το εγώ, αν το κατάλαβα καλά.

Απάντηση:

Ο ουρανός και η γη είναι ένα, πάντοτε ήταν. Το Πνεύμα και η Ύλη πάντοτε ήταν ένα. **Αυτά που προσπαθείτε να ενώσετε, πάντοτε ένα ήταν.** Εδώ προκύπτει το ερώτημα: «Αν πάντοτε ήταν ένα, τι ακριβώς μετουσίωση κάνουμε; Τι ρόλο παίζουμε;»

Χμ... καλή προσπάθεια! Η μετουσίωση προκύπτει... **η ανάγκη της μετουσίωσης προκύπτει, από την ανάγκη του ίδιου του εγώ να εκφραστεί.** Ας δούμε λίγο τα πράγματα από την αρχή -όσο μπορούμε να πάμε στην αρχή. Το εγώ είπαμε ότι υποδηλώνει την ταύτιση με το αντικείμενο, είτε αυτό είναι ένα πραγματικό φυσικό αντικείμενο, ένας άλλος, το «άλλο» ή ο σκοπός. Άρα, από αυτά που σας είπα, **καταλαβαίνετε ότι η ταύτιση είναι απαραίτητη για την ίδια τη γήινη εκδήλωση. Ταύτιση, καθρέφτισμα... δεν θα μπορούσε να υπάρξει το γήινο σώμα χωρίς αυτά.** Παρόλα αυτά, η ανάγκη της μετουσίωσης προκύπτει από αυτή την ταύτιση και ο τρόπος...

[Άννα: μισό λεπτό να επανέλθω]

Όταν εσείς κατορθώσετε να λειτουργείτε χωρίς ταύτιση, τότε βιώνετε αυτό που κάποιοι είχαν αποκαλέσει παράδεισο. Κάτι όμως το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει στο γήινο πεδίο αυτό καθ' εαυτό, στο φυσικό πεδίο. Γιατί στο φυσικό πεδίο είναι απαραίτητο το καθρέφτισμα. **Οδεύετε στη δημιουργία ενός άλλου σεναρίου, μιας άλλης δημιουργίας, μιας γης, μιας πραγματικότητας, στην οποία θα βιώνετε ένα είδος ενσάρκωσης χωρίς καθρεφτίσματα – αλλά αυτό είναι πολύ μακρινό. Είναι για μία μελλοντική ρίζα-φυλή.** Για την ώρα η εμπειρία λαμβάνεται με αυτόν τον τρόπο.

Και όπως αναφέρθηκε προηγουμένως από τον Ποσειδώνα, ότι η διεργασία που περιέγραψε γίνεται για να εκπαιδευτεί το DNA σας, μπορείτε να κρατήσετε στο νου σας πως, όλα όσα κάνετε τώρα, σας οδηγούν

μακροπρόθεσμα σ' εκείνη την εξέλιξη. Οδηγούν τη ανθρώπινη εκδήλωση σ' εκείνη την εξέλιξη. Σ' εκείνη την περίπτωση όμως, δεν θα είναι αυτή η Γη, θα είναι μια άλλη μορφή, θα είναι ένα άλλο σενάριο.

«Σε έναν άλλον πλανήτη;», θα ρωτήσετε. Δεν καταλαβαίνετε τάχα, πως ακόμα κι αυτός ο πλανήτης είναι αποτέλεσμα ενός συλλογικού σεναρίου; Και όταν αλλάξει το σενάριό σας μπορεί να αλλάξει και η δική του σύσταση, η δική του δόνηση; **Για την ώρα, χρειάζεται να μάθετε να αποστασιοποιείστε, να αποταυτίζεστε και να επιτρέψετε στην εξέλιξη να σας οδηγήσει, να οδηγήσει την ανθρωπότητα στο επόμενο στάδιο.**

Άλλη ερώτηση;

Ερώτηση 2^η: Τώρα είπε να μάθουμε να αποταυτιζόμαστε. Άρα θα το μάθουμε αυτό τώρα;

Απάντηση:

Το γεγονός ότι ήρθες σε επαφή με την Ευρυδίκη σου, σημαίνει ότι έκανες μια διαδικασία αποταύτισης, σε μια δεδομένη στιγμή. Είναι κάτι που κάνεις αλλά όχι συνειδητά και όχι διαρκώς. Δεν είναι κάτι που έχεις ολοκληρώσει αλλά είναι κάτι που μαθαίνεις να κάνεις όλο και καλύτερα.

Ερώτηση 3^η: Έχει ειπωθεί, ότι αυτό που βλέπουμε σαν διάστημα και όλα αυτά, είναι ως μέρος του ασυνείδητού μας. Αυτό σημαίνει ότι όσο πιο πολύ εξελίσσεται -φυσικά μιλάει για μία μελλοντική φυλή-, θα έχουμε διαφορετική οπτική του σύμπαντος; Θα βλέπουμε διαφορετικά τον κόσμο γύρω μας και το διάστημα ως μέρος του ασυνείδητου;

Απάντηση:

Η οπτική διαφέρει πολύ, πάραυτα πολύ. Αυτός είναι και ο λόγος που είναι πολύ ενδιαφέρουσα η ενσάρκωση σ' αυτό το σχέδιο στη Γη. Δεν μπορείτε να έχετε αυτή την οπτική από άλλα πεδία και οφείλετε να ομολογήσετε ότι είναι πολύ όμορφη, είναι φαντασμαγορική. Η οπτική που βρίσκεται πιο κοντά, σαν σύλληψη, στην κατάσταση που σας περιγράφω, είναι της αλληλοπεριχώρησης. Είναι η ιδέα που βρίσκεται πιο κοντά απ' οτιδήποτε άλλο σ' εκείνη την πραγματικότητα. Γι' αυτό και είναι τόσο σημαντική ιδέα, γιατί σας προετοιμάζει κατάλληλα για εκείνη τη διεύρυνση.

Ο χώρος αυτός είναι ιερός. Δεν υπάρχει ιερότερος από αυτόν. Το έχετε ακούσει και σε άλλο σημείο... γιατί τάχα; Μήπως γιατί οι ιεροί τόποι είναι όλοι ένας; Ας το αφήσουμε για την ώρα. Αυτός ο τόπος είναι όντως ιερός και είναι μεγάλη η χαρά μας και η τιμή που νιώθουμε για το

γεγονός ότι βρίσκεστε εδώ. Δεν σας το κρύβουμε. Είναι πολύ μεγάλη η χαρά και η ικανοποίησή μας, γιατί ξέρουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν στο φυσικό πεδίο για να συμβεί μία τέτοια συνάντηση. Ξέρουμε ότι αξίζει για εσάς. Είναι κάτι που αγαπάτε και αυτό το κάνει ακόμα πιο σημαντικό. Είναι μία γιορτή.

Δεν λειτουργείται αυτός ο τόπος, δεν χαίρεται. Αλλά και άλλοι σαν κι εσάς έρχονται, για να τιμήσουν το αόρατο εδώ, ο καθένας με τους δικούς του περιορισμούς, τις δικές του ιδέες και καταθέτουν την αγάπη τους και τη χαρά τους.

Ο αδελφός σας που βρίσκεται μέσα αυτή την ώρα, ποιος είναι; Είναι ο Αλιστράτης, που προσπαθεί να αναγνωρίσει τον εαυτό του. Αλιστράτης. Βρέθηκε εδώ πειρατής, αρκετούς αιώνες πριν και ακόμα παλαιότερα, σαν ναύτης σε τούτο δω το λιμάνι -κάτι που δεν θυμάται. Περιμένουμε να το αναγνωρίσει. Το τοπίο ήταν πολύ διαφορετικό τότε. Μαγαζιά, σπίτια, δημόσια κτήρια, λιμάνι, γυναίκες... πολλές γυναίκες, όπως σε κάθε λιμάνι, πάντα. Η εμπειρία του εδώ δεν ήταν ευχάριστη. Τον σκότωσαν την ώρα που προσκυνούσε, πισώπλατα με μαχαίρι. Οι Ολύμπιοι τον ανάγκασαν να γυρίσει πίσω και να δει. Είδε το δολοφόνο του και αυτός είναι εδώ απόψε.

Νομίζω ότι αυτή η πληροφορία σας έβαλε βαθύτερα στο πνεύμα της βραδιάς. Είναι ό,τι πρέπει για ένα μεταμεσονύκτιο πάρτι. Ας το αφήσουμε...

Όλοι: Μας ξύπνησε! Να το αποκαλύψουνε!

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ξέρει!

Ετέθη το ερώτημα, σχετικά με την περιοχή του Γερολιμένα. Δεν υπήρξε πραγματικό ιερό εκεί. Υπήρξαν μαγανιές των ανθρώπων, τίποτε θείο. Πρέπει να ακουστεί.

Γιατί έχει ιδιαίτερη ενέργεια αυτός ο τόπος της Μάνης; Επειδή τον βλέπει πολύ ο ήλιος και η θάλασσα τον χτυπά πολύ; Επειδή έχει πέτρα; Τι συνέβη εδώ; Ποια θα θυμηθεί;

[κάποιος/α απαντά: Μινύες.]

Και; Μινύες είχε και σε άλλες περιοχές. Γιατί εδώ έχει τόση ενέργεια;

P.: Οι πέτρες έχουν μνήμη. Αιγιίδα.

X.: Μήπως εδώ ξεκίνησε ο πολιτισμός τους;

Συνέχεια επικοινωνίας:

Δεν θα ρωτήσετε στην καρδιά σας πριν απαντήσετε;

[Σύντομη παύση]

Χαχαχαχαααα!

Ρωτήστε, δεν θα ρωτήσετε;

[Διάφορα σιγανά σχόλια που δεν ακούγονται]

Απ' αυτήν την ψευτοσπηλιά που βλέπετε, μπορούσε κάποτε κάποιος να κατέβει πολύ βαθύτερα. Υπήρχε ένα άνοιγμα μέσα στο βράχο, κλεισμένο τώρα -κλεισμένο από κατολισθήσεις.

Εκεί γινόταν πολλά. Ένα άνοιγμα που συνδέεται με το δίκτυο του Διρού. Ένα υπόγειο δίκτυο, που φτάνει μέχρι τον Διρό. Εκεί, γινόταν πολλά. Σεισμοί, καταποντισμοί, κατολισθήσεις, έφραξαν τις πύλες. Η ενέργεια παραμένει. Υπόγεια ενέργεια, βαθιά, αληθινή.

Εκεί, σε διαμερίσματα που δεν θα βρεθούν ποτέ, υπάρχει πυρηνική ενέργεια – ενέργεια του πυρήνα. Υπάρχει ουσία -και ισχυρή ουσία. Τόσο ισχυρή, που θα μπορούσε να αφανίσει τον πλανήτη. Έμεινε φυλακισμένη για πάντα και ίσως σε μελλοντικές εποχές, στο μακρινό μέλλον, έρθει στην επιφάνεια. Θα άξιζε τον κόπο να αναρωτηθείτε γι' αυτό και να επισκεφτείτε το χώρο μέσω διαλογισμού, μέσω ενός αιθερικού ταξιδιού. Κι αυτό μπορείτε να το κάνετε αργότερα, στην ώρα της ανάπαυσης. **Μ' αυτό καταλαβαίνετε ίσως γιατί είναι τόσο σημαντική η σύνδεση Ολύμπου – Ταινάρου. Μιλάμε για ενέργεια του πυρήνα.** Του πυρήνα... αλλά γι' αυτό θα σας μιλήσει αργότερα ο ίδιος ο Ζευς και δεν θέλω να του στερήσω τη χαρά...

Θα σας βοηθήσω λέγοντας ότι, πληροφορίες που είχατε θάψει σε ένα πηγάδι στο κέντρο του Αιγαίου -θυμόσαστε;- σχετίζονται με αυτήν την ενέργεια που βρίσκεται εδώ. *[Σημ. Αναφέρεται σε πληροφορία που δόθηκε κατά τη διάρκεια ολονυχτίας στο Σούνιο λίγο καιρό πριν.]* Πόσο τυχαίο μπορεί να είναι, που βρίσκεστε σε μία ακόμα ολονυχτία εδώ, προς τιμήν του Ποσειδώνα; Ε; Πόσο τυχαίο μπορεί να είναι που σας δίνονται στοιχεία που θα σας βοηθήσουν να θυμηθείτε;

Αν οι άνθρωποι μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν τη δύναμη που βρίσκεται κρυμμένη εδώ, θα πάθαιναν ένα πολύ ισχυρό σοκ. Αλλά, πόσα να σας πούμε; Πόσα μπορούμε πραγματικά να σας πούμε, τα οποία να μπορείτε να αντέξετε και να διαχειριστείτε; Γι' αυτό χρειάζεται να τα δίνουμε σιγά – σιγά, σε μικρές δόσεις. **Η σύνδεσή σας με αυτόν το χώρο, θα είναι ικανή να σας δίνει όλο και περισσότερη ενέργεια.**

«Μα εδώ ήταν ένα νεκρομαντείο!»

Ναι, αλλά έκαναν μαντεία με τους νεκρούς. Και λοιπόν; Ήταν και πολλά άλλα αλλά στη μνήμη των ανθρώπων δεν έμειναν εκείνα. Αργότερα λοιπόν θα σας οδηγήσουμε σε μία σύνδεση με αυτό τον υπόγειο χώρο. Στο σημείο αυτό θα κλείσουμε την επικοινωνία μας, για να μοιραστούν οι αδελφές και ο αδελφός τις εμπειρίες τους μαζί σας.

[Μοίρασμα εμπειριών]

Συνέχεια επικοινωνίας:

Τα πάντα ρει. Πόσες φορές το έχετε ακούσει και το έχετε πει πλέον! Ένα σώμα βρίσκεται εδώ. Ένα σώμα. Η πνοή της Ευρυδίκης βρίσκεται πάνω από το κεφάλι σας. Μία φλόγα που καίει πάνω από το κεφάλι σας. Αφήστε τη να κατέβει από το έβδομο κέντρο και να μπει στην καρδιά, νέοι και παλιοί. Η Ευρυδίκη είναι δική σας. Δίνουμε το λόγο στον Δία.

Δίας:

Σας καλωσορίζω κι εγώ με τη σειρά μου και εύχομαι να έχετε ένα όμορφο βράδυ, ένα όμορφο υπόλοιπο αυτής της βραδιάς, με ακόμα πιο σημαντικές πληροφορίες.

Σας δέχτηκα. Όπως με δεχτήκατε, σας δέχομαι. Ήρθε η ώρα τώρα να γίνει η σύνδεση Ολύμπου – Ταινάρου.

Εστιαστείτε στην καρδιά σας, φέρτε τα χέρια σε στάση προσευχής με τις παλάμες ενωμένες μπροστά στο στήθος. Δείτε την απέναντι κορυφή του Ολύμπου και μια χρυσή χορδή να ενώνει τα δύο άκρα, περνώντας στο μέσον από τους Δελφούς. Προς την Ανατολή, μία χορδή κατευθύνεται στην κορυφή του Έβερεστ, στα Ιμαλάια. Στο πρώτο σας ταξίδι εδώ -στο πρώτο ταξίδι της ομάδας στον Όλυμπο και σ' αυτόν το χώρο- πληροφορηθήκατε για την ύπαρξη αυτού του αγωγού που ενώνει τα δύο άκρα. Ενός αγωγού με δύο πύλες: μία πύλη πίσω από τον Μύτικα στον Όλυμπο και μία εδώ.

Σ' αυτό το δεύτερο ταξίδι σας στο Ταίναρο -και στον Όλυμπο πριν κάτι παραπάνω από ένα μήνα- μαθαίνετε για τα τρία σώματα και, μέχρι να φτάσετε από τον Όλυμπο εδώ, μαθαίνετε ότι αυτά είναι ένα και ότι τα δύο άκρα δεν είναι παρά καθρέφτισμα το ένα του άλλου και ότι εσείς, στο γήινο σώμα, βλέπετε αυτά τα δύο άκρα, επειδή ταυτίζεστε με το αντικείμενο.

Ανάλογα με τα σώματα, χθόνιο-γήινο -ουράνιο, ανάλογα με τα όσα σας είπαμε για τον Δία και τον Άδη, αυτά τα δύο σημεία είναι το ένα καθρέφτισμα του άλλου. Και έτσι, όταν βρεθείτε στη δική μας πλευρά, δεν θα τα βλέπετε σαν δύο αλλά σαν ένα. Η ταύτιση με το σκοπό, αν και εδώ λειτουργούν τα καθρεφτίσματα, **η ταύτιση με το σκοπό συμβαίνει μέσω**

του λώρου των Δελφών. Εκεί είναι το σημείο ισορροπίας των δύο και εκεί μπορεί να γίνει η διαδικασία ταύτισης και αποταύτισης.

Ωστόσο, ξέρετε ότι έχει γίνει διαδικασία σύνδεσης με το Έβερεστ ανατολικά και θέλουμε να δώσετε έμφαση σε αυτή τη σύνδεση τώρα.

Στην κορυφή του Ολύμπου βρίσκεται η αρσενική ενέργεια, στο Ταίναρο η θηλυκή, δικαίως. Και τα δύο σημεία διαθέτουν χώρους ενεργοποιημένους βαθιά μέσα τους, όπως ειπώθηκε μόλις προηγουμένως για το Ταίναρο. Η θηλυκή και η αρσενική ενέργεια από το χώρο της Ελλάδος, συνδέονται με την υψηλότερη κορυφή των Ιμαλαΐων. Εκεί συνθέτονται σε μία και κατευθύνονται πίσω, στη μεσαία γραμμή, κάθετη προς την προηγούμενη χορδή που φτάνει στους Δελφούς. Εκεί, θηλυκή και αρσενική αρχή εκφράζονται ενιαία. Και τώρα, μπορείτε να δείτε το κλειδί πίσω από αυτή τη δήλωση, που είναι η ίδια η διαδικασία αποταύτισης. Έτσι όπως δίνεται, μοιάζει με το να ταυτίζεστε ταυτόχρονα με το θηλυκό και το αρσενικό. Μέσα από αυτή τη διαδικασία θα γίνει και η αποταύτιση. Θα πάρει χρόνο. Δύο μήνες, εννέα, δώδεκα; Θα φτάσετε στην αποταύτιση. Το ζήτημα είναι τι θα κάνετε μετά. Ακούγεται δελεαστικός αυτός ο στόχος στα αυτιά σας αλλά το ερώτημα είναι, τι θα κάνετε μετά! Πώς θα διαχειριστείτε τον αποταυτισμένο εαυτό σας; Μπορείτε να αποταυτιστείτε πλήρως;

Εν ζωή, όχι. Όσο βρίσκεστε εδώ, εκ των πραγμάτων είστε ταυτισμένοι κατ' αρχάς με το φυσικό σας σώμα. Παρόλα αυτά, μπορείτε να αποταυτιστείτε σε μεγάλο βαθμό, κυρίως εσωτερικά και νοητικά. Και **αυτή η διαχείριση θα καταγραφεί άμεσα στο φυσικό φορέα. Και θα καταγραφεί σαν μία περίπτωση πλήρους μετουσίωσης. Ε; Τι αναφέρθηκε νωρίτερα για την μετουσίωση; Αυτή η αποταύτιση, θα καταγραφεί σαν πλήρης μετουσίωση του δυναμικού σας.**

«Δηλαδή μετά», θα πείτε, μπορούμε να καλέσουμε έναν δάσκαλο, έναν οδηγό να εργαστεί μέσα από εμάς;» **Ναι! Αυτό είναι το επόμενο βήμα που μπορείτε, αν θέλετε, να κάνετε.**

Σε κάθε περίπτωση, **μετά από αυτή τη διαδικασία αποταύτισης, ο σκοπός αλλάζει. Αν δεν αναζητήσετε έναν συνεργάτη, θα δυσκολευτείτε πολύ στο να εντοπίσετε το νέο σχέδιο.** Είναι αμφίβολο αν θα καταφέρετε να το συλλάβετε. Αυτό, όχι επειδή δεν είστε ικανοί να το κάνετε, δεν έχετε τη δυνατότητα, δεν έχετε καμία δυνατότητα να το καταφέρετε αλλά **γιατί δεν είστε ακόμα μαθημένοι και γιατί την αλλαγή αυτή θα τη βιώσετε σαν μία πλήρη απομόνωση/αποξένωση, σαν μία βαθιά καταθλιπτική διαδικασία.** Δεν χρειάζεται να είναι αυτό. **Δεν χρειάζεται να περάσετε από αιώνες μοναξιάς και αίσθησης εγκατάλειψης.** Είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε. Θα είναι αρκετό να επικαλεστείτε την οντότητα που αγαπάτε για να σας οδηγήσει. Δεν είναι δεδομένο ότι με αυτή την ίδια θεότητα θα εργαστείτε αλλά θα σας οδηγήσει

στο κατάλληλο σημείο για εσάς, θα σας φέρει τους κατάλληλους βοηθούς και συνεργάτες.

Αποταύτιση δεν σημαίνει «πηγαίνω σπίτι μου», στη δική σας περίπτωση. Σημαίνει, επιλέγω έναν διευρυμένο σκοπό. Όταν καταφέρετε να αποταυτιστείτε από τα αντικείμενα, στο επίπεδο που είχατε ταυτιστεί, δεν καταργείται κάθε ταύτιση αλλά ταυτίζεστε με έναν διευρυμένο σκοπό. Αυτό από μόνο του είναι μία τεράστια αλλαγή και λειτουργεί σαν αποταύτιση, γιατί είναι. Γιατί ο σκοπός είναι διευρυμένος, αγκαλιάζει ένα ακόμα ευρύτερο πεδίο. **Πλήρης αποταύτιση είναι όμοια με την ταύτιση με το ευρύτερο δυνατό αντικείμενο, που είναι το Σύμπαν, το Όλον. Δεν μπορούμε να ισχυριστούμε ότι μπορείτε να αποταυτιστείτε πλήρως από τα πάντα.**

Ο λόγος για τον οποίο μιλάμε για αποταύτιση, είναι επειδή μπορείτε να διαχειριστείτε τις ενέργειες του εγώ. **Ο νους παίζει πολλά παιχνίδια, προσέξτε!** Σας κρατά δέσμιους στα αντικείμενά σας, στις ιδέες σας, στις ευαισθησίες σας, στις ευθιξίες σας.

Ανέφερα προηγουμένως ότι, στη σημερινή, δεύτερη επίσκεψη της ομάδας στο χώρο, ναι μεν έγινε αντιληπτό ότι χρειάζεται να δουλέψετε με τα τρία σώματα αλλά αυτά στην πραγματικότητα είναι ένα. [Σημ.: είναι ενδιαφέρον ότι αυτό ειπώθηκε από τον Άδη αλλά ο Δίας μιλάει σε πρώτο πρόσωπο.] Και αναδύθηκε η ιδέα, το σενάριο, της αποταύτισης και των εσωτερικών συνεργατών, στο πλαίσιο της αλληλοπεριχώρησης.

Και τώρα εστιάζετε πάλι στα τρία κέντρα: Όλυμπος – Ταίναρο – Έβερεστ.

Δείτε όλο αυτό το ισοσκελές τρίγωνο να πλημμυρίζει με φως.

Η ενέργεια από τα δύο κέντρα Ολύμπου – Ταινάρου, μεταφέρεται στο Έβερεστ και από εκεί στους Δελφούς. Το Φως λάμπει στους Δελφούς.

Στην τρίτη επίσκεψη της ομάδας εδώ, θα γίνει και ήδη τη βλέπουμε να έχει συμβεί, μια αποκάλυψη. Έτσι έχετε κάτι να περιμένετε ακόμα. Η αποκάλυψη θα έχει σχέση με τη λειτουργία αυτού του τριγώνου και θα είναι εξέλιξη των πληροφοριών που δόθηκαν και των επιπέδων εργασίας που δόθηκαν από πέρυσι μέχρι φέτος εδώ. Θα σχετίζεται με τη διαδικασία της αποταύτισης, όπως εξηγήθηκε.

Παρών είναι ο Απόλλων επίσης, ο οποίος θα σας μιλήσει το πρωί, μετά από τη σπονδή στο ακρωτήριο. Αφού είπα αυτά που ήταν απαραίτητα, σας ραίνω με αγάπη και φροντίδα και σας παραδίδω στα χέρια του Ποσειδώνα και πάλι.

[Έχουμε ήδη περάσει στο επόμενο 24ωρο, δηλ. 3/9/2016]

P.: Είχε πει πριν ο Δίας, ότι θα μας πει κάτι για το λαβύρινθο που είναι κάτω από τη Γη.

Άννα: Δία, έχει δίκιο! Είχε πει ο Πλούτωνας, ότι θα μας πει ο Δίας. Πού πήγε αυτό; Δεν πιστεύω να είναι αυτό που λες «μετά από ένα χρόνο»;

Δίας:

Ο πυρήνας αυτός συνδέεται απόλυτα με τη διαδικασία της αποταύτισης. Κάνει εντύπωση το γεγονός ότι υπάρχει ένας τέτοιος πυρήνας εδώ, σε μία περιοχή, οι κάτοικοι της οποίας δεν φημίζονται καθόλου για την αποταύτισή τους.

[γέλια]

Αυτό τι μπορεί να σας λέει; Ή ότι σας λέω ψέματα ή ότι κάτι δεν μεταφέρεται σωστά. Ότι κάτι δεν μεταφράζεται σωστά από την ενέργεια αυτού του τόπου. Ή ότι δεν ήρθε η ώρα να εκδηλώσει την ενέργεια αυτή. Τι απ' όλα;

Αυτά τα ίδια βράχια που μέσα στην κοιλιά τους, βαθιά στη γη, κρύβουν στο δίκτυο των υπόγειων σπηλαίων ένα θησαυρό, αυτά τα ίδια βράχια έχουν βαφτεί με αίμα και κρατούν πολύ οργή. Εάν προσπαθήσετε να βυθιστείτε στο υπόγειο σπήλαιο, το πρώτο πράγμα που θα δείτε είναι θυμός, οργή, ένταση. Και είναι οι επιφανειακές στιβάδες, από την ένταση των τελευταίων αιώνων -πολύ ισχυρές ενέργειες επίσης.

Αυτός ο τόπος λειτουργεί σαν μεγεθυντικός φακός. Αυτό που θα βάλεις, πολλαπλασιάζεται, μεγεθύνεται. Ένα γραμμάριο οργής, θα γίνουν δέκα οκάδες. Μια ακτίνα φωτός, θα γίνουν χίλιες. Μεγεθυντικός φακός.

Και αυτό οφείλεται στα πετρώματα και στην ενεργοποίησή τους η οποία, όπως ανέφερα, έγινε πολλά, πολλά, χιλιάδες χρόνια πριν. **Έχει έρθει ο καιρός της αποταύτισης, ώστε να αναδυθούν αυτές οι ενέργειες; Η ίδια η διαδικασία της εξισορρόπησης θηλυκού – αρσενικού, η ίδια η δυνατότητά σας να τα αναγνωρίσετε τελικά ως ένα, είναι μέρος αυτής της ενέργειας.** Θα τη δείτε να αναδύεται.

Οι συνδέσεις που υπάρχουν είναι βαθιές. Εάν σας τις περιγράψω τώρα, θα βυθιστείτε σε ανυπαρξία. Δεν καταλαβαίνετε πώς και τι σημαίνει αυτό, εγώ όμως ξέρω πάρα πολύ καλά. Πρώτα θα διαχειριστείτε το γεγονός της αποταύτισης. Θα μπείτε σ' αυτή τη διαδικασία. **Οι πυρηνικές ενέργειες που κρύβονται εδώ, οι ενέργειες του πυρήνα, όπως ειπώθηκε, θα αναδυθούν όταν προχωρήσετε σ' αυτή τη διαδικασία της αποταύτισης. Με άλλα λόγια, είναι... είναι οι ενέργειες που**

αφορούν τα επόμενα στάδια της εξέλιξής σας. Όπως σας είπα νωρίτερα, η αποταύτιση μπορεί να σας οδηγήσει σε μία περίοδο βαθιάς μοναξιάς, στην οποία θα πρέπει να αναγνωρίσετε, να ταυτιστείτε με το νέο στόχο, το διευρυμένο στόχο. Εδώ βρίσκεται η πληροφορία.

Και εμείς που θα έρθουμε, ή όσοι από εμάς έρθουν να συνεργαστούν μαζί σας, θα τραβήξουν την πληροφορία από αυτόν τον τόπο. Είναι μία πολύ ισχυρή πηγή... μαγνητισμένη πηγή.

«Τι εννοείς Δία», εξανίσταται η Άννα. «Υπάρχουν ατάκτως ειρημένα σχέδια για να διαλέξει κάποιος, έτσι στην τύχη;»

Ο Ελλαδικός χώρος, φέρει πάρα πολλές πληροφορίες. Πληροφορίες φωτός και φωτοκωδικοποιημένες πληροφορίες. **Σ' αυτόν τον τόπο, υπόγεια, βρίσκεται το μεγαλύτερο μέρος του ψυχικού δυναμικού της Ελλάδας.** Και ένα μεγάλο μέρος ψυχών έχουν αποθέσει εδώ τα εντυπώματα που αφορούν το σχέδιό τους και τις εναλλακτικές δράσεις τους. **Εδώ βρίσκονται εντυπώματα δικά σας, πληροφορίες δικές σας, αποθηκευμένες, που σχετίζονται όχι μόνο με αυτή την ενσάρκωση αλλά και μελλοντικές. Τώρα καταλαβαίνετε λοιπόν τι εννοώ με τον όρο 'ενέργειες του πυρήνα'. Αλλά μόνο με την τρίτη επίσκεψη εδώ και εφόσον αφομοιώσετε τις πληροφορίες και προχωρήσετε στη διαδικασία της αποταύτισης, θα μπορέσετε να τις αξιοποιήσετε.** Σας δίνεται αρχικά μία πληροφορία για την οποία, τουλάχιστον ένα χρόνο θα χρειαστείτε, τουλάχιστον -κάποιοι ή κάποιες, περισσότερο-, και στη συνέχεια θα μπορείτε από εδώ, από αυτόν τον τόπο να παραλαμβάνετε το δυναμικό σας.

«Γιατί από εδώ και όχι από τον Όλυμπο;», ρωτάει η πολύξερη η Άννα. Γιατί, παρόλη την αποταύτιση, το δυναμικό το έλκεις από το χθόνιο σώμα. Τους βοηθούς από το Ουράνιο.

Και έτσι είναι.

.....

Άννα: Μου λέει ο Ποσειδώνας: «Άννα, Δευτέρα Παρουσία». Λέω, άλλο αυτό, από άλλη ιστορία. Τώρα έχουμε την Κλήση. [Στμ: Αναφέρεται σε έναν κύκλο που ασχολείται με την Κλήση του Συλλογικού Χριστού] Μου λέει: «Από κει. Συνδέεται. Αυτό το δυναμικό που βρίσκεται εδώ, συνδέεται με εκείνη την εργασία και τη δεύτερη παρουσία, που είναι ουσιαστικά η πνευματική υπόσταση...». Δεν καταλαβαίνω περισσότερα αλλά μου φάνηκε σημαντικό έτσι όπως το είπε.

Ρ.: αυτό το πηγάδι των πληροφοριών στο βάθος του Αιγαίου πέλαγους πώς συνδέεται με αυτά τα σπήλαια; Ήταν πληροφορίες που είχαν να κάνουν καθαρά με την τεχνολογία και την επιστήμη, μας είπαν. Καταγραφή επιστημονική των πληροφοριών, όλης της γνώσης εκείνης της περιόδου.

Άννα: Τώρα συνδέεται. Η δουλειά που κάναμε εκεί, ήταν για να έρθουν κομμάτια πληροφορίας, αναμνήσεις και ότι εδώ, είπε νωρίτερα, η δουλειά που έγινε εδώ ήταν από ανθρώπους. Πρέπει να ήταν από τεχνολογική επεξεργασία. Δεν είπε κάτι ξεκάθαρο αλλά κατάλαβα ότι οι γραμμές που υπάρχουν και τα εντυπώματα εδώ, ήταν προϊόν ανθρώπινης εργασίας. Δεν μου έδειξε, πάντως γέλασε με περίεργο τρόπο και είπε ότι έγινε πολύ δουλειά εδώ. Το γεγονός ότι αναδύθηκε αυτό, έχει να κάνει και με εκείνο. Σαν, εκεί, στο πηγάδι, να περιλαμβάνονταν πληροφορίες και γι' αυτό το μέρος. Αυτό κατάλαβα.

.....

Ποσειδών:

Αγαπημένες μου φίλες και φίλοι, θα σας πω για άλλη μια φορά ότι χαίρομαι πολύ που είστε μαζί μας!

Για να δούμε, τι μπορώ να προσθέσω σε όλα όσα γνωρίζετε ήδη; **Υποσχέθηκα ότι στην επίσκεψή σας εδώ, θα σας δείξω τον τρόπο να διαχειρίζεστε την ενέργεια της γης, σχετικά με τους σεισμούς** και αυτό μου θύμισε μόλις η Άννα. Εγώ θα σας πάω αλλού όμως, με το δικό μου τρόπο και ρυθμό και θα ξεκινήσω λέγοντας, ότι η Γη κινείται γύρω από τον άξονά της, το νοητό της άξονα. Είναι μια αλήθεια που όλες/όλοι λίγο πολύ γνωρίζετε. Περιστρέφεται γύρω από έναν άξονα νοητό. Εκτός από τον νοητό άξονα Βόρειου-Νότιου πόλου, υπάρχει ο μαγνητικός άξονας. Και οι μετατοπίσεις αυτού του άξονα σε σχέση πάντα με τις μετατοπίσεις των πλακών και τις γήινες, εσωτερικές ροές, είναι που δημιουργούν τα φαινόμενα των σεισμών. Για να μπορέσει κάποιος να δει πραγματικά τον επικείμενο κίνδυνο εκδήλωσης σεισμού, θα πρέπει να παρακολουθεί και να μετρά τα δεδομένα της κίνησης των μαγνητικών πόλων, των μαγνητικών πεδίων της γης και των πλακών. Και σ' όλο αυτό σχεδιάζετε να μπείτε κι εσείς. Μη μπορώντας να κάνετε τίποτα από τα προηγούμενα, μη μπορώντας να ασχοληθείτε με επιστημονικό τρόπο με αυτό το θέμα, παρόλα αυτά ευελπιστείτε να μπορέσετε τελικά να βοηθήσετε. Να βοηθήσετε στη διάγνωση και στην απαλοιφή του κινδύνου των σεισμών.

Η Γη γυρίζει. «Ναι Ποσειδώννα, η Γη γυρίζει. Θα συμφωνήσουμε για άλλη μια φορά.»

Υπάρχει περίπτωση να γυρίζετε εσείς γύρω από τη Γη; Ποιος γυρίζει γύρω από ποιον;

Πολύ μεγάλο ρόλο παίζει η ταχύτητα με την οποία ολισθαίνουν οι πλάκες πάνω από το μάγμα. Με άλλη ταχύτητα γυρίζει ο πυρήνας της Γης, με άλλη η επιφάνειά της.

«Εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω», λέει η Άννα, «πώς μπορούμε εμείς να βοηθήσουμε σ' αυτό.»

Θέλω όμως απλώς να σας δώσω μερικά βασικά στοιχεία, μια βασική εικόνα, γύρω από την οποία θα πλέξουμε στη συνέχεια το υπόλοιπο νήμα της σκέψης μας. Διαφορές λοιπόν στη μαγνητική ένταση και κατεύθυνση, διαφορές στην ταχύτητα. Ταχύτητα κίνησης. Εδώ θα ήθελα να δείτε επίσης μπροστά σας τον ήλιο, μέσα στην ηλιόσφαιρά του. Να τον δείτε, καθώς εκπέμπει πλάσμα, υλικό από τον πυρήνα του με εκρήξεις και το εξαποστέλει σε όλη την ηλιόσφαιρα. Αυτές οι ακτίνες, φτάνοντας στην άκρη της ηλιόσφαιρας, επιστρέφουν πίσω. Η Γη ανάλογα δεν έχει καυτό υλικό όπως ο ήλιος για να στείλει, παρόλα αυτά στέλνει γύρω της ενέργεια. Η ενέργεια αυτή δεν κινείται σε όλη την ηλιόσφαιρα αλλά κινείται στο μαγνητικό πεδίο της γης. Η ηλιόσφαιρα είναι το μαγνητικό πεδίο του ήλιου, το ευρύτερο μαγνητικό πεδίο, που περιλαμβάνει μέσα όλους τους πλανήτες. Η Γη στέλνει ενέργεια εντός του δικού της αντίστοιχου πεδίου. Μεγάλο ρόλο στη δημιουργία σεισμών, παίζει φυσικά η ίδια η αντιστροφή των μαγνητικών πόλων, όποτε συμβαίνει. Έχετε λοιπόν τα στοιχεία της μαγνητικής ροής και κατεύθυνσης, της ταχύτητας περιστροφής του πυρήνα και της επιφάνειας και των ενεργειακών εκπομπών της Γης, μέσα στη μαγνητόσφαιρά της. Όλα αυτά είναι παράγοντες που επηρεάζουν τη διαδικασία δημιουργίας σεισμών.

Ο ρόλος μου είναι να δείξω, πώς μπορείτε εσείς, με τις μηδαμινές γνώσεις που έχετε, να προσεγγίσετε το θέμα σφαιρικά και να καταφέρετε να κατευθύνετε την ενέργεια με άλλο τρόπο. Πρόκειται στην πραγματικότητα για ενέργεια του ηλεκτρομαγνητικού πεδίου της γης. Υπάρχει και το θέμα της κίνησης των πλακών, της ταχύτητας περιστροφής του κέντρου και των επιφανειακών πλακών, στην οποία όμως δεν μπορείτε να υπεισέλθετε – τα μεγέθη είναι τεράστια.

Αυτό που μπορείτε να κάνετε δεν είναι μηχανικό, δεν έχει να κάνει με τη μηχανική της κίνησης των τεκτονικών πλακών αλλά με τη ροή της ενέργειας στο ηλεκτρομαγνητικό δικτύωμα. Η δική σας δηλαδή συμβολή θα είναι στη διαχείριση της ενέργειας που ρέει, έτσι ώστε να μην εξωθεί στην έκφραση του δυναμικού μέσα από τη δημιουργία σεισμών.

Για να μπορέσει κάποιος να κάνει αυτή την εργασία, χρειάζεται πρώτον να μπορεί να αντιληφθεί έναν επερχόμενο σεισμό και δεύτερον να μπορεί να διαχειριστεί την ενέργεια, έτσι ώστε να την κατευθύνει με τον κατάλληλο τρόπο.

«Τέλος πάντων,» θα ρωτήσετε, «υπάρχουν κάποιες μαγικές επωδοί που μπορούμε να πούμε, για να τελειώνουμε;»

Όχι! Υπάρχει όμως αυτό:

Πρώτα απ' όλα μπαίνετε σε βαθιά σύνδεση με την ίδια τη Γαία. Δηλώστε την πρόθεσή σας να εργαστείτε μαζί με τη Γαία και να κατευθύνετε τις ενέργειες του πλέγματος, έτσι ώστε να μην εκδηλώνονται σεισμοί σε κατοικημένες περιοχές. Δεν θα ήταν φρόνιμο να ζητήσετε να μην εκδηλώνονται ποτέ σεισμοί και πουθενά. Πρέπει να λάβετε υπόψη σας ότι υπάρχει ενέργεια για εκτόνωση. Μπορείτε όμως και έχετε κάθε δικαίωμα να ζητάτε, η εκτόνωση να γίνεται σε μη κατοικημένες περιοχές. Αυτή είναι μία αρκετά ισορροπημένη στάση.

Συνδέεστε λοιπόν βαθιά με τη Γη και της δηλώνετε την πρόθεσή σας να πληροφορείστε τους επικείμενους σεισμούς ενεργειακά, με σκοπό να ανακατανέμετε την ενέργεια. Μετά από αυτό, πάρτε ένα διάστημα τριών, τεσσάρων, πέντε μηνών, παρατηρώντας αυτό που σας συμβαίνει. Παρατηρώντας δηλαδή τα σημεία με τα οποία γίνεται αντιληπτή η ύπαρξη ενός σεισμού. Μπορεί να είναι ένας σεισμός που γίνεται στο δικό σας τόπο, ένας από τους πολλούς μικρούς σεισμούς ή να γίνεται σε έναν άλλον τόπο. Παρακολουθείτε.

Εφόσον αντιληφθείτε σε δύο, τρεις, τέσσερις περιπτώσεις κάποιους επικείμενους σεισμούς, λέτε: «Πάμε από την αρχή. Ξεκινάμε από το μηδέν. Εδώ βρίσκεται το τωρινό επίπεδο ενέργειας. Θέλω να μου δείξεις πώς ανεβαίνει η ενέργεια πριν από κάθε σεισμό.» **Αφήνετε να περάσει λίγος καιρός, παρατηρώντας και μαθαίνοντας να αναγνωρίζετε, να δέχεστε την πληροφορία της αυξομείωσης της ενέργειας. Με αυτόν τον τρόπο θα σας γίνεται αντιληπτό το ποσό της ενέργειας που χρειάζεται να εκτονωθεί.** Για τη δουλειά αυτή μπορείτε να ζητήσετε βοήθεια βέβαια, από τον Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας, από μένα και πολλούς άλλους που είναι διαθέσιμοι για εσάς. **Αφού γίνει και η δεύτερη φάση της εργασίας, αρκεί να σταθείτε εσωτερικά στο χώρο της καρδιάς και από εκεί να δηλώσετε την πρόθεσή σας, η ενέργεια που έχει αυξηθεί, να εκτονωθεί σε έναν μη κατοικημένο χώρο από ανθρώπους ή ζώα, για το ανώτερο καλό όλων και σύμφωνα, όπως λέτε, με το Νόμο της Αβλάβειας.**

Καμία μαγική επωδός. Αν είχατε εργαστεί με τους τρόπους που σας είχα ζητήσει στον κύκλο τον δικό μου, εάν είχατε εργαστεί με τους οφθαλμούς στα χέρια για παράδειγμα, θα μπορούσατε απλώς να αγγίζετε τη γη. Δεν το έχετε κάνει, άρα θα πρέπει να επικοινωνήσετε μαζί της με άλλο τρόπο.

«Μα είναι τόσο απλό;» Γιατί δεν δοκιμάζετε; Γιατί δεν δοκιμάζετε απλώς να το κάνετε, έτσι απλά όπως σας έδειξα;

Σε μία άλλη εκδοχή, με τα ενεργοποιημένα χέρια, τον οφθαλμό των χεριών, σκανάρετε τον Ελλαδικό χώρο σε ένα νοητό χάρτη. Νιώθετε την ενέργεια να ανεβαίνει εκεί όπου επίκειται σεισμός. Το πιο

σημαντικό απ' όλα είναι να καταλάβετε, ότι **η ενέργεια του σεισμού, η σεισμική ενέργεια, συνδέεται με τη συναισθηματική ενέργεια. Αυτό από μόνο του είναι ο κύριος δομικός λίθος της εργασίας.** Κάποιες από εσάς έχουν την ικανότητα να συλλάβουν την αύξηση της έντασης της ενέργειας του αστρικού πεδίου. Δεν είναι όλες οι ενέργειες του αστρικού που μπορούν να οδηγήσουν στην εκδήλωση ενός σεισμού. Δεν συνδέονται όλες οι ενέργειες με μία τέτοια εκδήλωση. Είναι κυρίως ενέργειες παραφοράς. Ενέργειες αλυτρωτικές, φόβου και θυμαπάτης. Κατάθλιψης. Αλλά πρόκειται για ενέργειες συλλογικές, όχι ατομικές. Κατά συνέπεια, **όταν εσείς μπορέσετε να αντιληφθείτε την κίνηση των αστρικών ρευμάτων στο συλλογικό, θα μπορέσετε να αναγνωρίζετε επίσης τις ποιότητες των ρευμάτων που μπορούν να οδηγήσουν στην εκδήλωση ενός σεισμού.**

Θα μπορούσε να τεθεί το εξής ερώτημα: είναι οι ενέργειες των ανθρώπων που προκαλούν τους σεισμούς ή είναι η σεισμική ενέργεια, η ενέργεια της γης, της οποίας η ένταση ανεβαίνει, που προκαλεί τριγμούς στο συλλογικό αστρικό; Μπορεί να είναι κάτι ξεκάθαρο αυτό; Είναι. Είναι ξεκάθαρο! **Η σεισμική ενέργεια συνδέεται με την έξαρση της θυμαπάτης, είτε προς τη μία κατεύθυνση είτε προς την άλλη. Υπάρχει αλληλεπίδραση.**

«Θα ήταν σαν οι θεοί να μας τιμωρούν», θα σκεφτεί κάποιος. Μιλάμε για τη Γη. Κακομεταχειρίζεστε τη Γη. Δεν είναι αυτή που σας τιμωρεί, είναι το καθρέφτισμα των δονήσεων που της στέλνετε.

«Μισό λεπτό, θα πει κάποιος άλλος. Γινόταν σεισμοί στη Γη, και τεράστιας κλίμακας μάλιστα, πολύ πριν εμφανιστεί η ανθρωπότητα. Αυτό λεν οι επιστήμονες και είναι πολύ λογικό να έχει συμβεί έτσι. Τι γινόταν τότε; Τότε που δεν υπήρχαν άνθρωποι να την κακομεταχειριστούν και δεν υπήρχαν άνθρωποι και συλλογικά αστρικά πεδία για να αλληλεπιδράσουν με τη Γη;»

Η ενέργεια της Γης αλληλεπιδρά με αυτή της ανθρωπότητας. Ανθρωπότητα και Γαία, αλληλοεπηρεάζονται. **Αυτό που το φυσικό πεδίο το κάνει από μόνο του, μπορεί να γίνει χειρότερο, όταν επιβαρυνθεί με επιπλέον ενέργειες.** Τα πράγματα δεν είναι απλά, χρειάζεται να μπορείτε να δείτε τη μεγάλη εικόνα. Υπάρχει αλληλεπίδραση. Οι αρχαίοι σαμάνοι γνώριζαν τον τρόπο να διαχειρίζονται την ενέργεια αυτή μέσω ιδιαίτερων καθρεφτισμάτων. Αλλά αυτή είναι μία τεχνική που δεν μπορεί να δοθεί ακόμα. Δεν μπορεί να δοθεί, γιατί αυτή τη στιγμή εσείς δουλεύετε για να διαχειριστείτε τα καθρεφτίσματα και να βγείτε από αυτά και δεν θα σας εξυπηρετήσει. Και είναι μία ενέργεια παλαιάς μορφής. **Όσες από εσάς έχετε μάθει τη λειτουργία των πλατωνικών στερών επίσης, μπορείτε θαυμάσια να κατευθύνετε την ενέργεια μέσα από αυτά.** Το βασικό κλειδί είναι να είστε σε σύνδεση με τη Γαία και να λαμβάνετε πληροφόρηση για το πού και πότε. Τα υπόλοιπα είναι εύκολα... πανεύκολα!

Ξέρετε, μου χρωστάτε ένα χορό! Μου χρωστάτε ένα χορό και νομίζω ότι ήρθε η ώρα να το χορέψετε. Νομίζω ότι θα λυπηθείτε πολύ αν ξημερώσει η μέρα και χάσετε την ευκαιρία να έχετε χορέψει στην ακρογιαλιά, κάτω από τον γαλαξία, ένα χορό για μένα!

[Ακολουθήσε κυκλικός ομαδικός χορός στο ρυθμό του δώδεκα]

Ερωταπαντήσεις:

Ερώτηση 1^η: Ειπώθηκε ότι οι σεισμοί οφείλονται στη θυμαπάτη. Εμείς ποιο δικαίωμα έχουμε σ' αυτή την παρέμβαση; Δηλαδή, αν παρέμβουμε δεν θα κάνουμε τους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν τι χάνουν; Θα κάνουμε καλό ή κακό;

Άννα: Ο λόγος που δικαιούσαι να παρέμβεις, κατ' εμέ -θα ρωτήσουμε κιόλας-, είναι το γεγονός ότι πατάς στο ίδιο χώμα, ότι κινδυνεύεις κι εσύ. Από τη στιγμή που είσαι μέρος του συλλογικού, μπορείς να δουλέψεις με το συλλογικό. Θα ήταν σαν να λες: «Γιατί να δουλέψω με το συλλογικό, αφού είναι η ελεύθερη βούληση των άλλων;» Ναι, αλλά είσαι κι εσύ εκεί. Υπάρχει αλληλοπεριχώρηση.

Σ.Χ.: Το θέμα είναι αν είσαι στο ίδιο σημείο; Αν ήμουν στην Ιταλία, θα μπορούσα να το κάνω για την Ιταλία αλλά εγώ είμαι στην Ελλάδα. Εγώ έχω το δικαίωμα να παρέμβω;

Ρ.: Εγώ έλεγα, αν θα το κάνουμε αυτό κυκλικά με ένα ρυθμό, αν μπορούσαμε να εκτονώσουμε αυτή τη σεισμική ενέργεια ή να την κατευθύνουμε. Εννοώ χρονικά με ρυθμό. Δηλαδή, να μην περιμένουμε κάπου να είναι σεισμός για να το κάνουμε αλλά μια φορά τη βδομάδα, δεν ξέρω πώς, να κάνουμε τη διαδικασία, έτσι ώστε να θεραπεύεται όλο αυτό.

Απάντηση:

Ο σεισμός διενεργείται βάσει σχεδίου. Και βάσει του νόμου της δράσης και της αντίδρασης. Το ερώτημα, στη βάση του δικού σου ερωτήματος Σ., είναι: Από τη στιγμή που έρχεσαι με ένα σχέδιο, γιατί να προσπαθήσεις να το αλλάξεις; Τι σου δίνει αυτό το δικαίωμα;

Η απάντηση είναι: Το δικαίωμα σου το δίνει η δυνατότητα που έχεις για αναβαθμισμένη συνειδητότητα. Η άνοδος της συνειδησής σου σου δίνει το δικαίωμα να το κάνεις. Είσαι εδώ, για να είσαι πιο συνειδητή και να διαχειρίζεσαι συνειδητά τις ενέργειές σου και τις ενέργειες στον κόσμο στον οποίο ζεις. Σ' αυτό το πλαίσιο, έχεις το δικαίωμα να το κάνεις. **Να είσαι βέβαιη, ότι δεν θα μπορούσες να καταφέρεις κάτι αν έπρεπε, αν ήταν τόσο επιτακτικό, το να γίνει ο σεισμός. Δεν** μπορεί να γίνει χωρίς

εστίαση και συνειδητότητα. Όπως προείπαμε, χρειάζεται να είστε συνειδητοί ως προς το πού και πότε. Να νιώθετε και να διαχειρίζεστε τις ενέργειες. Αν δεν συμβαίνει αυτό, μπορείτε να το κάνετε εν είδη προσευχής. Και βέβαια μπορείτε και, ορίστε, να το κάνετε. Δεν θα λειτουργήσει με τον ίδιο τρόπο.

Άλλη ερώτηση;

Ερώτηση 2^η: Επειδή λέγονται διάφορα και δεχόμαστε πολλές επιρροές ...[δεν ακούγεται]... πώς μπορούμε να ξέρουμε αν η σύνδεση με τη Γαία είναι πραγματική, για να κάνουμε την προετοιμασία; Μπορεί να είναι και εξωτερική επιρροή και να βιαστούμε να κάνουμε κάτι, ας πούμε, γιατί πιθανολογούμε ότι θα γίνει κάποιος σεισμός.

[συζήτηση]

Απάντηση:

Να μην κάνεις τίποτα, Σ. Αν μετά από όλα αυτά δεν μπορείς να νιώσεις βέβαιη, δεν χρειάζεται να κάνεις κάτι. Πού είναι η εμπιστοσύνη σου;

Σας ζήτησα να ενεργείτε, αφού πειραματιστείτε και μάθετε να αντιλαμβάνεστε. Ε; παρακολουθείτε. Μιλάτε με τη Γη, συνδέεστε με τη Γη και για κάποιους μήνες παρακολουθείτε τι συμβαίνει. Μπορείτε να ελέγχετε αυτά που αντιλαμβάνεστε, με τη δημιουργία σεισμών στο χώρο. Υπάρχουν μηχανισμοί καταγραφής και μπορείτε να βρείτε τα στοιχεία πολύ εύκολα, των σεισμών που συμβαίνουν και συνέβησαν το προηγούμενο διάστημα. Μπορείτε λοιπόν να διασταυρώσετε τις πληροφορίες που παίρνετε εσωτερικά, με τα εσωτερικά γεγονότα.

Η εργασία που κάνατε ανακίνησε βαθιές ενέργειες μέσα σας. «Ποια εργασία κάναμε; Δεν κάναμε κάτι.» σκέφτεστε, εκτός από τους τέσσερις που δούλεψαν με τον Πλούτωνα. Και όμως, ο ρυθμός που χρησιμοποιήσατε πήγε βαθιά. Και μέσα στη νύχτα, ήδη έχει γειωθεί άφθονο Απολλώνιο φως. «Στο ρυθμό του δώδεκα;» Στο ρυθμό του δώδεκα! **Μία μεγάλη στήλη λαμπερού, χρυσού, Απολλώνιου φωτός, περιβάλλει όλη την ομάδα. Φτάνει ψηλά στον ουρανό και βαθιά στη γη.** Δείτε όλη την ομάδα που είστε, μέσα σ' αυτή τη μεγάλη, λαμπερή, χρυσή στήλη. **Από αυτή τη στήλη, θα οδηγηθείτε κάτω.** Όχι από το πέραςμα που σας είπα ότι υπήρχε και έχει φράξει πια, το πέραςμα του Νεκρομαντείου αλλά **μέσω αυτής της στήλης θα κατεβείτε προς τα κάτω με το αιθερικό σας σώμα**, κατά την ώρα της ανάπαυσης, για να περιηγηθείτε στους υπόγειους διαδρόμους, όπου βρίσκονται αποτυπωμένες οι πληροφορίες, οι κωδικοί, για τους οποίους σας μιλήσαμε νωρίτερα. Ήδη εκεί μπορείτε να ταυτιστείτε με το υλικό που αφορά εσάς προσωπικά. Την καθεμιά, τον καθένα προσωπικά.

Δεν χρειάζεται να πάρετε κάτι. Αν δεν σας ζητηθεί και δεν υποδειχτεί εσωτερικά με μεγάλη σαφήνεια να το πάρετε, μην το πάρετε. Θα το κάνετε στην επόμενη επίσκεψη, αφού εργαστείτε με την αποταύτιση.

Δεν έχουμε να πούμε άλλα πράγματα γι' απόψε. Ειπώθηκαν ήδη πολλά. Φεύγετε ήδη πλούσιοι, αν και δεν έχει ολοκληρωθεί η επίσκεψή σας. Πάρτε χρόνο για ανάπαυση, μέχρι τις πεντέμιση το πρωί. Στις πεντέμιση θα σηκωθείτε και θα ετοιμαστείτε για το ακρωτήριο. Μη ξεχάσετε να κατεβείτε στους υπόγειους διαδρόμους!

Ο Δίας, ο Ποσειδώνας, ο Πλούτωνας και ο Απόλλων σας ευλογούν.



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2018**Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταινάρου****01- 03.09.2018****01-03.09.2017**

Άννα: Ακρωτήριο Ταίναρο, στον ορμίσκο που βρίσκεται δεξιά από τον ναό των Ασωμάτων. Φανταστείτε ότι, μερικές χιλιάδες χρόνια πριν, εδώ υπήρχε μία πόλη που είχε κατοικηθεί και στη νεολιθική εποχή, γιατί έχουν ευρήματα. Μια αρχαία πόλη με τα σοκάκια της, τα πορνεία της -γιατί ήταν και λιμάνι σημαντικό, να μη ξεχνάμε- τα μαγαζιά, τα σπίτια, το νεκρομαντείο της από κει, το ναό του Ασφάλειου Ποσειδώνα. Μια πόλη με τη ζωή της και τον κόσμο της. Κάποιοι από εμάς έζησαν εδώ...

.....

Αν αναρωτιέστε πού βρίσκεστε, είμαι εδώ. Είστε στο κατάλληλο μέρος, την κατάλληλη στιγμή -πιο κατάλληλη δεν γίνεται. Και καθώς εσείς αποφασίσατε να ασχοληθείτε λίγο μαζί μου, εγώ είμαι εδώ για να σας καλωσορίσω. Για να σας αφήσω να περάσετε λίγες στιγμές στη συντροφιά μου, που δεν είναι ακριβώς ο φλοίσβος που ακούτε ούτε η απαλή αύρα της θάλασσας ούτε το φεγγαρόφως αλλά είναι η ενέργεια, με την οποία σας κατακλύζω κάθε λεπτό, από την ώρα που καθίσατε εδώ. Εδώ είμαι και σας καλωσορίζω.

Ποσειδάων

Ο Πλούτων, στην άλλη πλευρά, στον άλλο όρμο, σας χαίρεται -σας χαίρεται συχνότερα από μένα. Σήμερα τιμάτε και αυτόν μαζί μου και πάντοτε έτσι θα γίνεται εδώ -είναι αδελφός. Ευχαριστώ που ήρθατε και φέρατε μαζί σας όλα αυτά τα ωραία πράγματα για να με τιμήσετε. Σας περίμενα με στοργή και χαρά.

Η Άννα κάθεται εδώ, με τα πόδια στο νερό· βρέχεται, για να νιώσει την ενέργεια του κύματος, γιατί το ζήτησα -το ξέρει ότι το ζήτησα. Κυβερνάτε τη ζωή σας με πολλούς τρόπους ο καθένας, η καθεμιά. Διαλέγετε διαφορετικούς τρόπους για να ενεργήσετε. Το υπόβαθρο όλων όμως είναι κοινό. Είναι η μεγάλη θάλασσα, που κάτω από την πίεση του αέρα σχηματίζει κυματάκια... κύματα μικρά ή μεγάλα. Το καθένα, όσο και να μοιάζουν μεταξύ τους, έχει ελαφρώς διαφορετική μορφή και απ' όσα φτάνουν στην ακρογιαλιά, κανένα δεν είναι το ίδιο

με τ' άλλα, γιατί η ακρογιαλιά διαφέρει -η μορφή διαφέρει. Κάθε σημείο της είναι διαφορετικό, ξεχωριστό, ιδιαίτερο. Αλλοτριομορφοδίαιτη η φύση. Παίρνει πολλές και διάφορες μορφές και έτσι η μεγάλη θάλασσα διαμορφώνεται κι αυτή με τρόπους ανόμοιους, ιδιαίτερους, ξεχωριστούς. Έτσι κι εσείς, μοιράζεστε το κοινό υπόβαθρο αλλά αλλιώς σκάτε στην ακρογιαλιά κάθε φορά. Κάνετε άλλο ήχο. Μερικοί σκάτε απ' το κακό σας.... *[πειρακτικά]* Όλα τα κύματα απολαμβάνουν την ακτή, καθώς τη χαϊδεύουν. Απολαμβάνουν το φως του Ήλιου, την ευκαιρία να γλύψουν τα βράχια, να τα φιλήσουν.

Μπορεί λοιπόν τα κύματα ενίοτε να διαμαρτύρονται, γιατί τα βράχια είναι σκληρά και σκάζουν επάνω τους και αφρίζουν και γίνονται μυριάδες σταγόνες αλλά τους αρέσει· είναι μια ξεχωριστή εμπειρία και στο τέλος, αυτός που υποχωρεί είναι ο βράχος· αυτός που αλλάζει είναι ο βράχος. Η θάλασσα αλλάζει χιλιάδες μορφές κάθε στιγμή· τα κύματα τροποποιούνται κάθε στιγμή, καθώς σκάζουν στο βράχο αλλά ο βράχος είναι που αλλοιώνεται. Να το θυμόσαστε αυτό, όταν απογοητεύστε από τη ζωή και τα χτυπήματά της. Εσείς μπορεί να νιώθετε κάποιες φορές ότι κλωτσάτε καρφιά, ότι χτυπάτε το κεφάλι σας στον τοίχο. Κι εγώ σας λέω τώρα ότι, ξέρετε, ο τοίχος θα αλλάξει. Δεν μπορείτε να το πιστέψετε αλλά έτσι είναι. Το νερό βέβαια, δεν αναρωτιέται «Μα πότε επιτέλους θα αλλάξει ο βράχος; Μα πότε επιτέλους θα αλλάξει ο βράχος;» Πολύ βιαστικά σκάει και ενώνεται με τη θάλασσα. Το αποτέλεσμα έρχεται, είτε το νερό αναρωτηθεί είτε όχι. Και αφού σας έκανα αυτή την εισαγωγή, που πρέπει να ομολογήσετε ότι είναι πολύ στο πνεύμα του Ζεν, μπορείτε να προχωρήσετε.

Την προηγούμενη φορά που ήρθατε εδώ, μιλήσαμε για πολλά. Και τις δύο προηγούμενες φορές έγινε βαθιά εργασία και δόθηκαν οδηγίες για μια ζωή. Σήμερα η Άννα διαμαρτύρεται, ότι δεν θυμάται τίποτε από όλα αυτά και δεν μπόρεσε να ετοιμαστεί κατάλληλα αλλά αυτό είναι καλό. Σας θέλω εδώ όλους/όλες με άδειο νου. Αφήστε το νου σας να αδειάσει στο κύμα. Αφήστε το κύμα να παρασύρει τις σκέψεις σας στη θάλασσα και θυμηθείτε... θυμηθείτε ότι είστε μία φλόγα, μέσα σε μία σταγόνα νερό. Αυτό είναι το μεγαλύτερο δώρο που έχετε πάρει από δω. **Δείτε τον εαυτό σας σαν μία φλόγα τυλιγμένη σε μια σταγόνα νερό.**

Τα πνεύματα της θάλασσας, οι Τρίτωνες, τα δελφίνια, οι Νηρηίδες, όλοι-όλοι εμείς βρισκόμαστε γύρω σας. Ο Πλούτων και η Περσεφόνη κοιτάζουν αμέτοχοι εκεί από την κορυφή, από την άκρη του δρόμου. Καλέστε τους κοντά. Προσκαλέστε τους στη συντροφιά μας. Προσκαλέστε όλες τις θεότητες με ευλάβεια, να συμμετάσχουν απόψε

εδώ, στη συνάντησή μας. Και έτσι η ενέργεια εμπλουτίζεται, γλυκαίνει και βαθαίνει.

Μία μεγάλη μεταστροφή γίνεται μπροστά στα μάτια σας. Όπως γυρίζει η Γη γύρω από τον εαυτό της και γύρω από τον Ήλιο, έτσι οι άνθρωποι αλλάζουν κάθε λεπτό. Αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια που ελάχιστα συνειδητοποιείτε. Η αλλαγή είναι βαθιά και βέβαιη· απόλυτη. Και **σ' αυτήν την αλλαγή και μεταστροφή θέλω να εστιαστούμε σήμερα**. Είναι μεγάλη η αλλαγή που βιώνει κάθε άνθρωπος, όχι μόνο μία φορά στη ζωή του -ή καθόλου, όπως θα σκεφτόσασταν κάποιοι αλλά πολύ-πολύ συχνά. Δεν αντιλαμβάνεστε αρκετά το μεγάλο ρόλο που παίζει η βιολογία σας στην πραγματοποίηση των αλλαγών. Θεωρείτε ότι η βιολογία σας, το φυσικό σας σώμα, παραμένει πάντοτε το ίδιο. Μια ασθένεια πότε-πότε μπορεί να ταράξει τα νερά και εσείς νομίζετε ότι κατά τ' άλλα, το υπόλοιπο διάστημα το σώμα λειτουργεί σταθερά, με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Το βέβαιο είναι ότι το μυαλό πολλών ανθρώπων φαίνεται να λειτουργεί διαρκώς με ένα συγκεκριμένο τρόπο -αυτό είναι το δικό σας πρόβλημα. Κι όμως το σώμα αλλάζει συχνά και αλλάζει διαρκώς και αυτό μπορείτε να το δείτε. Τι γίνεται όμως με εκείνες, τις βαθύτερες αλλαγές για τις οποίες μιλάμε; **Τι εννοώ όταν λέω ότι συμβαίνει μια μεγάλη μεταστροφή; Εννοώ ότι πλέον η βιολογία σας δεν υποστηρίζει την παλαιά ενέργεια**. Θα πείτε ότι αυτό το έχετε ξανακούσει και ναι, μπορεί να είναι αλήθεια αλλά δεν μπορεί να συμβαίνει σε όλη την ανθρωπότητα αφού, «Κοιτάξτε», λέτε, «πόσο πίσω είναι ορισμένα μέρη της ανθρωπότητας». Εγώ θα σας πω ότι η ανθρωπότητα, όλη, αλλάζει. Και ότι τα ξεσπάσματα που συμβαίνουν κατά διαστήματα, αποτελούν ακριβώς έκφραση αυτής της αλλαγής, της μεταστροφής. Μπορεί να μην είναι ενδείξεις μιας υγιούς μεταστροφής αλλά μη ξεχνάτε ότι οι έριδες είναι από μόνες τους οι βάσεις μιας αλλαγής και είναι πολλές οι περιπτώσεις στις οποίες η αλλαγή δεν μπορεί να γίνει ειρηνικά. Αυτό μπορούν να το πετύχουν κάποιες ομάδες της ανθρωπότητας αλλά όχι η ανθρωπότητα στο σύνολό της.

Αυτός είναι και ο λόγος που ο πόλεμος, ο πατήρ πάντων, δεν έχει εξαφανιστεί από προσώπου γης. Δεν σας λέω ότι είναι ο πιο κατάλληλος δρόμος αλλά, οπωσδήποτε, είναι ένας αποτελεσματικός δρόμος. Και αν δεν ήταν έτσι, γιατί αλήθεια υπάρχουν οι πολεμικοί θεοί, οι θεοί του πολέμου; Γιατί αλήθεια ένα μέρος της θεότητας αναφέρεται στον πόλεμο, στη μάχη; Γιατί αλήθεια η ίδια η θεά της Σοφίας εμφανίζεται μαχήτρια; Έτσι, στην ανθρωπότητα ο πόλεμος καλά κρατεί. Η μεταστροφή συμβαίνει -όχι πάντα ειρηνικά αλλά πάντα συμβαίνει.

Κι εσείς τώρα βέβαια θα θέλετε να μάθετε, για τι είδους μεταστροφή μιλώ. Ας ξεκινήσουμε από εσάς, που βρίσκεστε σήμερα εδώ και θα απλωθούμε αργότερα περισσότερο. Πλέον, η νέα ενέργεια δεν υποστηρίζει την εκδήλωση της παλαιάς. **Το νέο ενεργειακό set-up που έχει συμβεί σ' εσάς, δεν υποστηρίζει τις εκδηλώσεις της παλιάς ενέργειας, των παλιών τρόπων. Και όταν εσείς, παρασυρμένοι από το νου σας που παίρνει ανάποδες στροφές ακόμα και τώρα πολλές φορές, αρχίσετε να μπαίνετε και να εκφράζετε την παλιά ενέργεια, το φυσικό σας σώμα αντιδρά πλέον και θα αντιδρά όλο και περισσότερο. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να βιώνετε καταστάσεις φυσικής ανισορροπίας, φαινομενικά χωρίς λόγο.** Θα σκέφτεται ο εργάτης του φωτός «Μα εγώ κάνω όλα όσα πρέπει. Κάνω τους διαλογισμούς μου, κάνω τις εργασίες μου, κάνω όλα όσα πρέπει. Τις πταίει; Γιατί να μου συμβεί εμένα αυτό;» **Αλήθεια όμως, εσύ που αναρωτιέσαι, έχεις εξετάσει την εσωτερική σου τοποθέτηση; Έχεις εξετάσει τις εκφράσεις σου και το πόσο αυτές μεταφέρουν δονήσεις της παλιάς ενέργειας;**

Ναι, ακούτε καλά, είναι εδώ ο Ποσειδών, ο αρχαίος θεός, που σας λέει πράγματα για τη νέα ενέργεια και σας λέει ότι δεν μπορεί πλέον να υποστηρίξει η νέα εποχή την παλιά ενέργεια. Τι συμβαίνει εδώ; Γιατί είναι αυτός ο αρχαίος θεός μαζί σας για να μιλήσει για τη νέα εποχή; Γιατί εγώ είμαι πάντα νέος. Εγώ φέρνω πάντοτε την αλλαγή. Για την ακρίβεια, **το Θείο φέρνει πάντοτε την αλλαγή.** Ποτέ το θείο δεν υποστηρίζει την έκφραση της παλιάς ενέργειας εις βάρος της νέας. Άλλωστε, από αυτό έρχεται η αλλαγή, αφού η αλλαγή εξυπηρετεί ένα καινούριο Σχέδιο. Αλλά οι άνθρωποι, στο γραμμικό τους χρόνο, τοποθετούν το Θείο σε διάφορες εποχές, με διάφορα ονόματα. Έτσι στο μυαλό σας είμαι ένας θεός, θαλάσσιος θεός, που έρχεται από αρκετές χιλιετίες πίσω στο παρελθόν.

Θυμηθείτε ότι είστε μία φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερό και μιλάμε τώρα για το γεγονός της μεταστροφής. Το ορόσημο που είχατε θέσει σαν ένδειξη της ενεργειακής αλλαγής στον πλανήτη έχει περάσει εδώ και μερικά χρόνια αλλά η αλλαγή συμβαίνει ακόμα. Και τώρα μπορείτε να την ψηλαφίσετε ακόμα καλύτερα. Τώρα που αναγκαστικά αφήσατε πίσω ένα μεγάλο μέρος της θυμαπάτης, που κυριαρχούσε σχετικά με το τι σημαίνει νέα εποχή και τι σημαίνει η αλλαγή που έρχεται, τώρα μπορείτε να νιώσετε την αλλαγή στο πετσί σας. Και είναι πολύ σοβαρό αυτήν την εποχή, την τρέχουσα εποχή, να ριζώσετε ακόμα βαθύτερα στις νέες δονήσεις, οι οποίες αφορούν ενεργειακά ρεύματα που εισρέουν διαρκώς στο γήινο πεδίο από τις Πλειάδες... από τις Κυκλάδες... χμ, από όλο το σύμπαν. Έχουν ανοίξει οι κρουνοί του Πνεύματος και οι ενέργειες ρέουν... ρέουν... ρέουν... εισρέουν

διαρκώς. Δεν μπορείτε να αντισταθείτε στην αλλαγή που συμβαίνει και ήδη γίνεται εμφανής στο σώμα σας. Παραδοθείτε στη νέα ενέργεια και αφήστε τον αντίκτυπο που δημιουργείται, να περάσει και να φύγει, χωρίς να σας αγγίξει. Οι εισροές της νέας ενέργειας δημιουργούν ένα σοβαρό αντίκτυπο στο σώμα σας αλλά είστε εσείς και είναι δική σας η επιλογή να αφήσετε τον αντίκτυπο να φύγει, παραμένοντας διάφανοι· διατηρώντας την υψηλή σας δόνηση, έτσι ώστε να μην μπορεί να σας αγγίξει. Σε κάθε άλλη περίπτωση, είναι αναμενόμενο να έχετε κάποια άλλα προβλήματα, τα οποία μπορείτε να διαχειριστείτε μεν αλλά θα σας ταλαιπωρήσουν δε.

Γίνεστε άλλοι άνθρωποι και σ' αυτό δεν ευθύνεται μόνο η αλλαγή της ηλικίας, η πάροδος του χρόνου αλλά οι αλλαγές στο ίδιο σας το σώμα. Παλιότερα μιλούσατε για αλλαγές στις στιβάδες του DNA σας, στις έλικες του DNA σας· οραματιζόσασταν να αλλάζουν τα γονίδια, δίνετε ενέργεια... Τώρα βρίσκεστε στην εποχή που πραγματώνεται αυτή η αλλαγή. Και αυτή η αλλαγή δεν γίνεται αντιληπτή με δραματικούς τρόπους, όπως για παράδειγμα το να γίνετε ξαφνικά αόρατοι ή να μπορείτε να περπατάτε πάνω στο νερό ή να αιωρείστε αλλά γίνεται αντιληπτή στους άλλους πρώτα και έπειτα σ' εσάς, από τη δική σας λάμψη, τη δική σας αλλαγή στάσης, συμπεριφοράς, έκφρασης, η οποία αλλαγή δεν μπορεί να είναι βέβαια προγραμματισμένη αλλά είναι αυτή που προκύπτει αβίαστα, βάσει των τροποποιήσεων που συνέβησαν στο DNA σας.

Και οι αλλαγές διευρύνονται. Αγγίζουν όλο και περισσότερους αλλά εκείνοι οι περισσότεροι δεν μπορούν να τις συνειδητοποιήσουν αρκετά. Και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μπαίνουν σε τριβή, επειδή ακριβώς δυσκολεύονται να κατανοήσουν, αυτό που τους συμβαίνει. Μπαίνουν σε καθρεφτίσματα και δημιουργούν τριβές, οι οποίες τελικά θα οδηγήσουν στο ζητούμενο αποτέλεσμα -μην αμφιβάλετε καθόλου- όχι χωρίς κόστος όμως. **Θα τροποποιήσουμε τις συνειδήσεις σε τεράστιο βαθμό. Η αλλαγή θα είναι συνεπής στο ραντεβού της μαζί σας. το θέμα είναι, πόσοι θα είναι ξύπνιοι όταν συμβεί, για να την αντιληφθούν.** Ξέρετε, είναι κάτι ανάλογο με το να κάνετε μια εργασία συνειδητά ή, αν δεν είστε σε θέση γι' αυτό, να την κάνετε στον ύπνο σας, υποσυνείδητα. Αυτή είναι η αναλογία της αλλαγής που μπορεί να συμβεί.

.....

Εσείς που είστε εδώ τώρα, **ομονοείστε**. Είναι η κατάλληλη στιγμή. Μπείτε βαθιά στην καρδιά σας, θυμηθείτε ότι είστε φλόγες μέσα σε ισάριθμες σταγόνες νερού. Οραματιστείτε το, νιώστε το και αφήστε με να παραλάβω αυτές τις σταγόνες και να τις κρατήσω στην αγκαλιά του ωκεανού. Επτά φλόγες. Αφήστε τον εαυτό σας, αφήστε τη φλόγα

σας να ταξιδέψει στην αγκαλιά του ωκεανού. Σας τραβώ μέσα στο νερό. Ο Πλούτων περιμένει... η Μηλινόη περιμένει, η Περσεφόνη περιμένει αλλά για την ώρα είστε στα χέρια μου, μέσα στο νερό και φλέγεστε. Και ενώ συμβαίνει μέσα στο βυθό, στα απύθμενα βάθη, η φλόγα να φωτίζει, σε μία απόσταση περίπου τριών μέτρων γύρω σας, μπορείτε να δείτε μέσα στη σκοτεινή θάλασσα, βαθιά στην αγκαλιά μου. Ως φλόγα μέσα στη σταγόνα νερού που έγινε ένα με τον ωκεανό, κοιτάξτε, αντιληφθείτε τι υπάρχει γύρω σας στην εμβέλεια που λάμπει το φως σας. Υπάρχουν παλάτια; Υπάρχουν Τρίτωνες που σέρνουν το άρμα μου; Γοργόνες, δελφίνια-κήρυκες, αστερίες; Υπάρχουν κήτη, φάλαινες, Νηρηίδες; Τι μπορεί να υπάρχει; Για να δείτε, σημαίνει ότι εσείς αντιλαμβάνεστε πρώτα, ότι είστε μία φλόγα. **Πρώτα θυμόσαστε την πύρινη φύση σας και μετά αυτή η φλόγα νιώθει και ορά όσα υπάρχουν γύρω της.**

Γύρω σας λοιπόν υπάρχει μια πυκνή ενέργεια που σας συντροφεύει· πυκνή σαν μέλι, σχεδόν στέρεη, διάφανη, κρυστάλλινη. Και είναι το όχημά σας. Μ' αυτόν τον τρόπο μπορείτε να ταξιδέψετε στα βάθη του ωκεανού/ασυνείδητου και να συλλέξετε όσα δώρα του βυθού επιθυμείτε. Μ' αυτήν τη φλόγα, μ' αυτό το όχημα, μπορείτε επίσης να εισέλθετε στον Άδη από την πύλη του Νεκρομαντείου, μόνο που εκεί το κρυστάλλινο περίβλημα ελαφρώς θα αλλοιωθεί, θα γίνει και πάλι εν μέρει υδάτινο. Θα είναι πάντα από νερό αλλά σε μια κατάσταση του νερού που εσείς δεν γνωρίζετε, σχεδόν αέρια.

Δελφίνες. Πολλοί δελφίνοι χορεύουν γύρω σας· σας συνοδεύουν. Διατηρείτε το όχημά σας. **Μ' αυτό το ίδιο όχημα μπορείτε επιτέλους να εισέλθετε στον πυρήνα... στον πυρήνα της πόλης που βρίσκεται κάτω από το νερό. Όχι της πόλης που υπήρχε εδώ μερικές χιλιάδες χρόνια πριν αλλά μιας άλλης, υπόγειας πόλης, ενός υπόγειου πεδίου,** στο οποίο αναφερθήκαμε κάποια προηγούμενη φορά, σε μια προηγούμενη επίσκεψή σας σε αυτόν το χώρο. Δεν θα περάσουμε ακόμα εκεί. Χρειάζεται να μείνετε στην αγκαλιά του ωκεανού με το κρυστάλλινο όχημά σας ως φλόγες, για λίγη ώρα ακόμα. Αυτό το ταξίδι ποτέ δεν θα το κάνετε με το φυσικό σας σώμα -δεν μπορείτε- και ο νους ακόμα δυσκολεύεται αλλά η συνείδηση επιτυγχάνει, εκεί που όλα τα άλλα αποτυγχάνουν. Η συνείδηση που είναι αφυπνισμένη σε όλα τα πεδία. Είναι ξύπνια σε όλα τα πεδία.

Αφήστε τον εαυτό σας λοιπόν να πλέει μέσα στο νερό. Μείνετε στο κέντρο σας ως φλόγες και επιτρέψτε στον εαυτό σας, να νιώσει ως φλόγα, αυτά που υπάρχουν γύρω. Θα νιώσετε τότε, ότι το όχημα που όπως σας είπα είναι από ένα παχύρευστο υλικό, σαν μέλι, είναι μία

περίεργη κατάσταση του νερού, αυτό που υπάρχει γύρω σας, είναι καθαρή επίγνωση. Αν νομίζετε ότι είδατε σχήματα, σύμβολα, μορφές, ανασκευάστε. Γιατί **αυτό που πραγματικά υπάρχει είναι επίγνωση. Είναι πιθανό όμως, μην αντέχοντας να νιώσετε την ύπαρξη της επίγνωσης, να τη συλλάβετε ως σύμβολο.** Εγώ δεν θέλω όμως αυτήν την ώρα να δείτε σύμβολα αλλά να νιώσετε την ενέργεια της επίγνωσης γύρω από τη φλόγα. Δεν θα μπορούσατε να κάνετε αυτό το ταξίδι κάποια άλλη στιγμή· μόνο τώρα -γελάτε, γιατί μπορείτε- μόνο εδώ, σ' αυτόν τον ιερό τόπο.

Ποια είναι η διαφορά του Άδη από αυτό το χώρο; Βρίσκεται ψηλότερα εκείνος ή χαμηλότερα; **Τώρα βρίσκεστε στο χώρο της μεταστοιχείωσης. Η διαφορά του Άδη είναι ότι καλύπτει την περιοχή της συνείδησης που μεσολαβεί από μία ενσάρκωση μέχρι μία άλλη. Ο μεγάλος ωκεανός όμως, αγκαλιάζει τα πάντα· χωράει τα πάντα.** Πολλά νερά ρέουν στον Άδη· ποταμοί, πηγές... ο μεγάλος ωκεανός αγκαλιάζει τα πάντα και είναι αυτή η περιοχή της συνείδησης, αν θέλετε, που περιλαμβάνει όλα, όλα εκείνα που έχετε αφήσει πίσω σας· όλο το δυναμικό που αφήσατε πίσω να σας στηρίζει, την ώρα που γίνετε το κύμα, γιατί το κύμα κάπου πρέπει να στηριχτεί. **Ο Άδης είναι το μεσοδιάστημα ανάμεσα στη διαμόρφωση δύο κυμάτων.** Το μεσοδιάστημα ανάμεσα στη στιγμή που ένα κύμα σκάζει στο βράχο, στην ακρογιαλιά και γίνεται ένα με τον ωκεανό, μέχρι να ξαναεμφανιστεί. Και είναι μεγάλο αυτό το ταξίδι για το μικρό κύμα. Πώς μπορεί το μικρό κύμα να αντέξει την ιδέα ότι είναι ένα με όλον τον ωκεανό; Και όμως, είναι! Συχνά τα κύματα, καθώς σχηματίζονται και κορυφώνονται, αναρωτιούνται «Πώς θα είμαι, όταν πάψω να είμαι ψηλά και να φαίνομαι; Τι θα γίνω μετά; Πού θα πάω; Θα ξαναφανώ αλήθεια;» και όλος ο ωκεανός τους φωνάζει «Ναι! Ναι! Φυσικά!». Τι λέτε; Λέει την αλήθεια ο ωκεανός; Είναι απαραίτητο να σας τα πω αυτά, για να θυμηθείτε. **Σήμερα είναι μία μέρα ή νύχτα ενθύμησης·** ενθύμησης των πηγών που αναβλύζουν σε όλη τη Γη, από τα βάθη της γης.

Και ο Άδης έρχεται και λέει «Ναι, εγώ είμαι ο αφέντης του βασιλείου των νεκρών· κάνω ό,τι θέλω εδώ.» και αρπάζει την Περσεφόνη. Της κάνει μερικές βόλτες με το άρμα του το χρυσαφένιο και την κατεβάζει στα βάθη, τα σκοτεινά βάθη του βασιλείου του. Γιατί ο Άδης, ο Πλούτων, είναι εκείνη η ενέργεια των υδάτων που οδηγεί το κύμα να γίνει ένα με τον ωκεανό και πάλι και την ενθύμηση της μορφής του να καταγραφεί σε κάθε ίχνος του ωκεανού.

Για να δούμε τώρα λοιπόν... ήρθε η ώρα να προχωρήσουμε. Είστε φλόγες μέσα στον ωκεανό, ντυμένες με το όχημά σας, φτιαγμένο από

νερό, σχεδόν κρυστάλλινο, πυκνό. Φλόγες που αντιλαμβάνονται το πεδίο της επίγνωσης που αναπτύσσεται γύρω τους. Οι φλόγες και το νερό γίνονται ένα. Κι αφού αρχίζετε να αντιλαμβάνεστε το πεδίο της επίγνωσης γύρω σας, στέκεστε πια μπροστά στην πύλη του σκοτεινού βασιλείου του Άδη. Σας περιμένουν εδώ ο Πλούτων και η Περσεφόνη, η Εκάτη, η Μηλινόη... σας περιμένουν!

Παραμείνετε φλόγες στον πυρήνα σας. Περάστε μέσα από την πύλη, διατηρώντας τον φορέα της επίγνωσης. Πώς νιώθετε; Τα καταφέρνετε; Αλλάζει η σύσταση· αλλάζει, διαχωρίζεται η φλόγα, διασπάται σε θηλυκή και αρσενική. Χαίρεται η Μηλινόη που είναι κοντά σας και μπορεί να σας δείξει καινούρια πράγματα απόψε. Διάσπαση. Η φλόγα που φαινόταν ως μία, γίνεται δύο. Πολώνεται. «Μα πώς γίνεται αυτό; Στο γήινο πεδίο ισχύει η πόλωση. Ισχύει και στον Άδη;» Η πόλωση εδώ είναι καθαρή. Ενεργειακή. Δεν συνοδεύεται από τους γήινους κινδύνους. Η φλόγα διαχωρίζεται. Είναι η ίδια φλόγα, σε δύο. Θηλυκή και αρσενική. Και τώρα το περίβλημα μοιράζεται επίσης στις δύο φλόγες.

Διάσπαση.

Η μία φλόγα μένει χαμηλά, εκεί που η ψυχή πρωτομπήκε στον Άδη. Κρατά την ενέργεια εκεί, μέχρι τη στιγμή που η ψυχή θα επιστρέψει, για να ξαναγεννηθεί. Κανένας άλλος δεν σας τα 'χει πει αυτά, έτσι δεν είναι; Η Μηλινόη ξέρει και μιλάμε μαζί, με την άδεια βέβαια του Πλούτωνα και της Περσεφόνης. **Μένει η φλόγα χαμηλά, με την επίγνωση που απέκτησε στην ενσάρκωσή της. Και το άλλο κομμάτι της φλόγας, πανομοιότυπο, κατευθύνεται ψηλότερα, πολύ ψηλά, στην Πηγή.**

Λέει η Άννα «Θα νόμιζα ότι συμβαίνει το αντίθετο: όταν γεννιέται ένας άνθρωπος, ένα κομμάτι έρχεται εδώ και το υπόλοιπο μένει επάνω. Μα εσείς μας μιλάτε για τον Άδη. Τι συμβαίνει εδώ;» Η μορφή, η επίγνωση, **το εντύπωμα της μορφής και της επίγνωσης παραμένει στη γη** -κοντά στη γη. Έτσι εμπλουτίζονται τα πεδία. **Ενώνεται με την Πηγή, όταν ολοκληρωθεί ο κύκλος των ενσαρκώσεων -όχι πριν.** Και αυτό το μέρος, αυτή η φλόγα που βρίσκεται κοντά στη Γη, στον Άδη πάντα, γίνεται οδηγός για τις ψυχές· υπηρετεί, κατά τρόπο ανάλογο με αυτόν που υπηρετείτε εσείς στη Γη. **Το άλλο κομμάτι της φλόγας, το δίδυμο, κατευθύνεται ψηλά- ψηλά, στην Πηγή. Όταν έρθει η ώρα της ενσάρκωσης, εμπλουτίζει το πρώτο μέρος με νέες πληροφορίες. Και τότε εκείνο κατέρχεται και πάλι, αφού έχουν ενωθεί σε ενσάρκωση.** Ένα διαρκές παιχνίδισμα, ένα διαρκές πηγαινε-έλα.

Μας είναι σαφές ότι είστε αρκετά μπερδεμένοι σχετικά με το τι

συμβαίνει στην ψυχή όταν φεύγει από τη γη. Επίσης, στο νου σας καταλαβαίνετε συχνά ότι τα πάντα είναι ένα, το ομολογείτε. Αλλά δεν σας δείχνουμε κάτι πολύ διαφορετικό, από αυτό που ξέρετε. Σας δείχνουμε μία τεχνική λεπτομέρεια, που θα σας βοηθήσει να κατανοήσετε πώς γίνεται και όλες αυτές οι οντότητες που σας συντροφεύουν και σας οδηγούν, είναι κοντά σας και δεν έχουν φύγει μακριά, ψηλά. Αυτοί **ο Δάσκαλοι που έρχονται και σας μιλούν, οι φύλακές σας, πώς γίνεται να είναι κοντά σας; Είναι εξίσου ιεροί με το άλλο κομμάτι, που έχει ανέβη ψηλά. Κατέχουν την ίδια πληροφορία. Μόνο που ένα μέρος τους έχει κατευθυνθεί ήδη στην Πηγή, στο Κέντρο, για να εμπλουτιστεί με νέα πληροφορία. Και είναι φορές που γίνεται αυτή η ένωση, όχι μόνο, όπως είπαμε νωρίτερα, όταν ετοιμάζεται η ψυχή αυτή να ενσαρκωθεί και πάλι στη γη αλλά και όταν πρόκειται να ξεκινήσει μία νέα εργασία/υπηρεσία.**

Γι' αυτό να θυμόσαστε με αγάπη τη Μηλινόη και να θυμόσαστε με αγάπη την Περσεφόνη, που χωρίστηκε στα δύο από το θυμό της, όπως λέει ο ύμνος, που ο Δίας, παριστάνοντας τον Άδη, κοιμήθηκε μαζί της. **Και τα δύο μέρη της φλόγας είναι παιδιά του μεγάλου Νοός, που εξυπηρετούν διαφορετικούς σκοπούς ή υπηρετούν το ίδιο έργο σε άλλα πεδία.** Τι γίνεται λοιπόν, όταν έρχεται η ώρα της επανενσάρκωσης; Ενώνονται και πάλι οι φλόγες; Θέλω να σας ρωτήσω το εξής: μία φλόγα, αν μοιραστεί, ελαττώνεται; Λιγοστεύει; Τότε γιατί να χρειάζεται να επανενωθεί; Παρόλα αυτά, η πληροφορία κοινωνείται προς τη φλόγα που είναι κοντά στα γήινα και επανενσαρκούμενη φέρει τόσο τις παλιές πληροφορίες, τις παλιές επιγνώσεις, όσο και τα καινούρια εντυπώματα, το νέο Σχέδιο και τις νέες επιγνώσεις.

«Δηλαδή», θα σκεφτείτε, «ένα κομμάτι μένει στον Άδη και το άλλο πάει ψηλά -πού; Πώς πηγαίνουν οι ψυχές αλήθεια στα Ηλίσια Πεδία ή στη Νήσο των Μακάρων;» Αυτές είναι οι ψυχές που έχουν ολοκληρώσει τον κύκλο και αποσύρονται και μπορούν κατά βούληση να επανεισέλθουν. Η Μηλινόη πρόσφερε τις πληροφορίες της και ετοιμάζεται να αποχωρήσει αλλά της ζητήσαμε να μείνει για ερωτήσεις. Πάρτε χρόνο να κάνετε ερωτήσεις.

.....

Ερώτηση 1^η: Θυμίζω ότι πριν από καιρό μας είχε πει η Αθηνά ότι εμείς είμαστε ηλεκτρόνια. Αυτό μοιάζει και με τη φλόγα βέβαια, γιατί το ηλεκτρόνιο είναι φορτισμένο αρνητικά και έχει ένα ίσο φορτίο με ένα πρωτόνιο του πυρήνα. Όταν μιλάει για τη διάσπαση της φλόγας, μιλάει για το ηλεκτρόνιο και αντίστοιχα το πρωτόνιο που είναι φορτισμένο θετικά; Γι' αυτό το πράγμα μιλά; Δηλαδή το ηλεκτρόνιο

φέρνει πληροφορίες στον πυρήνα στο πρωτόνιο, το αφήνει ας πούμε να κάνει τη δουλειά του... αλλά είναι η «αδελφή ψυχή» του ας πούμε; Και αυτό έχει σχέση με το Ταίναρο; Γιατί την προηγούμενη φορά μας είχαν αναφέρει ότι κάτω από το Ταίναρο υπάρχει «πυρηνική» ενέργεια.

Απάντηση:

Οι Ταινάριοι αδελφοί κατεβαίνουν χαμηλότερα τώρα, βυθίζονται, γιατί θα έρθει αργότερα η ώρα τους για να δουλέψουμε και να δούμε πράγματα εκεί.

Η πυρηνική ενέργεια που υπάρχει εδώ, αφορά τον πυρήνα της ύπαρξης. Εδώ μέσα βρίσκονται πληροφορίες του πυρήνα της ύπαρξής σας. Είναι ένας πολύ βαθύς προορισμός το Ταίναρο. Οι υπόλοιπες πληροφορίες βρίσκονται επιφανειακά και ψηλότερα. Η ενέργεια του πυρήνα είναι αυτή, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν και άλλου είδους ενέργειες πυρήνα. Το παράδειγμα που δόθηκε, των ηλεκτρονίων που περιστρέφονται γύρω από τον πυρήνα, αφορά την αδελφότητα του φωτός και όσους εργάζονται συλλέγοντας ενέργεια για τη διατήρηση αυτής της αδελφότητας και του έργου της. Σ' αυτήν την περίπτωση ο πυρήνας είναι η ενέργεια της καρδιάς και περιστρέφεστε γύρω από τη Θεότητα, γύρω από τη Θεία σας φύση. Σ' αυτήν τη περιστροφή διατηρείστε λόγω των ισχυρών δεσμών που αναπτύσσονται ανάμεσα σε εσάς και τον πυρήνα, ανάμεσα στα ηλεκτρόνια και τον πυρήνα. Πρόκειται για δεσμούς θηλυκού – αρσενικού, θετικού – αρνητικού. Αυτή η ενέργεια του πυρήνα ξεφεύγει από αυτήν για την οποία μιλήσαμε νωρίτερα. Είναι διαφορετικό καθεστώς, διαφορετική περίπτωση. Αναφερόμαστε όμως σε αυτή, σε επόμενη επικοινωνία μας.

Όλα τα μέλη που σχηματίζουν μία αδελφότητα, περιστρέφονται γύρω από έναν κοινό πυρήνα. Ο πυρήνας αποτελείται από αρχαιότερα μέλη της ομάδας, του άσραμ αλλά και από τις δυνάμεις που συνέχουν αυτά τα μέλη. Το γεγονός δηλαδή ότι υπάρχουν κάποια πρωτόνια στον πυρήνα, συμβαίνει επειδή υπάρχουν κάποιες δυνάμεις που τα κρατούν μαζί. Και εκεί, σ' αυτές τις δυνάμεις, εκφράζεται αυτό που λέμε Θείο Θέλημα στη συγκεκριμένη ομάδα. Υπάρχουν λοιπόν τα στοιχεία του πυρήνα και οι περιφερόμενοι ακόλουθοι αρνητικής, δεκτικής φύσεως, οι οποίοι όμως αυξάνουν το δυναμικό της ομάδας. Οι ακόλουθοι, τα ηλεκτρόνια θα έλεγε, αναπτύσσονται ανάλογα με τη δυναμική του πυρήνα. Έτσι, θα προτιμούσαμε αυτή τη στιγμή να δείτε τη σχέση πρωτονίων-ηλεκτρονίων, σαν σχέση των μελών μιας ομάδας σαν τη δική σας. Αν το κάνετε, θα βγάλετε σημαντικά συμπεράσματα και θα καταλάβετε μάλιστα, πώς θα πρέπει να κινηθείτε καλύτερα για τη

συνέχιση του έργου σας. Πέραν τούτου, οι δυνάμεις μεταξύ πρωτονίων και ηλεκτρονίων είναι ισχυρές για τα δικά τους δεδομένα και ρυθμίζουν τη φύση τους. Γι' αυτό θα γίνει αναφορά αργότερα.

Ερώτηση 2^η: Θα ήθελε η Μελινόη να μας πει τι ακριβώς σημαίνει το όνομά της;

Άννα: Λέει: «Σημαίνει **‘καθαρή ψυχή’**». Βέβαια αυτό δεν φαίνεται από την ετυμολογία του ονόματος, με όποια ερμηνεία και αν την εκλάβουμε. Για να δω αν θέλει να το κάνει πιο ξεκάθαρο...

Λέει και πάλι **«Καθαρή»**. Β., δεν μου λέει κάτι άλλο. Εγώ ξέρω κάτι άλλο για την ετυμολογία του ονόματος, υπάρχουν δυο-τρεις εκδοχές, θα τις ξέρεις ίσως κι εσύ αλλά δεν αναφέρθηκε σε αυτές. Η κυρίαρχη είναι από το μέλας (μαύρος) και νους, επειδή είναι χθόνια θεότητα. Η άλλη είναι από το κίτρινο του μήλου, επειδή τη λένε και κροκόπεπλη, ότι είναι το χρώμα του θανάτου. Και μία άλλη που δεν ξέρω αν την έχω διαβάσει ή μου ήρθε, από τον μήλο, που είναι το μαλλί του προβάτου. Κάπου αναφέρεται επίσης σαν Μελινόη (άλλωστε το η διαβαζόταν και σαν ε), που είναι ο γλυκός νους.

Ερώτηση 3^η: Όταν μπήκαμε στο άρμα, πριν πεις οτιδήποτε, είδα μια εικόνα σαν σε ντοκυμαντέρ, τα φυτά με ωραία χρώματα και τα ζώα και είδα και ένα καράβι ξύλινο, πολυκαιρισμένο -κομμάτια ξύλου. Και μετά αναφέρθηκε, να μη το συμβολοποιούμε. Αν το ξανακάνουμε δηλαδή, πώς θα το δουλέψουμε;

Απάντηση:

Να νιώσεις, να παραμείνεις φλόγα και ως φλόγα -όχι με τα φυσικά μάτια αλλά ως φλόγα- να αντιληφθείς αυτό που σε περιβάλλει. Τότε θα νιώσεις ως φλόγα την έννοια της επίγνωσης, την ενέργεια της επίγνωσης αυτής καθαυτής· Όχι μιας συγκεκριμένης επίγνωσης ίσως, συμβολοποιημένης αλλά την ίδια την ενέργεια, την υφή της. **Κάθε επίγνωση είναι συγκεντρωμένη ενέργεια.** Η επίγνωση είναι συγκεντρωμένη ενέργεια· ενέργεια που έχει συγκεντρωθεί γύρω από έναν πυρήνα, γύρω από μία σπερματική σκέψη. Αυτή η σπερματική σκέψη μπορεί να είναι ένα σύμβολο, μία εμπειρία. Η νοητική ενέργεια που συγκεντρώνεται γύρω από έναν τέτοιο πυρήνα είναι η επίγνωση. Είναι λίγο πιο περίπλοκο απ' ό,τι μπορείτε τώρα, άμεσα, να κατανοήσετε αλλά θα δείτε ότι, σιγά-σιγά θα το ξεδιαλύσετε.

Ερώτηση 4^η: Μίλησε πριν για αλλαγές στο DNA. Μπορούμε να έχουμε πιο πολλές λεπτομέρειες ή έχει σημασία, είναι κάτι γενικό που δεν θα το κατανοήσουμε;

Απάντηση:

Τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια η ανθρωπότητα περνάει από μεγάλες αλλαγές. Όχι ότι δεν συνέβαιναν πριν αλλαγές -αλίμονο! Υπήρξαν κατά διαστήματα, κύματα μεγάλων μεταβολών. Ένα τέτοιο κύμα ήταν αυτό, των τελευταίων δύο χιλιάδων χρόνων. Οι αλλαγές που συντελέστηκαν ήταν βαθιές και το μαχαίρι πήγε στο κόκαλο. Πολλοί δεν το συνειδητοποιούν αυτό. Εστιάζονται στην κορύφωση του κύματος αλλαγής, ανάμεσα σε δύο περιόδους αστρολογικές, από τους Ιχθύες στον Υδροχόο, για παράδειγμα· όμως δεν είναι εκεί η ουσία της αλλαγής. Είναι σαν να σας μιλάμε εμείς τώρα για την αλλαγή από μία ώρα σε μία άλλη ή από μία μέρα σε μία άλλη και εσείς να έχετε το νου σας στην αλλαγή από το ένα λεπτό στο άλλο λεπτό. Στη δική μας αντίληψη λοιπόν, στα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια έγιναν πολύ βαθιές αλλαγές σε επίπεδο συνείδησης. Ήταν καλύτερα τα πράγματα από πριν; Χρειάζονταν οι αλλαγές; Προφανώς ήταν απαιτούμενο να γίνουν. Καταλαβαίνετε βέβαια ότι καμία αλλαγή δεν συμβαίνει για να μείνει για πάντα. Οι αλλαγές συμβαίνουν για να περάσουν και να αντικατασταθούν από άλλες αλλαγές.

Κατ' αυτήν την περίοδο, που απέδωσε μεν σε πολλά επίπεδα, δημιουργήθηκε ένα κενό. Λόγω ακριβώς των γρήγορων αλλαγών που συνέβησαν και μεγάλων, δημιουργήθηκε ένα κενό ανάμεσα στην καινή εποχή -την τρέχουσα- και στην παλαιότερη εποχή. Αυτό το κενό έχει κορυφωθεί και γίνεται αισθητό με δραματικό τρόπο. Δεν αναφέρομαι μόνο στα ελληνικά πράγματα αλλά σε παγκόσμιο επίπεδο. Είναι κάτι που συνέβη σε όλη τη γη. Υπάρχει λοιπόν τώρα πλέον ένα μεγάλο κενό, κενό κατανόησης, ανάμεσα στην τρέχουσα εποχή και στις αρχαίες εποχές, που κρατούσαν το κλειδί -ένα σημαντικό κλειδί- αντίληψης και εξέλιξης.

Η αλλαγή επιτεύχθηκε μεν αλλά πρέπει να ανακτηθούν κάποια κλειδιά. Κι εσύ τώρα μιλάς για το DNA. Η αλλαγή αυτή συνέβη και βέβαια επηρέασε σημαντικά το DNA σας. Αυτό που γίνεται τώρα, είναι η ανάκτηση κλειδιών. Σ' αυτό το πέρασμα λοιπόν, εργάζεστε για να ανακτήσετε κλειδιά και να τα φέρετε πάλι στην επιφάνεια, έτσι ώστε η παλαιά σοφία, να κουμπώσει στη νέα ενέργεια και να λειτουργήσει υποστηρικτικά, να βοηθήσει τη νέα ενέργεια να προχωρήσει· να τη βοηθήσει να διατυπωθεί με πληρότητα και σαφήνεια και να μετεξελιχτεί. Αυτές είναι και οι αλλαγές που συμβαίνουν στο DNA σας. Συνέβησαν ήδη πολλές αλλαγές τα προηγούμενα δύο χιλιάδες χρόνια αλλά τώρα ανακτώνται κλειδιά. Και έχουν ήδη ανακτηθεί πολλά, μόνο που ανακτήθηκαν από συγκεκριμένες ομάδες και όχι από τον γενικό πληθυσμό. Αυτό σημαίνει ότι θα απαιτηθεί μια εποχή, ένα διάστημα ικανό, ώστε αυτά τα κλειδιά να αναπαραχθούν και, τελικά, να εντυπωθούν σε περισσότερους.

Για δύο χιλιάδες χρόνια ακόμα, αυτή η ανάκτηση των κλειδιών θα συνεχιστεί, θα εξαπλωθεί και θα εδραιωθεί. Θυμηθείτε ότι μιλάμε με άλλους χρονικούς όρους. Θυμηθείτε ότι μιλάμε για την αλλαγή φάσεις ανάμεσα σε δύο μέρες, όχι σε δύο λεπτά. Γι' αυτό και έχετε την πληροφορία, ότι σε τρεις χιλιάδες χρόνια θα αρχίσει να αναπτύσσεται ένας νέος πολιτισμός -νέος πραγματικά και μάλιστα απ' αυτόν τον τόπο. Μιλάμε για την ανάκτηση αρχαίας γνώσης, που θα επηρεάσει πλέον τους επόμενους αιώνες όλη την ανθρωπότητα, έτσι ώστε να προετοιμαστεί το έδαφος κατάλληλα για το νέο πολιτισμό.

Κι εσείς είστε ήδη εκεί, παραλαμβάνετε νέα κλειδιά, τα ανακτάτε, εντυπώνεστε με αυτά, συμβολίζετε με αυτά και τα κατέχετε για να τα διανείμετε. Όσο πιο γρήγορα αντιληφθείτε εσείς ότι η αλλαγή δεν είναι απλώς προ των πυλών αλλά έχει συντελεστεί, τόσο γρηγορότερα θα υλοποιήσετε το Σχέδιο· τόσο ευκολότερα θα αποφεύγετε τις παγίδες, έτσι ώστε να κρατάτε καθαρό το νου σας και να συμβαδίζετε με την αλλαγή που έχει ήδη συμβεί μέσα σας, με τους κωδικούς που έχετε ήδη ανακτήσει. Εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα: έχετε ανακτήσει κωδικούς, έχετε ανακτήσει ενέργεια, έχετε πάρει όσα χρειάζεστε και ακόμα παλεύετε με το μηχανισμό του φυσικού σώματος και τα παλιά εντυπώματα, γιατί υπάρχει μια εγγενής αντίσταση. Το φυσικό σας σώμα έχει μάθει να λειτουργεί με έναν τρόπο και, όταν εσείς δυσκολεύεστε να γειώσετε τις νέες επιγνώσεις, το σώμα συνεχίζει να λειτουργεί με τον παλιό τρόπο· μοιάζει να αντιστέκεται. Δεν αντιστέκεται, υπάρχουν περιοχές του που κρατούν ακόμα παλιά εντυπώματα και πρέπει να αφεθούν για να διαλυθούν.

Οι αλλαγές που συνέβησαν τα τελευταία χρόνια είναι τεράστιες. Ο νους σας όμως δεν μπορεί να δει ακόμα αρκετά καθαρά· να δει ότι το παιχνίδι τελείωσε -τελείωσε! Βλέπει το υπόλοιπο μέρος της ανθρωπότητας, που παίζει το δικό του ρόλο και έχει να κάνει ένα μεγάλο κύκλο ακόμα και νομίζει ότι αυτή είναι η πραγματικότητα. Και υπάρχει ένας εσωτερικός διχασμός, που σας οδηγεί στο να καταστρέψετε τον κόπο σας· σας κάνει να δίνετε μια κλωτσιά στην καρδιά με το γάλα και να το χύνετε. Είναι η καταλληλότερη εποχή για να εμείνετε στο γεγονός, ότι η αλλαγή έχει συντελεστεί και να βαδίσετε σύμφωνα με τα νέα εντυπώματα του DNA σας, επιτρέποντας στους άλλους να κρατήσουν το δικό τους ρυθμό. Είναι εντάξει. Θα αναγκαστούν να μπουν στην αλλαγή. Όλα αυτά που συμβαίνουν, είναι ισχυρές ωθήσεις της ενέργειας λόγω των αντιστάσεων που υπάρχουν, όχι μόνο στην Ανατολή αλλά και στη Δύση.

Στο σημείο αυτό θα κάνουμε ένα μικρό διάλειμμα, για να συνεχίσουμε σε πέντε λεπτά.

.....

Ερώτηση 5^η: Το κομμάτι που ανεβαίνει επάνω και το άλλο που μένει κάτω, έχουν σχέση με τις δίδυμες φλόγες;

Ερώτηση 6^η: Ή με τις αδελφές ψυχές;

Απάντηση:

Μιλάει ο Πλούτων. Σε καλωσορίζω, Β. [σημ.: απευθύνεται σε άλλο μέλος από αυτό που έθεσε την ερώτηση] Καλώς ήρθες. Σας αγαπώ πολύ. Σας δέχομαι. Τι άλλο θέλετε;

Τέθηκε μια σειρά από ερωτήματα και η Άννα θα απαντήσει αμέσως, όπως της πούμε. Ο όρος «αδελφή ψυχή» είναι ένας όρος που χρησιμοποιείτε εσείς, στη νέα εποχή. Δεν υφίστατο παλαιότερα. Αναφέρεται στην ομάδα ψυχών στην οποία συμμετέχετε. Είναι ένας όρος που κουβαλάει μεγάλο ποσό θυμαπάτης, γιατί οι μοναχικές κυρίες και οι μοναχικοί κύριοι ονειρεύονται να συναντήσουν την αδελφή ψυχή τους. Έτσι, γύρω από αυτόν τον όρο έχει στηθεί μια μεγάλη παραφιλολογία. Θα προτιμήσω τον όρο «αδελφός» ή «αδελφή». Είστε γενιές. Δεν θα χρησιμοποιήσω καν τον όρο «οικογένεια» ή «ομάδα» ψυχών αλλά «γενεά» ψυχών. **Ενσαρκώσεις ψυχών της ίδιας γενεάς, αποκαλούν τις υπόλοιπες «αδελφές» ψυχές.**

Η γενεά προέρχεται από έναν δημιουργό ενός επιπέδου, έναν γεννήτορα. Τα μέλη είναι συνήθως επτά ή εννιά. Ο μεγαλύτερος αριθμός, εννιά. Γεννήτορες που αναφέρονται με τέκνα άνω των εννέα, μεγαλύτερου αριθμού, αναφέρονται σε άλλες εποχές, σε άλλες περιόδους και κύκλους ενσαρκώσεων, παλαιότερους. Ανάλογα με τη «φυλή», σε εισαγωγικά, με τον κύκλο ενσαρκώσεων στον οποίο ανήκετε, διαμορφώνονται και οι γενεές. Και αυτό γιατί υπάρχει άλλο δυναμικό για να εκφραστεί. **Ο Γεννήτορας θεός είναι μία οντότητα μέσου βεληνεκούς, όπως οι Ολύμπιοι, ενίοτε μεγαλύτερου ακόμα βεληνεκούς από αυτούς, που κυοφορεί και ενσαρκώνει μία συγκεκριμένη όψη του Θεϊκού Δημιουργού.** Από αυτήν την λειτουργία και την αντίληψη, την επίγνωση αυτής της λειτουργίας, ξεκίνησε η περιγραφή των ακτίνων -των επτά ακτίνων, που τώρα ανάγετε σε δώδεκα κ.τ.λ. Υπάρχει λοιπόν ο Γεννήτορας θεός, που ανάλογα με την περίοδο της εξέλιξης, γεννά/παράγει επτά ή εννέα ψυχές, μια ομάδα, ενσαρκώνοντας μία όψη της θεότητας.

Αυτή η γενεά ψυχών κατεβαίνει σε τακτά χρονικά διαστήματα, στην αρχή όλες μαζί και αργότερα σε άλλους χρόνους, πιθανόν, με σκοπό να εδραιώσει τη συγκεκριμένη ενέργεια. Κατόπιν αποσύρονται για να έρθουν αργότερα, σε μετέπειτα εποχές, όταν χρειάζεται να γίνει κάποια σύνθεση ή επανένωση

ή, όπως λέτε τώρα, ανάκτηση κωδικών -όπως ειπώθηκε νωρίτερα. Οι θείες όψεις είναι πολλές. Όλες μαζί, αν τις βάλετε κάτω, μπορείτε να τις ταξινομήσετε σε δώδεκα βασικές. Καταλαβαίνετε και μπορείτε να κάνετε τους απαραίτητους συνειρμούς, για να καταλήξετε στο πού αντιστοιχούν. **Οι Γενάρχες στον Άδη γίνονται παιδιά του Θεού. Εφόσον ολοκληρώσουν το έργο τους, συγκαταλέγονται στα Θεία Τέκνα.** Πολλές από τις θεότητες που τιμάτε και τιμούνταν και σε αρχαιότερες εποχές, αφορούν τέτοιους γενάρχες. Οι βασικοί ήταν επτά. Αργότερα προστέθηκαν κι άλλοι, έγιναν εννέα και αργότερα ακόμα περισσότεροι. Όταν μιλάτε λοιπόν σε εμάς για αδελφή ψυχή, εγώ ειδικότερα κατανοώ «ψυχές της δικής σας ομάδας».

Ας έρθουμε στις δίδυμες φλόγες. Όπως εξηγήθηκε νωρίτερα από τη Μηλινόη και τον Ποσειδώνα, **ο βασικός διαχωρισμός της φλόγας, της ζωής δηλαδή που φέρετε μέσα σας, γίνεται μετά την αποχώρησή σας από τη γη.** Ένα μέρος κατευθύνεται στα ανώτερα πεδία και ένα μένει πιο κοντά στη γη. Όταν έχετε ένα αναμμένο κερί και πλησιάσετε ένα άλλο για να το ανάψετε και αυτό και ανάψει. **Μπορείτε να ξέρετε ποιο μέρος της φλόγας μεταδόθηκε και ποιο όχι; Η φλόγα πάντοτε κάτι καίει.** Χρειάζεται καύσιμο και αυτή η πληροφορία είναι πολύ βασική για να κατανοήσετε το θέμα της δίδυμης φλόγας. Ποιο είναι το καύσιμο της φλόγας που μένει στα κατώτερα πεδία και ποιο αυτής που ανεβαίνει ψηλότερα; Χμ; Νους! Νοητική ουσία. **Τόσο η φλόγα που παραμένει, όσο και εκείνη που φεύγει, έχει σαν καύσιμη ύλη τη νοητική ουσία την ίδια τη σπερματική σκέψη που εκφράζει ως νους.**

Προχωράμε πολύ, εδώ. Ο νους συνοδεύεται από διακυμάνσεις της ύλης. Κάθε ρυτίδωμα του Θείου Νου, σηματοδοτεί ένα ρυτίδωμα της νοητικής ουσίας της ύλης. Με αυτήν την έννοια, **η φλόγα αντιστοιχεί σε κάτι υλικό, ακόμα και όταν δεν πρόκειται πλέον για ένα ζωντανό, φυσικό σώμα.** Όμως η φλόγα που βρίσκεται στα κατώτερα πεδία, συγκεντρώνεται γύρω από τα πεδία του νου που είναι πιο κοντά στη γη, ενώ η άλλη, που μεταδίδεται ψηλότερα, συνδέεται με τα ανώτερα νοητικά πεδία και πλησιάζει το πεδίο του Θείου Νου / Δημιουργού.

Και έτσι, έρχεστε και πάλι στην περιγραφή των Ειρμών της Θείας σκέψης. Αλλά τώρα μπορείτε να φανταστείτε έναν Ειρμό, που έχει διεξαχθεί στην τελευταία του λεπτομέρεια, σε μία φυσική μορφή - ενός ανθρώπου, στη συγκεκριμένη περίπτωση- και η επίγνωση αυτού του έργου, αυτής της εκδήλωσης, επιστρέφει πίσω και ένα μέρος του φτάνει κοντά στην Πηγή. Φτάνει δηλαδή, στα αρχετυπικά πεδία, που μπορεί να είναι τόσο ψηλά, ώστε να αναφέρονται στο πεδίο των Πλατωνικών στερεών.

Εδώ κάνουμε ένα πολύ ενδιαφέρον πάντρεμα, καθώς μπορείτε να καταλάβετε, ότι μία φλόγα που επιστρέφει στα ανώτερα πεδία, μπορεί να φτάσει τόσο πολύ κοντά στις απαρχές του Θείου Ειρμού, από τον οποίο προέρχεται. Έχει το δικαίωμα να φτάσει εκεί. Το δικαίωμα αυτό είναι της Υικότητας. **Το δικαίωμα της Υικότητας είναι που της δίνει το κλειδί, για να ανοίξει εκείνη την πόρτα.** Μπορεί; Μπορεί πάντα να το κάνει; Εξαρτάται από τα αποτελέσματα, που είχε από τη γήινη εμπειρία. **Η γήινη εμπειρία είναι το κλειδί του Θείου Νου** και ανάλογα με την επεξεργασία που έκανε εδώ, μπορεί στη συνέχεια να ανοίξει βαθύτερα πεδία του Θείου Νου, που μπορούν να οδηγήσουν τη φλόγα αυτή στις απαρχές του Θείου Νου. Ειδαλλέως, μένει σε ελαφρώς κατώτερα πεδία, που ούτως ή άλλως ανάγονται στο ανώτερο νοητικό πεδίο, στο χώρο του ανώτερου νοητικού. Σε κάθε περίπτωση, ανεβαίνει μέχρι εκεί. Σε κάποιες περιπτώσεις, μπορεί να φτάσει τόσο μακριά, όσο οι απαρχές του Θείου Ειρμού, εκεί που πρωτοσχηματίζονται τα Πλατωνικά στερεά, όπως έχει ειπωθεί και δειχθεί.

Κάνοντας αυτήν την επεξεργασία, ο Θείος Νους έχει συλλέξει τις σκέψεις, τη νοητική ουσία που είχε επενδύσει σε υλική μορφή και τα συλλέγει αυτά, προκειμένου να αναδιαμορφώσει το Σχέδιό του. Είναι το αναγκαίο feedback [σημ.: ανατροφοδότηση] για τον Θείο Νου. Η ψυχή, **η φλόγα για την ακρίβεια, που θα έχει φτάσει πολύ ψηλά, ανατροφοδοτείται με καθαρά πλατωνικά στερεά και τα αντίστοιχα νοήματα.** Αυτό σημαίνει, ότι αποκτά η ίδια πλέον, μία τόσο καθαρή έκφραση, που την καθιστά άμεσο εκφραστή της θεότητας. Αν δεν έχει φτάσει σε αρκετά υψηλό επίπεδο, η φλόγα και πάλι εντυπώνεται με το Θείο Σχέδιο αλλά όχι εκεί, στις πρωταρχικές του εκβολές, στις πρωταρχικές ροές του Θείου Νου αλλά λίγο χαμηλότερα· εκεί που τα Πλατωνικά στερεά αρχίζουν να γίνονται πιο σύνθετα. Και πάλι εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο αυτό που έχει εντυπωθεί.

Άννα: Μεσολάβησε μία εικόνα τώρα και θα την πω όπως την είδα -θα ρωτήσω μετά περί τίνος πρόκειται. Είδα μία μορφή ξαπλωμένη σε ένα κρεβάτι, σαν τα θεραπευτικά, τις κλίνες για μασάζ κ.τ.λ., ξαπλωμένη στο πλάι και ένα μεγάλο, ένα θεϊκό χέρι, έκανε προς τα πάνω... και της έκανε ελαφρές πιέσεις. Την έπιανε ανάμεσα στον αντίχειρα και.... της έκανε απαλές κινήσεις σαν μασάζ. Και όλο αυτό συνέβαινε στην κορυφή του Ελικώνα, για την οποία συζητούσαμε νωρίτερα Ε., στο πλάτωμα της Αρβανίτσας. Ο θεός μόνο ξέρει τι μπορεί να σημαίνει αυτό...

[Μικρή παύση]

Δεν μου λένε, οπότε θα προχωρήσουμε.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Τώρα η ροή αυξάνεται. Αρχίζετε να δέχεστε περισσότερη ενέργεια. Η Άννα μπαίνει σιγά-σιγά στο κατώφλι του ύπνου και αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα εμείς να λειτουργούμε πιο αυτόνομα. Υποδεχτείτε μας!

Παντελώς απορροφημένοι στη διαδικασία αυτή, αφήνετε τα πάντα να πέσουν από πάνω σας, διατηρώντας τη σκέψη σας εστιασμένη στους πρωταρχικούς ειρμούς της Θείας σκέψης.

Θα περίμενα να ρωτήσετε το εξής: «Αυτό που ανεβαίνει είναι φλόγα και φτάνει μέχρι τους πρωταρχικούς ειρμούς, εκεί που γίνεται ο σχηματισμός των πρωταρχικών στερεών. Αυτό όμως είπαμε που ανεβαίνει, είναι φλόγα. Άρα θα πρέπει να ενταχθεί, όχι σε οποιοδήποτε πλατωνικό στερεό αλλά σε εκείνο του τετράεδρου! Στον Ειρμό που αφορά το τετράεδρο -ή όχι;» Εδώ έχετε μια πολύ βασική πληροφορία, πολύ κρίσιμη και χρήσιμη. **Οι φλόγες που ανέρχονται σε αυτό το πεδίο, κατευθύνονται στα σχήματα αυτά, στους ειρμούς των στερεών, ανάλογα με την εξέλιξη και την επίγνωση που έλαβαν στη γήινη ενσάρκωσή τους. Φτάνουν δηλαδή, στο πεδίο του σχηματισμού των πλατωνικών στερεών τα οποία, όπως γνωρίζετε, συνδέονται με τις ρίζες των Στοιχείων. Άρα, ανάλογα με την έκφραση της φλόγας, κατευθύνεται κατόπιν στην πηγή, στο χώρο της δημιουργίας του αντίστοιχου στερεού. Οι ολοκληρωμένες περιπτώσεις, καταλήγουν στο τετράεδρο -όσο και αν σας φαίνεται περίεργο- γιατί αυτό είναι το βασικό σχήμα.**

Σ' αυτό το σημείο κάνουμε μία παύση, για να το πιάσουμε αργότερα. Εστιάστε την ενέργειά σας και θυμηθείτε ότι είστε φλόγες τυλιγμένες σε μία σταγόνα νερού. Φλόγες που είναι μέσα στον ωκεανό και αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους περιτυλιγμένο από την επίγνωση... από το νερό.

Σας βάλαμε στον Άδη λοιπόν. Η Μηλινόνη είναι παρούσα διαρκώς και χαίρεται γι' αυτό. Είναι παρούσα η Περσεφόνη και η Εκάτη και άλλες, που δεν μνημονεύσατε, όπως η Δήμητρα, η Άρτεμις, είναι παρούσες... το ίδιο και η Ήρα. Η Αθηνά, ακόμα να φτάσει.

Μηλινόνη:

Θέλω να κάνουμε μαζί τα βήματα αυτά του διαχωρισμού της φλόγας. Είναι μια δοκιμασία για σας αλλά και μια πολύτιμη εμπειρία, που θα φέρετε για πάντα στη μνήμη σας, όχι μόνο την εδώ, τη φυσική σας μνήμη αλλά και τη μετέπειτα.

Μπορείτε να νιώσετε το τοπίο να αλλάζει. Οι καμπύλες του ακρωτηρίου μετακινούνται. Είναι σχεδόν ρευστό, εύπλαστο το τοπίο εδώ. Μπορείτε να πείτε στο βράχο να μετακινηθεί και να το κάνει. Και αν δοκιμάσετε να του δώσετε την εντολή εσωτερικά, θα μπορέσετε να τον δείτε να το κάνει. Τι νόημα έχει να είσαι σε έναν κόσμο που είναι τόσο εύπλαστος, πιο μαλακός από πλαστελίνη; Σε έναν τέτοιο κόσμο, ο χρόνος δεν θα είχε πολύ μεγάλη σημασία. Ο χρόνος έχει σημασία, όταν ο χώρος διαθέτει σταθερά σημεία αναφοράς. Είναι αλληλένδετα τα δύο, το ξέρετε, αλλά δίχως σταθερά σημεία αναφοράς, ο χρόνος δεν έχει κανένα νόημα.

Αφήστε τις καμπύλες του ακρωτηρίου να τροποποιηθούν, μαλακές, σχεδόν ρευστές. Έχετε εισέλθει από την πύλη του Άδη. Πάρτε λίγο χρόνο για να δείτε αυτό που συμβαίνει γύρω σας και, αν τολμάτε, αφευθείτε στα χέρια της Μηλινόης, της Εκάτης... Πάρτε λίγο χρόνο για να θαυμάσετε το διαρκώς τροποποιούμενο τοπίο και αφήστε τη φλόγα που είστε, την επίγνωση που είστε, να διαλυθεί, να χωρίσει σε δύο.

Έτσι έχετε ταυτόχρονα δύο φλόγες, τυλιγμένες με το φως/ύδωρ της επίγνωσης.

[Παύση 1']

Τα βράχια γύρω σας, η γη αυτή, παίζει κρίσιμο ρόλο στη διεργασία που αναφέρουμε. Νιώστε τις προβολές του ακρωτηρίου, τις βραχώδεις προβολές, νιώστε τις στο χώρο σας στον Άδη, που όπως είπαμε τροποποιείται διαρκώς. Είστε φλόγα και έχετε ήδη χωρίσει σε δύο. Η πρώτη φλόγα παραμένει στο πεδίο που βρίσκεστε. Νιώστε την, παρακολουθήστε τη για λίγο. Σε ποιο σημείο βρίσκεται εδώ, στη Μάνη; Μπορείτε να τη νιώσετε να κινείται κάπου; Είναι εδώ στα Κοκκινόγεια, στο Μαρμάρι; Πού βρίσκεται; Πιο πέρα; Αφήστε λοιπόν τη φλόγα που είστε εδώ. Αφήστε τη να κινείται ελεύθερα, δεν πρόκειται να χαθεί. Καλέστε με, καλέστε τη Μηλινόη την άνασσα. Φορέστε ένα κίτρινο-κροκί πέπλο, όπως εγώ και για άλλη μια φορά δείτε τη φλόγα που είστε. Με το κροκί πέπλο, τον κροκί χιτώνα, παραμένοντας φλόγα, προχωρήστε -ψηλότερα. Αφήστε τον εαυτό σας να κινηθεί ψηλότερα, όλο και ψηλότερα. Πού βρίσκεστε;

Δεν κατευθύνεστε αμέσως ψηλότερα. Μπορεί να βλέπετε κάποιες περιοχές, κάποια σύμβολα ή σημεία. Τώρα προχωράτε λίγο περισσότερο μέσα από τους δρόμους του Άδη. Σε ποια περιοχή βρίσκεστε; Μπορεί να είναι ακόμα εδώ γύρω. Σε ποια εποχή βρίσκεστε; Είστε φλόγα. Είστε το δεύτερο κομμάτι της φλόγας.

Προχωράμε. Περνάτε από νερό και εδώ αφήνετε τα πάντα να βουλιάξουν, για να βρεθείτε σε ένα φωτεινό τόπο. Είστε φλόγα.

Υιοθετείστε τη μορφή της φλόγας. Γίνετε η φλόγα. ΕΙΣΤΕ η φλόγα.

Σ' αυτό το φωτεινό μέρος γίνονται πολλά. Εσείς πρέπει να προχωρήσετε. Ως φλόγα, να γίνετε ένα με το φως. Είστε πλήρεις. Δεν σας απασχολεί το γεγονός ότι ένα μέρος της φλόγας είναι αλλού. Έχετε όλη την πληροφορία, όλη την ενέργεια. Είστε πλήρεις. Εδώ... **εδώ θα δείτε τα Κερούβ τα λεγόμενα.** Θα δείτε οντότητες που μοιάζουν με ζώα. **Το καθένα από αυτά μπορεί να σας οδηγήσει στον αντίστοιχο Ειρμό της Θείας σκέψης.** Συνδεθείτε με αυτό, στο οποίο τείνει η φλόγα σας να κινηθεί. Καθώς συνδέεστε, γίνεστε ένα με τη μορφή του, μπαίνετε σε έναν μακρύ δρόμο ταχείας κυκλοφορίας. Κινείστε με ταχύτητα.

Παις. Εδώ βρίσκεται ο Παις:

«Ακολουθήσέ με στο δρόμο της Αλήθειας, του στοιχείου της Ζωής.»

Εδώ τελειώνει το μητρικό ένστικτο. Τελείωσε. Δεν υπάρχει άλλο. Ο δρόμος του ενστίκτου ολοκληρώνεται εδώ. Άλλα μένουν, αυτό όχι. Και αν υποχωρεί αυτό και χάνεται, το μητρικό ένστικτο, είναι γιατί εδώ είσαι το Παιδί.

Αναπνοές.

«Άφησέ με να σε οδηγήσω.»

Δηλώσετε την πρόθεσή σας να καταθέσετε την ενέργεια που απαιτείται για το Σχέδιο και για το έργο που κάνουμε.

Οξυγόνο.

Εδώ η καύση είναι πλήρης. Αυτοκαίεται η φλόγα. Καίει όλα όσα είναι, χωρίς κατάλοιπα.

Μητριάρχια, τέλος.

«Αφήνω πίσω τα πάντα και οδηγούμαι μέσα από τη λεωφόρο του Στοιχείου και του Κερούβ στην Πηγή.»

Η ενέργεια σας συνεπαίρνει, έχει τη δυναμική αυτή. Αφεθείτε. ΕΙΣΤΕ φλόγα, μεγάλη και τρανή. ΕΙΣΤΕ πυρ στο τετράεδρο. Πυρ! Φλέγεστε στο τετράεδρο.

Αυτόκαυστοι.

Πάντων περιβληθέντες.

Μένετε στο πυρ που είστε και αποδίδετε όλη την επίγνωση που μεταφέρετε στο κανονικό τετράεδρο του πυρός, με την αντίληψη, τη γνώση, την επίγνωση, ότι αυτό οδηγείται στις απώτερες ρίζες του Θείου Ειρμού σας, του Θείου Ειρμού, στον οποίο ανήκετε. Δεν

μπορείτε να προχωρήσετε άλλο. Δεν υπάρχει μορφή πέρα από εδώ. Δεν αντέχετε να συμμετάσχετε σε μεγαλύτερο βάθος αλλά θα ήταν αρκετό να αντέξετε αυτό. Είστε η φλόγα και είστε το τετράεδρο. Αφήστε το σώμα σας, τη φλόγα σας, να εναρμονιστεί και να ενσωματωθεί στο περιβάλλον. Αποδίδετε τις επιγνώσεις που μεταφέρετε, φλεγόμενοι. Με το να είστε η ίδια η φλόγα που αυτοσυντηρείται. Όσο περισσότερο είστε η φλόγα, τόσο περισσότερο αποδίδετε την ενέργεια.

«Τώρα», σκεφτείτε, «γίνομαι η φλόγα και κάτι άλλο» και αφήστε το σώμα σας να νιώσει τη διαφορά· να γίνει η φλόγα και κάτι άλλο.

Κατεβαίνετε λίγο χαμηλότερα από το πεδίο του πλατωνικού στερεού, του τετράεδρου, στο οποίο είχατε μπει. Και εδώ, στη σφαίρα του φανταστικού για σας αλλά πολύ πραγματικού για τον Θείο Νου, εντυπώνεστε το νέο Σχέδιο. **Είστε φλόγα αλλά όχι μόνο τετράεδρο -και κάτι άλλο.** Οι έδρες του τετράεδρου και του άλλου σχήματος που προσαρτήθηκε -ή στερεού-, γεμίζουν από σχέδια, χαράγματα, γραμμές, σύμβολα. Είστε φλόγα μέσα σ' αυτά. Φλέγεστε στη μορφή τους. Το φως σας φωτίζει τα σχήματα, τις γραμμές, τα πυρώνει. Οι φλόγες σχηματίζουν τα σχήματα των εδρών με το σώμα τους. Γυρίζετε, κινούμενοι γρήγορα πάνω στον ίδιο δρόμο ταχείας κυκλοφορίας που είχατε μπει πριν, μέχρι πίσω. Μέχρι τη μορφή του Κερούβ, με την οποία είχατε ενωθεί. Είστε το Κερούβ.

Κάνετε μερικά βήματα μπροστά και αποχωρίζεστε από τη μορφή του Κερούβ. Το βλέπετε μπροστά σας. Τα μέλη σας πύρινα. Παραμένετε φλόγες, σε ένα καθαρό, φωτεινό πεδίο. Αφήστε τον εαυτό σας να χαθεί στη μορφή. Νιώστε και πάλι τα σχήματα, τις καμπύλες του ακρωτηρίου, που μεταλλάσσονται αδιάκοπα· αλλάζουν διαρκώς μορφή, ύψος. Και ελάτε πάλι πίσω απ' την πύλη του Άδη. Εδώ, που σας περιμένει η άλλη φλόγα. Ενώνεστε με μια μικρή έκρηξη. Βυθίζεστε μέσα στο φυσικό σας σώμα, στη θέση που κάθεστε εδώ, δίπλα στην ακρογιαλιά. Αυτό ήταν ένα ταξίδι ζωής.

Η Μηλινόη σας χαιρετά, βαθιά ικανοποιημένη που πέτυχε το σκοπό της.

Εις το επανιδείν, αγαπημένοι. Εις το επανιδείν!

Άννα: Πάρτε χρόνο για να γειωθείτε και να κινηθείτε ελαφρώς. Σε πέντε λεπτά θα συνεχίσουμε.

02.09.2027

Μέλος: Να ρωτήσω για τα Κερούβ, εγώ το είδα γάτα.

Άννα: Η αλήθεια είναι, ότι ενώ μιλούσαμε για Κερούβ, εκεί πέρα είδα ζώομορφες οντότητες, σαν της Αιγύπτου. Τα είδα μπροστά μου, είδα και ένα με κεφάλι κροκοδείλου. Αλλά ειπώθηκε «Κερούβ», δεν είπαν κάτι άλλο, οπότε το κρατήστε αυτό που είδατε.

Μέλος: Ναι, αλλά δεν καταλαβαίνω τι είναι αυτά τα Κερούβ.

Άννα: **Είναι είσοδοι για τις ρίζες των Στοιχείων.** Είναι αρχέτυπα. Οπότε, πιο πέρα είναι τα πλατωνικά στερεά, πολύ μετά.

Μέλος: Τι εννοούσε με το ότι χάνεται η μητριαρχία;

Άννα: Εκεί χάνεται το μητρικό ένστικτο, γιατί είσαι μόνο παιδί. Εννοούσε όχι μόνο τη μητριαρχία αλλά το μητρικό ένστικτο μέσα σου.

Μέλος: Θα μπορούσε να συνοψιστεί στη διατύπωση «προστατεύστε τον αδύνατο». Εκεί είσαι ο αδύνατος, οπότε παύεις να είσαι προστατευτικός. Άρα χάνεται το μητρικό ένστικτο.

Μέλος: Γιατί «Υικότητα»; Γιατί να είναι «υιός»;

Άννα: Γιατί κάπως πρέπει να το αποδώσει. Σχετίζεται και με όσα μας είχαν πει για την Υικότητα στο νέο σύμπαν. Τότε είχε μιλήσει για την Κόρη επίσης.

Μέλος: Θα μας πει για τον πυρήνα της ύπαρξής μας στο Ταίναρο και για την Αδαλέα;

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ο ορισμός του τρελού ποιος είναι;

.....

Άννα: Κοίτα, έχουμε τον Β. εδώ [σημ.: ο Β. είναι ψυχίατρος], οπότε θα τον αγγαρέψουμε να απαντήσει.

Μέλος: Εμείς! [γέλια]

Άννα: όχι, ήταν ερώτηση εσωτερική, δεν το είπα εγώ. Υπάρχει ετυμολογία, αλήθεια; Δεν το σκέφτηκα ποτέ.

Β.: Εγώ ξέρω μόνο το ανέκδοτο: «Πόσο τρελός είναι;» «Εξαρτάται με πόσα λάμδα γράφεται». [γέλια]

Άννα: Ναι, μου λέει «Γράψε 'τρελός', τι σημαίνει;»

Β.: Τρελός είναι ο ψυχωσικός, ο έχων απολέσει την επαφή με την

πραγματικότητα, διατελών σε παραλήρημα περισσότερο ή λιγότερο οργανωμένο.

Άννα: Όταν λέμε «οργανωμένο»;

Β.: Πλάθει μια ολόκληρη ιστορία, με απίθανη πλοκή και απίθανη τελειότητα και απίθανη ακρίβεια.

Άννα: Εμείς εδώ τι κάνουμε τώρα; Τέτοια δεν πλάθουμε;

Β.: Εγώ για να σας πω την αμαρτία μου, από τότε που σχετίστηκα με το Πνεύμα, δεν είχα ούτε μία στιγμή την αμφιβολία ότι πρόκειται για παραλήρημα. Είχα μια στιγμή την αίσθηση ότι είναι μια απτή, σπαρταριστή πραγματικότητα.

Άννα: Κοιτάω τα αστέρια ψηλά και ξέρω ότι οι θεοί δεν είναι εκεί, είναι εδώ.

Μου ήρθε στο νου αυτό που είχα γράψει στο e-mail για το ταξίδι στην Αίγυπτο, λέγοντας ότι είναι ταξίδι ζωής -και η αλήθεια είναι ότι αυτό μου είπαν. Και μου λένε τώρα: «**Αν** το ταξίδι στην Αίγυπτο είναι ταξίδι ζωής, αυτό τι είναι; Αυτό είναι ταξίδι Ζωής.» Εντάξει.

Και πριν πάμε στις ζωόμορφες οντότητες, μου είπαν: «**Πάμε** Αίγυπτο;» Λέω, «τι εννοείτε τώρα;» Και είδατε αυτά τα ζώα μπροστά σας.

Λέω ποιος μιλάει; Πλούτων; Ποσειδώνας αυτή τη φορά.

«**Ανεξαρτήτως** των συνθηκών» λέει, «είστε πολύ καλή ομάδα. Κάθεστε ήσυχα-ήσυχα εδώ και περιμένετε να σας μιλήσουμε».

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ταίναρον. Ο τόπος του Πυρήνα. Γεννηθήκατε χιλιάδες χρόνια πριν εδώ, σε μια σπηλιά, νομίζοντας ότι ήταν η πρώτη φορά που έρχεστε στη Γη. Στη συνέχεια αποβιβάστηκαν άλλοι και καταλάβατε ότι υπήρχε κόσμος πέρα από αυτήν τη θάλασσα. Αργότερα θυμηθήκατε ότι κι εσείς πολλές φορές ήρθατε και φύγατε στο παρελθόν σ' αυτόν τον τόπο.

Τα σπήλαια του Διρού, που βρέθηκαν μερικά χιλιόμετρα πιο πάνω, είναι συνέχεια ενός συμπλέγματος που ξεκινά από εδώ και που ποτέ δεν θα διερευνηθεί -τουλάχιστον όχι για αρκετές γενεές στο μέλλον. Τα δείγματα ζωής που βρέθηκαν στα σπήλαια του Διρού, της εκεί ευρύτερης περιοχής, είναι σχετικά πρόσφατα. Δεν αναφέρομαι στην εποχή αυτών των ευρημάτων αλλά σε μία άλλη εποχή, ακόμα παλαιότερη, που η Ελλάδα, η Ελληνική γη, δεν είχε ακόμα πλήρως

αναδυθεί σε ύπαρξη από τα νερά. Πολύ μετά από αυτήν την εποχή, πολύ αργότερα, ήρθε μια άλλη εποχή, συντομότερη, της Αιγηίδας. Τώρα σας μιλώ για ακόμα παλαιότερες εποχές. Και ήταν εδώ ένας βράχος-στήριγμα, ένας πρώτος πυλώνας, που αναδύθηκε από τα νερά. Σύντομα, πολύ σύντομα, σχεδόν ταυτόχρονα, φάνηκαν κι άλλοι και αργότερα κι άλλοι. Αυτή την ιστορία δεν μπορείτε να τη βρείτε κάπου καταχωρημένη, είναι πολύ παλιά. Ούτε μπορούν μελετώντας τα πετρώματα που είναι εμφανή σήμερα να φτάσουν σε συμπεράσματα οι επιστήμονές σας. Αλλά από την αρχαία Τηθύ αναδύθηκε αυτός ο τόπος από τους πρώτους στη Μεσόγειο, φέροντας εντυπώματα ενός αρχαίου κόσμου. «Τότε αρχαίου κόσμου;» Χμ, έτσι ακριβώς. Τα οποία, με την πάροδο του χρόνου και καθώς η γη αναδύονταν από τα νερά, άρχισαν να εξαπλώνονται.

Οι αλλαγές που συνέβαιναν τότε ήταν τεράστιες γεωλογικές ανακατατάξεις, με αποτέλεσμα ο πληθυσμός, ο λιγοστός πληθυσμός που είχε μείνει, να μετακινείται διαρκώς, προκειμένου να αποφύγει την καταστροφή. Κάποιοι τότε έφτασαν εδώ και αποτέλεσαν τη βάση του πληθυσμού που αναπτύχθηκε στη συνέχεια. Ταυτόχρονα με τις γεωλογικές μεταβολές, πραγματοποιήθηκε μία σύνδεση ενεργειακής φύσεως, με ορισμένα μέρη του γαλαξία που τώρα αναγνωρίζονται ως Πλειάδες. Αυτές οι περιοχές, υπονόμευαν τη σταθερότητα του πλανήτη για ένα διάστημα και αυτό οφείλονταν σε γηγενείς παράγοντες· οφείλονταν επίσης στις γεωλογικές μεταβολές τις ίδιες και την επιρροή -την έμμεση, μακρινή αλλά πολύ πραγματική επιρροή- που ασκούσαν εκείνοι οι αστέρες. Γιατί θα πρέπει να ξέρετε, ότι όταν ένας αστερισμός ή ένας πλανήτης εμφανίζεται να έχει αρνητικές επιρροές απέναντι σε έναν τόπο, αυτό εκφράζεται όχι μόνο μέσω της θέσης του πλανήτη στον ζωδιακό κύκλο αλλά και μέσω του πνεύματος του πλανήτη απέναντι στη Γη. Βέβαια, ακούγεται πολύ περίεργο το να στρέφεται ένας πλανήτης εναντίον ενός άλλου. Καταλάβετε όμως ότι δεν πρόκειται για κάτι προσωπικό αλλά έχει να κάνει με τις γωνίες πτώσης της ενέργειας, που αντανakλάται και καθρεφτίζεται. Κάποιες γωνίες ευνοούν, κάποιες δυσχεραίνουν, ακριβώς όπως αν έχετε μερικές μπάλες του μπιλιάρδου σε ένα τραπέζι και θέλετε εμμέσως να χτυπήσετε μια μπάλα, χτυπώντας μία άλλη με τη στέκα σας, υπάρχουν ορισμένες γωνίες από τις οποίες επιτυγχάνετε το αποτέλεσμα που θέλετε και μπορείτε να σπρώξετε τη δεύτερη μπάλα στην τρύπα και κάποιες γωνίες που δεν θα το επιτύχουν αυτό αλλά θα τη στείλουν αλλού. Σας παρουσιάζω απλώς μία αναλογία, του πώς κινείται η ενέργεια και τι ακριβώς εννοώ, λέγοντας ότι βάλλουν κάποιοι αστέρες εναντίον της Γης.

Σ' εκείνη την περίοδο λοιπόν, όσο μακριά και αν είναι οι Πλειάδες και ήταν και τότε, η επιρροή τους ήταν μάλλον αρνητική. Παρόλα αυτά, η

εξέλιξη προχώρησε. Όταν αναδύθηκε αυτή η περιοχή, ήταν πολύ ψηλότερα από τα νερά, απ' ό,τι σήμερα. Στη συνέχεια υπέστη καθιζήσεις. Ο πυρήνας για τον οποίο μιλάμε και αναφερόμαστε σε μια πυρηνική ενέργεια εδώ, σχετίζεται με τη σύνδεση αυτή με τις Πλειάδες -την τότε σύνδεση. Τη σύνδεση που τότε ήταν δυσμενής. Τότε τέθηκαν κάποια εντυπώματα, που κρατήθηκαν μυστικά για καιρό. **Δεν βρισκόταν ακριβώς εδώ αλλά εδώ ήταν τα σημεία που έγιναν φανερά και καταγράφηκαν.** Τότε έγινε αντιληπτό αυτό που συμβαίνει, καταχωρήθηκε σε αρχεία, τα οποία αργότερα μπήκαν βαθιά στη γη, για να αποκρυφτούν. Τι ιστορία σας λέω τώρα; Τι σχέση έχει αυτό με τη δική σας ενέργεια του πυρήνα;

Εκείνοι που κατέγραψαν τα τεκταινόμενα, βρίσκονται εδώ σήμερα - μόνο εκείνοι, όχι τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας, που δεν είναι εδώ - και ψάχνουν. Κάποιοι ψάχνουν από τα μέλη διακαώς, να θυμηθούν τι συνέβη. Δεν ήταν τυχαία η σύνδεση που έγινε εδώ τώρα με τις Αιγυπτιακές αρχετυπικές μορφές, καθώς επίκειται τον ερχόμενο Ιανουάριο η σύνδεση με τις Πλειάδες από το χώρο της Αιγύπτου.

Στο σημείο αυτό, κατεβαίνουν ορισμένοι οδηγοί από την Ανδρομέδα και δείχνουν. Οι Πλειάδαιοι έκαναν από την αρχή κάποια λάθη, προσπαθώντας να διεγείρουν το δυναμικό του πλανήτη, διαχειρίστηκαν με λάθος τρόπο τις ενέργειες· έφτασαν σε ακρότητες. Αυτό δημιούργησε πάθη, μίσση, ξεσήκωσε ένα μεγάλο αρνητικό κύμα μέσα στην ανθρωπότητα. Ακολούθησαν γεωλογικές αλλαγές, καταστροφές, τα εντυπώματα όμως των Πλειάδειων παρέμειναν.

Ήρθε ένας μεγάλος πολιτισμός για να τα αλλάξει όλα αυτά. Να αλλάξει τα εντυπώματα και να προχωρήσει με σύνεση. Οι Πρωτο-έλληνες που κατοίκησαν σε αυτόν τον τόπο, προέρχονταν από εκεί. Έφεραν λοιπόν κάποια αδύναμα σημεία. Κάποια στοιχεία αδυναμίας, λόγω εκείνων των αρχικών, δυσμενών επιρροών. Στη συνέχεια, καταβλήθηκε η προσπάθεια αυτά τα εντυπώματα να αλλάξουν και το πέτυχαν οι Έλληνες, τροποποιώντας βασικά στοιχεία της γλώσσας τους. Αλλάζοντάς τη μέσα από μια βαθιά καθοδήγηση των σοφών της εποχής και θα μπορούσατε να πείτε των μάγων -αν και δεν υφίστατο ο όρος όπως σήμερα- κατάφεραν να αλλάξουν αυτά τα εντυπώματα και να προχωρήσουν μπροστά. Η αλλαγή των εντυπωμάτων καταγράφηκε σαν Ολύμπια ενέργεια -η αλλαγή των αρχικών εντυπωμάτων προς το βέλτιστο. Θα μπορούσατε να πείτε, ότι επρόκειτο για εντυπώματα Ατλάντιας φύσης. Και όπως έχει μείνει στην ιστορία σας ότι οι θεοί, το δωδεκάθεο πολέμησε και νίκησε τους Τιτάνες ή ότι οι Έλληνες πολέμησαν τους Ατλάντιους και νίκησαν, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει μια αναλογία σ' αυτό. Κατάφεραν λοιπόν τα Ελληνικά φύλα, μέσω της αλλαγής επί το βέλτιστο της γλώσσας

τους, να απαλείψουν αυτά τα αρνητικά εντυπώματα. Όλη η διαδικασία συνδέθηκε με την τόσο παλιά λέξη «Όλυμπος» και τα καινούρια εντυπώματα τοποθετήθηκαν εκεί, στο βουνό του Ολύμπου. Επίσης, **τα ίδια υψηλά εντυπώματα συνδέονται με την πόλη της Ολυμπίας, της οποίας προϋπήρχε πολύ παλαιότερος οικισμός. Η Ολυμπία και το Λύκαιον όρος ταυτίζονται σε μεγάλο βαθμό, γιατί εκεί φυλάχθηκαν οι νέες πληροφορίες και υπήρξε ένα άβατο, που μέσω μυστηρίων τις μετέδιδε.** Δεν ήταν το άβατο του Ολύμπου αλλά ήταν ένα άβατο, που μπορούσε να διαθέσει τις πληροφορίες σε όλο και περισσότερο κόσμο.

Τι σχέση έχει αυτή η ιστορία με την πυρηνική ενέργεια που ισχυριζόμαστε ότι υπάρχει σε αυτόν τον τόπο; Εδώ, στους σπηλαιώδεις σχηματισμούς, που μοιάζουν πολύ με διαδρόμους και βρίσκονται κάτω από αυτόν τον τόπο, υπάρχουν πληροφορίες της τότε εποχής, που έμειναν θαμμένες για εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια και εκατομμύρια ίσως. Η πυρηνική ενέργεια που αποτέθηκε εδώ, αφορούσε όντως σε πυρηνικό υλικό, το οποίο έφερε τις ενέργειες της Ανδρομέδας, που είχαν έρθει για να εξισορροπήσουν εκείνες των Πλειάδων. Όταν η εξισορρόπηση συνέβη και οι δύο αστερισμοί άρχισαν να εργάζονται αρμονικά, δεν υφίστατο πλέον ανάγκη για τη διατήρηση αυτού του σχηματισμού και μια που εξέλειπε ο λόγος ύπαρξής του αλλά και για να προστατευτούν οι πληροφορίες, άρχισε να καταβυθίζεται. Ωστόσο καταλαβαίνετε, ότι το υλικό υπάρχει ακόμα και όσοι/όσες σήμερα, αυτή τη στιγμή, είστε εδώ, είχατε τότε εμπλακεί στη διαχείριση των εντυπωμάτων. **Σε πολύ νεότερες εποχές, οι Πλειάδιοι ενσαρκώθηκαν σε αυτόν τον τόπο, προκειμένου να βοηθήσουν στη γενικότερη αποκατάσταση της ανισορροπίας που είχαν προκαλέσει. Οι Πλειάδιες αδελφές αλλά και ο ίδιος ο Υπερίων, υπήρξαν τέτοιες ενσαρκώσεις.** Και αν τώρα εσείς είστε εδώ, είναι γιατί πραγματικά **μπορείτε να συνδεθείτε μ' αυτό το υλικό -όχι ακριβώς το πυρηνικό υλικό αλλά το υλικό του δικού σας πυρήνα- και να οδηγηθείτε στην ενθύμηση πληροφοριών, που σχετίζονται με εκείνη την περίοδο.** Δεν χρειάζεται να τονίσουμε, ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι ασχολείστε με τη γλώσσα των Ολύμπιων. Και μπορεί αυτό που κάνετε, να φαίνεται ότι δεν έχει καμία σχέση με την Ελληνική γλώσσα αλλά θα συνειδητοποιήσετε σύντομα ότι έχει να κάνει με την ανακίνηση των εντυπωμάτων· καθώς αυτό που σχεδιάζετε, δεν έχει βέβαια τη δομή της Ελληνικής γλώσσας και τις πλούσιες συνδέσεις των λέξεων της αλλά σίγουρα αποτελεί το απαύγασμα της εσωτερικής σας εργασίας. Και είναι κατάλληλη ενεργειακά αυτή η γλώσσα των Ολύμπιων, να επαναφέρει συνδέσεις που έχουν χαθεί με την πάροδο του χρόνου· συνδέσεις της Πηγής,

Ανδρομέδιες συνδέσεις που εμμέσως σχετίζονται με τις Πλειάδες. Πρόκειται λοιπόν για μια πολύ βαθιά εργασία, που απαιτεί από μέρους σας μεγάλη κατάθεση ενέργειας και δεν μιλώ τώρα για τη γλώσσα των Ολύμπιων αλλά για την εργασία που μπορεί να γίνει με την εδώ ενέργεια. Καταλαβαίνετε ότι είναι ένα μέσο διέγερσης της μνήμης των αρχαϊκών σας μνημών και εγγραφών.

Παρακολουθώντας αυτή την εξέλιξη των πραγμάτων, θα σκεφτεί κάποιος, ότι λίγο απέχει από το να ξεκλειδώσει μια σειρά κωδικών και πληροφοριών. Ο δρόμος είναι μακρύς και βαθύς. Δεν σας έφερα τυχαία στην αγκαλιά του ωκεανού, μέσα στη φλόγα σας, ζητώντας σας να νιώσετε γύρω σας τον φορέα της επίγνωσης και σας είπα ότι με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να μπείτε στον Άδη αλλά και εδώ, στο χώρο κάτω από την περιοχή του Ταινάρου. Θέλετε να το κάνετε; Σίγουρα μπορείτε. Μπορείτε να ανανεώσετε τις δεσμεύσεις σας με το Πνεύμα και να επιχειρήσετε να ξαναγράψετε την ιστορία.

Στην πραγματικότητα δεν θα ξαναγράφατε ακριβώς την ιστορία, γιατί δεν υπάρχει καταγεγραμμένη αυτή η ιστορία· απλώς έχουν μείνει κάποια στοιχεία μέσα από τους μύθους, έχουν διασωθεί κάποια στοιχεία, τίποτα περισσότερο. Περισσότερο διαισθητικά παρά με οποιονδήποτε άλλο τρόπο έχουν διασωθεί. Εσείς όμως ήδη έχετε ένα μέρος του αρχικού υλικού. Το φέρετε μέσα σας, γιατί εσείς το διαχειριστήκατε -αν θυμόσαστε, έτσι σας είπα εξ αρχής. Κατά συνέπεια, έχετε άμεση πρόσβαση. Αυτή η πληροφορία είναι καταγεγραμμένη βέβαια στο DNA σας. Επειδή συνδέεται με μια περίοδο καταστροφών, σχεδόν εμπόλεμη περίοδο, δεν είναι εύκολο να αναφανεί. Δεν είναι για σας εύκολο να ανασύρετε τις πληροφορίες αλλά δεν είναι αδύνατον. Οι Πλειάδες αυτή τη φορά είναι μαζί σας για να σας βοηθήσουν. Το ίδιο και η Ανδρομέδα και πολλοί άλλοι αστερισμοί ή οντότητες. Εσείς απλώς πρέπει να μείνετε ανοιχτές και ανοιχτοί, να καταθέσετε την ενέργειά σας και το δυναμικό σας -πολύ σημαντικό- και να αρχίσετε την εργασία.

«Πώς; Μα πώς να το κάνω;» θα πει κάποιος. «Τι εργασία να κάνω γι' αυτό; Γιατί βέβαια, δε μου λέτε να σκάψω, μου λέτε να θυμηθώ κι αυτό είναι πιο δύσκολο ακόμα.» Είναι εκεί οι πληροφορίες, Σ. Εσύ θα τις φέρεις κατά κύριο λόγο και ήταν αυτό που είχες να κάνεις εξ αρχής. Όσο για την Αδαλέα, μη ρωτάς, είσαι πολύ κοντά στην αλήθεια. Φέρε τις πληροφορίες. Τις έχεις. Επικουρικά θα συμβάλλουν κι άλλοι από αυτήν την ομάδα αλλά είναι κυρίως δικό σου έργο.

[Παύση]

Από τις μνήμες που αναδύονται, η μνήμη που είχες με την ιχθυοειδή μορφή στην έρημο, την ιχθυόμορφη παρουσία, ανάγεται σε μία

περίοδο πιο παλαιά από αυτή για την οποία συζητάμε. Οι πληροφορίες που είχατε σχετικά με τη Βαβυλώνα, είναι πολύ μεταγενέστερες.

Κάντε διάλειμμα πέντε λεπτών και θα συνεχίσουμε.

.....

Συνέχεια επικοινωνίας:

Η αλήθεια είναι ότι εσείς είστε Πλειάδιοι, κατά ένα μέρος σας, και βρίσκεστε εδώ για να ολοκληρώσετε την εργασία που είχατε ξεκινήσει, της αποκατάστασης, την οποία είχατε εκτελέσει τότε, με μεγάλη επιτυχία αλλά έρχεστε στο τώρα, στο σήμερα, να ανακτήσετε ορισμένες από εκείνες τις πληροφορίες, που θα φανούν χρήσιμες στο μέλλον στην ανθρωπότητα. Γιατί αυτό που είχε γίνει τότε από τους Πλειάδιους, μπορεί να γίνει τώρα εύκολα από την ίδια την ανθρωπότητα και αυτό έρχεστε να προλάβετε. Δεν είναι τυχαίο ότι, όπως σας έχει ειπωθεί από τον Δία, οι Πλειάδες παίζουν το ρόλο του Ενδιάμεσου νου της ανθρωπότητας και συνεργάζεστε τώρα με εκείνο τον ενεργειακό χώρο, για την αποκατάσταση των Ιερών μοτίβων. Σας είπα επίσης λίγο νωρίτερα, ότι καθόλου τυχαία ασχολείστε τώρα με τη γλώσσα των Ολύμπιων, η οποία περιελάμβανε τότε τους κωδικούς. Έχετε δουλειά να κάνετε γύρω απ' αυτό και οι πληροφορίες που θα ανακτήσετε, είναι η αλήθεια όχι με μεγάλη ευκολία, θα συντείνουν όλες στο ίδιο αποτέλεσμα, όπως περιγράφηκε μόλις νωρίτερα.

Ερώτηση: Αυτές ...[δεν ακούγεται, μάλλον αναφέρεται σε γάτες που είδε κατά το διαλογισμό]... με τα κουδουνάκια είχανε κανένα νόημα;

Άννα: Μου δείχνει Ανδρομέδα. Συνδέονται με την Ανδρομέδα αυτές, για κάποιο λόγο. Σημαίνει ότι αρχίζεις να ανακτάς πληροφορίες σιγά-σιγά. Να τα καταγράφεις.

Ερώτηση: Τώρα είπε ότι η αποκατάσταση θα γίνει με τη νέα γλώσσα;

Άννα: Ναι, ότι παίζει ρόλο η δημιουργία της καινούργιας γλώσσας, γιατί φέρνει δονήσεις των Ολυμπίων. Και είπε τώρα μόλις απαντώντας στη Σ. προηγουμένως, ότι χρειάζεται να γίνει, γιατί αυτό που είχαν κάνει τότε οι Πλειάδιοι, τώρα μπορεί να το κάνει η ίδια η ανθρωπότητα. Μου δείχνει τον Γιώργο Κ. και τη Χαριτίνη και λέει ότι ήταν απ' την ίδια ομάδα.

Λοιπόν, για να προχωρήσουμε...

Συνέχεια επικοινωνίας:

Τα εντυπώματα που τίθενται τώρα έχουν διάρκεια δέκα ζωών· θα κρατήσουν για δέκα ζωές.

Άννα: Ποια εντυπώματα; Τώρα μιλάμε γι' αυτά που είναι να ανακτήσουμε, σήμερα τουλάχιστον. Λέει:

«**Μ**ιλάμε γι' αυτά που έρχονται να προστεθούν, γιατί σήμερα θα πάρετε κιόλας.»

Μου λέει: «**Η** Σ. υπήρξε προϊστάμενος εφορίας αρχαιοτήτων σε προηγούμενη ζωή.»

Ρωτάω, πώς προχωράμε τώρα; Μου λέει:

Μα, μπειτε μέσα! Σας έδωσα ένα όχημα, μπήκατε στον Άδη, μιλήσαμε θεωρητικά για τις στοές, τους υπόγειους διαδρόμους, που όπως σας είπα συνδέονται με τα σπήλαια του Διρού και τώρα ήρθε η ώρα να περάσετε μέσα για άλλη μια φορά αλλά με το νέο σας όχημα. Θυμηθείτε ότι είστε φλόγες. Είστε μια φλόγα τυλιγμένη σε μία σταγόνα νερό. Έχετε γίνει ένα με τον μεγάλο ωκεανό, με τη θάλασσα, τον πόντο και γύρω σας η σταγόνα τροποποιείται. Γίνεται πυκνή, σχεδόν κρυστάλλινη.

Είσοδος στις στοές. Πιο πέρα από τη μύτη του Ταινάρου, πιο έξω, υπάρχει ένα μυστικό. Ένα βαθύ σημείο, απ' όπου ξεκινά ένα μικρό άνοιγμα. Και αν κάποιος το διασχίσει για μερικά χιλιόμετρα, βρίσκεται στο σύμπλεγμα των υπόγειων στοών, που σας έχω αναφέρει. Μόνο οραματικά θα το προσεγγίσετε, συνεπώς. Μπορείτε να ξεκινήσετε περνώντας μέσα απ' αυτό το άνοιγμα και τον μακρύ διάδρομο μέσα στα βράχια, στο βυθό.

Είναι πολλά τα χρώματα στο βυθό. Υπάρχει σε ένα σημείο μία πληθώρα χρωμάτων, που πλέκονται μεταξύ τους σχηματίζοντας ένα παραπέτασμα. Προχωράτε από αυτό το στενό διάδρομο, πάντοτε ως φλόγες μέσα στον κρυστάλλινο σχηματισμό της σταγόνας νερού. Είναι σημαντικό να θυμόσαστε ότι είστε φλόγες.

Πυρήνας. Δεν μπορείτε να μπειτε αλλιώς εδώ. Δεν θέλω να μπειτε με το νου σας, γιατί ο νους σας παίζει παιχνίδια. Θέλω να μπειτε με την ουσία σας -την πυρηνική σας ουσία.

Παρών είναι και ο Πλούτων, καθώς κατέχει ένα μέρος αυτού του δικτύου με τις ενέργειές του. Σας ανοίγει την πύλη για να περάσετε. Σχηματίζονται πολλές αίθουσες, πολλά δωμάτια. Αν περιμένετε να βρείτε ένα εγκαταλειμμένο πυρηνικό εργοστάσιο, θα κάνετε λάθος. Ο Πλούτων σας δίνει ένα κλειδί και κάνει στην άκρη -ένα μεγάλο, χρυσό κλειδί.

Προχωρώντας υπάρχει ένα προπέτασμα καπνού. Σ' αυτό το προπέτασμα καπνού γυρίστε το κλειδί αριστερόστροφα, τρεις φορές. Το αφήνετε στην άκρη. Δαιδαλώδεις διάδρομοι, που οδηγούν όλοι σε μία αίθουσα κοινή. Μετά από λίγη ώρα, ένας διάδρομος από την αίθουσα ανεβαίνει λίγο ψηλότερα, σε τρίτο επίπεδο και εκεί φαίνονται απομεινάρια κατοικιών, δομημένων μέσα στη σπηλιά -τότε- από πέτρα. Μοιάζει αρκετά με τις πέτρινες κατοικίες που βλέπετε εδώ γύρω αλλά χωρίς πύργους.

Κρατήστε μου το χέρι. Η συγκίνηση είναι βαθιά, πολύ βαθιά. Προχωρήστε πέρα από αυτόν τον οικισμό. Ο διάδρομος ανεβαίνει, αργότερα λίγο κατεβαίνει, ανεβαίνει και πάλι για να φτάσει σε ένα είδος βουνοκορφής, που όμως είναι μέρος του εσωτερικού του σπηλαιίου. Εκεί βρίσκεται ο βασικός σχηματισμός που ψάχνετε. Αν νιώθετε την καρδιά σας να πεταρίζει, αν νιώθετε μια μικρή αδημονία, ανησυχία, είναι γιατί αναγνωρίζετε την ενέργεια.

Αντιλαμβάνεστε τι θέλετε να πείτε... τι θέλετε να σας πει η οντότητα που κάθεται σ' αυτήν την κορυφή. Δεν είναι ξένη· είναι οικεία και είναι ο Πάνας. Γιατί; Επειδή είναι σπήλαιο; Τι ρόλο μπορεί να έπαιξε ποτέ ο Πάνας σε όλα αυτά; Να ένα ωραίο ερώτημα, που θα αφήσουμε να το θέσετε εσείς.

Ο θησαυρός που δείχνει με το χέρι του, βρίσκεται λίγο παρακάτω, από την άλλη μεριά. Νιώθετε την καρδιά σας να χτυπά; Ακολουθήστε την καρδιά. Νιώθετε το σώμα σας να πάλλεται ίσως; Μη διστάζετε. Αυτό που πλησιάζετε μοιάζει με ένα ιερό -κατεστραμμένο μεν αλλά ιερό. Τα λόγια του πυρήνα βρίσκονται γραμμένα εδώ, σε πέτρες σκόρπιες. Πρέπει να τις βάλετε στη σειρά για να θυμηθείτε όλη τη φράση -τη δική σας φράση.

Ο Πάνας είναι παρόν, είναι εδώ. Μην εκμαιεύετε την αλήθεια αν δεν θέλετε αλλά τι ήρθατε να κάνετε σ' αυτό το σπήλαιο, αν όχι να θυμηθείτε; Καθώς θα βγαίνετε, μία μορφή θα σας περιμένει και αυτή θα είναι οδηγός σας στο ταξίδι της επιστροφής. Το δεξί σας χέρι στον ώμο του άλλου. Ο ένας πίσω από τον άλλο στοιχίζετε μπροστά σ'

αυτό το θαύμα, για να στηριχθείτε ο ένας στην ενέργεια του άλλου, να μη νιώθετε μόνοι. Πάρτε τις πέτρες, τραβήξτε τις μία-μία.

ΔΗΛΟΣ

ΔΗΛΟΣ

ΕΔΗΛΩΘΗ η αλήθεια!

Έμφαση δόθηκε στη μορφή. **Ο πυρήνας έγινε η μορφή.** Αλλάζετε μετασχηματίζεστε. Από δω και πέρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η μορφή σας δείχνει την ουσία σας, ό,τι και να κάνετε. Ο πυρήνας έγινε η μορφή. **Δείτε τη μορφή σας! Μόνο έτσι θα μπορέσετε να βρείτε τα λόγια. Αποσυμβολίζετε τη μορφή που είστε. Τα πάντα γύρω σας είναι μορφή και αλήθεια. Τα εντυπώματα που φέρνετε σήμερα δεν είναι κάποια που σας δίνουν οι θεοί αλλά μια βαθιά αλήθεια που εσείς αφήσατε εδώ και όχι, ποτέ πριν δεν την ανακαλύψατε στο ίδιο μέγεθος.** Δεν γενικολογώ. Δείτε τα γράμματα της αλφαβήτου που φτιάξατε, χαζά παιδιά, μικρά χαζά παιδιά που φέρνουν μνήμες χωρίς να το κατανοούν. Δείτε τα και θυμηθείτε, τι είναι αυτό που φτιάξατε νομίζετε στις γλώσσες των θεών; Με τί σύμβολα το εντυπώσατε; Θαρρείτε ότι είναι μία νέα γλώσσα; Χαχαχαχα! Ποιος είδε τον θεό και δεν τον φοβήθηκε; Είστε εσείς! Αυτό που ξεκίνησε εδώ, εδώ θα τελειώσει. Η τελευταία λέξη θα γραφτεί εδώ. Και θα τη γράψετε εσείς, στη νέα γλώσσα. Τότε, θα δοθεί το σινιάλο. «ΓΕΓΟΝΕΝ» θα σημαίνει. Γέγονεν! Και είναι η λέξη-κλειδί για ν' αρχίσουν πολλά, μετά από εσάς.

Απόλλων δήλωσε.

Αυτός που περιμένει δεν είμαι εγώ, είστε εσείς. Η δική σας μορφή αλλάζει. Ξυπνώντας μετά τον πρωινό σας ύπνο, άλλη μορφή θα δείτε στα μάτια σας. Άλλη μορφή θα 'χετε πάρει, του πυρήνα σας. Μη σας διαφύγει. Κοιτάξτε καλά. Αυτός είναι ο σκοπός.

Ο ταύρος και το άλογο ενώθηκαν. Η ζωή συνεχίζεται στο μικρό πλανήτη. Κανένας πια δεν κλέβει βασιλίσσες για να τις φέρει στην άλλη άκρη της Μεσογείου. Κανένας πια δεν κατεβαίνει στον Άδη για να βγάλει πίσω τις ψυχές. Μα να που κάποιοι τρελοί κατεβαίνουν, εκεί που δεν πάτησε ποτέ ψυχή, για να βρουν τις λέξεις· εκεί που κανένας ποτέ δεν επικοινωνήσε, για να βρουν τον τρόπο να

μιλήσουν.

Ένας νέος μύθος μοιάζει να ξεκινά. Τρελοί, θεότρελοι! Αλλάξατε πολύ, πάρα πολύ! Στα μάτια σας θα κοιτάτε, για να φτιάξετε τις λέξεις. Απέναντι σ' έναν καθρέφτη η καθεμιά και ο καθένας θα δείτε τις λέξεις να ξεπηδούν, φυσικά, ανάλαφρα -λέξεις μιας γλώσσας διαστρικής. Εκεί που όλα φαίνονταν να τελειώσαν, όλα αρχίζουν και ο ουρανός γελά. Εσείς;

Να, πάρτε φως για το δρόμο της επιστροφής, μια σφαίρα φωτός ο καθένας στην καρδιά. Εδώ θα ξανάρθετε. Μπορείτε και θέλετε. Ανοίξατε δουλειές τώρα. **Κοιτάξτε το ιερό. Αυτός είναι ο τόπος της δύναμής σας εδώ. Βαθιά στη γη είναι ο τόπος της δύναμής σας. Μαζέψτε τις πέτρες που βρίσκετε χαραγμένες, μέσα στη σφαίρα φωτός που σας έδωσα στην καρδιά και κάθε βράδυ να προσεύχεστε, να μη τελειώσει αυτή η ζωή, αν δεν ανακαλύψετε ξανά αυτούς τους κωδικούς.** Αν δεν δείτε τα σύμβολα σε όλες τις πέτρες. Αν δεν φτιάξετε τη μυστική λέξη. Και κάθε μέρα, σαν χαράζει το πρωινό η αυγή, θα κοιτάτε τα αλλαγμένα σας μάτια στον καθρέφτη και αυτά θα σας μιλούν με αλήθειες· και όλα σιγά-σιγά θα τα θυμηθείτε, για τους κλέφτες, για τ' αστέρια, για τη δύναμη και τη δόξα και τα παιδιά του Αβραάμ και του Ιακώβ και τη γενιά του Ιωσήφ, τις πυραμίδες και τον καιρό που η Τηθύς ήταν απλωμένη παντού και τον καιρό που εσείς χωθήκατε στα σπήλαια του νεοαναδυόμενου τόπου, για να χαράξετε τις μνήμες σας στην πέτρα, όπως έπρεπε. Και μόνο το γεγονός ότι το φυσικό σας σώμα βρίσκεται πάνω από αυτόν το σχηματισμό, σας μεταδίδει ισχυρή ενέργεια του πυρήνα. Μη πάρετε τίποτε άλλο φεύγοντας από εδώ μαζί σας, από αυτόν τον τόπο αυτή τη φορά. Ούτε πέτρες ούτε φύλλα ούτε αναμνηστικά. Τίποτα φυσικό. Πάρτε μόνο τη δική σας μορφή, ριζικά αλλαγμένα και συνεννοηθείτε να βλέπετε ο ένας τον άλλον στα μάτια και να γελάτε, με τη φωτεινή σφαίρα στην καρδιά, γεμάτη από τις χαραγμένες πέτρες τρέφεστε στο δρόμο της επιστροφής.

Καλή σας τύχη. Καλό δρόμο να 'χετε, από μένα!

Η γη μου ανήκει. Νόμιος είμαι και Παιάν και φέρνω δώρα στους θνητούς που δεν γνωρίζουν, γιατί ποτέ δεν έμαθαν για μένα κάτι άλλο από τη μορφή μου. Όπως βλέπετε εμένα και καταλαβαίνετε ποιος είμαι και τι μου ανήκει, έτσι βλέποντας οι άνθρωποι εσάς, θα αναγνωρίζουν το ποιόν σας, βαθιά και αληθινά. Και μερικές φορές θα φοβούνται, γιατί αυτοί δεν τολμούν όσα τολμήσατε. Κι άλλες φορές θα λυπούνται, γιατί δεν τόλμησαν όσα πράξατε.

Η θεά Νίκη να σας συντροφεύει.

Παν.

.....

Επιστρέψετε πίσω. Είστε στα χέρια μου. Σας μιλά ο Ποσειδάων. Θυμηθείτε ότι είστε φλόγες ακόμα. Φλόγες περιβεβλημένες με νερό. Σιγά-σιγά ανεβαίνετε από τα βάθη του ωκεανού στην ακτή. Ανοίγετε τα μάτια και κοιτάζετε τον ουρανό, το γαλαξία και τα άπειρα αστέρια και αναγνωρίζετε το Σκοπό.

Γέγονεν.

.....

Ερώτηση: ...[δεν ακούγεται]... και αν είχαν σχέση με την καταστροφή, μετά την Ατλάντια περίοδο.

Απάντηση:

Η καταστροφή της Ατλαντίδας συνέπεσε εννέα εκατομμύρια χρόνια πριν, μετά τη γέννηση του Δία. Επρόκειτο για μία γεωλογική περίοδο όπου έγιναν πολλές ανακατατάξεις. Δεν είναι η πρόσφατη περίοδος που γνωρίζετε. Σ' αυτήν την περίοδο που γνωρίζετε, υπήρξαν κάποια τελευταία προπύργια, τίποτε περισσότερο. Ο πολιτισμός αναπτύχθηκε πολύ παλαιότερα. Όταν οι ιερείς της Σαΐδος είπαν στον Έλληνα σοφό, τον Σόλωνα, για τις μνήμες των Ελλήνων.... τη ρηχή τους μνήμη, που δεν κατέγραφε τις αρχαιότερες ιστορίες, αναφέρονταν μόνο στην περίοδο της Ατλαντίδας; Ναι, αρχικά. Ακόμα και αυτοί όμως είχαν καταγραφές αρχαιότερες. Στην Αίγυπτο υπάρχουν καταγραφές εποχών ακόμα αρχαιότερων από της Ατλαντίδας. Όχι γιατί υπήρξαν τότε οι πυραμίδες, αλλά γιατί με την πάροδο των εποχών υπήρξαν αρχεία που μεταγράφηκαν και έτσι έμεινε ζωντανή η πληροφορία. Ο Ερμής/Θωθ επίσης κατάγεται από την Ατλαντίδα -ο Θωθ, γιατί ο Ερμής, ως Ερμής, είναι... αλλουνού παπά ευαγγέλιο. Αν ψάξετε στις διάφορες γεωλογικές εποχές και βρείτε την Τηθύ και πότε υποχώρησε για να φανεί η ξηρά και να σχηματιστεί, θα δείτε ότι είναι σε εποχές ακόμα αρχαιότερες - ακόμα αρχαιότερες. Αυτό σημαίνει ότι κάποιος δεν λέει αλήθεια; Αυτό σημαίνει ότι μεσολάβησαν πολλά και ότι τα πραγματικά γεγονότα παραμένουν, ακόμα και αν οι χρονολογήσεις τα αποδίδουν σε διαφορετική σειρά.

Σύμφωνα με τη δική μας μέτρηση, ο σχηματισμός της Ευρασιατικής πλάκας, η τελική διαμόρφωσή της, έγινε πολύ μετά την εποχή της Ατλαντίδας. Και αυτά είναι όλα όσα μπορούμε να πούμε για την ώρα. Μιλάμε δηλαδή, για εποχές πολύ παλιές για τα γήινα δεδομένα. Εποχές που ακόμα και ο χρόνος είχε πολύ διαφορετική υπόσταση, καθώς η ταχύτητα περιστροφής της γης γύρω από τον ήλιο ήταν διαφορετική. Όταν μετράτε εσείς, μετράτε σύμφωνα με τα τωρινά δεδομένα. Δεν σημαίνει ότι υπήρξαν τεράστιες αλλαγές στον ίδιο το χρόνο αλλά υπήρχαν διαφοροποιήσεις και επίσης ήταν πολύ διαφορετική η αντίληψη του χρόνου από τους ανθρώπους εκείνης της εποχής και τις άλλες οντότητες. Σ' αυτό δεν έπαιζε ρόλο μόνο η διαφορά της ταχύτητας περιστροφής της γης γύρω από τον εαυτό της και τον ήλιο αλλά και η διαμόρφωση, ο φυσικός μηχανισμός των ανθρώπων της εποχής. Δηλαδή, με άλλα λόγια, η ιστορία του ανθρώπου δεν ξεκινά τόσο πρόσφατα όσο λεν οι επιστήμονές σας. Ξεκίνησε σε άλλες εποχές, χάθηκε, καταβαραθρώθηκε, έμειναν λίγοι εκπρόσωποι του είδους και μετά ξανά, από την αρχή αναπτύχθηκε. Προλάβαινε, μπορούσε; Φυσικά! Είναι αστείο να υποθέτει ο άνθρωπος ότι στη μακραίωνη ιστορία της Γης, που μετρά δισεκατομμύρια χρόνια, ο άνθρωπος εμφανίστηκε τα τελευταία λεπτά και τον τελευταίο αιώνα άρχισε να κατορθώνει ήδη να φτιάχνει ανθρώπους. Είναι αλαζονικό και αστείο. Ας προχωρήσουμε.

Η αποψινή βραδιά προσφέρεται για πολλά. Είστε ξεκούραστες, ξεκούραστοι, έχετε καλή διάθεση και μπορούμε να συνεχίσουμε.

Ο Αιώνας των Ρόδων άρχισε. Μιλά ο Ερμής. Ναι, μιλά ο Ερμής. Ο παππούς Ποσειδάων μου έδωσε το λόγο και... **ο Αιώνας των Ρόδων άρχισε. Μία μεγάλη γεωλογική περίοδος στην οποία μπαίνει η Γη τώρα** και όχι, δεν σημαίνει η ονομασία ότι θα γεμίσει η Γη με ρόδα αλλά... θα γίνει αντιληπτή η σημασία αργότερα. Αυτός ο αιώνας θα διαρκέσει επτά εκατομμύρια χρόνια. Πολύ μου αρέσει να σας φέρνω τόσο ενδιαφέρουσες πληροφορίες για την τρέχουσα πραγματικότητά σας. Σ' αυτή τη γεωλογική περίοδο, οι παγετώνες θα εκλείψουν. Το μισό νερό του πλανήτη, σταδιακά θα εξατμιστεί ή θα μείνει σε βαθιές χαράδρες, δημιουργώντας πολύ υγρασία οπωσδήποτε. Τα φυτά θα αναπτυχθούν και πάλι πάρα πολύ. Η ανθρώπινη παρουσία είναι ισχυρή για την ώρα αλλά σταδιακά θα εκλείψει. Θα μεσολαβήσει κάτι καινούριο. Μετά από μερικές χιλιάδες χρόνια, ο άνθρωπος θα χάσει την ισορροπία εντελώς, το ανθρώπινο είδος θα ελαττωθεί, η φύση θα ανακάμψει και θα αρχίσει ένας νέος κύκλος. Μιλάμε για πολλά εκατομμύρια χρόνια. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την πληροφορία ότι σε τρεις χιλιάδες χρόνια θα αναπτυχθεί

ένας νέος πολιτισμός και ούτω καθεξής. Μιλάμε για μια πολύ μακρύτερη περίοδο.

Σε τι βοηθάει εσάς η πληροφορία αυτή; Εξωτερικά όχι, δεν σας βοηθά ιδιαίτερα, εσωτερικά όμως σας βοηθά πολύ, γιατί ένα μέρος των ρυθμίσεων που γίνεται σήμερα, επηρεάζει τις ρυθμίσεις που θα γίνουν σε επόμενες περιόδους της ελλειπτικής, την εποχή του Αιγόκερω, την εποχή του Τοξότη και πάει λέγοντας. Υπάρχουν σαφείς αντιστοιχίες ανάμεσα στις εποχές και τις ενέργειες που αναπτύσσονται, στο πρώτο τέταρτο, στο δεύτερο, στο τρίτο και σε μεγαλύτερη ανάλυση ακόμα. Δηλαδή, ο τρόπος που αναπτύσσεστε τώρα, έχει κάποιες αντιστοιχίες με τον τρόπο που έγινε η ανάπτυξη της νέας ενέργειας στην εποχή των Ιχθύων, όπως και αυτής που θα έρθει αργότερα. Σε όλα αυτά, μια ομάδα ανθρώπων που βρίσκεται εδώ απόψε, οδηγείται να πιστέψει -ναι και είναι αλήθεια-, ότι κάτω από αυτόν τον τόπο υπάρχουν εντυπώματα και υπάρχουν κάποιες πληροφορίες που πρέπει να θυμηθεί και να ανασυνθέσει, για να αποκατασταθούν κάποιοι κωδικοί που συνδέονται με τις Πλειάδες.

Σε επτά εκατομμύρια χρόνια από σήμερα, ο ουρανός θα είναι τελείως διαφορετικός. Η Γη δεν θα βρίσκεται σ' αυτό το σημείο του γαλαξία και πολλά από τ' αστέρια θα έχουν εκλείψει ενώ άλλα θα έχουν δημιουργηθεί. Κάποια θα έχουν μετακινηθεί τόσο, που θα έχουν αλλάξει οι αστερισμοί. «Τι σημασία έχει αυτό, αν μιλάμε για μια τόσο μακρινή περίοδο», θα πείτε. Εσείς πού θα είστε ακριβώς; Έχετε αναρωτηθεί; Δεν σας λέω ότι είστε υποχρεωμένοι να είστε εδώ αλλά πού έχετε καλύτερα να πάτε;

Η αναλογία των επτά εκατομμυρίων ετών, συνδέεται με τη δημιουργία της νέας φυλής, που ετοιμάζεται ήδη -της νέας υποφυλής και αργότερα της νέας φυλής. «Θα αντέξει η Γη;» ρωτάτε ήδη. Άντεξε ήδη πολλά, ναι, η Γη θα αυτοθεραπευτεί. Θα ήθελα όμως να δείτε την αναλογία σε βάθος χρόνου. Δεν θα σας τα έλεγα όλα αυτά, αν δεν ήταν σημαντικό να κατανοήσετε τώρα την αναλογία. Κάθε τι που κάνετε, επηρεάζεται αφάνταστα από το αστρικό σύστημα, σε υπερθετικό βαθμό. Για τους ανθρώπους, τους μικρούς ανθρώπους που βρίσκονται στη Γη, ακούγεται παράδοξο. Αν όμως εδώ στην ακρογιαλιά που κάθεστε, σκύψετε και κοιτάξετε τις πέτρες και την άμμο και πείτε «Μα είναι φυσικό να αλληλοεπηρεάζονται, τα μόρια της άμμου, οι κόκκοι της άμμου να αλληλοεπηρεάζονται μεταξύ τους» -μπορείτε να το πείτε αυτό, έτσι δεν είναι, το βλέπετε αυτό, είναι αναπόφευκτο... Αν μπορείτε να το πείτε αυτό για την άμμο και τους κόκκους της, μπορείτε να το πείτε και για τα αστέρια στον ουρανό,

καλοί μου, όπου μπορεί η επιρροή να μην είναι άμεση αλλά θυμηθείτε σας παρακαλώ, ότι ο λόγος που η Γη περιστρέφεται αυτή τη στιγμή γύρω από τον Ήλιο και ο Ήλιος γύρω από το κέντρο του γαλαξία και δεν συγκρούεται με άλλα σώματα, είναι ακριβώς επειδή υπάρχουν ενέργειες που αναπτύσσονται ανάμεσα στα σώματα και οι οποίες διασφαλίζουν ότι αυτά θα παραμείνουν στην τροχιά τους. Τελικά αλληλοεπηρεάζονται ή όχι; Είναι ένα μεγάλο σύστημα απίστευτης ισορροπίας. Χαίρεστε ιδιαίτερα όταν ακούτε τέτοια λόγια, όταν σας μιλάμε για τον τρόπο που ισορροπούν τα αστέρια στον ουρανό. Και ναι, επηρεάζονται. «Δεν πρόκειται για απόκρυφες δυνάμεις, πρόκειται για φυσικές δυνάμεις», θα πει ένας επιστήμονας. Κι εγώ θα ρωτήσω, μπορεί μια δύναμη να θεωρείται απόκρυφη και μία φυσική; Δεν είναι όλες οι δυνάμεις του ίδιου σύμπαντος; Απλώς δεν έχουν μελετηθεί όλες αρκετά.

Θαυμαστή ισορροπία. Και μέσα σ' αυτή την ισορροπία ναι, η Γη επηρεάζεται από τις κινήσεις των υπολοίπων πλανητών. Κι εσείς βρίσκεστε εδώ σήμερα, αναλαμβάνοντας την ευθύνη να κάνετε μία εργασία... χμ, για να θυμηθείτε γεγονότα που έγιναν σχετικά πρόσφατα και να δουλέψετε στη συνέχεια με τον Ενδιάμεσο νου των Πλειάδων. Αν κρατήσετε στο νου σας τη μεγάλη εικόνα του ουρανού και του πώς αλληλεπιδρούν μεταξύ τους τα σώματά του, θα καταφέρετε να σταθείτε πιο σοβαρά απέναντι σ' αυτό το ίδιο το θέμα της επίδρασης των ίδιων των αστείων και όχι μόνο αυτών αλλά και των πλανητών τους.

Οι Πλειάδες, ως Ενδιάμεσος νους, δημιουργήθηκαν σχετικά πρόσφατα, μετά την καταστροφή της Ατλαντίδας και λίγο πριν ξεκινήσουν να λειτουργούν ως τέτοιος -ως ενδιάμεσος νους. Αυτός είναι ο λόγος που έχουν αρκετή ενέργεια ακόμα να παραδώσουν. Δεν έχουν αποδώσει όλο τους το δυναμικό για την ανθρωπότητα ούτε η ανθρωπότητα μπορούσε και μπορεί να το λάβει όλο. Χρειάζεται να γίνονται συνδέσεις σε τακτά χρονικά διαστήματα, ακόμα και αν αναφερόμαστε σε περιόδους μερικών χιλιάδων ετών, ώστε η σύνδεση να επαναλαμβάνεται, να αποκαθίσταται και να προχωρά η εργασία.

Αυτό που κάνετε λοιπόν, είναι να κατεβείτε βαθιά στο υποσυνείδητό σας και όχι μόνο, σε ένα αντίστοιχο εξωτερικό, απόκρυφο χώρο, για να βάλετε την πρώτη βάση. Θα το κάνετε; Ο απόκρυφος χώρος δεν είναι ακριβώς αυτός μέσα στη γη -αυτός είναι ο φυσικός χώρος. Ο απόκρυφος χώρος είναι μέσα σας και στην πραγματικότητα είναι οι έλικες του εγκεφάλου. Τα νευρικά κύτταρα διαφοροποιούνται στη λειτουργία τους, ανάλογα με το βάθος στο οποίο βρίσκονται στις

έλικες του εγκεφάλου. Αυτές οι μικρές ανατομικές διαφορές από άνθρωπο σε άνθρωπο καθορίζουν σημαντικά χαρακτηριστικά.

Είμαι κι εγώ λοιπόν μαζί σας εδώ, παρέα με τον αγαπημένο Ποσειδάωνα. Και, παιδί της Μαίας της Πλειάδας, είμαι εδώ κι εγώ, για να σας οδηγήσω σε ένα ακόμα ταξίδι, που αυτή τη φορά θα γίνει στις έλικες του εγκεφάλου σας, έτσι ώστε η ενεργοποίηση να γίνει βαθύτερα και πληρέστερα. Πάρτε βαθιές, χαλαρές αναπνοές, για να ξεκινήσουμε.

[Μικρή παύση]

Δεν χρειάζεται να γίνετε φλόγα αυτή τη φορά. Μείνετε αυτές και αυτοί που είστε. Οραματιστείτε ωστόσο μία φλόγα να καίει στη βάση του ιερού οστού, στο πρώτο σας κέντρο. Η αναλογία είναι θεϊκή. Έχουμε και λέμε: ένα μάτι, δύο μάτια. Οραματιστείτε μπροστά σας τα μάτια σας, να σας κοιτούν. Τα βλέπετε κι εσείς. Κοιτάζοντας τα μάτια σας, βυθιστείτε στις κόρες και θυμηθείτε σας παρακαλώ, την Κόρη. Γιατί υπάρχει μια πολύ σημαντική σχέση.

Καθώς κοιτάζετε κατάματα τις κόρες των ματιών σας στον καθρέφτη σας, περάστε μέσα από αυτές, μέσα από το βλέμμα σας, μέσα στις κόρες των ματιών σας στον καθρέφτη και ακολουθήστε το οπτικό νεύρο... τα δύο οπτικά νεύρα, μέχρι το κέντρο του εγκεφάλου όπου συνδέονται, διασταυρώνονται και την πορεία τους στη συνέχεια, που χωρίζουν και πάλι για να καταλήξουν σε αντίθετα ημισφαίρια. Με αυτόν τον τρόπο καταλήγετε ήδη σε μία περιοχή του εγκεφάλου, που συνδέεται με τις έλικες.

Βρίσκεστε στη Λακωνία.

Από το σημείο στο κέντρο του εγκεφάλου, όπου διασταυρώνονται τα δύο οπτικά νεύρα, περάστε στον σχηματισμό που υπάρχει εκεί και κατευθυνθείτε στον εγκέφαλο και τις αύλακές του. Βρίσκεστε στις έλικες του εγκεφάλου σας, έχοντας προσπεράσει αρκετούς σχηματισμούς που δεν μας ενδιαφέρουν αυτή τη στιγμή και βιώνετε το βάθος τους. Αφήστε τον εαυτό σας να κινηθεί στις έλικες. Πρώτα βαθιά και στη συνέχεια πιο επιφανειακά. Η εμπειρία που έχετε είναι αστεία, γιατί δεν σας βγάζει πουθενά, πιστεύετε. Τι σημαίνει το να κινείσαι σε ένα βαθύ αυλάκι ή πιο ρηχό; Σας ακούω ήδη να λέτε «Τι σημασία έχει όλο αυτό;»

Στο σημείο που βρίσκεστε, όποιο και αν είναι αυτό, ριζώστε. Δηλώστε την πρόθεσή σας να τοποθετηθεί εκεί ένα σταθερό σημείο αναφοράς. Ήδη θα αρχίσετε να βλέπετε πολύ ενδιαφέρουσες εικόνες, να αντιλαμβάνεστε διάφορες ενδιαφέρουσες πληροφορίες. Τοποθετείστε τέσσερα τέτοια σημεία τώρα, τα δύο κατά μήκος της κεντρικής αύλακας, εμπρός και πίσω και άλλα δύο, ένα δεξιά και ένα αριστερά. Επισκεφθείτε ένα-ένα αυτά τα τέσσερα σημεία και προσπαθήστε να συγκρατήσετε στη μνήμη σας, αυτό που βλέπετε εκεί ή αντιλαμβάνεστε να υπάρχει.

Βαθιά μέσα στις αύλακες του εγκεφάλου βρίσκονται καταχωρημένες μνήμες. Μνήμες που έχετε επεξεργαστεί και έχουν καταχωρηθεί εκεί. Τα κύτταρα όμως διαθέτουν και άλλες μνήμες, αρχαιότερες, οι οποίες δεν κυκλοφορούν διαρκώς μεταξύ των νευρικών κυττάρων αλλά βρίσκονται αποθηκευμένες στον πυρήνα τους. Αυτό που θέλουμε να κάνουμε, είναι να οδηγήσουμε τα κύτταρα σ' αυτά τα τέσσερα σημεία αναφοράς, στους τέσσερις πυλώνες, να αφυπνιστούν, έτσι ώστε το υλικό του πυρήνα να έρθει στην επιφάνεια, επανεγγράφοντας πάνω σε προηγούμενα εντυπώματα. Δηλώνοντας την πρόθεσή σας, ο πυρήνας τεσσάρων μόνο νευρικών κυττάρων, όχι περισσότερων, να διευρυνθεί, έτσι ώστε να διοχετευθούν στο κύτταρο, να διευρυνθεί έτσι ώστε να διευκολυνθεί η μεταγραφή του DNA και η δημιουργία συστατικών που θα διοχετευθούν στον οργανισμό. Επίσης, για τα τέσσερα συγκεκριμένα νευρικά κύτταρα, δηλώνετε την πρόθεσή σας να παραμείνουν ενεργά, δραστήρια, ισορροπημένα, έως το τέλος του αιώνα. Ζητάτε οι συγκεκριμένες εγγραφές, προ εκατομμυρίων ετών, να διατεθούν και πάλι. Να μπουν στην κυκλοφορία, την αξιολόγηση, κ.τ.λ.

Καθώς το κάνετε αυτό, δηλώνετε την πρόθεσή σας, περάστε από τα τέσσερα σημεία ένα-ένα και κάντε συγκεκριμένη δήλωση για το φαγητό σας -γιατί είναι το φαγητό σας, είναι το φαγητό του νου σας, οι μνήμες σας. Κάνετε συγκεκριμένες δηλώσεις, ώστε να έρθουν στην επιφάνεια και να εκφραστούν οι περιοχές του DNA που σχετίζονται με τα παλιά αυτά εντυπώματα, οι οποίες προφανώς θα δημιουργήσουν κάποιες καινούριες ροές -ηλεκτρομαγνητικές ροές- στις έλικες του εγκεφάλου. Και τώρα, σταθείτε και πάλι σε ένα-ένα από αυτά τα τέσσερα σημεία-κύτταρα, στις τέσσερις άκρες που επιλέξατε και επιτρέψτε στον εαυτό σας να συλλάβει αυτό που ανεβαίνει.

Είναι πολύ κουραστικό για σας, έστω για όσους από σας είστε ακόμα ξύπνιοι. Κατανοώ ότι σας είναι δύσκολο. Παρόλα αυτά αξίζει τον κόπο να το κάνετε τώρα και ας χρειαστεί να επαναλάβετε και πάλι να

επαναλάβετε την εργασία στο σπίτι σας. Αξίζει τον κόπο εδώ, σ' αυτόν τον τόπο, να γίνουν οι νέες συνδέσεις. Είναι πολύ πιθανό να νιώσετε διαφοροποιήσεις στη θερμοκρασία του σώματός σας κατά τη διάρκεια αυτής της εργασίας -αντέξτε το.

Καθώς ενεργοποιούνται αυτά τα τέσσερα νευρικά κύτταρα/πυλώνες, εμπρός-πίσω στη μεσαία αύλακα και δεξιά-αριστερά, ενεργοποιείται μια ιδιαίτερη ροή στη σπονδυλική στήλη. Μπορείτε να νιώσετε ένα ελαφρύ ρίγος ή φαγούρα, την ανάγκη να κινήσετε ίσως τη σπονδυλική σας στήλη. Κάντε το, ευθυγραμμίστε την, αν χρειάζεται.

Από τη σπονδυλική στήλη, από το νωτιαίο μυελό, τα νεύρα που διακλαδίζονται και κατευθύνονται σε όλο το σώμα, μεταφέρουν το ερέθισμα παντού. Από την αύλακα του εγκεφάλου, τη μεσαία αύλακα, μέχρι πίσω και κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης, ρέει φως. Αφήστε το φως να ρεύσει. Από τον κόκκυγα κατεβαίνει προς τη γη.

Ποιος είναι ο λόγος που πρέπει να μετακινηθεί η ενέργεια από τις αύλακες, από τα εκεί κύτταρα, μέχρι τη γη; Χρειάζεται γείωση; Χρειάζεται συνειδητοποίηση και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο συνειδητοποιείτε.

Ελικών...

Ακριβώς. Προσπαθώ να δείξω στην Άννα, το νόημα της εικόνας που είδε αρχικά, στο ξεκίνημα της βραδιάς, με το θεικό χέρι να διευθετεί τη ροή στη σπονδυλική στήλη ενός ανθρώπου, στην κορυφή του Ελικώνα. Μια εικόνα που δόθηκε με συμβολικό τρόπο, επίτηδες, για να λειτουργήσει σαν μια επιβεβαίωση, ότι όντως όσα ειπώθηκαν έχουν ένα τέλος γήινο αλλά μία θεία αρχή!

Στο σημείο αυτό, μπορείτε να πάρετε χρόνο για να ξεκουραστείτε μέχρι το πρωί, πριν το ξημέρωμα, οπότε θα προσθέσουμε λίγα πράγματα ακόμα, πριν προχωρήσετε για τις σπονδές σας.

Δεν έχει ολοκληρωθεί αυτή η διδασκαλία. Υπάρχουν ακόμα πολλά να ειπωθούν. Κι αυτό θα συμβεί εν καιρώ. Στην ημέρα που ξημερώνει, αργότερα, τις απογευματινές ώρες, θα γίνει και πάλι ομαδική επικοινωνία, για να μουν οι τελευταίες πινελιές στην εργασία που έγινε σήμερα.

Ο Ποσειδώνας κι εγώ, ο Λυκάων και ο Ερμής, σας καθοδηγούμε.

Και μ' αυτά τα λόγια, σας αφήνουμε να ξεκουραστείτε.

.....

Πρωί 6:00 πμ

Αναμένουμε να ξυπνήσετε όλοι. Όλοι! Φεύγοντας από δω θα γυρίσετε στο χώρο σας για να κοιμηθείτε. Τη σπονδή θα την κάνει η Άννα μόνη της. [Σημ.: αυτή τη χρονιά υπήρχε δυσκολία στο πρωινό ξύπνημα...]

Ο λόγος που είστε εδώ, είναι για να διερευνήσετε τα σώψυχά σας και όσα συμβαίνουν γύρω σας... Ο λόγος που είστε εδώ, είναι για να τιμήσετε τον Ποσειδώνα; Με πόση χαρά περίμενα κι εγώ αυτή τη σπονδή... Κάντε ό,τι θέλετε. Μπορείτε να έρθετε ή να μην έρθετε αλλά ξυπνήστε. Η εγρήγορση είναι βασικό στοιχείο.

Δεν θα πάρω πολύ από το χρόνο σας αυτήν την ώρα την πρωινή. Ο λόγος που έπρεπε να ξυπνήσετε νωρίς, ήταν κυρίως για να εκμεταλλευτείτε την ενέργεια του πρωινού, πριν λαλήσουν τα κοκόρια. Αφήστε τον εαυτό σας να θυμηθεί όσα είπαμε το βράδυ. Μείνετε σε εγρήγορση. **Η είσοδος για την οποία σας μίλησα είναι βαθιά στη θάλασσα, πέρα από τη μύτη του Ταινάρου. Αυτή η μύτη σηματοδοτεί κάτι και αυτό να το θυμάστε.** Όσες γεωλογικές αλλαγές και αν γίνουν, αυτή θα είναι πάντα εκεί, σταθερή. Είναι ένας από τους κύριους πυλώνες του Ελληνικού χώρου. Εσείς, από την άλλη μεριά, έρχεστε και φεύγετε. Κουβαλάτε μέσα σας τα στοιχεία που χρειάζεστε και αυτά τα στοιχεία σήμερα εμπλουτίστηκαν. Με τη δουλειά που προηγήθηκε, πήρατε καινούριες εγγραφές. Ένα νέο μέρος του Σχεδίου φάνηκε για εσάς. Αυτό όμως, θα πρέπει τώρα να το δουλέψετε και για να το δουλέψετε, θα χρειαστεί να το κατανοήσετε. Και για να γίνει αυτό, χρειάζεται μελέτη; Σπουδή; **Χρειάζεται επικοινωνία με την εγγραφή μέσα σας.**

Ζητήθηκε να μη πάρετε τίποτα από εδώ φεύγοντας, ούτε μία πετρούλα, παρά μόνο τα εντυπώματα που μπήκανε. **Αυτά τα εντυπώματα, μπορείτε να τα βρίσκετε κάθε βράδυ αλλά όχι όλα μαζί. Θα δουλευτούν ξεχωριστά και κατά ομάδες.** Αν εσείς κάνετε μια βαθιά σύνδεση και αναγνωρίσετε αυτά τα εντυπώματα σαν σχήματα και τα σχεδιάσετε σε ένα φύλλο χαρτί, όπως μπορείτε, στη συνέχεια θα δείτε, **θα συνειδητοποιήσετε, ότι είναι τρόποι επικοινωνίας του Θείου Νου. Αυτό που εσείς χρησιμοποιείτε σαν γλώσσα επικοινωνίας και το αποτυπώνετε με μορφή**

γραμμάτων, για τον Θείο Νου η αντιστοιχία του είναι το Σχέδιο, το Θείο Σχέδιο, του οποίου γράμματα είναι αυτά τα εντυπώματα, που τίθενται ήδη από την αρχή του Ειρμού της Θείας Σκέψης. Ξεκινάει ο Ειρμός κατεβαίνοντας τα πεδία εξελισσόμενος, φέροντας συγκεκριμένα γραμμικά σχήματα.

Θα διαπιστώσετε ότι **κάποια από αυτά υπάρχουν στις γλώσσες του κόσμου** και αυτό δεν είναι τυχαίο. Σε όλες τις γλώσσες; Στην πλειοψηφία τους, ναι. Δεν είναι τυχαίο, όχι γιατί οι γλώσσες αλληλοεπηρεάζονται και όσα φέρνει η μία τα φέρνει και η άλλη -τα σχήματα, τα γράμματα- αλλά γιατί, όταν μιλούνται οι γλώσσες από φυλές ανθρώπων, κάτι εκφράζουν και κάθε συλλογικότητα ανθρώπων που μιλά μία γλώσσα, εκφράζει μία σκέψη, έναν Ειρμό ή υποειρμό του Θείου Νου. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό στοιχείο που πρέπει να έχετε υπόψη σας. Και σημαίνει επίσης, ότι αυτό το κοινό γράμμα, το σχέδιο, **το σχέδιο που είναι κοινό στη γλώσσα και στη ροή του Θείου Νου, καθορίζει τη βασική κατεύθυνση της ανθρώπινης συλλογικότητας.** Δεν είναι πολλά τα κοινά, είναι λίγα, γιατί αργότερα, καθώς η ενέργεια κατεβαίνει από τα πεδία, σχηματίζει άλλες ροές και άλλες. Αυτό δεν το σκεφτήκατε ποτέ αλλά με τα λόγια που σας λέω τώρα, κατανοείτε τι μπορεί να σημαίνει η γλώσσα που φτιάχνετε. Μπορεί να τη φτιάχνετε ή να φαίνεται ότι τη φτιάχνετε εσείς αλλά πίσω της υπάρχουν πολλά πράγματα για να δείτε. **Η Ελληνική γλώσσα διαθέτει το Ε, το έψιλον. Αυτό είναι το γράμμα που οδηγεί την έκφρασή της.** Κι αυτό δεν θα σας ξενίζει, αφού είναι ένα ιερό γράμμα για εσάς.

Ο δίαυλος άνοιξε. Χαίρομαι πάρα πολύ που είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε, που είχα την ευκαιρία να σας μεταφέρω όλα αυτά, το ίδιο και όσοι συμμετείχαν σε αυτήν τη συνάντηση εσωτερικά: η Μηλινόη, ο Πλούτων, ο Ερμής, όσοι στάθηκαν γύρω και στήριξαν με την ενέργειά τους τη συνάντηση. Είστε έτοιμοι και έτοιμες να ξεκινήσετε τη νέα μέρα σας. πηγαίνετε να ξεκουραστείτε και θα είμαστε μαζί σας τις απογευματινές ώρες, για μία ακόμα επικοινωνία.

Έχετε τις ευλογίες μου... τις ευλογίες τις δικές μου και του Απόλλωνα.

Ποσειδάων.

.....

Απογευματινή συνάντηση

Άννα: Παίρνουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές και μένουμε σε σιωπή για να νιώσουμε τις μυρωδιές, τους ήχους, τις αισθήσεις της φύσης. Η καρδιά ανοιχτή σαν ένα μεγάλο ρόδο. Και ο κυανοχαίτης Ποσειδάων κοντά μας. Όλη η παρέα του ουρανού που μας υποδέχτηκε εχθές, είναι παρούσα και σήμερα, συν κάποιους ακόμα. Κλείνουμε την εργασία αυτού του διημέρου με την αποψινή συνάντηση.

.....

Έχοντας μια ανοιχτή καρδιά, μπορείτε να παρακολουθήσετε όλα όσα συμβαίνουν στα εσωτερικά πεδία, σιωπηλά για εσάς, αθόρυβα. Όμως οι θόρυβοι του κόσμου που ζείτε, εύκολα αποσπούν την προσοχή σας και γεμίζουν τ' αυτιά σας και το νου σας με συχνότητες ανοίκειες. Συχνότητες που σας συντροφεύουν σε κάθε βήμα σας, συχνότητες που γεμίζουν το φάσμα της προσοχής σας, χωρίς στην ουσία να διευκολύνουν την προσοχή σας να εστιαστεί... επί της ουσίας. Αυτοί οι θόρυβοι λειτουργούν σαν περίσπαση και ανταγωνίζονται εν μέρει τη φωνή της συνείδησης. Στην πραγματικότητα, κανένας και τίποτα δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τη φωνή της συνείδησης. Το αποτέλεσμα όμως σε εσάς μοιάζει να είναι αυτό, καθώς ο θόρυβος που υπάρχει γύρω, η φασαρία, όλες αυτές οι δονήσεις που είναι διάσπαρτες, φαίνονται να καλύπτουν τη δόνηση της καρδιάς.

Θεωρείτε πως όλα είναι εντάξει -και σ' ένα βαθμό ίσως είναι, αν αυτή είναι η επιλογή σας- αλλά, δοθείσης της ευκαιρίας, πρέπει να επισημάνουμε, ότι **είναι σημαντικό να μπορείτε να στέκεστε στη σιγή**. Είναι εκείνο το περιβάλλον που σας βοηθά να δείτε όλα τα πράγματα σε μία νέα προοπτική, καθώς ο ήχος, ο θόρυβος, παίζει με την αίσθηση που έχετε για τις διαστάσεις του χώρου και του χρόνου και τις διαστάσεις της εσωτερικής σας πραγματικότητας, μπερδεύει τα σήματα και αναδιευθετεί φαινομενικά τα γεγονότα, τα νοήματα, ώστε να καταλαμβάνουν μία διαφορετική σειρά. Τα βάζει σε μία διαφορετική προοπτική, η οποία είναι ψευδής και δεν εξυπηρετεί ιδιαίτερα το σκοπό σας. Λίγος χρόνος την ημέρα σε σιωπή σας βοηθά να αναδιατάξετε τα σημεία της εσωτερικής πραγματικότητας και να επανατοποθετηθείτε σε σχέση με τις προτεραιότητές σας, καθώς αρχίζετε να τις αντιλαμβάνεστε καθαρότερα. Παράλληλα, η λειτουργία της καρδιάς θα ενισχυθεί, γιατί θα μάθετε να ακούτε το σήμα της· αντί να προσπαθείτε να ακούσετε μια εξωτερική πηγή ήχου, θα μάθετε να στρέψετε στον ήχο της καρδιάς, στη δόνηση της καρδιάς.

Στην ουσία είναι τα μαγνητικά πεδία που συνδέονται με όλους αυτούς τους ήχους και τις δονήσεις, που στρεβλώνουν την αίσθηση του χρωροχρόνου και της προοπτικής. Ο ήχος μπορεί να είναι ένα φαινόμενο μηχανικό σ' εσάς αλλά συνδέεται με συγκεκριμένες παλμοδονήσεις, που αντιστοιχούν σε συγκεκριμένα μαγνητικά πεδία. **Ο πιο καθαρός ήχος φτάνει στα αυτιά την αυγή, πριν χαράξει η μέρα,** πριν υψωθεί ο ήλιος, καθώς το ίδιο το ηλιακό φως, οι ηλιακές ακτίνες, γεμίζουν το πεδίο σας με ένα άλλο είδος συχνότητας, που σας εξωθεί σε δράση, μη επιτρέποντας εκείνη την ώρα την προσοχή σας να στραφεί εσωτερικά. Είναι η ώρα πριν από την αυγή που έχει ιδιαίτερη σημασία για εσάς. Είστε εδώ όμως για να μιλήσουμε και για άλλα πράγματα και θα το κάνουμε.

Ζητήθηκε εχθές να σταθείτε στις αύλακες του εγκεφάλου, σε τέσσερα σημεία, εμπρός και πίσω στη μέση αύλακα και επίσης δεξιά και αριστερά, ισομετρικά, στα αντίστοιχα ημισφαίρια και να σταθείτε στο βαθύτερο σημείο της αύλακας, εκεί που κρύβονται τα πιο βαθιά εντυπώματα. **Η εργασία αυτή έγινε ελλιπώς και θα πρέπει να επαναληφθεί από τον καθένα και την καθεμία ξεχωριστά.** Τα νευρικά κύτταρα σ' αυτά τα σημεία, με τη συγκεκριμένη εργασία, εξωθούνται σε έκφραση και το DNA εξωθείται σε μεταγραφή των εντυπωμάτων εκείνων που σχετίζονται με την εργασία στην οποία αναφερθήκαμε εχθές. Είναι δηλαδή αυτή μία εργασία, μία μέθοδος, με την οποία μπορείτε να οδηγήσετε συγκεκριμένα εγκεφαλικά κύτταρα, να αποδώσουν την έκφραση συγκεκριμένων γονιδίων, συγκεκριμένων κωδικών, που αφορούν τη γνώση που έρχεστε να αφυπνίσετε.

Δεν είστε σε θέση σήμερα να προχωρήσετε σε αυτήν την εργασία. Χρειάζεστε χρόνο για αφομοίωση και για να επισκεφτείτε και πάλι την ενέργεια που δόθηκε, για να επαναλάβετε την άσκηση και να νιώσετε βαθύτερα όσα συνέβησαν και όσα ειπώθηκαν. Παρόλα αυτά, πρέπει να προσθέσουμε μερικά πράγματα, για να ολοκληρωθεί αυτό το μέρος της εργασίας.

Ειπώθηκαν αρκετά για τον πυρήνα, τη δική σας ενέργεια του πυρήνα, το χώρο αυτόν τον υπόγειο, στον οποίο συνέβησαν πολλά και είναι πολλά καταγεγραμμένα αλλά, όταν μιλάμε γι' αυτά στους ανθρώπους την ώρα που δεν έχουν τρόπο να τα επιβεβαιώσουν, μένουν αρκετά κενά. Δεν σημαίνει ότι, αν μπορούσατε να επιβεβαιώσετε με μια βαθιά τομή στη γη την ύπαρξη αυτού του σπηλαιίου, θα άλλαζε κάτι καθοριστικά. Έχετε όμως την αίσθηση ακόμα κάποιοι, ότι αυτό αφορά κάποιους άλλους, όχι εσάς τους ίδιους· ότι είναι ένας μύθος και, μη

έχοντας τίποτε άλλο καλύτερο να κάνουμε, σας παραμυθιάζουμε. Κι εσείς συναινείτε στο παραμύθιασμα, γιατί έτσι ξεφεύγετε λίγο από την πραγματικότητά σας. Οπωσδήποτε θα υπάρξουν φωνές που θα ισχυριστούν κάτι τέτοιο. Η αλήθεια είναι όμως ότι η Γη κρύβει πάρα πολλά και ότι, ακόμα κι εσείς, που δεν έχετε τη δυνατότητα να πραγματοποιήσετε τομές και έρευνες για να εντοπίσετε το χώρο που αναφέραμε, μπορείτε να βρείτε πολύ ουσιαστικά κομμάτια του δικού σας εαυτού, μέσω της συμβολικής επεξεργασίας.

Η ενέργεια των Πλειάδων είναι ισχυρή. Πάντοτε οι Πλειάδες έπαιζαν έναν πολύ καθοριστικό ρόλο στα γήινα πράγματα και όχι μόνο στα γήινα αλλά σε όλους τους πλανήτες γύρω από τον ήλιο -απλώς εσείς γνωρίζετε τη γήινη πραγματικότητά σας. Και θέλω να σας θυμίσω και πάλι, όπως έκανα το βράδυ που πέρασε, το γεγονός ότι οι Πλειάδες αντιστοιχούν στον ενδιάμεσο νου της ανθρωπότητας. Εκεί βρίσκεται ένα πολύ σημαντικό κλειδί. Όσοι και όσες ασχολείστε με τη γλώσσα των Θεών, έχετε κάτι πιο σαφές στο νου σας. Ξέρετε ότι εκεί γίνεται η επεξεργασία των Θείων Αρχετύπων, η αποκατάσταση των Ιερών μοτίβων, που στη συνέχεια εισάγονται στο νου της ανθρωπότητας για να αποκατασταθεί το σχέδιο και να αποκατασταθούν τα πλατωνικά στερεά στο ιδανικό τους, τέλειο σχήμα, μέσα στα πάντα, γιατί σ' αυτά βασίζονται όλες οι μορφές.

Πώς πιστεύετε στ' αλήθεια ότι οι Πλειάδιοι επέδρασαν στη Γη αρχικά; Υπάρχουν εκείνοι που λένε ότι ήρθαν με αστρόπλοια. Υπάρχουν άλλοι που λένε ότι η επιρροή ήταν πνευματικής φύσεως. Ό,τι και να πούμε, θα δημιουργήσει ένα ακραίο ρεύμα, που πάλι θα χάνει σε κατανόηση. Είπαμε ότι εσείς είστε Πλειάδιοι· τι σημαίνει αυτό; Στην προκειμένη περίπτωση σημαίνει, ότι ενσαρκώνεστε σε μια φυσική γενεαλογία που κρατά από πολύ πίσω, κρατά από πολύ παλιές εποχές και ότι **η Πλειάδια νοημοσύνη στην πραγματικότητα εμπλέκεται στην ανθρώπινη νοημοσύνη -σχεδόν ταυτίζεται.** Δεν θα μπορούσε να συμβεί διαφορετικά, ιδιαίτερα από τη στιγμή που, όπως σας είπαμε, οι Πλειάδες αποτελούν τον Ενδιάμεσο νου της ανθρωπότητας και είναι ο χώρος εκείνος στον οποίο οι Δάσκαλοι του Φωτός, κερδίζοντας τη νέα τους δόνηση συνδέονται ως Λευκή Αδελφότητα, για να προσφέρουν έργο. Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο μεγάλη είναι η μεταστροφή της Πλειάδιας δόνησης μέσω των χιλιετηρίδων που μεσολάβησαν. Και από την άλλη, θα μπορούσατε να σκεφτείτε ότι η αλλαγή αυτή είναι ταυτόχρονα και αλλαγή του νου της ανθρωπότητας. Συνδέεστε νοητικά με τις Πλειάδες· τελεία. Είναι ένας καθοριστικός παράγοντας της ανθρώπινης νόησης· τελεία. Και δεν θα έπρεπε να σας απασχολεί το αν ήρθαν με ένα αστρόπλοιο ή αν απλώς ενσαρκώθηκαν στη Γη

αλλά μάλλον το γεγονός ότι ο νους σας περιλαμβάνει στοιχεία εκείνης της νόησης. Το γεγονός δηλαδή, για την ακρίβεια, ότι **η συλλογικότητα της ανθρωπότητας στηρίζεται στο νοητικό των Πλειάδων. Είναι ένα μέρος του νου της ανθρωπότητας.** Πόσο σημαντικό μπορεί να είναι αυτό; Και αν είναι έτσι, σας καλώ να μου εξηγήσετε, τι καταλαβαίνετε για την εξέλιξη της ίδιας της ανθρωπότητας διά μέσου των αιώνων, τη μεταστροφή της ανθρωπότητας, τη νοητική της διεύρυνση, κ.τ.λ., κ.τ.λ., και την πνευματική της εξέλιξη. Είναι μήπως αυτός ένας ωραίος τρόπος για να πείτε ως ανθρωπότητα ότι «Δεν φταίμε εμείς αλλά ήταν οι Πλειάδιοι που μας οδήγησαν να παραστρατήσουμε»; «Δεν φταίω εγώ, Κύριε, ο όφιος με ηπάτησε»... Σκεφτείτε τις αναλογίες.

Είστε εσείς... Είστε εσείς. Και καταλαβαίνετε τώρα σιγά-σιγά, καθώς προσθέτουμε τα κομματάκια του παζλ και σας θυμίζουμε πράγματα που έχουν ειπωθεί το προηγούμενο διάστημα· καταλαβαίνετε τη μεγάλη εικόνα και ότι, η εργασία με τον πυρήνα και με τα σχέδια που ζητήθηκε να δείτε, τους κωδικούς, συνδέεται με όλη την εργασία που έχει προηγηθεί, όχι μόνο εδώ αλλά και στους κύκλους εργασίας της Αθήνας. **Ερχόμενοι σε επαφή με αυτούς τους κωδικούς, διευρύνετε την αντίληψή σας, άρα την αντίληψη της ανθρωπότητας, καθώς μέσω της συλλογικής νοημοσύνης, οι κωδικοί αυτοί θα αρχίσουν να αναπαράγονται πολύ σύντομα.** Είναι μία εργασία ανάλογη με αυτή που κάνετε με τα πλατωνικά στερεά και τον άνθρωπο και η οποία δεν έχει αναπτυχθεί πλήρως - έπεται συνέχεια.

Συνδέονται απόλυτα αυτές οι εργασίες. Αλλά βλέπετε, κάθε θεότητα έρχεται για να σας δείξει το δρόμο από τη δική της όψη, από τη δική της κατεύθυνση. Έτσι **αποκτάτε ολοκληρωμένη εικόνα και αντιλαμβάνεστε ως πολυδιαστασιακό ολόγραμμα, κάτι που πριν μπορούσατε να αντιληφθείτε μόνο δισδιάστατα.** Και αυτό είναι ένα τεράστιο βήμα για τη δική σας κατανόηση, γιατί πλέον δεν μπορείτε να λειτουργείτε δισδιάστατα μόνο, με γραμμικά σύμβολα. Έχετε ξεπεράσει εκείνο το στάδιο προ πολλού και χρειάζεται, όπως είπαμε ξεκινώντας εχθές, χρειάζεται να επιτρέψετε στον εαυτό σας να επιταχύνει και να εκφραστεί σύμφωνα με τα νέα δεδομένα. Δεν μπορείτε να μένετε πίσω στην παλιά έκφρασή σας.

Έτσι **είναι σημαντικό, θα το επαναλάβω, κάθε φορά να φροντίζετε να δημιουργείτε στον εαυτό σας μία ολογραφική εικόνα, για κάθε θέμα που σας απασχολεί.** Ένα ολόγραμμα πολυδιαστασιακό, που περιλαμβάνει την προβολή και αντίληψη του

θέματος από όλες τις πλευρές. Και αν θέλετε να ξέρετε, όταν μιλάμε για γείωση, αυτή η επεξεργασία παίζει καθοριστικό ρόλο. Μέσω αυτής της διεργασίας επιτυγχάνεται τελικά η γείωση -η συνειδητή γείωση- και το σώμα, έχοντας το πλήρες νόημα, ανταποκρίνεται πληρέστερα και το ίδιο. **Το σώμα σας αντιδρά όχι σε τυχαίες εικόνες και λέξεις αλλά στο νόημα που φέρουν αυτές οι εικόνες και οι λέξεις.** Άρα, όταν το νόημα που σχηματίζεται στο νου σας είναι σφαιρικό, όταν μπορείτε να δείτε το ολόγραμμα, το σώμα σας αντιδρά επίσης με τον κατάλληλο τρόπο, αφομοιώνοντας και κατανοώντας και γειώνοντας όλα όσα έχετε λάβει. **Θυμηθείτε ότι το σώμα αντιδρά στο νόημα.** Έχει τη νοημοσύνη να το κάνει. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που αξίζει τον κόπο να αλλάζετε νόημα σε άσχημα σηματοδοτημένα θέματα/σύμβολα. Είναι απαραίτητο αυτό να το κρατήσετε στο νου σας, καθώς δουλεύετε με τη γλώσσα των Ολυμπίων, των θεών, με τους κωδικούς που έρχεστε να κατεβάσετε, με τον Ενδιάμεσο νου των Πλειάδων και με όλα αυτά τα θέματα.

Για παράδειγμα, θα ήθελα τώρα να σας προτρέψω, να αντιληφθείτε εμένα, τον Ποσειδώνα, σφαιρικά. Και βέβαια δεν είναι μια εύκολη εργασία αυτή αλλά μπορείτε. Κάντε μια προσπάθεια να αντιληφθείτε την υπόστασή μου με τρόπο σφαιρικό, εξετάζοντάς τη ως θεότητα, ως όψη του εαυτού σας, ως φυσική δύναμη, ως μύθο, ως ένα σύμβολο ακόμα και ως ένα παραμύθι αλλά και ως μια πραγματικότητα των εσωτερικών πεδίων. Πάρτε λίγο χρόνο γι' αυτό.

[Σύντομη παύση]

Θα σας διευκόλυνε, να δείτε τη μορφή μου στο κέντρο κι εσείς σε ένα κύκλο γύρω μου να κινηθείτε και κάθε φορά που αλλάζετε θέση στον κύκλο, να με βλέπετε μέσα από μία διαφορετική προοπτική, με διαφορετικό τρόπο.

[Σύντομη παύση]

Δημιουργείτε στο νου σας ένα ολόγραμμα, που περιλαμβάνει όλες τις ποιότητες που προβάλατε και το φυσικό σας σώμα ανάλογα θα ανταποκρίνεται σ' αυτή τη μορφή. Η ενέργεια γειώθηκε, αυτή είναι. **Είναι σημαντικό, αφού δείτε απ' όλα τα σημεία του κύκλου μία οντότητα, μία ιδέα, στο τέλος να τοποθετήσετε εκεί και λίγη αγάπη από την καρδιά σας.** Τότε ολοκληρώνεται η σύνδεση ειρηνικά. Αυτή η αγάπη της καρδιάς σας είναι η άγκυρα που συνδέει οριστικά το ολόγραμμα με τις υπόλοιπες δομές του νοητικού σας

πεδίου αλλά και την αντιληπτική ικανότητα του σώματός σας.

Με έναν ανάλογο τρόπο θα ήταν καλό να εργαστείτε σχετικά με το θέμα των εντυπωμάτων, των Πλειάδιων κωδικών, που χρειάζεται να θυμηθείτε. Τους πήρατε μέσα σε μία σφαίρα στην καρδιά σας και στη συνέχεια, κάθε τέτοιο κωδικό/σχήμα, θα πρέπει να το βάζετε στο κέντρο ενός κύκλου και να στέκεστε γύρω-γύρω, παρατηρώντας τον κωδικό, το κωδικοποιημένο σχήμα, μέσα από διάφορες οπτικές γωνίες, ερμηνεύοντάς το μέσα από διάφορες οπτικές γωνίες και βάζοντας στο τέλος, λίγη αγάπη από την καρδιά σας εκεί.

Θα δείτε ότι δεν είναι μια δύσκολη διεργασία αλλά θα σας συγκλονίσει η αίσθηση της ενέργειας που εκπέμπουν αυτοί οι κωδικοί -είναι μια πολύ ισχυρή ενέργεια. Αυτή είναι η διαδικασία ενεργοποίησης των κωδικών -και δικής σας ενεργοποίησης βάσει των κωδικών και αφύπνισης. **Όταν μάλιστα στο τέλος συγκεντρωθείτε και επαναλάβετε εν τάχει τη διαδικασία γι' αυτούς τους κωδικούς μέσω του ομαδικού άξονα και της ομαδικής καρδιάς, θα είστε σε θέση πλέον, να αναφωνήσετε τη λέξη που πρέπει να ακουστεί εδώ «Γέγονεν!».** Είσαστε έτοιμοι γι' αυτήν την εργασία; Άλλοι ναι, άλλοι όχι. Μπορείτε και θέλετε. Το βλέπω ότι θέλετε.

Η πραγματικότητά μου είναι βαθιά· σας πηγαίνει στα βάθη του ασυνείδητου και ένας είναι ο λόγος που σας οδηγώ εκεί: για να καταφέρετε να ανασύρετε πολύτιμο υλικό από τη συλλογικότητά σας. Να σας πω κάτι; Όταν μιλάω για συλλογικότητα, δεν εννοώ μόνο την ανθρώπινη συλλογικότητα. Ακόμα εννοώ τη δική σας, ατομική συλλογική νοημοσύνη, που έχει δημιουργηθεί μέσα από τη μεγάλη σειρά ενσαρκώσεων σας στη Γη. Αν συνειδητοποιήσετε επαρκώς ότι έρχεστε με διαφορετικές προσωπικότητες, παίζοντας διαφορετικούς ρόλους κάθε φορά, θα καταλάβετε ότι, με έναν τρόπο, **αυτό που ονομάζετε προσωπική νοημοσύνη, δική σας νοημοσύνη, είναι μια μικρή συλλογικότητα και είναι η πρώτη συλλογικότητα την οποία έρχεστε να αποκαταστήσετε και να ισορροπήσετε, μέσα από τις εργασίες που κάνετε με παρελθούσες ζωές, με εντυπώματα και ούτω καθεξής. Εσείς οι ίδιες και οι ίδιοι αποτελείτε μια μικρή συλλογικότητα και ακόμα δεν έχουμε αρχίσει να αναφερόμαστε στη συλλογικότητα του φυσικού σας σώματος, των μικρών διανοιών που το απαρτίζουν, των κυττάρων.** Ο μόνος λόγος που κάνω αυτές τις αναφορές, είναι για να νιώσετε πόσο διευρυμένοι είστε· να αντιληφθείτε το πραγματικό σας εύρος και να σας προσφέρω άλλη μία οπτική γωνία για το ολόγραμμα της αντίληψης του Εαυτού σας.

Αλλάξατε. Ξεχάσατε οι περισσότεροι να κοιτάξετε τα μάτια σας στον καθρέφτη, όπως ζητήθηκε εχθές να κάνετε. Σας λέω ότι αλλάξατε. Δείτε τη σπίθα στο βλέμμα σας. Δείτε μια περαστική σκιά στο βλέμμα σας, που περνά ώρες-ώρες δηλώνοντας την αλλαγή της ενέργειας, την απλή, τρέχουσα αλλαγή ή τις όψεις του Εαυτού σας που εκφράζεται εκείνη τη στιγμή μέσα από εσάς. **Είστε εκφραστές όψεων του Εαυτού.** Είστε το παράθυρο μέσα απ' το οποίο κάθε όψη του εαυτού σας βλέπει τον κόσμο και αλληλεπιδρά με τον κόσμο. Δική σας έγνοια πρέπει να είναι η ισορροπία· η αποκατάσταση κάθε ανισορροπίας. Και τότε θα δείτε ότι όλες σας οι εκφράσεις θα είναι αρμονικές. Όλα αυτά που σας δίνω σήμερα είναι σημαντικά κλειδιά για την επεξεργασία των κωδικών. Δεν είστε αυτοί που ήσασταν πια, τελείωσε. Τελειώσατε.

Στο σημείο αυτό θα σας δώσω χρόνο για ερωτήσεις.

Ερώτηση 1^η: ...[δεν ακούγεται]... σε σχέση με τους Πλειάδιους, για να το κατανοήσω πιο καθαρά, εμείς ήρθαμε εδώ ως Πλειάδιοι μιας γενιάς, για να επαναφέρουμε τους κωδικούς και τέλος πάντων να πάρουμε μέρος σ' αυτό το ολικό σχέδιο για ισορροπία. Πού βρισκόμασταν όταν έγινε το, σε εισαγωγικά, «λάθος»; Τι ήμασταν εμείς σε σχέση... υπήρξε συμμετοχή μας σε ένα συνολικό επίπεδο; Είναι χωρισμένοι οι Πλειάδιοι σε δύο, σε πέντε, σε δώδεκα; Τι ακριβώς συνέβη εκεί; Γιατί να κάνει λάθος μία πάρα πολύ υψηλή νοημοσύνη;

Ερώτηση 2^η: Να προσθέσω κάτι σ' αυτό; Υπάρχουν κι άλλες ομάδες σαν τη δική μας που κάνουν την ίδια δουλειά;

Απάντηση:

Αναρωτιέμαι, η γείωση που κάνατε, ήταν επαρκής; Δεν προσπαθώ να αλλάξω συζήτηση αλλά έχω την εντύπωση ότι χρειάζεστε λίγη δουλειά γείωσης ακόμα. Θα ήθελα, Σ., να βάλεις τον εαυτό σου στο κέντρο του κύκλου της κατανόησης -ας αποκαλούμε έτσι αυτή τη μέθοδο, «κύκλος της κατανόησης»-, και να σταθείς γύρω στον κύκλο, σε διάφορα σημεία, βλέποντας τον εαυτό σου ως Πλειάδια ύπαρξη, από πολλές απόψεις, από πολλές γωνίες θέασης. Όταν το κάνεις αυτό, θα έχεις έτοιμη την απάντηση. Είναι τόσο σημαντική μέθοδος! Η απάντηση θα προκύψει πολύ φυσικά. Θα αρκεστώ να σου πω, ότι δεν είσαι η μόνη που εργάζεσαι γι' αυτό. Και ότι η λέξη «λάθος», ακόμα και σε εισαγωγικά, απέχει πολύ από την πραγματικότητα, ιδιαίτερα όταν μιλάμε για συλλογικότητες. Όταν μία

συλλογικότητα αποφασίσει να ενεργήσει με έναν Α τρόπο, ποιο μέλος της φέρει την ευθύνη; Όταν η ίδια συλλογικότητα αποφασίσει να αλλάξει τρόπο, ποιο μέλος της φέρει την ευθύνη; Ποιο μέλος της πρέπει να επιβραβευτεί; Τα πράγματα δεν είναι όπως φαίνονται, γι' αυτό είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν μιλάμε για λάθη ή για δράσεις που δεν ήταν πλέον κατάλληλες.

Θα οδηγήσω τη σκέψη σας σε μία άλλη εικόνα, την εικόνα της αλληλοπεριχώρησης και εκεί θα ήθελα να μου πείτε: ποιος μπορεί να φέρει την ευθύνη ή τα εύσημα; Ας υποθέσουμε, ότι οι επιστήμονές σας κάνουν πειράματα σε ένα ζωικό είδος το οποίο, δεν φαίνεται να έχει ιδιαίτερα αναπτυγμένη νοημοσύνη και, μέσα από τα πειράματα που κάνουν, του δίνουν τη δυνατότητα, το δυναμικό, να αναπτύξει τη νοημοσύνη του. Μετά από μερικές χιλιάδες χρόνια, ποιος θα ευθύνεται για την πορεία που θα έχει πάρει αυτό το είδος; Είναι εύκολο να απαντηθεί αυτό; Ανάλογα, δεν είναι εύκολο να απαντηθεί το ερώτημα, αν είστε εσείς οι ίδιοι που κάνατε τότε το λάθος, αν ήταν λάθος πράγματι. Το γεγονός είναι πως τώρα χρειάζεται να γίνει κάτι. Χρειάζεται δράση.

Ένα άλλο παράδειγμα, πιο σαφές και πιο κοντά στη γήινη πραγματικότητά σας: Ένας γονιός γεννάει ένα παιδί. Ο γονιός πεθαίνει. Το παιδί περιθάλπεται, μεγαλώνει, ακολουθεί το δικό του δρόμο. Ποιος ευθύνεται για τις αποφάσεις του; Σε τι βαθμό ευθύνεται ο γονιός που το γέννησε, σε τι βαθμό η κοινωνία, σε τι βαθμό οι θετοί γονείς, σε τι βαθμό το ίδιο το παιδί και η βούλησή του; Γι' αυτό είναι προτιμότερο να εστιαστείτε στο γεγονός ότι χρειάζεται να υπάρξει μία δράση και αυτή η δράση θα βοηθήσει την ανθρώπινη συλλογικότητα, ενώ ταυτόχρονα θα διευρύνει εσάς τους ίδιους και τις ίδιες. **Σε όλο αυτό δεν υπάρχει προστριβή ούτε κρίση. Υπάρχει δημιουργία.** Αν αναρωτιέστε για το βαθμό ευθύνης που φέρετε για το, σε εισαγωγικά, «λάθος» ή τι που έγινε, θα πω ότι κανένας δεν ρίχνει σε κάποιον την ευθύνη. Είναι ένα σύμπαν δημιουργίας, ένα σύμπαν που ανήκει στους δημιουργούς και η δημιουργία είναι μία τεράστια υπόθεση -τεράστια. Κανένας δεν μπορεί να κρίνει τη δημιουργία, ιδιαίτερα όταν τη βλέπει μέσα από ένα συγκεκριμένο και περιορισμένο χρονικό πλαίσιο, την ώρα που αυτή εκτείνεται στο χώρο και το χρόνο του απείρου.

Είστε ελεύθεροι από κάθε μομφή, αν είναι αυτό που σας ανησυχεί. Κανένας ποτέ δεν μέμφθηκε τους Πλειάδιους. **Αν ο Δημιουργός φοβόταν να δημιουργήσει, δεν θα υπήρχε ζωή και αν οι γονείς φοβούνταν να γεννήσουν, δεν θα υπήρχαν άνθρωποι. Η ζωή**

όμως είναι χαρά, έκφραση και κυλά ορμητικά. Αυτή είναι η χάρη της.

Να είστε ευλογημένοι, Πλειάδιοι αδελφοί και αδελφές.

Ερώτηση 3^η:[δεν ακούγεται λόγω του αέρα]...

Απάντηση:

Όχι, δεν υπάρχουν άλλες ομάδες που κάνουν αυτή τη συγκεκριμένη εργασία. **Η εργασία θα γίνει ατομικά και μετά από ένα διάστημα θα συναντηθείτε για να μοιραστείτε τα αποτελέσματα που είχατε.** Είναι απαραίτητο να δουλέψετε και μαζί, αλλά όχι άμεσα. Χρειάζεστε γύρω στους δύο με τρεις μήνες, για να αρχίσετε να κατανοείτε βαθύτερα όσα ειπώθηκαν και άλλους τόσους -και βάλε- για να εργαστείτε με τους κωδικούς. Θα σας γίνει μία κλήση και τότε θα συναντηθείτε για να μοιραστείτε τα ευρήματά σας. τότε θα δοθούν και περισσότερες πληροφορίες για τη συνέχεια.

Ερώτηση 4^η:[δεν ακούγεται λόγω του αέρα]...

Άννα: Ειπώθηκε χθες αυτό, ότι κατ' αρχάς κάθε γλώσσα στον κόσμο φέρει έναν ιδιαίτερο κωδικό ενταγμένο σαν γράμμα, από το αρχετυπικό πεδίο. Στην Ελληνική γλώσσα αυτό είναι το έψιλον. Ανάλογα συμβαίνει και με τη γλώσσα των Ολυμπίων. Για να ρωτήσω τώρα, τι θα είχε να προσθέσει.

Μου λέει ότι, **στη γλώσσα των Ολυμπίων το γράμμα αυτό είναι το ψι**, αλλά δεν ξέρω ποιο είναι το σχήμα, δεν το θυμάμαι καθόλου. Ας δούμε για την υπόλοιπη εργασία όμως...

Απάντηση:

Εδώ αντίθετα η εργασία στην Ολύμπια γλώσσα έρχεται να σας βοηθήσει στην κατανόηση κωδικών. Είναι μια εργασία που γίνεται σχεδόν παράλληλα· είναι αλληλένδετη και βοηθά το παράλληλο ξεδίπλωμα. Είναι σημαντικό να θυμόσαστε τη γλώσσα των Ολυμπίων, με τη δημιουργία της οποίας ασχολείστε και, όπως έχετε αντιληφθεί, δεν έχει καμία σχέση με την οργανωμένη δομή της Ελληνικής γλώσσας· είναι χαρακτηριστικό ότι αυτή **η γλώσσα βρίσκεται πολύ κοντά στο συλλογικό νου, κάτι που δεν έχει τονιστεί αρκετά - το συλλογικό νου των Πλειάδων.** Γι' αυτό άλλωστε στο αρχικό

σεμινάριο είχε δοθεί έμφαση στην εξήγηση της ροής του Ειρμού της Θείας σκέψης και της λειτουργίας του Ενδιάμεσου νου των Πλειάδων. Ήταν πληροφορίες απαραίτητες για να δημιουργήσουν τη νοητική υποδομή, το νοητικό υπόβαθρο, που θα δεχόταν όλα τα επόμενα που προστέθηκαν -και πρόκειται ακόμα να προστεθούν-, όχι μόνο στον κύκλο των γλωσσών αλλά και σε τέτοιες συναντήσεις. Τους κωδικούς θα τους διαχειριστείτε διαφορετικά από τη γλώσσα. Δεν ταυτίζονται. Θα πρέπει να γίνει διαφορετική διαχείριση.

Ερώτηση 5^η: Θα είναι κάτι σαν σύμβολα απλά ή θα είναι και ιδέες;

Άννα: Είναι δισδιάστατα σύμβολα, αποτυπωμένα ήδη πάνω στις πέτρες που πήραμε εχθές. Δόθηκαν σχήματα. Ωστόσο αυτοί οι κωδικοί είναι εγγεγραμμένοι σαν πληροφορίες και στο DNA μας -το δικό μας. Γι' αυτό δόθηκε τελειώνοντας εχθές, η εργασία με τα εγκεφαλικά κύτταρα στα τέσσερα σημεία και η ενεργοποίηση για την έκφραση αυτών των συγκεκριμένων κωδικών -όταν το ακούσεις, θα το καταλάβεις.

Ερώτηση 6^η: Πότε θα ολοκληρωθεί η εργασία;

Απάντηση:

Αυτό εξαρτάται από εσάς, από το ρυθμό με τον οποίο θα δουλέψετε. Έχει τη δυνατότητα να ολοκληρωθεί σχετικά γρήγορα. Ο Πλούτων παίζει ένα ρόλο επίσης. Δεν είναι τυχαίο ότι έπρεπε εδώ να γίνει η συνάντηση και ότι έγινε με την παρουσία και του Πλούτωνα, ο οποίος σας οδήγησε -η Μηνινόη ουσιαστικά σας οδήγησε- στην εξάσκηση αυτής της μεθόδου του διαχωρισμού της φλόγας. Είναι μία πρακτική που θα τη βρείτε χρήσιμη κατά την πορεία της εργασίας σας στο συγκεκριμένο θέμα. Είναι ένα όπλο στη φαρέτρα σας. Είμαστε πολλοί μαζί. Τον συντονισμό τον κρατούμε ο Πλούτων κι εγώ. Και ο Πλούτων είναι επίσης σημαντικός διαχειριστής, καθώς οι αλλαγές που γίνονται, αφορούν κυρίως τον πυρήνα της ύπαρξής σας.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αποχωρήσουμε και να αποχωρήσετε κι εσείς. Η βραδιά είναι γλυκιά κι εσείς μπορείτε να συνεχίσετε συζητώντας, αστειευόμενοι, παίρνοντας χρόνο να μείνετε στην ενέργεια του τόπου, πριν συνεχίσετε αύριο στο δρόμο της επιστροφής. Καθ' όλη τη διάρκεια της νύχτας θα είμαστε μαζί αλλά όχι εδώ, όχι σ' αυτό το σημείο. Είναι ώρα να αποχωρήσετε κι εσείς από δω και, ποιος ξέρει, στα επόμενα Ταινάρια ίσως να έχουμε μία

καινούρια αποστολή.

Γελάω μαζί σας, γιατί σας διαφεύγει ότι **η αποστολή είστε εσείς**. Δεν είμαστε εμείς που σας δίνουμε εργασίες, **εσείς είστε η εργασία**.

Ο Πλούτων κι εγώ και όσοι παραβρίσκονται γύρω σας, σας ευλογούμε.

Ποσειδάων.

.....

03.09.2017 – Αρχαίος Ορχομενός Αρκαδίας

Ενίοτε φτάνετε σε ένα ιερό μέρος για να υμνήσετε το θεό αλλά μετά σας πιάνει η βιασύνη και θέλετε γρήγορα να φύγετε, να προχωρήσετε στον τόπο σας. Και τότε εμείς κοιτάμε από ψηλά και γελάμε, γιατί χρειάζεται κότσια για να είστε ιερείς και ιέρειες. Χρειάζεται να το επιθυμείτε βαθιά, να το θαυμάζετε, να το αγαπάτε και να αντέχετε στις δυσκολίες αυτού του έργου. Έχει αποδειχτεί περίτρανα βέβαια ότι πραγματικά το θέλετε, αλλιώς δεν θα βρισκόσασταν εδώ. Κάντε λίγη υπομονή μαζί μας.

Οι άνθρωποι εγκατέλειψαν τα αρχαία ιερά, έπαψαν να τα φροντίζουν και οι θεοί πια τι να κάνουν; Προσπαθούν να διασφαλίσουν μέσω της φύσης λίγα φιλόξενα σημεία, για το διαβάτη που θέλει να δεηθεί. Η Κνακεάτιδα Άρτεμις σας περιμένει. Πρέπει να το κάνετε, πρέπει να φτάσετε.

Καλώς ήρθατε όμως εδώ, σ' αυτόν τον αρχαίο ναό. Μαζί μου βρίσκονται η Δήμητρα και η Περσεφόνη· βρίσκονται ιερείς και ιέρειες, που κάποτε έζησαν σ' αυτά τα μέρη και μεγαλούργησαν -για τα δικά τους δεδομένα, όπως κι εσείς μεγαλουργείτε για τα δικά σας δεδομένα· είναι εδώ, είναι κοντά. Και ξέρετε; Κάποιες ιέρειές μου, που ήρθαν ξανά και ξανά στον τόπο αυτό, άφησαν την τελευταία φορά το σώμα τους σ' αυτό εκεί το κοιμητήριο.

Γιατί έχετε την τάση, ξανά και ξανά να επισκέπτεστε τα ιερά, όπου ιερατεύατε. Βρίσκετε πολύ γλυκιά την ενέργειά τους, τη νιώθετε να δονεί γλυκά την καρδιά σας· νιώθετε ότι βρίσκεστε στο σπίτι σας. Ακόμα και όταν δεν έχουν απομείνει παρά λίγες πέτρες από τα ιερά και είναι περισσότερο η ιδέα παρά η μορφή τους που σας ελκύει, νιώθετε να είστε στο σπίτι σας. Τα παλιά χρόνια είχατε περάσει από εδώ. Καμία, κανένας δεν έμεινε αλλά είχατε περάσει από το ιερό αυτό, σαν προσκυνητές.

Στην Τεγέα βρίσκεται ένα μεγάλο μυστικό που δεν μπορέσατε να δείτε. Όταν ξαναεπισκεφτείτε κάποτε το χώρο, θα το καταλάβετε. Όλη αυτή η περιοχή της Αρκαδίας βρίθει από ιερά και **για να κατανοήσετε τις συνδέσεις που υπάρχουν ανάμεσα στα ιερά, χρειάζεται να μπείτε στο νου των αρχαίων Αρκάδων.** Να συντονιστείτε με τη συλλογικότητά τους. Αν το κάνετε, θα έχετε να ακούσετε πολλά. Πολλά θα σας πουν για κάθε ένα από αυτά τα ιερά και για κάποια άλλα που ακόμα δεν βρέθηκαν. Οι αρχαίοι Αρκάδες, λαός περιούσιος, τιμούσαν τους θεούς πολύ. Αυτόχθονες; Ουρανοκατέβατοι; Ένας ιδιαίτερος λαός. Η Ήρα σας περιμένει επίσης -δεν βάζει η Άννα λόγια στο στόμα μας, σας περιμένουμε. Κάθε φορά φεύγετε πιο πλούσιοι, πηγαίνοντας σε ένα ιερό. Κάθε φορά πιο πλούσιοι. **Το μυστικό της Τεγέας βρίσκεται στο ιερό της Αφροδίτης,** που δεν έχει πέσει στην αντίληψή σας, αιώνες τώρα. Χρειάζεται να το αναζητήσετε αλλά πώς; Αρκεί την επόμενη φορά που θα έρθετε, να καλέσετε και την Αφροδίτη και να την τιμήσετε εκεί. Όλα τα άλλα είναι θέμα χρόνου.

Ήταν χρυσοποίκιλτο το άγαλμα της Αθηνάς στην Αλέα. Το δικό μου εδώ ήταν ένα ξύλινο ξόανο, με μεγάλη δύναμη ωστόσο. Αν αναρωτιέστε τι ακριβώς κάνετε εδώ αυτήν την ώρα και αν ήρθατε να ακούσετε για τα αγάλματά μας, θα σας πω ότι θα 'θελα, στη σκιά των δέντρων όπου κάθεστε, να ανοίξετε τα μάτια, να κοιτάξετε την πεδιάδα και να σκεφτείτε σαν θεοί. Σκεφτείτε για λίγο, πού θα θέλατε... αν είχατε ποτέ ένα ιερό δικό σας, πού θα θέλατε να βρίσκεται; Σε ποιο σημείο; Αφήστε το μάτι σας να πλανηθεί όσο μπορεί στον ορίζοντα, που περιβάλλεται από τα βουνά, τα βουνά της Αρκαδίας. Αναζητήστε τον τόπο του δικού σας ιερού. Και όταν ξαναπεράσετε από τον τόπο αυτό, μην το ξεχάσετε, κατευθυνθείτε στο σημείο που τράβηξε την προσοχή σας και αφήστε εκεί ένα δικό σας αντικείμενο, από εσάς ενεργοποιημένο. Χαράξτε μια πέτρα, κάτι δικό σας αφήστε. Τοποθετώντας εκεί την ενέργειά σας, καθαγιάζοντας αυτό το χώρο, σαν δικό σας ιερό.

Ακούγεται πολύ αλαζονικό αυτό στ' αυτιά σας; «Πώς να το κάνουμε;» θα πείτε. «Τι νόημα θα 'χει; Πρέπει να υμνήσουμε το δικό μας εγώ;» Κοιτάξτε όμως, το δικό σας εγώ είναι εμείς και μαζί με εσάς είμαστε και εμείς εκεί. Μέσα από εσάς είμαστε και εμείς εκεί. Μέσα από τον δικό σας θεϊκό εαυτό, και εμείς φαινόμαστε. Δεν ζητάμε να χτίσετε για τον εαυτό σας ένα ιερό αλλά περισσότερο να θαυμάσετε το τοπίο, να διαλέξετε έναν τόπο ιερό για εσάς, να τον καθαγιάσετε και να επιτρέψετε στις ενέργειες που γειώνετε ο καθένας και η καθεμιά σας να κατέβουν εκεί. Αυτό θα είναι ένα ιερό, το δικό σας ιερό. Καταλαβαίνετε όμως, ότι δεν έχει τίποτα να κάνει με το γήινο εγώ σας αλλά περισσότερο έχει να κάνει με τις θείες ενέργειες που γειώνετε. Αν το πρώτο σας κέντρο είναι αυτό στο οποίο γειώνετε τη θειότητά σας, ο τόπος που θα διαλέξετε θα είναι το αντίστοιχο γήινο σημείο που θα ριζώσετε και θα διαπιστώσετε ότι, όταν επισκέπτεστε τον τόπο αυτό, η ενέργειά σας είναι όλη παρούσα. Όλη η θεϊκή ενέργεια που κατεβάσατε ποτέ θα είναι εκεί και θα λειτουργεί ο τόπος αυτός σαν μια παρακαταθήκη ενέργειας για εσάς, από την οποία θα έλκετε όση χρειάζεστε.

Σας ζητούμε συχνά να γειώσετε την ενέργειά σας, περπατώντας, πράττοντας, ερχόμενοι σε επαφή με τη γη. Αυτό ζητάμε και τώρα. Ξέρετε, **όταν πλέον συνδέεστε με την Ολύμπια ενέργεια, δεν μπορείτε να μην έχετε ένα ιερό.** Θα σκεφτείτε ότι έτσι γινόταν με τους ημίθεους και τους ήρωες που κάποια στιγμή αποκτούσαν ιερά, τους τιμούσαν οι άνθρωποι. Όμως εδώ δεν σας ωθώ να αποζητήσετε τις τιμές των ανθρώπων ούτε να δοξάσετε τον εαυτό σας· απλώς να βρείτε τον ιερό σας τόπο και να τον χρησιμοποιήσετε. Γύρω από κοιλάδες είναι όμορφα. Σε τέτοια μέρη, όπου γύρω υψώνονται βουνά και η κοιλάδα, η πεδιάδα, κρατά σαν ένα χρυσαφένιο δοχείο τις ενέργειες του ουρανού. Τέτοιοι τόποι είναι κατάλληλοι. Με πολύ χαρά αυτή η μικρή πεδιάδα και τα γύρω βουνά θα δεχόντουσαν τα ιερά σας. Είναι βαθιά η αγάπη μας για κείνους που προστατεύουν τη μνήμη μας, τα ιδανικά, τις αρχές του Πνεύματος και είμαστε έτοιμοι να υποστούμε αυτή τη μικρή θυσία, να σας παραχωρήσουμε ένα μικρό μέρος από τον ιερό τόπο των Αρκάδων. Εδώ, στην Πελοπόννησο, για να τοποθετήσετε το δικό σας ιερό. Εδώ πρέπει να γίνει αυτό. Το λόγο θα τον καταλάβετε αργότερα. Εδώ.

Είμαι πανευτυχής που γνώρισα σήμερα μια ομάδα ανθρώπων που έφτασαν σ' αυτό το πανάρχαιο ιερό μου για να με τιμήσουν, ως Άρτεμη, ως Ειλειθυία, ως Τύχη, ως Προθυραία -και μ' άλλα ονόματα μπορείτε να με τιμήσετε και να με θυμόσαστε.

Σας ευχαριστώ.

Άρτεμις

Άννα: Με το «Σας ευχαριστώ, Άρτεμις», μου έδειξε την εικόνα της, σαν άγαλμά της, που έχει από πίσω της δυο σκυλιά, έτσι με τον κοντό χιτώνα. Μου το έφερε μπροστά μου.



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2018**Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταινάρου****31.08.2018 - 01.09.2018**

[Προηγήθηκε εργασία στο Νεκρομαντείο. Σε σύντομη επικοινωνία δόθηκε η οδηγία να γιορτάζουμε πλέον τα Ταινάρια κάθε πέντε χρόνια. Η επόμενη μεγάλη γιορτή θα γίνει το 2023.]

Άννα: Ας πάρουμε βαθιές χαλαρές αβίαστες αναπνοές.

.....

Αφήστε τα πλήθη των αστεριών να πέσουν στο κορμί σας. Αφήστε τα πλήθη των αστεριών να γεμίσουν το σώμα σας· δείτε τον εαυτό σας γεμάτο αστέρια, όπως η Νουτ/Νουίτ. Είναι σημαντικό να μπορείτε να οραματιστείτε τον εαυτό σας σαν τον έναστρο ουρανό, ολόκληρο το σύμπαν. Οδηγήστε βήμα-βήμα σ' αυτήν τη διαδικασία της ψυχής. Απαραίτητη προϋπόθεση, το σύμπαν που είστε τώρα, με όλα τ' αστέρια, σ' αυτό το μοναδικό σώμα, να το δείτε σαν μια σταγόνα νερό. **Το έναστρο σώμα σας γίνεται μια σταγόνα νερό και όλα τ' αστέρια ενώνονται σε μία φλόγα μέσα στη σταγόνα. Είσαστε πλέον μία φλόγα που αποτελείται απ' όλα τ' αστέρια του ουρανού, μέσα σε μία σταγόνα νερό, κρυστάλλινα καθαρό.**

Είναι μεγάλη ευλογία αυτό που ήρθατε να κάνετε σήμερα για τον εαυτό σας εδώ· ένα μεγάλο δώρο, τόσο γι' αυτούς που έρχονται για πρώτη φορά, όσο και γι' αυτούς που τους συνοδεύουν φέτος και παραβρίσκονται σ' αυτήν τη μικρή μυσταγωγία. Το Ταίναρο είναι ένας πολύ ιδιαίτερος τόπος, όπως θα συνειδητοποιήσετε και οι νεότεροι και οι ενέργειές του βαθιές. Πηγαίνουν βαθιά στη γη, εκεί που δεν έχει φτάσει το ανθρώπινο μάτι. Κρύβονται πολλά εκεί, όπως έχει ειπωθεί ξανά και ξανά. Γι' αυτό είναι εδώ η πύλη για τον Άδη, γι' αυτό από δω θα πάρετε το δυναμικό σας. Μη θαρρείτε πως είστε μόνοι. Αυτήν την ώρα σας μιλάει ο Σαιν Ζερμαίν. Μη θαρρείτε πως είστε μόνοι και μόνες. Η ενέργεια του Πλούτωνα έχει εγκατασταθεί και πάλι, περιμένοντάς σας στα ενδότερα. Παρούσα η Εκάτη, η θεά της νύχτας, η θεά των αστεριών, η θεά-οδηγός, η δαδούχος και σκυλακίτις Εκάτη. Παρούσα η Ιφιγένεια. Περιδιαβαίνει το χώρο με τις άλλες ψυχές, που αρχίζουν να ανεβαίνουν για να σας υποδεχτούν. Η Περσεφόνη επιβλέπει, μαζί με τον Πλούτωνα. Ο Ποσειδών σιωπηλά κάθεται στην ακροθαλασσιά και σας κοιτά, παρέα με τις Νηρηίδες τις νεράϊδες και ο Ζευς, από τον Όλυμπο, παρακολουθεί.

Ένα αχνό φως αρχίζει να καλύπτει το χώρο· φως της Άκασα, αχνό, γαλακτώδες, καθαρό. Μέσα σ' αυτό αχνοφαίνονται οι μορφές των ψυχών που έρχονται να σας προϋπαντήσουν. Τίποτε απ' αυτά που κάνετε εδώ σήμερα, δεν μπορεί να σας θυμίσει κάτι παλιότερο. Οι νεότεροι δεν έχετε ξαναβρεθεί εδώ.

Ο Μίνως, ο Ραδάμανθυς και ο Αιακός, οι τρεις Κριτές του Άδη, σας περιμένουν. Η αρχική κρίση έγινε. Μπορείτε να εισέλθετε· όχι για να μείνετε αλλά, όπως έχει δοθεί, ακόμα κι εκείνοι που ως απλοί επισκέπτες έρχονται στον Άδη, πρέπει να κριθούν. Ποιος σας κρίνει τελικά; Κάποιος άλλος ή ο εαυτός σας; Ό,τι κι αν πιστεύετε, ο Μίνωας, ο Ραδάμανθυς και ο Αιακός είναι παρόντες. Είναι η πύλη μέσα απ' την οποία θα περάσετε. Πρώτος, όταν ξεκινήσει η διαδικασία, θα έρθει ο Ρ. [Σημ. αναφέρεται σε κάποιο μέλος της ομάδας] Ετοιμαστείτε και καθαρίστε την καρδιά σας. Η κρίση δημιουργεί ισχυρούς κραδασμούς. Θα δείτε να γίνεται πραγματικότητα, κάτι που δεν είχατε σκεφτεί ποτέ πριν. Το δώρο που θα πάρετε, είναι μεγάλο. Πρέπει να ανταμείψετε τον εαυτό σας γι' αυτό το ταξίδι στο Άκρο Ταίναρο.

Ο Ορφέας βρήκε την Ευρυδίκη του και την πήρε -να είστε βέβαιοι ότι την πήρε. Και ο Ηρακλής βρήκε τον Κέρβερο. Συνδέονται αυτά τα δύο; Τον ανέβασε από άλλη πύλη, όχι από αυτήν την ίδια. Πέρασμα έκανε ο ένας, πέρασμα έκανε και ο άλλος. Θα έρθει η ώρα που αυτές οι πληροφορίες θα «κουμπώσουν», όπως λέτε, στο νου σας και θα δείτε τη μεγάλη εικόνα. Θα εξηγηθεί τι σημαίνει ο άθλος του καθενός από το πρίσμα των Ελευσινίων. Χρειάζεται πολύ σεμνά και με μεγάλη προσοχή να προσεγγίσετε το σπήλαιο. Θα βρείτε τον Πλούτωνα εκεί να σας μιλά και η Περσεφόνη θα κάθεται δίπλα.

Έρχεστε για να απαιτήσετε; Φύγετε αμέσως! Έρχεστε παρακαλώντας; Να μείνετε. Αδειάστε τον εαυτό σας από κάθε έπαρση και φρόνιμα ακολουθήστε την Εκάτη, που θα έρθει να σας οδηγήσει στον τάφο... στη σπηλιά. Μη φοβάστε. Μείνετε να παρακολουθείτε τις κινήσεις των ψυχών στο λευκωπό φως της Άκασα -αλλού γίνεται γαλάζιο, εδώ είναι λευκό, αχνό, αιθερικό- και **πάντοτε να θυμόσαστε, πως όλα τ' αστέρια του ουρανού γίνανε μέσα σας η φλόγα. Ότι είστε μία φλόγα μέσα σε μια σταγόνα κρυστάλλινου νερού. Αυτό σας προστατεύει...** σας προστατεύει δυνατά, ισχυρά. Έτσι, κρατώντας αυτή την εικόνα του εαυτού σας θα μπειτε μέσα. Τη διαδικασία κάθαρσης που θέλατε να κάνετε, κάντε τη τώρα, πριν ξεκινήσετε να εισέρχεστε στο ιερό. Πάρτε λίγο χρόνο γι' αυτό και στη συνέχεια θα οδηγηθείτε.

[Ακολουθήσε η διαδικασία κάθαρσης και η ατομική εργασία στο Νεκρομαντείο]

.....

Άννα: Ας πάρουμε βαθιές χαλαρές αβίαστες αναπνοές. Για άλλη μια φορά, σε αυτόν εδώ το τόπο, αναπνέουμε μαζί με τη θάλασσα στο δικό μας ρυθμό και αυτή στο δικό της. Εστιάζουμε την προσοχή μας στην άκρη της μύτης, εκεί που μπορούμε να νιώσουμε τον αέρα που εισπνέουμε, να μπαίνει στα ρουθούνια μας και μετράμε δέκα αναπνευστικούς κύκλους ή είκοσι, με το ένα στην εισπνοή και το δύο στην εκπνοή. Αργά αβίαστα, παραμένοντας εστιασμένοι στην άκρη της μύτης... Πάμε.

Παρόντες ο Ποσειδάων, ο Ερμής ο Τρισμέγιστος, ο Δάσκαλος της Ιόχρου Φλόγας, ο Πλούτων, η Δήμητρα, η Περσεφόνη, οι προσωπικοί σας Άγγελοι και τα συνοδά πνεύματα και μια πλειάδα άλλων αστέρων που σήμερα θα σας οδηγήσουν στο ταξίδι της επιστροφής στη Πηγή. Η Νουίτ, η Κυρία των Αστεριών, μαζί σας· η Μεγάλη Μητέρα του Ουρανού σας σκεπάζει. Τη διδασκαλία ξεκινά ο Ποσειδάων με τη Μητέρα των Αστεριών τη Νουίτ.

.....

Και πάλι θα σας ζητήσω παιδιά μου να δείτε στο σώμα σας όλα τα αστέρια του ουρανού και της γης αλλά η γη είναι μια κουκίδα γύρω από ένα αστέρι. Όλα τα αστέρια του ουρανού λάμπουν στο σώμα σας, που έχει το χρώμα του έναστρου ουρανού -βαθύ μπλε. Χιλιάδες, εκατομμύρια αστέρια λάμπουν στο σώμα σας. Η Κυρία των Ουρανών, σκύβει, γέρνει το σώμα της από πάνω σας και χαμογελά. Γίνεται, θα μπορούσαμε να πούμε, μια μετάγγιση αστεριών. Δεν κατανοείτε ακόμα τι μπορεί να συμβαίνει και τι μπορεί να σημαίνει αυτό συμβολικά, μα να είστε σίγουρες/οι ότι σύντομα θα κατανοήσετε.

Καθώς το σώμα σας γεμίζει με τα αστέρια, έρχομαι και κάθομαι δίπλα σας και σας κρατώ στην αγκαλιά μου, αυτήν την ήπια καλοκαιρινή βραδιά. Γαλήνια η θάλασσα και η συνειδησή σας γαλήνια, μετά το δράμα της σύνδεσης με τη δική σας Ευρυδίκη. Κάθαρση.

Τα αστέρια του ουρανού είναι αμέτρητα και όλα μαζί χωράν στην αγκαλιά σας και θέλω οπωσδήποτε, με αυτήν την εικόνα να φύγετε από το Ταίναρον όταν έλθει η ώρα: ότι έχετε μέσα σας όλα τα αστέρια του ουρανού· γι' αυτό το λέω ξανά και ξανά και ξανά. Σαν το σπόρο που κρύβει μέσα του όλο του το δυναμικό. Αυτό σημαίνει να βλέπετε μέσα σας όλα τα αστέρια του ουρανού, γιατί το καθένα από αυτά μια όψη του Εαυτού σας είναι. Καταλαβαίνετε... και όσοι συμμετείχατε

στην προηγούμενη εργασία καταλαβαίνετε γιατί ξεκινήσαμε με αυτήν την εικόνα.

Είπαμε τόσα πολλά, όσες φορές βρεθήκαμε εδώ και τώρα περιμένετε να ειπωθούν και άλλα, καινούργια για εσάς. Οι άνθρωποι βαριούνται εύκολα. Μπορείτε να φανταστείτε τι θα κάνατε στην αιωνιότητα χωρίς τα πάθη της μορφής; Τόσο εύκολα βαριέστε και ας έχετε γύρω σας μια μεγάλη βιβλιοθήκη. Μοναχά αν μπορούσατε να ακούσετε το τραγούδι των τζιτζικιών, στη παραμικρή στροφή του ήχου θα είχατε μπροστά σας όλη τη γνώση του σύμπαντος· αλλά βαριέστε αφόρητα. Μπορεί και να είναι η δύναμη της ζωής που ρέει διαρκώς, ρέει σαν χείμαρρος και παρασύρει τα πάντα, ποτέ δεν κάθετε σε ένα σημείο. Έτσι, πολλές φορές αναρωτηθήκατε για την αιωνιότητα και πολλές φορές εκφράσατε την επιθυμία της αιώνιας ζωής, της αιώνιας ένσαρκης ζωής αλλά δεν σκέφτεστε τι θα κάνατε, πώς θα ξεπερνούσατε τη δική σας ορμή που σας κινεί διαρκώς σε αλλαγές. Παραδοθείτε στο ρυθμό του κύματος, στο ρυθμό της αναπνοής σας, στο ρυθμό που διέπει όλους τους ήχους της νύχτας.

Σε δέκα χρόνια από σήμερα, για τους περισσότερους/ες από εσάς θα ανοίξει ένας νέος κύκλος. Θα αφήσετε τα παλιά και θα προχωρήσετε σε κάτι καινούργιο, ολοκαίνουργιο. Δεν θα χρειάζεται πια να σκέφτεστε τον Ποσειδάωνα, τον Άρη, τους Θεούς, τους Δασκάλους. Σε δέκα χρόνια από σήμερα θα βιώσετε μια πολύ μεγάλη αλλαγή.

«Ποιος ζει ποιος πεθαίνει σε δέκα χρόνια», σκέφτεται ήδη η Άννα και εσείς αναρωτιέστε, αν μετά από δέκα χρόνια θα θυμάστε αυτά τα λόγια, για να τσεκάρετε αν όντως επιβεβαιωθούν. Και όμως θα είστε εδώ, αν τηρήσετε το ραντεβού που δώσαμε για τα Ταινάρια ανά πενταετία. Στα μεθεπόμενα Ταινάρια θα έχετε τη megάσαλη σας αλλαγή. Όσοι την επιθυμείτε φυσικά.

Παρόλα αυτά, ένας κύκλος κλείνει και ένας άλλος ανοίγει για την ίδια την ομάδα και πράγματα συμβαίνουν που καμία και κανένας δεν μπορεί να εννοήσει, δεν μπορεί να εξηγήσει και να ερμηνεύσει πώς φτάσατε ως εδώ. Υπάρχουν αλήθειες που πρέπει να ειπωθούν και θα το κάνουμε σήμερα· είναι κατάλληλο, έτσι πρέπει. Θα περίμενε η Άννα, αυτό να γίνει κάποια άλλη στιγμή· λίγο αργότερα το είχε κανονισμένο να μας ζητήσει, να μιλήσουμε για όλα αυτά.

«Μα κάναμε τόσο μεγάλο ταξίδι για να μας πεις πράγματα που ήδη γνωρίζουμε; Περιμένουμε κάτι καινούργιο, περιμένουμε νέες γνώσεις να εισρεύσουν, νέες πληροφορίες. Ήλθαμε με πολύ χαρά να

βυζάζουμε νέα γνώση.» Ξέρετε, και αυτό ακόμα είναι μια μορφή εθισμού. Μάθατε να ακούτε νέα πράγματα. Αναρωτιέστε και διαμαρτύρεστε ότι δεν μπορείτε να αφομοιώσετε όλα όσα δίνονται παραπονιέστε αλλά τα θέλετε και ώρες-ώρες τα θέλετε τόσο, που χάνετε την ουσία. Και για πολλούς θα ακουγόταν παράδοξο, να περιμένετε από τους αρχαίους Θεούς να σας φέρουν νέες πληροφορίες αλλά εμείς το κάνουμε και ας μην υπάρχει τίποτα πραγματικά καινούργιο σε αυτό τον κόσμο.

Τα πρώτα λόγια που σας είπα, όταν βρεθήκατε για πρώτη φορά εδώ, ήταν για τη μετουσίωση της ύλης σε νου -τα πρώτα λόγια. Και για το πόσο εγώ, εκατομμύρια χρόνια πριν, εργάστηκα για τη μετουσίωση της ύλης σε νου και για το πώς αυτή, καθώς μετουσιώνεται, δημιουργεί αρχικά αυτό που λέτε συναίσθημα/θυμικό. Δημιουργεί τη νοητική ουσία περνώντας πρώτα από τη φάση του συναισθήματος. Μερικά χρόνια αργότερα βρίσκεστε εδώ, έχοντας περάσει και ευρισκόμενες/οι ακόμα σε μια φάση έντονης συναισθηματικής διαταραχής. Δεν είναι απλή ταραχή για κάποιους, είναι διαταραχή. Δεν είστε έτοιμοι/ες να αντιμετωπίσετε όσα έρχονται.

Σας έχω λοιπόν μπροστά μου και σας θυμίζω τα λόγια μου τότε. Θέλω να θυμηθείτε ότι πρόσφατα, με αποκορύφωμα την εργασία της Αιγύπτου, βυθιστήκατε στο χθόνιο σώμα σας. Αυτός ήταν ο σκοπός της εργασίας. Στο απώτατο σημείο του Άμπου Σίμπελ, βυθιστήκατε στο χθόνιο σώμα σας και από τότε πολλά έχουν αλλάξει. Έπρεπε λοιπόν εδώ να μπει ένα φρένο. Ειπώθηκε ήδη πριν, ότι δεν θα καταφέρετε να διαχειριστείτε τις ενέργειες -είναι πολύ ισχυρές. Κάνατε προσπάθεια, δημιουργήσατε άξονα, δουλέψατε φιλότιμα. Φανταστείτε τι θα συνέβαινε, αν δεν το είχατε κάνει. Ανασύρατε πολύ δυναμικό από το ασυνείδητο, από το χθόνιο σώμα σας και μήνα με το μήνα αρχίσατε να το γειώνετε, για να μπορέσετε να το διαχειριστείτε. Σας βάλαμε να το γειώνετε μέσα από τους πυλώνες του σπιτιού σας, για να τα καταφέρετε. Τι θα συνέβαινε αν δεν είχε γίνει και αυτό! Και βρίσκεστε τώρα να αντιμετωπίζετε τριβές. Να γίνεστε ξένοι ο ένας με τον άλλον, όχι ως αδελφές και αδελφοί αλλά ανάδελφοι. Ξένοι ολότελα, μικροπρεπείς. Μα εγώ είμαι εδώ μπροστά σας και σας εξηγώ γιατί.

Το Πνεύμα κατανοεί· βλέπουμε και καταλαβαίνουμε, αυτά που για εσάς είναι ανεξήγητα. Και θα πέσετε πολύ χαμηλότερα ακόμα κάποιες και ναι, θα μπορούσατε να ντρέπεστε ίσως για αυτό -και ίσως να έπρεπε- αλλά πάντοτε υπάρχει μια εξήγηση, πάντοτε υπάρχει η

τεχνική πλευρά των πραγμάτων και εκεί θα εστιάσουμε, γιατί μόνο έτσι θα μπορείτε να ξεκολλήσετε από τη συναισθηματική διαταραχή που έχει δημιουργηθεί και να προχωρήσετε στη μετουσίωση των ενεργειών που πήρατε, σε νου -σε νοητική ουσία. Μόνο οι Θεοί μπορούν να σας βοηθήσουν σε αυτό αλλά πάψετε να δικαιώνετε τον εαυτό σας κάποιοι.

Είναι σκληρή η δουλειά που κάνετε, βαριά. Το παράθυρο της Αιγύπτου ήταν μεγάλο παράθυρο, παράθυρο χρονικό, στο οποίο παραλάβατε πολύ ισχυρές ενέργειες. Οι κλυδωνισμοί ήταν αναπόφευκτοι και αυτό, μέσα από όλα τα προβλήματα που δημιουργεί και τις προκλήσεις, ουσιαστικά σας δίνει ευκαιρίες. Μην κλωστήσετε τη μεγάλη ευκαιρία που έχετε, να αναπτυχθείτε και να εφαρμόσετε όλες τις τεχνικές που έχετε μάθει και, επιτέλους, συνειδητά να συνεργαστείτε μαζί μου και με όλους τους Δασκάλους, που σας καθοδηγούν για τη μετουσίωση της ύλης σε νου. Ανεβαίνοντας μια σκάλα το πόδι σας μπορεί να γλιστρήσει και να νιώσετε πως βρίσκεται ξαφνικά στο κενό και να τρομάξετε αλλά είστε πολύ καλά γραπωμένοι στη σκάλα και σας κρατούμε, όσο πιο γερά μπορούμε. Δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα· το μόνο που θα μπορούσατε ίσως να φοβηθείτε είναι ο εαυτός σας και η κατινιά σας, την ώρα που ξεχνάτε αυτό που είστε πραγματικά. Αλλά είστε παιδιά του φωτός, έτσι δεν είναι; Δείξτε το. Όλα έχουν μια πολύ καλή εξήγηση. Και πράγματι, αυτός είναι ο πιο κατάλληλος τόπος για να δοθούν οι εξηγήσεις, καθώς εδώ σας έδωσα την πληροφορία της δικής μου εργασίας.

Από την αρχή της βραδιάς μαζί μας είναι η Νουίτ. Ο Ποσειδώνας και η θεά των αστεριών -τι περίεργος συνδυασμός αλήθεια! Είπε κάποιος κάποτε, «κάθε αστέρι είναι μια ψυχή, κάθε ψυχή είναι ένα αστέρι» και εσείς εδώ ήλθατε για να πάρετε την ενέργεια της δικής σας ψυχής, όπως κάποτε βρήκε ο Ορφέας την Ευρυδίκη του. Αλλά αλήθεια, τι υποκρύπτεται πίσω από το σώμα της Νουίτ, πίσω από τα αστέρια που έχουν γεμίσει το δικό σας σώμα; Όχι μια ψυχή αλλά πολλές.

Σήμερα λοιπόν είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε την κατανόησή σας, να προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα, στο γεγονός της συλλογικότητας της ψυχής, γιατί δεν μπορείτε να πάρετε ένα μέρος, χωρίς να κατανοήσετε ταυτόχρονα ότι αυτό είναι μέρος ενός όλου. **Λαμβάνοντας την ενέργεια της ατομικής σας ψυχής, ουσιαστικά λαμβάνετε την ενθύμηση του όλου.** Δεν είστε μόνο

εσείς, δεν είναι η δική σας ψυχή μοναχά αλλά όλες αυτές που βλέπετε στον ουρανό, μέσα σας είναι.

Το φως του φεγγαριού αρχίζει και κρύβει τα αστέρια όπως η θυμαπάτη σας· σας κρύβει την αλήθεια. «Τι κάναμε;» Σας έβαλα να δείτε, ότι είστε όχι ένας αλλά πολλοί και μπορείτε να εκφράσετε όχι μόνο την ατομική σας ψυχή και όχι μόνο τη συλλογική ψυχή αλλά και όσες άλλες ατομικές ψυχές θα θέλατε, θα επιλέγατε ποτέ να εκφράσετε.

«Αυτό», θα πείτε, «δημιουργεί ένα πολύ μεγάλο μπέρδεμα. Γιατί να το κάνω; Δεν μπορώ να εκφράσω τη δική μου, να βρω και πέντε έξι ακόμα; Δεν θα το αντέξω.» Αν δεν εκφράσετε όλες τις ψυχές που περικλείετε, δεν μπορείτε να εκφράσετε τη δική σας, δεν μπορεί να ξεχωρίσει το ένα από το όλο. Στη γήινη πραγματικότητά σας μπορεί και να συμβεί, τα φαινόμενα αυτό δείχνουν. Είναι η μορφή που ξεχωρίζει... Η ψυχή έχει μορφή; Τι λέτε; Σε ένα βαθμό έχει· σε ανώτερο επίπεδο όχι. Αυτή είναι η αλήθεια λοιπόν, πως παίρνοντας την Ευρυδίκη σας, δεν αρκεί να εκφράσετε τη δική σας ψυχή.

«Μα πώς μπορώ να το κάνω; Αν υποθέσουμε πως συμφωνώ, πώς μπορώ να το κάνω;» θα πείτε. «Πατάω ένα κουμπί και έρχεται και άλλη μια, και άλλη μία; Λεγεώνα;» Αυτό θα πει πολυσχιδής προσωπικότητα -κάποιοι θα έλεγαν επίσης σχιζοειδής αλλά δεν έχει σημασία.

Απόψε, ξεκινώντας να σας μιλούμε σε αυτό το δεύτερο μέρος, είπαμε ότι θα σας δείξουμε το μονοπάτι της επιστροφής. Το μονοπάτι της επιστροφής οδηγεί πάντοτε στο Ένα. Το Ένα -όχι όπως το αντιλαμβάνεστε εξωτερικά αλλά όπως υφίσταται εσωτερικά-, που είναι τα πάντα. Όχι το ένα της μορφής αλλά το ένα του Πνεύματος.

Και τώρα σας ζητώ αγαπημένα μου παιδιά να ανοίξετε τη καρδιά σας και να σταθείτε σε ειρήνη, κατανοώντας όσο μπορείτε βαθύτερα, ότι αυτό που πήρατε σήμερα και κάποιοι θα ολοκληρώσετε σε λίγους μήνες, έρχεται όχι για να αρκεστείτε σε αυτό αλλά **για να σας ανοίξει τη πύλη στη συλλογικότητα της ψυχής.**

Έχετε δουλέψει με πολλούς τρόπους συλλογικά αλλά σε μια χρονική στιγμή που σας βρίσκει σε τέτοια διαίρεση, θέλουμε να σας επαναφέρουμε στην αντίληψη της συλλογικότητας και το Πνεύμα διάλεξε αυτό τον τρόπο: την εικόνα της Νουίτ. Θυμηθείτε ότι είστε το σύμπαν -το σύμπαν δεν μπορεί να πετάξει από μέσα του τίποτα· μπορεί μονάχα να τα κρατά σε ισορροπία· να κρατά τα πάντα σε

ισορροπία, επιτρέποντας απλώς στα πάντα να είναι, δίνοντας χρόνο - και άπειρο χρόνο- να βρουν τις δικές τους ισορροπίες. Αφήνει τους γαλαξίες, τα αστέρια, τα νεφελώματα, τους πλανήτες, να βρουν τη δική τους ισορροπία και παρέχει για αυτό δισεκατομμύρια χρόνια -μια αιωνιότητα. **Ο Θεός δεν μπορεί να πετάξει οτιδήποτε από όσα Είναι. Μπορεί μόνο να Είναι σε ισορροπία** ούτε παριστάνει τον τιμωρό ούτε καν κρίνει αυτό που είναι. Αυτό που αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι σαν κρίση, είναι η τάση του να ισορροπεί όσα είναι στη μεγάλη σύνθεση και τις πράξεις εξισορρόπησης οι άνθρωποι τις αντιλαμβάνονται ως τιμωρία, όταν αντιστρατεύονται τα μικρά εγώ τους.

Εσείς πού είστε σε όλα αυτά; Δεν μπορείτε πραγματικά να γυρίσετε πίσω, στη παλιά κατανόησή σας. Όταν κατανοήσετε κάτι, δεν μπορείτε να το χάσετε, να το ξεχάσετε· όταν γνωρίσετε, δεν μπορείτε να ξε-γνωρίσετε. Μπορείτε μόνο να θυμηθείτε και πάλι αυτό που Είστε -να θυμηθείτε, όλα τα αστέρια που σας αποτελούν.

Και με αυτή την ενθύμηση, τώρα σαν πατέρας σας καλώ Νηρηίδες μου, Νεράιδες μου, να θυμηθείτε ότι, όλα αυτά που είστε, είναι και όλοι όσοι βρίσκονται γύρω σας -καθένας, κάθε μια και ένα αστέρι- και να αφήσετε τα αστέρια αυτά να λάμπουν μέσα σας.

Θα ήθελα να μείνετε ξύπνιες, για να κάνετε τουλάχιστον αυτό. Δείτε και πάλι όλα τα αστέρια του ουρανού στο βαθύ μπλε σώμα σας και όλα τα μέλη της ομάδας αστέρια ανάμεσα σε όλα τα άλλα. Δεν καταλαβαίνετε τάχα, ότι βάλλοντας σε ένα αστέρι βάλλετε εναντίον του εαυτού σας;

Να μην με λένε Ποσειδώνα, Θεό της θάλασσας και της γης, αν δεν φύγετε από εδώ με ένα άξονα στιβαρό, όπως αυτόν που είχαμε στήσει. Όποιος δεν μπορεί να σταθεί σε αυτόν τον άξονα, να φύγει τώρα αμέσως! Όσοι μείνουν, θα εργαστούν. Δεν μπορείτε να δουλέψετε με τη ψυχή σας, αν δεν αποδεχτείτε και όλες τις άλλες μαζί.

Στο κέντρο του κύκλου που αρχίζετε να δημιουργείτε, οραματιστείτε έναν άξονα. Ενώνει τον ουρανό με τη γη, με τον πυρήνα της γης. Ψηλά, από το σώμα της Νουίτ, ρέει στον άξονα το φως όλων των αστεριών, από τον αφαλό της Νουίτ εκεί όπου τώρα βρίσκεται ο ήλιος, κατεβαίνει στον άξονα το φως όλων των αστεριών, φτάνει μέχρι το πυρήνα της Γης. Με το αιθερικό σας σώμα κάνετε ένα βήμα εμπρός και μπαίνετε στον άξονα. Ταυτίζεστε, ευθυγραμμίζεστε με τον

άξονα. Το κέντρο της καρδιάς συντονίζεται με όλων των υπολοίπων. Πρώτα το κέντρο της καρδιάς πάλλεται και μια μεγάλη καρδιά αρχίζει να δημιουργείται, που διευρύνεται όλο και περισσότερο και αρχίζει να αγκαλιάζει όλη την ομάδα. Κατόπιν όλα τα υπόλοιπα κέντρα ευθυγραμμίζονται επίσης, έτσι ώστε τελικά δημιουργείται για άλλη μια φορά ένα ομαδικό σώμα, φωτεινό. Αυτή τη στιγμή, αν δεν μπορείτε να αποδεχτείτε το φως όλων των αστεριών, αν πιστεύετε ότι έστω και ένα αστέρι πρέπει να λείψει, είναι η τελευταία ευκαιρία που έχετε, να φύγετε. Εάν αποφασίσετε να μείνετε στον άξονα, δηλώνετε ότι αποδέχεστε κάθε αστέρι και την επόμενη φορά που θα εκφράσετε αντίθετες ενέργειες, θα υποστείτε τις συνέπειες· γιατί τότε οι κλυδωνισμοί θα βαρύνουν μόνο εσάς. Ο κατηγορος θα κατηγορηθεί και αυτό δεν πρόκειται να έλθει ως Θεία τιμωρία. Έως τώρα γνωρίζετε αρκετά, για να καταλάβετε ότι απλώς θα λουστείτε τις συνέπειες των δικών σας επιλογών.

Παραμείνετε ευθυγραμμισμένοι στον ομαδικό άξονα. Μπορείτε να δηλώσετε τη πρόθεσή σας εσωτερικά να καταθέσετε την ενέργεια σας στον άξονα για το Θείο έργο. Να δηλώσετε τη πρόθεσή σας, να φανείτε συνεπείς σε όλες τις προηγούμενες δηλώσεις κατάθεσης ενέργειας και να χαρείτε στο τέλος. Θα μπορέσετε να χαρείτε, γιατί θα αποδώσει και αυτό το δέντρο καρπούς. Ένα δέντρο είναι, που θα δώσει καρπούς.

Δεν υπάρχει αρκετή εμπιστοσύνη αυτή τη στιγμή στον άξονα. Κάνετε τα βήματα αλλά οι ενέργειες κυμαίνονται. Σταθεροποιηθείτε, οραματιζόμενοι το φως της Νουίτ, το φως των αστεριών, να ρέει. Ακόμα και αυτή την ώρα εργάζεστε όχι μόνο για τη μικρή ομάδα αλλά εργάζεστε συνδεδεμένοι με τη συλλογική ψυχή. Αυτή η σύνδεση, η σύνδεση που γίνεται σήμερα, θα εμπλουτίσει το έργο σας.

Πάρτε βαθιές χαλαρές αναπνοές και δώστε στον εαυτό σας λίγο χρόνο για να μετακινηθεί από τη θέση που βρίσκεται, να κινηθείτε, κουνήστε τα χέρια, τα πόδια και θα επανέρθουμε.

[Διάλειμμα]

.....

Ερώτηση 1^η: Υπάρχουν αστέρια (ψυχές) στο είναι μας που, ενώ κάνουμε τη συγχώρεση, εξακολουθούμε να μην τα αποδεχόμαστε; Τι συμβαίνει με αυτό;

Άννα: Πριν κάνεις τη συγχώρεση, την έχεις κάνει για τον εαυτό σου;

Ερώτηση 1^η (συνέχεια): Προσπαθώ να συγχωρήσω το χθόνιο εαυτό μου.

Απάντηση & συνέχεια επικοινωνίας:

Δεν βλέπετε τη μύτη σας. Αυτό που δεν καταλαβαίνετε, δεν είναι ότι δεν λειτουργεί η τεχνική της συγχώρεσης, είναι ότι δεν έχετε μάθει ακόμα να διαχειρίζεστε το υλικό που ανεβάζετε και όσο και αν συγχωρείτε, χρειάζεται να συγχωρείτε ακόμα και άλλο, και άλλο. Είναι σαν να έχετε ανοιχτή μια πηγή πετρελαίου, που εκτινάσσει το πετρέλαιο· εσείς δεν το διοχετεύετε κάπου για έργο και αυτό συνεχίζει να ανεβάζει, σχηματίζοντας μια λίμνη πετρελαίου, πίσσας και μαύρα κατακάθια. Το πρόβλημα είναι ότι συνεχίζει να έρχεται με ένα γρήγορο ρυθμό, την ώρα που εσείς δεν το διαχειρίζεστε με τον απαιτούμενο ρυθμό και αυτό είναι κάτι που μπορείτε να μάθετε να κάνετε -και ουσιαστικά τώρα το μαθαίνετε. Βρίσκεστε στη διαδικασία, του να αναγνωρίσετε το πρόβλημα -με τη δική μας βοήθεια προφανώς- και να μάθετε τελικά να ρυθμίζετε τη ροή από το χθόνιο ώστε να προλαβαίνετε να το μετουσιώνετε. Τι ήταν το πρώτο πράγμα που σας ανέφερα σήμερα; Εκείνα τα πρώτα λόγια που σας είχα πει περί μετουσίωσης.

Όσο και να κάνετε λοιπόν τη τεχνική της συγχώρεσης, όταν εσείς έχετε μια ενεργή πύλη ανοιχτή, που βγάζει περισσότερα από όσα μπορείτε να μετουσιώσετε, θα συνεχίσετε να έχετε πρόβλημα. Βλέπετε την επιφάνεια, βλέπετε τις αντιδράσεις τις δικές σας και των άλλων· πότε κατανοείτε, πότε όχι αλλά δεν μπορείτε να δείτε κάτω, αυτό που συμβαίνει στη πραγματικότητα. Τα κοιτάζετε επιφανειακά αντιδράτε επί των αντιδράσεων αλλά δεν πάτε στην ουσία, που είναι αυτή η ανοιχτή πύλη που υπάρχει για κάποιο λόγο. Οδηγηθήκατε να την ανοίξετε, οδηγηθήκατε να πάτε βαθιά, να φέρετε υλικό. Πρέπει όμως να μάθετε να την κρατάτε.

Θα ήταν μια εύλογη ερώτηση «Γιατί αγαπητοί Θεοί, Δάσκαλοι, δεν μας είπατε εκ των προτέρων: `πρόσεξε, τώρα πρέπει να διαχειριστείς αυτό;´». Μα, πόσες φορές δεν το έχουμε πει αυτό και το έχουμε ξαναπεί. Διαχείριση... διαχείριση. Από τη διαχείριση της μετάβασης μέχρι τη διαχείριση του νοητικού, διαχείριση του αστρικού, πόσες διαχειρίσεις βάλαμε μπροστά! Χρειάζεστε χρόνο και η αλήθεια είναι ότι, όσα και αν σας πούμε εμείς, δεν θα μπορέσετε να τα κατανοήσετε, αν δεν νιώσετε το πρόβλημα. Τώρα νιώσατε το πρόβλημα και αυτή είναι η βάση για τη καλύτερη κατανόηση και τη καλύτερη δεξιότητα που θα πετύχετε. Τώρα μπορείτε να αποκτήσετε

τη δεξιότητα του χειρισμού, γιατί είδατε το πρόβλημα στη ρίζα του. Το βιώσατε, το νιώσατε στο πετσί σας. Είναι άλλο να περιγράφεεις κάτι, μια κατάσταση και άλλο να τη βιώνεις. Το σοκ για κάποιους ήταν μεγάλο. Αυτό σημαίνει ότι, μέσα από αυτήν την πρόκληση είχατε την ευκαιρία να δείτε το πρόβλημα και τώρα να βρείτε τη λύση και να τη δουλέψετε.

Και όλο αυτό μας φέρνει στο επόμενο θέμα μας. **«Πώς επιτέλους μπορούμε να ρυθμίσουμε τη ροή; Υπάρχει τρόπος; Ο παππούς Ποσειδάων κάποιο άσσο θα έχει στο μανίκι του πάλι.»**

Μμμ τι λέτε; **Η βάση όλων είναι να είστε αγαθοί. Η αγαθή καρδιά!**

«Εύκολο να το λες αλλά καταρχάς... τι ακριβώς σημαίνει και πώς το κερδίζεις; Και τάχα η καρδιά μας δεν είναι αγαθή; Δεν τα κάνουμε όλα αυτά για να βοηθήσουμε το σύνολο; Για το καλό;» Μην ξεχνάτε, ότι και ο Χίτλερ για το καλό έκανε όσα έκανε και πολλοί άλλοι. Για να δούμε λοιπόν.... Να δούμε τι θα πει αγαθή καρδιά. Είναι μια καρδιά που δεν χωρά κακία; Δεν έχει χωριστικότητα μέσα της; Είναι μια αγαθιάρικη καρδιά; Αγαθή -όχι αγαθιάρικη. Είναι η καρδιά που συγχωρεί; Είναι η καρδιά που τα δίνει όλα για όλα και δεν κρατά τίποτα για τον εαυτό της; Θα πρέπει λοιπόν να ορίσουμε την έννοια του αγαθού. Εσείς τι λέτε; Τι είναι αγαθό; Ερώτηση για συμμετοχή. Ακούμε απαντήσεις.

Απαντήσεις μελών:

Μέλος 1: με είχε πολύ προβληματίσει τι σημαίνει αγαθότητα και ένας ορισμός που είχα δώσει το τελευταίο διάστημα είναι «όποιος είναι αγαθός δεν έχει στη καρδιά του αρνητικότητα άρα και δεν την αναγνωρίζει στους άλλους και αν δεν αναγνωρίζει την αρνητικότητα που υπάρχει η διάκριση διότι όλα μας τα βιώματα στο φυσικό πεδίο είναι για να κερδίσουμε αυτό, τη διάκριση. Άρα πως μπορείς να έχεις τη διάκριση του καλού και του κακού αφού ζούμε στο πεδίο της πολικότητας. Να διακρίνεις το καλό και να είσαι και αγαθός. Ήταν ο προβληματισμός μου το τελευταίο διάστημα και δεν είχα βρει απάντηση. Γιατί για μένα ο αγαθός δεν έχει στη καρδιά του καμιά χαμηλή συχνότητα άρα δεν την αναγνωρίζει και στους άλλους. Αλλά τι γίνεται με τη διάκριση;

Μέλος 2: Και εγώ συμφωνώ με αυτό ότι δεν αναγνωρίζεις την αρνητικότητα άρα η καρδιά είναι αγαθή. Από την άλλη ζούμε σε ένα κόσμο που ποιοκοτάρει πολύ αυτή την αντίληψη. Θεωρείσαι ως

αγαθός με την κακή έννοια της χαζής και δεν βοηθιέται κοινωνικά και αυτό πως δένει με την δική μας αυξομείωση των αστεριών. Δηλαδή θέλω να πω: θέλεις να αποδεχτείς όλα σου τα αστέρια, κάνεις τα πάντα για να το κάνεις σε ένα περιβάλλον που σου λέει πως αν το κάνεις αυτό είσαι ηλίθιος.

Μέλος 3: έχει σχέση με τη πρόθεση που έχει η καρδιά;.... το αγαθό θα πρέπει αν το δούμε σε τρία επίπεδα

Μέλος 1: Εγώ καταλήγω πως η αγαθότητα πρέπει να συνοδεύεται και με άλλες ιδιότητες και αυτή είναι η ενόραση, ανώτερες ψυχικές ιδιότητες. Δηλαδή στη πορεία, ενώ προσπαθείς να αναπτύξεις την αγαθότητα, να γίνεσαι διαισθητικός, ενορατικός. Γενικά να αναπτύξεις τα ανώτερα κέντρα σου ώστε να έχει βοηθούς η αγαθότητα. Διαφορετικά δεν ξέρω πως αλλιώς μπορείς να υπάρξεις γήινα.

Μέλος 3: Αν δεν ξεκαθαρίσουμε τι είναι αγαθό, δεν μπορούμε να μιλάμε για αγαθότητα.

Μέλος 4: Να έχεις ισορροπημένες όλες τις όψεις του εαυτού σου

Μέλος 1: Αγαθό είναι να έχεις στη καρδιά σου υψηλόσυχνους κραδασμούς. Να δονείται μόνιμα και σταθερά σε κραδασμούς ενότητας.

Άννα: Κάπου είχε ειπωθεί, δεν ξέρω αν το είχε πει ο Χριστός ή κάπου στη βίβλο, σε μια ερώτηση ποιος είναι αγαθός: ο Θεός είναι αγαθός. Το Θείο είναι αγαθό.

Μέλος 1: Άρα το ουράνιο κομμάτι μας.

Μέλος 2: Ναι αλλά όταν δουλεύεις στο χθόνιο; Να φέρεις σε ισορροπία το χθόνιο με το ουράνιο;

Μέλος 1: Ας θεωρήσουμε πως υπάρχει ένας αγαθός άνθρωπος που περπατά στη γη. Εκείνος πως χειρίζεται αυτά που ανεβαίνουν από το χθόνιο; Εκείνος πως διαχειρίζεται το χθόνιο της ανθρωπότητας αφού μέσα στην ενότητα δεν βγάζουμε μόνο τα δικά μας αλλά και τα συλλογικά χθόνια.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ο Θεός Νους είναι αγαθός. Και είναι αγαθός, επειδή είναι νους. Επειδή το λεγόμενο 'κακό' δεν ελλοχεύει στο νου αλλά στο συναίσθημα. Επειδή ο καθарός νους είναι αγαθός και είναι αγαθός, επειδή μπορεί να κατανοήσει τον τρόπο λειτουργίας των πραγμάτων.

Μπορεί να κατανοήσει τα τεχνικά ζητήματα. Όταν κατανοήσεις τα τεχνικά ζητήματα, παύεις να τα κατηγοριοποιείς ως καλό και κακό. **Η πραγματική γνώση του αληθινού νου οδηγεί στο αγαθό. Στηρίζει το αγαθό που είναι ο νους.** Η χωριστικότητα δεν είναι ίδιον του νου. Εμφανίζεται και την υποστηρίζει, αυτό που λέγεται κατώτερος νους, που χωρίζει, αναλύει, διαιρεί, για να μετρήσει. Ο ανώτερος νους κατανοεί τις αιτίες των πραγμάτων. Για κάθε αιτία υπάρχει ένα αποτέλεσμα και υπάρχει και μια λύση. Για την ακρίβεια, αν μια αιτία οδηγεί σε ένα αποτέλεσμα, μια άλλη οδηγεί στο αντίθετό του και θα το ισορροπήσει. **Στην καθαρή λογική, τη λογική του ανώτερου νου, δεν υπάρχει αντίφαση. Ο αληθινός νους όπως ο Θεός Νους είναι αγαθός.** Υπάρχει κάποια ερώτηση εδώ;

Μέλος 3: *Εγώ θα ήθελα να ξαναρωτήσω τι είναι αγαθόν*

Απάντηση:

Το ισορροπημένο. Αγαθό είναι αυτό που βλέπει την ισορροπία, είναι αυτό που είναι απαλλαγμένο από τη κρίση, επειδή κατανοεί τις αιτίες των πραγμάτων. Κατανοώντας, δεν απλοποιεί τα πράγματα χωρίζοντας τα σε καλό και κακό αλλά βλέπει τη μεγάλη εικόνα και τις δυνάμεις εξισορρόπησης και μπορεί να διαχειριστεί το σύστημα βάσει της κατανόησής του. Για παράδειγμα, ένας άνθρωπος μακριά από τον πολιτισμό, σε μια απομακρυσμένη περιοχή της Αφρικανικής ηπείρου μπορεί, βλέποντας ένα λαμπτήρα να ανάβει και να δημιουργεί φως, να τον θεοποιήσει. Ο ηλεκτρολόγος ή απλά ένας άνθρωπος του εξελιγμένου τεχνολογικά κόσμου, απλώς κατανοεί αυτό που δημιουργεί το φως. Δεν το θεοποιεί, καταλαβαίνει ότι έτσι δημιουργείται το φως και το διαχειρίζεται· χρησιμοποιεί τον τρόπο για να δημιουργήσει ένα σωρό καινούργια πράγματα. Αυτό είναι ένα μικρό παράδειγμα για να σας βοηθήσει να καταλάβετε πώς λειτουργεί ο νους απέναντι στη θυμαπάτη της άγνοιας· απέναντι στη λογική του συναισθήματος, που δεν γνωρίζει τον τρόπο, κρίνει σύμφωνα με όσα βλέπει. **Αυτός που κρίνει σύμφωνα με όσα βλέπει δεν είναι κακός, απλώς κρίνει σύμφωνα με όσα βλέπει. Όμως μέσα στην άγνοια του λειτουργεί χωριστικά:** το καλό, το κακό. **Δεν είναι κακός αλλά απέχει από το να είναι αγαθός. Όταν φτάσει να χρησιμοποιήσει το νου πραγματικά, τότε μπορείτε να πείτε ότι είναι αγαθός.**

Είναι αγαθοί όλοι οι άνθρωποι που δουλεύουν με το νοητικό τους; Φυσικά όχι, γιατί μπορεί να δουλεύουν με το νοητικό τους αλλά δεν έχουν αφήσει πίσω τη θυμαπάτη του συναισθήματος ή λειτουργούν

με το κομμάτι εκείνο του νοητικού τους, που δικαιολογεί το συναίσθημά τους. Νομίζω ότι η εξήγηση είναι επαρκής.

Μέλος 2: Ένα πράγμα που δεν καταλαβαίνω εδώ και χρόνια είναι, γιατί εδώ σε αυτό το πεδίο της ύλης που μας φιλοξενεί, είναι τόσο δύσκολο να επιτευχθεί η ισορροπία της αγαθότητας; Έχει να κάνει με τη δική μας άγνοια, α-νοησία, κακή διαχείριση συναισθήματος; Σύμφωνα με αυτά που μόλις τώρα είπαν οι Δάσκαλοι, θα έπρεπε να υπάρχει μια μερίδα ανθρώπων, που εξελίσσοντας το νου χωρίς το κατώτερο συναίσθημα, θα μπορούσε να το έχει επιτύχει αυτό και σε βαθμό φυλών. Για όσους ασχολούνται, είμαστε ακόμα στο τέλος της 5^{ης} ρίζας. Τελειώνει στις 7 ο κύκλος και έχοντας μπει ήδη στην 6^η δεν έχουμε καταφέρει υποτυπωδώς να βρούμε μια ισορροπία;

Απάντηση:

Ακριβώς. Είναι τόσο δύσκολη η δουλειά που πρέπει να γίνει. Βάσει των όσων προανέφερα, μπορείτε να καταλάβετε, πόσο μεγάλο μέρος του γήινου πληθυσμού είναι βυθισμένο στη θυμαπάτη του. Δεν έχει φτάσει στη χρήση του αληθινού νου, του αγαθού νου· λειτουργεί ο νους μεν αλλά είναι δεμένος στα βαρίδια της θυμαπάτης.

Έτσι λοιπόν ξεκινώντας, σας είχα πει πως αυτό έκανα εννιά εκατομμύρια χρόνια πριν: πειραματιζόμουν με το πώς μπορεί να μετουσιωθεί η ύλη σε νου. Και εσείς τώρα έχετε ανοίξει μια πύλη, έλκετε υλικό από το χθόνιο σώμα και δεν μπορείτε να το μετουσιώσετε. Τι μπορείτε να κάνετε; Παρακολουθήσατε ένα κύκλο διαχείρισης του νοητικού σώματος, μιλήσαμε για το αστρικό σώμα... Καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο είναι να γίνει κατανοητό όλο αυτό το σύστημα; Ξεκίνησα λοιπόν να λέω ότι η βάση είναι η αγαθή καρδιά και με τα λόγια αυτά καταλαβαίνετε ότι σύνδεσα το νου με την καρδιά. Γιατί αν είναι ο νους, ο αληθινός καθαρός νους, αγαθός, τότε σημαίνει ότι η καρδιά έχει συνδεθεί με το νου, λειτουργεί βάσει του νου -κάτι που, επαναλαμβάνω, δεν έχει καμιά σχέση με το νου όπως τον χρησιμοποιείτε συνήθως. Ο όρος «καθαρή καρδιά»... Ενδέχεται να γίνει ολόκληρος κύκλος εργασίας αυτή τη φορά από τη Ρ., που της κλείνω το μάτι και της χαμογελώ γλυκά.

Όταν μένετε λοιπόν στη μελέτη των δράσεων και αντιδράσεων, στην παρατήρηση, η καρδιά παραμένει αγαθή. Όταν βιάζεστε να βγάλετε συμπεράσματα, να κατηγορήσετε και να κατηγοριοποιήσετε - ταυτόχρονα παρασυρόμενοι από το θυμικό σας- αλλά απλώς παρατηρείτε, δίνετε χρόνο στον εαυτό σας να παρατηρήσει, η καρδιά

συνδέεται με το αγαθό. **Η παρατήρηση είναι η βάση των πάντων είτε αφορά σε εξωτερικές εργασίες είτε σε εσωτερικές.** Παρατηρώντας μπορείτε να κατηγοριοποιήσετε τις εμπειρίες και να βγάλετε χρήσιμα συμπεράσματα.

Γιατί συμβαίνει έτσι αυτό; Από όλες τις φορές για παράδειγμα που έχετε εργαστεί με το χθόνιο σώμα φέρνοντας υλικό από το ασυνείδητο κ.τ.λ. και όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίσατε -γιατί αντιμετωπίσατε πολλές φορές δυσκολίες- αν είχατε αγαθή καρδιά, δηλαδή αν χρησιμοποιούσατε τον ανώτερο νου σας, δεν θα φτάνατε να παρασύρεστε από τη θυμαπάτη σας· απλώς θα αναγνωρίζατε αιτίες και αποτελέσματα χωρίς κρίση, γιατί με την καθαρή καρδιά θα βρίσκατε πολλά περισσότερα, θα κάνατε πολλές συνεπαγωγές και θα είχατε την απάντηση ήδη στο πρόβλημα.

Αγαθή καρδιά. Αν εσείς τώρα θέλετε να συνταχθείτε με το διάβολο ή με το καλό είναι δικό σας θέμα. Αρκεί **να θυμάστε πάντοτε ότι, όποτε συντάσσετε, απομακρύνεστε από το αγαθό.** Φαίνεται εδώ, να τραβάω όλη αυτή την υπόθεση από τα μαλλιά για να την οδηγήσω κάπου. «Γιατί είναι κακό το να συνταχθώ με το καλό, γιατί δεν είναι αγαθό;» Δεν είναι αγαθό, γιατί μπαίνει σε κρίση άρα δεν λειτουργείς μέσω της παρατήρησης καθαρά, βγάζεις συμπεράσματα που σε οδηγούν να αποκόψεις και να πετάξεις...

[Ένα μικρό ατύχημα: ένα μέλος έπεσε στο νερό.... κάποια σχόλια από την ίδια που δεν έχουν εγγραφεί]

Αφού κατανοήσατε λοιπόν τα αίτια της πτώσης *[γέλια]*, της αιτίας και του αποτελέσματος είχατε την ευκαιρία να δείτε μπροστά σας ένα ζωντανό παράδειγμα. *[γέλια]* Παρόλη την πικρία -«γαμώ το κέρατό μου γιατί σε μένα»-, κατανοεί ότι το προκάλεσε, κατανοεί το μηχανισμό και δεν θα το επαναλάβει -ελπίζουμε! Θα μπορούσε να αγνοήσει κάθε τι άλλο, να τα βάλει με τη κακή της τύχη, με το σύμπαν, με τους γύρω της, με εκείνους που δεν χωνεύει και να βρει χιλιάδες πρόσωπα και πράγματα να συνδέσει με αυτό το γεγονός. Θα μπορούσε, συμβολικά να το συνδέσει με κάτι άλλο. Ακόμα και η εργασία που κάνετε, του να βρίσκετε αντιστοιχίες και συνδέσεις εσωτερικές με πράγματα που συμβαίνουν, να βρίσκετε συμβολισμούς και ερμηνείες, είναι ένας τρόπος για να κατανοείτε το μηχανισμό αιτίας αποτελέσματος σε ένα επίπεδο. Ακόμα και αν οι γνώσεις σας δεν είναι αρκετές για να καταλήξετε στη σωστή συμβολική ερμηνεία ή την επιλογή του κατάλληλου συμβόλου και αντιστοιχίας, η επιλογή που κάνετε ασυνείδητα, δείχνει την κατεύθυνση της συνείδησής σας.

Θα μπορούσατε δηλαδή να επιλέξετε περισσότερες από μια αντιστοιχίες. Θα μπορούσατε δηλαδή να πείτε ότι, αυτή η πράξη ή το όνειρο ή αυτό το γεγονός υποδηλώνει το άλφα, το βήτα, το γάμμα. Στην προκειμένη περίπτωση, η επιλογή ανάμεσα στο άλφα, το βήτα, το γάμμα, ακόμα και όταν φαινομενικά στηρίζεται σε πραγματικά γεγονότα, υποδηλώνει την κατεύθυνση της συνείδησής σας.

Για παράδειγμα, ένας επιστήμονας φτάνει σε ένα σημείο της έρευνάς του που έχει τρεις επιλογές/ερμηνείες. Κανονικά θα έπρεπε να μειώσει τις πιθανότητες των δυο από τις τρεις επιλογές, για να καταλήξει σε αυτήν που έχει τις περισσότερες πιθανότητες. Και εδώ όμως παρεμβαίνει η κρίση του. Δεν μπορείτε ποτέ να είσατε απολύτως βέβαιες/οι, ότι κρίνετε ορθά την ακολουθία αιτίας αποτελέσματος· και αυτό γιατί, στο επίπεδο που βρίσκεστε, δεν έχετε την πλήρη εικόνα. Σε αυτήν την περίπτωση, είναι καλύτερα να περιμένετε, για να δείτε περισσότερα παραδείγματα. Να αποκτήσετε περισσότερες εμπειρίες, να περιμένετε να επαναληφθεί το φαινόμενο, για να μπορέσετε να το κατηγοριοποιήσετε. Και πάλι, όλο αυτό υποδηλώνει την τάση της συνείδησής σας. Μόνο που, σε αυτή τη περίπτωση, μετά από τόση παρατήρηση, η τάση που εκδηλώνεται είναι καθαρή, γιατί έχει ήδη απαλλαγεί από το μεγαλύτερο μέρος της θυμαπάτης.

Αν δεν είχε προηγηθεί στην περίπτωση αυτού του επιστήμονα η εξονυχιστική έρευνα, θα έφτανε πάλι σε κάποια αποτελέσματα αλλά φέροντας ένα μεγάλο μέρος θυμαπάτης και το πιθανότερο είναι, ότι θα απείχε πολύ από τη πραγματικότητα.

Έτσι λοιπόν απόψε σας έδειξα την αιτία του μεγάλου προβλήματος που δημιουργήθηκε και ήδη σας έδειξα τον τρόπο να διαχειρίζεστε τις μεγάλες ροές του ασυνείδητου, μετουσιώνοντας με ικανοποιητικό ρυθμό, ώστε να διατηρείται η ισορροπία. Δεν είστε εδώ, σε αυτήν τη Γη, σε αυτήν τη ζωή, για μια εκδρομή. Έρχεστε να δουλέψετε, να κάνετε πράγματα, να πάρετε εμπειρίες· έρχεστε να επηρεάσετε τη ροή των πραγμάτων. Κάθε σας επιλογή επηρεάζει τη ροή των πραγμάτων. Είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιείτε αυτό το γεγονός. Αν σκεφτείτε το πόσο επηρεάζετε τη ροή των πραγμάτων, θα κατανοήσετε το πόση σημασία έχουν οι δράσεις σας, ακόμα και αν φαίνονται τόσο ασήμαντες. Ακόμα και αν είναι οι δράσεις ενός ανθρώπου, που δεν τον γνωρίζει κανένας, που μένει σε ένα μικρό χωριό στο πουθενά, σε ένα απομονωμένο μέρος της γης.

Ό,τι κάνετε, βοηθά τη συλλογικότητα. Δεν μπορείτε να πείτε ότι: «κοιτάξτε εγώ φέρνω αυτή τη ποσότητα ύλης και χθόνιας ενέργειας για να την διαχειριστώ και μετά τελειώσε και θα κάνω διακοπές». Δεν κάθεστε εδώ για διακοπές -θα σας λυπήσω. Όταν τελειώσετε από αυτήν τη ποσότητα θα πάρετε και άλλη και άλλη και θα τη διαχειριστείτε ξανά και ξανά όλο και καλύτερα, ώσπου να γίνετε τόσο ικανοί στη διαχείριση, που πλέον να μην υπάρχει πρόβλημα και αυτό που παίρνετε, να το μετουσιώνετε, με ένα ρυθμό που δεν θα δημιουργεί μπλοκαρίσματα αλλά απλώς θα αφήνει την ενέργεια να ρέει.

Και ακούγονται όλα καλά στη περιγραφή αλλά στη πράξη φυσικά υπάρχουν δυσκολίες.... Έχουμε το βασικό στοιχείο της αγαθής καρδιάς αλλά ένα άλλο πρόβλημα είναι, ότι θέλετε να γίνετε θεοί. Δεν σας αρκεί ότι είστε άνθρωποι -βέβαια είμαστε εμείς που σας λέμε πως δεν είστε άνθρωποι αλλά θεοί, δείτε τη Θεϊκότητά σας.

Από την άλλη έρχεται η ώρα, που πρέπει να αναγνωρίσετε το πόσο σημαντικό είναι που είστε άνθρωποι. **Πόσο σημαντικό ρόλο μπορείτε να παίξετε ως άνθρωποι.** Ο Άνθρωπος με Α κεφαλαίο, όπως σας έχουν πει και άλλοι πριν από εμένα, είναι το υψηλότερο σημείο που μπορείτε να φτάσετε στη Γη, γιατί ο Άνθρωπος με Α κεφαλαίο είναι μεγαλύτερος και από τον Άγγελο και από το διάβολο - αλλά δεν το συνειδητοποιείτε. Δυσκολεύεστε να το αναγνωρίσετε και επιχειρείτε να αγγίξετε μόνο τη Θεϊκή σας όψη, απεμπολώντας όλα τα άλλα δικαιώματά σας -το δικαίωμά σας να είστε άνθρωποι. Ειλικρινά, περιμένουμε τη στιγμή που κάποιος θα πατήσει πόδι και θα πει «**Δεν με νοιάζει να είμαι Θεός, θέλω να είμαι Άνθρωπος με Α κεφαλαίο.**» Αυτό θα είναι το κίνημα της νέας εποχής, αυτό θα είναι το κίνημα της εποχής του Υδροχόου. Την κατάλληλη στιγμή, μετά από όλα αυτά τα κινήματα, αυτό θα αναδειχθεί. Όλα τα άλλα συμβάλουν απλώς, στο να σας βοηθήσουν να κατανοήσετε τη σημασία του να είναι κάποιος άνθρωπος.

Και δεν το λέω αυτό απλώς για να ηθικολογήσω, για να τονίσω την ανάγκη της ηθικής, όπως γίνεται κάποιες φορές αλλά γιατί ο Άνθρωπος με Α κεφαλαίο είναι ένα σημαντικό στοιχείο στο πλανήτη. Είναι αυτός που, μετουσιώνοντας την ύλη σε νου βοηθά όλες τις ψυχές να ανέλθουν, τους δείχνει το δρόμο· βοηθά όλα τα βασίλεια να προχωρήσουν, όλα. Αποδέχεται αυτό που είναι. Αποδέχεται ότι είναι ένας κρίκος συγκεκριμένος στη μεγάλη αλυσίδα της ζωής και ότι η δική του ακεραιότητα, η δική του αναγνώριση και αποδοχή, ότι αυτός

είναι ο κρίκος της αλυσίδας, ο συγκεκριμένος, βοηθά να κρατηθούν όλοι οι προηγούμενοι και όλοι οι επόμενοι ενωμένοι. Είναι σε ένα τόσο κομβικό σημείο, ώστε να μετουσιώνει την ύλη σε νου. **Οδηγεί τις ενέργειες της εκδήλωσης στην επιστροφή στη Πηγή** και, κάνοντάς το αυτό για τις ενέργειες της όλης εκδήλωσης, οδηγείται και ο ίδιος στην Πηγή. Γιατί αλήθεια σας λέω, **κανένας δεν μπορεί να οδηγηθεί στην Πηγή, αν δεν γυρίσουν όλοι οι άλλοι**. Ακόμα και αυτοί που υποτίθεται ότι φεύγουν, δεν πάνε μακριά, πρέπει να ξέρετε. Απλώς πάνε κάπου, που φεύγουν από την εμβέλειά σας και δεν αντιλαμβάνεστε τι κάνουν. Όλοι μαζί γυρίζουν στην Πηγή.

Δεν μπορεί λοιπόν ο άνθρωπος να μην αναγνωρίζει και να μην αποδέχεται, το γεγονός ότι είναι Άνθρωπος· να θέλει να είναι Θεός και να είναι λειτουργικός πραγματικά. Βέβαια, σε όλα αυτά θα μπορούσατε να προβάλετε τον εξής αντίλογο: «Εγώ θέλω να φέρω τη Θεϊότητά μου στη γη, να γειώσω το Θεϊκό μου εαυτό, για να βοηθήσω το σύνολο.» Ξέρουμε ότι έχετε πολύ καλή πρόθεση αλλά, παρακαλώ πολύ, συνεχίστε να χρησιμοποιείτε το νόμο της Αβλάβειας, ακόμα και στις καλύτερες προθέσεις σας. Δεν ξέρετε που σας οδηγούν πάντοτε.

Αγαθή καρδιά και αναγνώριση της αξίας του να είσαι Άνθρωπος, όχι μόνο για τον εαυτό σου αλλά και για τους άλλους. Ακόμα και αν ακούγονται πολύ θεωρητικά αυτά, δεν είναι.

Κάτι ακόμα. Ο όρος αδελφός ή αδελφή έχει αξία, όταν χρησιμοποιείται από ανθρώπους που το νιώθουν. Αν δεν το νιώθετε, μην χρησιμοποιείτε αυτόν τον όρο. Ο αδελφός δεν είναι υποκείμενο, δεν υπόκειται σε σας ούτε μπορείτε να τον κρίνετε. Από τη στιγμή που τον κρίνετε δεν είναι αδελφός, μέσα σας δεν τον αναγνωρίζετε σαν αδελφό -αλλά τότε δεν παύει αυτός να είναι αδελφός, παύετε εσείς να είστε αδελφοί.

Μετά από όλα αυτά, θα μπορούσε να έλθει κάποιος παρατηρητής, κάποιος τρίτος και να πει: «Βρε παιδιά, δεν καταλαβαίνω γιατί παλεύετε να διαχειριστείτε πράγματα. Κλείστε αυτή την έρμη πύλη του κακού επιτέλους, να δούμε το Φως.» Αλήθεια; Είστε έτοιμοι να τσιμπήσετε σε αυτό; Κάθε τι που δεν μπορούμε να ελέγξουμε είναι κακό; Αν εγώ δεν μπορώ να ελέγξω κάτι δεν είναι αυτό κακό, είμαι εγώ ανεπαρκής. Εγώ δεν κάνω κάτι καλά.

Αυτά και άλλα πολλά λοιπόν είπαμε απόψε, για να σας βοηθήσω να καταλάβετε πώς μπορείτε να διαχειριστείτε εντέλει, όλο αυτό το δυναμικό με το οποίο συνδεθήκατε. Καταλαβαίνετε... αυτό από μόνο

του δεν είναι κακό. Εσείς που το νιώθετε, έχετε εργαστεί με αυτή τη χθόνια ενέργεια, καταλαβαίνετε ότι είναι μια ώση για ζωή που περνά μέσα από διάφορα επίπεδα, διάφορα σώματά σας και τα ταράζει. Έτσι δεν είναι; Έτσι βιώνετε τη χθόνια ενέργεια. Δεν είναι κάτι κακό από μόνο του, δεν είναι κάτι που έρχεται να σας κτυπήσει αλλά, καθώς ανεβαίνει από μέσα σας, δημιουργεί διαταραχές. Διαταράσσει το συναισθηματικό σώμα για την ακρίβεια -μπορεί και άλλα, αν αυτό δεν μπορέσετε να το ισορροπήσετε. Δεν είναι κακό από μόνο του· είναι ασυνείδητο και διαταράσσει εκείνες τις περιοχές των σωμάτων σας, αν θέλετε, που έχουν κωλύματα. Και επειδή τα περισσότερα κωλύματα εντοπίζονται στο θυμικό, το θυμοειδές σώμα, αυτό διαταράσσεται. Είναι ενέργεια της ζωής αυτή την οποία διαχειρίζεστε -δεν έχει καν δικές της εγγραφές.

Έχετε καταλάβει... μέσα από τη δουλειά του νέου ωροσκοπίου που έχει γίνει, έχετε καταλάβει ότι έχετε φέρει υλικό, για να το εκφράσετε με αυτό το νέο τρόπο; Αυτό που ανεβάζετε δεν είναι πίσσα, δεν είναι πετρέλαιο, είναι ενέργεια της ζωής, την οποία προσπαθείτε να διαχειριστείτε με τα σώματά σας. Ακόμα και σήμερα, τη ζωή προσπαθείτε να διαχειριστείτε, φτάνοντας με το νου σας στα αστέρια· μιλώντας στους θεούς στους αγίους, στους δασκάλους, στους κρυστάλλους, στα ζώα, στη φύση, τη ζωή προσπαθείτε να διαχειριστείτε.

Δέχομαι ερωτήσεις.

Μέλος 1: Αυτή η ενέργεια της ζωής που βγαίνει από το χθόνιο, σε πρώτη φάση την αναγνωρίζουμε σαν θυμό; Ή αντίθετα αυτό που αναγνωρίζουμε ως θυμό, είναι ενέργεια της ζωής.

Απάντηση:

Ναι, ναι. Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της αδυναμίας της ενέργειας της ζωής να ρεύσει απρόσκοπτα, λόγω του ότι φέρετε εγγραφές και εντυπώματα στα σώματά σας, που δεν διευκολύνουν τη ροή της ενέργειας.

Ξέρετε πολύ καλά, όσοι εργαστήκατε με τα πλατωνικά στερεά και με άλλα σχήματα, με τα γράμματα της νέας γλώσσας, ότι κάθε σχήμα οδηγεί τη ροή της ενέργειας με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Φανταστείτε, χωρίς να συνδέσετε με γεγονότα τη ζωή σας, τα εντυπώματα σας και τις εγγραφές σας. Φανταστείτε ότι αποτελούνται από γραμμές, που αντί να διευκολύνουν την ροή της ενέργειας της ζωής, την περιπλέκουν, τη δυσχεραίνουν και την εμποδίζουν τελικά.

Είναι φυσικό ανεβαίνοντας αυτή η ενέργεια, να δημιουργεί έντονες τριβές, είτε αν εμφανίζεται με τη μορφή του θυμού, είτε της ενοχής και κάθε άλλου συναισθήματος και κωλύματος που μπορεί να βιώνετε.

Και σε αυτό το σημείο, μπορούμε να πούμε πως αυτά τα εντυπώματα και οι εγγραφές μπορούν να εξισορροπηθούν, όπως ήδη γνωρίζετε για άλλα θέματα, με τη χρήση των πλατωνικών στερεών. Ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο.

Υπάρχει άλλη ερώτηση;

Μέλος: Αν κάποιος άνθρωπος ασχολείται πάρα πολλά χρόνια με τα εντυπώματα, γιατί αυτά επιμένουν, όσο σε ένα άνθρωπο που δεν έχει δουλέψει ποτέ;

Απάντηση:

Σ., τα εντυπώματά σου έχουν αλλάξει προ πολλού. Δεν επιμένουν.

Μέλος: Το μυαλό μου επιμένει δηλαδή;

Άννα: Μου δείχνει φυγόκεντρο δύναμη και δύναμη της αδράνειας και εγώ έχω να βγάλω κάποιο αποτέλεσμα από αυτό... Η φυγόκεντρος είναι η δύναμη που οδηγεί στη περιφέρεια. Και η δύναμη της αδράνειας; Πώς μπορείς να το παντρέψεις με αυτό; Αν σταματήσει δημιουργεί πρόβλημα. Ένα λεωφορείο αν σταματήσει απότομα, οι επιβάτες συνεχίζουν να πηγαίνουν μπροστά. Οπότε είναι σαν να υπάρχει έντονα η δύναμη της αδράνειας, να έχει αλλάξει αυτό αλλά να υπάρχει μια τάση προς τα εκεί.

Μέλος: στη διαχείριση του χθόνιου είχε αναφέρει ότι εκεί που σταματά η επιθυμία εκεί μετατρέπεται η ενέργεια αυτή σε φως, έχει σχέση με όλο αυτό που ειπώθηκε σήμερα;

Απάντηση:

Προφανώς έχει σχέση αλλά η διδασκαλία για την αγαθή καρδιά υπερκαλύπτει αυτό. Γιατί την επιθυμία μπορείς να την υπερνικήσεις, όταν και πάλι επιστρέψεις στη παρατήρηση αιτίας αποτελέσματος. Μπορείς να το κάνεις. Μπορεί να νικηθεί και εκεί όντως ξεκινά η αλλαγή.

Μέλος: Δεν ξέρω αν είναι εκτός θέματος αλλά τόση ώρα μιλάμε για το συναίσθημα, τη σκέψη και εμένα μου τριγυρνά στο μυαλό τι γίνεται με τα Θεϊκά συναισθήματα. Δηλαδή την Ευγνωμοσύνη, την Χαρά, την

Αγάπη, στην ανώτερή τους έκφραση. Τι ρόλο παίζουν σε όλο αυτό το σκηνικό της μετουσίωσης.

Απάντηση:

Αυτά έρχονται σε μια μετέπειτα φάση, που ακολουθεί τη μετουσίωση. Πρέπει να γίνει μετουσίωση, να κάνει κάποιος τη μετουσίωση, για να μπορέσει να βιώσει αυτές τις ανώτερες καταστάσεις συνείδησης. Γιατί και το συναίσθημα είναι μια κατάσταση συνείδησης. Δεν μπορούμε να το πούμε ακριβώς συναίσθημα, όταν αφορά το Θείο Νου και τα ανώτερα πεδία και αφού άλλωστε προέρχεται ήδη από τη μετουσίωση της ύλης σε νου. Άρα δεν πρόκειται για συναίσθημα αλλά για ανώτερες καταστάσεις ύπαρξης και συνείδησης.

Μέλος: Είναι φόβος ο θυμός;

Απάντηση:

Ακόμα και ο φόβος. Δεν είπαμε πως εκδηλώνεται μόνο σαν θυμός. Ένας τρόπος είναι ο θυμός. Φαντάσου ότι έχεις ένα σωλήνα ποτίσματος και έρχεται το νερό για να ποτίσεις. Εσύ κλείνεις το στόμιο. Η ροή παραποιείται, το λάστιχο φουσκώνει. Μπορείς να επιτύχεις έργο αν το κατευθύνεις αλλά όχι αν δεν ξέρεις να το κατευθύνεις. Μπορεί να σκάσει.

[Απομαγνητοφώνηση: Ρέα Κουφάκη]



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2020**Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταινάρου****04-05.09.2020**

Άννα: Παίρνουμε αργές, βαθιές, αβίαστες αναπνοές και για λίγο αφουγκραζόμαστε τον ήχο της θάλασσας. Αφήνουμε τις αισθήσεις μας να γεμίσουν από την παρουσία των υδάτων, τις θαλάσσιες ευωδιές, τη θαλάσσια αύρα, το φλοίσβο, το αμυδρό φως της σελήνης, που ακόμα δεν φάνηκε ψηλά.

.....

Ενίστε να έρχεστε εδώ παιδιά μου και να τιμάτε τους θεούς με την παρουσία σας, γιατί εμείς ερχόμαστε πάντοτε για εσάς. Και δεν έκλεισαν πέντε χρόνια, όπως ανησυχούσε νωρίτερα η Άννα, εσείς είστε εδώ, από αγνή αγάπη, με αγαθή καρδιά· είσαστε εδώ για να τιμήσετε το θείο και να επιτρέψετε για άλλη μια φορά να συμβεί η θεϊκή αγκαλιά και όταν οι άνθρωποι το ορίζουν και αποφασίσουν να κρούσουν την πόρτα του Θείου, το Θείο απαντά και η πόρτα ευρίσκεται ανοιχτή. Είναι πάντα ανοιχτή για να σας υποδεχτεί. Εκείνες τις φορές που συμβαίνει να νιώθετε την πόρτα κλειστή, είναι απλώς επειδή η δική σας καρδιά κλειστή παραμένει. Η μόνη πόρτα που είναι κλειστή, είναι της καρδιάς σας και σαν ανοίξετε αυτή με πλήρη αποδοχή και αγάπη και πίστη, θα δείτε το σύμπαν να απλώνεται στα πόδια σας μπροστά. Θα δείτε τους θεούς να συρρέουν για να σας υποδεχτούν, όπως και αν τους ονομάζετε, όπως και αν τους φαντάζεστε, το Θείο, το Πνεύμα, είναι πάντοτε εδώ, με προσήνεια, με συναίνεση και αποδοχή.

Πολλά ταλάνισαν τη μικρή ομάδα και δεν θα αναφερθούμε σε αυτά αναλυτικά. Συμβαίνει όταν και όπου πρέπει. Χρειάζεται όμως να τονίσουμε πως, όταν πέφτει ένας κεραυνός και κατακεραυνώνει ένα δέντρο ο Δίας από ψηλά, το κάνει για να γειώσει εκείνη την ενέργεια των ουρανών, που πρέπει οπωσδήποτε να πέσει στη γη και να πάει βαθιά μέσα στη γη. Το δέντρο καίγεται και οι άνθρωποι λυπούνται γι' αυτό. Όμως αυτό έχει γίνει θυσία. Αυτό επιτέλεσε το σκοπό του. Και ποιος δεν θα 'θελε το δέντρο να 'ναι ζωντανό και θαλερό, να στέκει περήφανο, μα **είναι τα ψηλά, περήφανα δέντρα εκείνα που έλκουν τους κεραυνούς.** Τα περήφανα δέντρα έλκουν τους κεραυνούς. **Και μέσα στην περισσή τους περηφάνεια, που ενίστε γίνεται αλαζονεία, υπηρετούν· υπηρετούν κι αυτά με τη**

σειρά τους το μεγάλο σκοπό. Κι εκείνο που αιωρείται ψηλά και δεν βρίσκει τρόπο να φτάσει στο έδαφος, το φέρνουν στη γη τα ψηλά, περήφανα, αλαζονικά δέντρα. Έτσι είναι, οδηγούν τα φιλιά του ουρανού στη μητέρα Γη.

Σκεφτείτε... ο θεός, ο Ποσειδώνας, ο γαλίφης, βρήκε ένα πολύ ωραίο τρόπο να περιγράψει αυτό που θέλει και τόσο πολύ ωραιοποιεί όσα συμβαίνουν, γιατί είναι πλανερός, είναι ο θεός των ψευδαισθήσεων. Αγαπητοί μου, αγαπητές μου, είμαι ο θεός των συμβόλων. Δεν είναι ψευδαίσθηση το σύμβολο, είναι συμπυκνωμένη πληροφορία που επιτρέπει στη γνώση να παρεισφρήσει στα μύχια της ύπαρξής σας, εκεί που ούτε εσείς οι ίδιοι δεν μπορείτε να φτάσετε. Σας τιμώ και σας αγαπώ, όπως κι εσείς με τιμάτε και με αγαπάτε και είμαι εδώ για να δεχτώ τα δώρα, τους ύμνους, τις σπονδές σας και είμαι εδώ για να σας δώσω το δικό μου δώρο, όταν έρθει η ώρα να το κάνω απόψε.

Μα τώρα θα δώσω το λόγο στον Αδελφό, τον Πλούτωνα, που περιμένει πολύ υπομονετικά τη σειρά του. Κάθεται εκεί, στην είσοδο της μικρής σπηλιάς και με βλέμμα χαμογελαστό σας παρατηρεί. Παρατηρεί πόσο χαλαρά απλώνετε το σώμα σας στην ακρογιαλιά και περιμένετε να δείτε πώς θα εξελιχτεί αυτή η βραδιά. Παρατηρεί την απίστευτη άγνοιά σας, που ακόμα και την ώρα του μεγαλύτερου κινδύνου, είναι τόσο ισχυρή, που φτάνει να λειτουργεί σαν φράχτης προστατευτικός. **Στ' αλήθεια, η άγνοιά σας σας προφυλάσσει. Δεν χρειάζεται να γνωρίζετε πολλά, μόνο τα απολύτως απαραίτητα στην ώρα του κινδύνου. Και πρέπει να εμπιστευέστε, εσείς που νιώθετε χαμένοι, που νιώθετε ότι δεν ξέρετε πού πρέπει να σταθείτε, πρέπει να θυμόσαστε ότι εκείνη την ώρα γνωρίζετε όλα όσα χρειάζονται και ότι τα πράγματα είναι πιο απλά απ' ό,τι πιστεύατε.** Χρειάζεται να γυρίσετε πίσω στα βασικά, τα απλά και με αγάπη να σταθείτε εκεί, στην απόλυτη απλότητα και αγαθότητα, με την απόλυτη βεβαιότητα πως όλα μα όλα θα κυλήσουν κατ' ευχήν. **Όλα μα όλα θα βρουν τη θέση τους γύρω σας, όταν εσείς πρώτοι βρείτε το κέντρο σας. Όταν εσείς μείνετε σταθεροί και ακίνητοι στο γλυκό σημείο της ύπαρξής σας μέσα στην καρδιά, στο φως και την αγάπη που υπάρχει εκεί, σταθεροί, ακλόνητοι, γίνεστε εσείς το κέντρο στον κύκλο και τότε, η δίνη που περιστρέφονταν ασταμάτητα αναμοχλεύοντας τα πάντα, θα αφήσει όλα όσα κρατά στον αέρα να πέσουν στη θέση τους.** Δεν είστε εσείς που θα τα τακτοποιήσετε... όχι νοητικά, όχι με τα θέλω και τα πρέπει, όχι με τις εικασίες και τα φαντάσματα του παρελθόντος και όσα κάπου κάποτε μάθατε ότι πρέπει να γίνουν, αλλά σύμφωνα με αυτό που είστε μέσα στην καρδιά σας. **Εκεί βρίσκεται το Θέλημα, εκεί είναι το σταθερό σημείο, το ακλόνητο, το ισχυρό. Εκεί είναι η Θεία σας**

ὕπαρξη. Και όταν σταθείτε σ' αυτή με σιγουριά, τότε με ασφάλεια τα πάντα θα πέσουν στο κατάλληλο σημείο, μέσα στον κύκλο της ὑπαρξής σας. Και θα πέφτουν σύμφωνα με αυτό που είστε εσείς και που, πιθανότατα, δεν έχετε ακόμα πλήρως αντιληφθεί.

Αυτός είναι ο Ποσειδῶνας, με τις θαλάσσιες δίνες του. Αυτός είμαι εγώ. Εγώ σκορπῶ, εγώ μαζεύω, εγώ κατευθύνω τα ὕδατα της ψυχής σας, εγώ αναμοχλεύω την ιλύ του βυθού. Εγώ σας κάνω να νοιάζεστε ο ένας για τον άλλο. Εγώ σας ωθῶ σε βία, εξ ορισμού. Είμαι ο θεός των υδάτων, των συναισθημάτων κι εγώ είμαι εκείνος που τώρα σας δείχνω τη θέση του βράχου και σας λέω «Στάσου εδώ.» Την ὥρα που η θάλασσα είναι μανιασμένη γύρω σου, εσύ στέκεσαι στο βράχο ακλόνητος/ακλόνητη. Τα κύματα λυσομανούν και δοκιμάζουν την ευστάθειά σου. Δοκιμάζουν την τόλμη σου, τη στήριξή σου. Δοκιμάζουν τις βάσεις σου. Κι όταν εσύ βρεθείς με βάσεις σταθερές, σίγουρος και σίγουρη για το πού πατάς, σίγουρος και σίγουρη ότι έχεις βρει το γλυκό σημείο της ὑπαρξής σου, τότε πάνω σου θα στηθεί ο φάρος που θα φωτίζει και θα οδηγεί πολλούς άλλους, που πλοηγούνται σε ταραγμένα νερά και φουρτούνες.

Κι αν θέλεις να ξέρεις, το σταθερό σημείο μέσα σου και πάλι είμαι εγώ. Γιατί δεν μπορείς να φύγεις από το θυμοειδές για να γλυτώσεις απ' αυτό. Δεν αρκεί να ξεφύγεις βιαστικά και να κλείσεις γύρω σου μια πόρτα που, ὅπως είπαμε νωρίτερα, είναι η πόρτα της καρδιάς. Δεν μπορείς να κλείσεις την πόρτα και να το σκάσεις. Δεν μπορείς να γλυτώσεις τη δοκιμασία της σταθερότητας και της πίστης. Μπορείς να περάσεις τη δοκιμασία αυτή και σε άλλα πεδία, γιατί αναπόφευκτα θα την περάσεις αλλά δεν μπορείς απλώς να αποφύγεις ένα σκαλοπάτι της κλίμακας. **Αν δεν βρεις το σταθερό σου σημείο μέσα στο θυμοειδές, ὅσα σταθερά σημεία και αν βρεις μετά, σε ανώτερα πεδία, δεν θα είναι αρκετά.** Δεν θα είναι αρκετά, γιατί δεν θα έχεις τη στήριξη αυτού του πεδίου από κάτω. Θα είσαι σε μία σχεδία που κινείται ἄτακτα και ἄβουλα, γιατί δεν έχει πηδάλιο και μ' ένα τρόπο μαγικό, πηδάλιο είναι εκείνο το σταθερό σου σημείο, το ακίνητο -παραδόξως-, εκείνο είναι το πηδάλιό σου. Εκείνο κινείται σε ένα άλλο πεδίο, σε ἄλλη διάσταση και σε οδηγεί. Αυτό το σημείο σταθερότητας. Όλες και ὅλοι σας έχετε περάσει και βρίσκεστε κατ' αναλογία διαφορετική σε μία τέτοια κατάσταση. Και τα λόγια που σας λέω σήμερα, σας αφορούν ὅλες και ὅλους και ας νιώθετε ότι μπορεί να μιλῶ αποκλειστικά σ' εσάς... σ' εσένα, σ' εσένα, σ' εσένα. [Σημ.: Δείχνει] Ο Πλούτωνας ωστόσο είναι ακόμα εδώ και περιμένει· περιμένει να τελειώσω την ομιλία μου. Ξέρει γιατί παίρνω περισσότερο χρόνο. Παίρνω χρόνο ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙΤΕ Σ' ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΣΗΜΕΙΟ, πριν μπείτε μέσα στη σπηλιά. ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΩΡΑ. Τώρα θα δείτε τον βασιλέα

των ουρανών να προσεγγίζει τη θύρα της καρδιάς σας· τώρα θα την κρατήσετε ανοιχτή και θα του επιτρέψετε να μπει και να κατευθυνθεί σ' εκείνο το γλυκό, Μοναδικό -με κεφαλαίο Μ- σημείο της ύπαρξής σας, που για κάποιο λόγο ακόμα σας διαφεύγει. Επιτρέψτε μου -τον Ενάλιο Δία, τον Ποσειδώνα-, επιτρέψτε μου να εισέλθω από την ανοιχτή πύλη της καρδιάς σας και να σας δείξω εκείνο το σημείο. Σ' εκείνο το σημείο, νερό και φωτιά είναι ένα. Σ' εκείνο το σημείο γη και αέρας είναι ένα. Σ' εκείνο το σημείο τα ιερά ζεύγη μέσα στον Αιθέρα ενώνονται σε Ένα και λάμπει το Πετράδι στο Λωτό και η φλόγα της καρδιάς σας εκεί, τυλίγεται σε μια σταγόνα νερού. Είστε μια φλόγα τυλιγμένη σε μια σταγόνα νερού.

Με την τρίαινά μου χτυπώ τη σταγόνα και η φλόγα δυναμώνει. Δεν υπάρχουνε πια ως ανθρώπινη μορφή. Είστε η φλόγα μέσα στη σταγόνα. Και είναι πολύ συμπαγής αυτός ο σχηματισμός, μέσα στη φαινομενική του ρευστότητα και κινητικότητα. Σας δείχνω στην καρδιά της φλόγας. Εκεί κάτι υπάρχει για σας, εκεί είναι το δώρο μου για εσάς, που θα ανακαλύψετε νωρίτερα. Στην καρδιά της φλόγας μέσα στη σταγόνα είναι το δώρο μου. Εκεί υπάρχω.

Μη ψάχνετε για γήινα δώρα· αυτό το μικρό κουμπί, αυτό το μικρό, σταθερό σημείο, είναι από μόνο του μια πύλη κι εγώ κρατώ το κλειδί. **Είναι η πύλη του ρευστού συνειδητού**, που μάλλον δεν σας λέει τίποτα ως όρος. Είναι η πύλη της ρευστής συνείδησης. Είναι εκείνο το σημείο, απ' όπου η ψυχή ξεκινά το ταξίδι της στο χρόνο και η συνείδηση ρέει στη γραμμή του χρόνου, αναλύοντας τα πάντα, απλώνοντας τα πάντα σε γραμμικότητα. Από κει διευθετείται το γήινο σενάριό σας, σύμφωνα με τις εσωτερικές οδηγίες, σύμφωνα με την αρχική τοποθέτηση της ψυχής σας. Γιατί τα πάντα είναι ένας σπόρος, είναι ένα σημείο και απ' αυτό το σημείο ξεδιπλώνεται η γήινη εμπειρία σας σε χρόνο γραμμικό. Μέσα από κείνο το σημείο, η εμπειρία είναι όλη Ένα. Είναι μία επίγνωση· μια επίγνωση που περιμένει να ξετυλιχτεί σε δράση. Μια σύλληψη, που περιμένει να ξεδιπλωθεί σε έκφραση. **Εκεί είναι το δικό μου σημείο και το κλειδί το κρατώ εγώ. Κρατώ το κλειδί της χρονικότητάς σας και της συγχρονικότητάς σας και σύμφωνα με αυτή ξεκλειδώνω τους κωδικούς του ορμονικού σας συστήματος, μέσα από το οποίο αντιλαμβάνεστε και βιώνετε την εμπειρία σας υποκειμενικά.** Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό; Μπορείτε να συλλάβετε το μέγεθος αυτού που σας περιγράφω;

Θα πάρει χρόνο για κάποιους... θα σας πάρει χρόνο να εμβαθύνετε σε όσα σας λέω απόψε. **Προσπαθήστε όμως να μη ξεχάσετε ποτέ ότι εγώ είμαι εκεί. Είμαι ο Κύριος αυτού του σημείου.** Και **αν βρίσκομαι σήμερα εδώ, είναι επειδή ήρθατε εσείς σήμερα εδώ,**

για να συναντηθούμε στο σημείο αυτό: το σημείο μέσα στη φλόγα, μέσα στη σταγόνα του νερού που είστε. Από εδώ όμως παίρνει τον ορισμό της η ψυχή. Από αυτό το σημείο και πέρα ορίζεται η ψυχή. Πώς δένουν όλα τόσο όμορφα και αρμονικά! Και πώς όλα ξετυλίγονται μπροστά στον αναζητητή, που έρχεται ως άλλος Ορφέας να αναζητήσει τη δική του Ευρυδίκη!

«Θα πάρω την ψυχή μου απόψε;» ρωτά κάποιος που έχει ακούσει τι δουλειά γίνεται εδώ. Είσαι έτοιμος να δεχτείς τον βασιλέα των Ουρανών; Οι λέξεις δεν χρησιμοποιούνται τυχαία και κάθε ομοιότητα με πρόσωπα ή πράγματα δεν είναι καθόλου τυχαία. Πιστέψτε το! Σας κλείνω το μάτι... και αντάμα με τον Πλούτωνα, που περιμένει υπομονετικά τη σειρά του εδώ και τόση ώρα, θα δουλέψουμε μαζί σας απόψε, γύρω από εκείνο το σημείο.

«Πολύ μιλά ο Ποσειδώνας απόψε», σκέφτεται η Άννα ήδη -και όχι μόνο η Άννα. Μου λείψατε και σας έλειψα, το ξέρω, γιατί μπορεί να μη χωρίζουμε πραγματικά ποτέ, μπορεί να είμαστε μαζί αλλά μια επικοινωνία, μια συνάντηση που ορίζεται ειδικά για μια επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους και το Θείο, είναι πάντοτε μια σπουδαία περίπτωση και αξίζει να την τιμήσουμε δεόντως!

Πέρα από σας, πέρα από αυτόν τον τόπο, υπάρχουν θάλασσες, υπάρχουν τόποι μακρινοί, όπου φτάνει το μάτι στον ορίζονται κι ακόμα παραπέρα. Όσες φορές και να γυρίσετε τη γη, δεν θα σταματήσετε ποτέ, γιατί ο κύκλος έχει το χαρακτηριστικό του απείρου, δεν τελειώνει ποτέ αυτή η γραμμή. Σας διαφεύγει αυτή η ιδέα, λέτε «έκανε τον κύκλο του και τελείωσε», κάτι. **Ο κύκλος, δεν τελειώνει ποτέ. Για να αρχίσει και να τελειώσει κάτι, χρειάζεται να το θέλει ο παρατηρητής του ή εκείνος που το βιώνει.** Και αν εσείς αφεθείτε, μπορεί να συνεχίζετε τον ίδιο κύκλο ξανά και ξανά και ξανά και ξανά, επ' άπειρον και να αναρωτιέστε πότε θα τελειώσει αυτή η «μέρα της μαρμότας», όπως την αποκαλείτε. Μα είστε εσείς; Και ο τρόπος για να ορίσετε τα σημεία εκκίνησης και λήξης πάνω στον κύκλο, είναι να σταθείτε στο σημείο εκείνο, το δικό σας, Μοναδικό σημείο. Μείνετε εκεί που είστε. Τοποθετηθείτε, όχι απέναντι στα πράγματα -δεν μπορείτε να το κάνετε, τα πράγματα γυρίζουν, στροβιλίζονται άτακτα γύρω σας- τοποθετηθείτε σε αυτό που εσείς είστε και, προς θεού, μην κάνετε ότι δεν το γνωρίζετε, μην επιμένετε στην παράνοια και την ψευδαίσθηση ότι δεν γνωρίζετε αυτό που είστε! **Δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν γνωρίζει αυτό που είναι.** Υπάρχουν όμως πάρα πολλοί άνθρωποι, που αρνούνται να δουν αυτό που είναι, που φοβούνται να δουν αυτό που είναι, γιατί φοβούνται τις συνέπειες της αναγνώρισής τους. Και είναι τα πάντα πάρα πολύ απλά και ταυτόχρονα πολύ περίπλοκα -εξαρτάται από τον παρατηρητή.

Ανοίξτε την καρδιά σας και αφήστε τις ευλογίες που σας φέρνω, να τη γεμίσουν, να τη γλυκάνουν και να διώξουν το φόβο μακριά, γιατί υπάρχει πολύς φόβος ανάμεσά σας. Φέρνετε μαζί σας πολλούς φόβους απόψε, έτσι είναι παιδιά μου. Είναι τόσο μεγάλη η χαρά μου, που δεν θέλω να σταματήσω να σας μιλώ. Θέλω να παίξω μαζί σας όπως η γάτα με το ποντίκι και από την άλλη θέλω να σας σώσω από τον ψευδή εαυτό σας, εκείνον τον εαυτό που λέει «Δεν γνωρίζω ποιος είμαι». Δεν είναι ο Ποσειδώνας ο θεός της ψευδαίσθησης - μεγάλο άδικο αυτό. Όμως είναι εκείνος που μπορεί να σας οδηγήσει έξω από την ψευδαίσθηση, με τρόπους πολλούς.

Να θυμόσαστε ότι το νερό είναι καθαρό και απλό από μόνο του και όταν θολώνει, είναι επειδή γίνονται προσμίξεις, επειδή είναι δεκτικό, μαζεύονται μέσα του πολλά, συνδέεται με πολλά άλλα στοιχεία. Το νερό είναι απλό και καθαρό, κρυστάλλινο. Αν βρισκόσασταν στον πλανήτη του νερού, για τον οποίο παλιότερα μιλήσαμε, τα πάντα θα ήταν κρυστάλλινα καθαρά.

Ο Πλούτωνας περιμένει. Σας τον θυμίζω αλλά δεν είμαι ακόμα διατεθειμένος να σας αφήσω...

Τα πέλματά σας γίνονται φλόγες. Μικρές φλόγες καίνε στα πέλματά σας και είναι από τη φωτιά του ουρανού. Και καθώς καίνε οι μικρές φλόγες στα πέλματά σας, όλο σας το σώμα γίνεται νερό, είναι από νερό. Έχετε ένα νερένιο σώμα, μόνο ένα νερένιο σώμα... υδάτινο σώμα. Είναι λίγο πυκνό και μπορεί να σταθεί όρθιο αλλά είναι όλο υδάτινο. Πάρτε λίγο χρόνο να νιώσετε το υδάτινο σώμα σας, ενθυμούμενοι τις μικρές φλόγες που καίνε στα πέλματά σας. μ' αυτό το σώμα θα περάσετε στο ιερό απόψε, το ιερό του Πλούτωνα του Πολυδέκτη. Έτσι πρέπει να μπειτε. Κρατώντας στο νου σας το νερένιο σας σώμα. Δεν χρειάζεται να φανταστείτε μέσα χρυσόψαρα, δεν είσατε γυάλα, είναι ατόφιο, καθαρό νερό.

Θα σας ζητήσω κάτι ακόμα. Παραδοθείτε στη Σελήνη, κρατήστε τον εαυτό σας στα χέρια σας και παραδώστε τον στη Σελήνη, με ευλάβεια. Παραδίδετε στη Σελήνη το υδάτινο σώμα σας και της ζητάτε να το φροντίσει. Όλα όσα γίνονται από εδώ και έπειτα, έχουν βαρύνουσα σημασία για την εξέλιξή σας.

Ο Πλούτωνας κάθεται και παρακολουθεί. Μου λέει: «Αδελφέ, πρέπει να μιλήσω κι εγώ». Θα του δώσω λοιπόν το λόγο, παραμένοντας μαζί σας.

Πλούτων:

Η είσοδός σας στον άλλο κόσμο, γίνεται από μένα. Μιλάει ο Πλούτων. Η είσοδός σας στον άλλο κόσμο γίνεται μέσω εμού. Βρίσκεστε έξω

από μία μικρή σπηλιά/ιερό. Η εργασία που γίνεται κάθε φορά μέσω της Άννας στον τόπο αυτό, είναι η σύνδεση με τις δυνάμεις της ψυχής σας, τις δυνάμεις που ξέρετε ότι υπάρχουν κάπου κρυμμένες αλλά δεν τολμάτε καν να φανταστείτε τι μπορεί να σημαίνουν για εσάς.

Μία ψυχή μπορεί να κάνει πολλά καμώματα. Μια ψυχή είναι φορτωμένη με πάθη. Μη γελιέστε, οι ψυχές δεν έρχονται όλες ως αθώες παιδούλες, είναι γεμάτες ενεργειακά φορτία. Ενεργειακά φορτία που συνέλεξαν από τον κύκλο των ενσαρκώσεών τους. **Οι ψυχές φέρουν πάθη. Η προσωπικότητα, είναι αυτή που προβάλλει τα πάθη της ψυχής. Οι ψυχές φέρουν τα πάθη τους στη γη, για να τα χρησιμοποιήσουν ως εργαλεία περαιτέρω εξέλιξης. Η προσωπικότητα βιώνει τα πάθη ως μόνο δρόμο και τρόπο δράσης, ως καταναγκασμό.** Είναι ο μαθητής που απλώς αντιδρά και είναι κακός στη μελέτη, γιατί δεν μπορεί να δει τη μεγάλη εικόνα. Τη μελέτη όμως την ορίζει η ψυχή. Και το βάρος του πάθους το σηκώνει η ψυχή. Με τον τρόπο αυτό οι ψυχές γίνονται κάποτε πολύ βαριές, προσπαθώντας να συντονίσουν, να ευθυγραμμίσουν την αναπνοή τους, την κύρια δόνησή τους, με την προσωπικότητα. Βαραίνουν. Και ένα μέρος δεσμεύεται σε χαμηλότερες δονήσεις του φυσικού πεδίου. Και έχει τότε η ψυχή να διαχειριστεί όχι μόνο την άτακτη ή επιμελή προσωπικότητα αλλά κι εκείνο το κομμάτι των ενεργειών της που έχει βρεθεί εγκλωβισμένο στα κατώτερα πεδία.

Εκεί έρχεται ο Πλούτωνας, έρχεται η Άννα, έρχεται ο Ορφέας, εκεί μπαίνει ο Ηρακλής για να κάνει πολλά κατορθώματα -κατορθώματα με τις ψυχές των νεκρών και να αποδεσμεύσει τα φορτία των ψυχών. Η αποδέσμευση αυτή είναι απαραίτητο να περάσει μέσα από την προσωπικότητα. Γιατί είναι η προσωπικότητα, είστε εσείς, η συνείδησή σας εδώ τώρα, που μεσολαβεί ανάμεσα στις κατώτερες δονήσεις και τις ανώτερες δονήσεις. Έρχεστε λοιπόν να παραλάβετε ένα δυναμικό που έμεινε εγκλωβισμένο εδώ. Έμεινε εγκλωβισμένο στο χθόνιο πεδίο.

Και ξαφνικά πολλά ερωτηματικά πετάγονται στον αέρα, γιατί αναρωτιέται η Άννα, αναρωτιέστε εσείς: «Μα, νομίζαμε ότι παίρνουμε την ψυχή μας! Και είμασταν πολύ χαρούμενοι γι' αυτό. Τώρα μας λέτε ότι παίρνουμε τις βαριές ενέργειες της ψυχής μας και δεν είμαστε και σίγουροι ότι θέλουμε να συμβεί κάτι τέτοιο.» **Και όμως, είναι μια γιορτινή μέρα και νύχτα αυτή. Και όμως, πρέπει να γιορτάσετε, γιατί αυτή είναι μια ανάσταση. Γιατί η ψυχή που ξεδιπλώνεται και ανεβάζει τα κομμάτια της μέσα από εσάς για εσάς, γιορτάζει, δυναμώνει, απελευθερώνεται!**

Είναι η ολοκλήρωση μιας διαδικασίας και η εκκίνηση μιας άλλης. Γιατί όλες εκείνες οι ενέργειες που τόσο βαριά καταλήξαν να δεσμεύονται στη γη, ελευθερώνονται και είναι έτοιμες να ανέβουν και για να ανέβουν μέσα από εσάς, πρέπει να μπουν σε δράση, πρέπει να εκφραστούν, να εκδηλωθούν. **Δεν είναι μιαρές οι ενέργειες που θα πάρετε εδώ, είναι ρεύματα συνείδησης που υπήρξαν πολύ βαριά, έκαναν τον κύκλο τους** όπως έλεγε ο αδελφός Ποσειδάων, έκαναν τον κύκλο τους που δεν είναι ακριβώς κύκλος, γιατί εσείς ξέρετε πότε θα ξεκινήσετε /πότε θα τελειώσετε **και ελευθερώνονται**. Είναι μια μεγάλη ευλογία αυτή.

Γνωρίζω καλά ότι οι μύθοι αφήνουν πολλά ερωτηματικά και η αλήθεια είναι ότι δεν βιαζόμαστε να τα απαντήσουμε, δεν βιαζόμαστε να λύσουμε τις απορίες σας. Χρειάζεται και η αντίληψη των μύθων από μέρους σας να κάνει τον κύκλο σας. Εσείς θα αποφασίσετε μέσα σας πότε πήρατε όλα όσα χρειαζόσασταν από ένα μύθο και είστε έτοιμοι να βγείτε ή αν τελικά θέλετε να συνεχίσετε να εντρυφείτε στον ίδιο μύθο και συνεχίζετε την κυκλική σας πορεία, στον άπειρο κύκλο. Μη ξεχνάτε ότι και το σύμβολο του απείρου από έναν κύκλο αναδιπλούμενο δημιουργείται. Πάρτε έναν κύκλο και περιστρέψτε τον γύρω από το κέντρο του -τα πράγματα είναι τόσο απλά.

Είστε εδώ λοιπόν περιμένοντας, συνειδητά ή μη, να λάβετε την ψυχή σας· είναι ψυχή σας -δεν είναι μόνο αυτή η ψυχή σας αλλά είναι ψυχή σας! Είναι ένα μεγάλο κομμάτι των ενεργειών σας. Είναι ένα δυναμικό που ανασύρετε για να το χρησιμοποιήσετε και πρέπει να το χρησιμοποιήσετε αρκετά. «Ωραία», θα σκεφτεί κάποιος, «άρα με τα λόγια αυτά ο Πολυδέκτης Πλούτων μας προετοιμάζει, μας διαβεβαιώνει ότι όλοι μας θα λάβουμε αυτήν την ενέργεια. Όλοι μας θα λάβουμε την ψυχή μας εδώ απόψε.» Θα λάβετε αυτό που θέλετε πραγματικά να λάβετε. Και αν είστε έτοιμοι, θα παραλάβετε. Αν όχι, θα μετά-λάβετε, ετεροχρονισμένα ή και καθόλου. Εσείς τι θέλετε;

Αυτό είναι που θα έλεγε κάποιος «σωτηρία της ψυχής». **Θυμηθείτε εκείνον κάποτε που λέει η ιστορία ότι κατέβηκε στον Άδη και αναστήθηκε και ανάστησε και τους νεκρούς.** Οι συμβολισμοί είναι αρκετά σαφείς και οι συνδέσεις. Και εκείνος, εκείνη η μορφή, είναι εδώ απόψε, είναι κοντά σας και θέλω να τον δεχτείτε, όπως δέχεστε κι εμάς. Η παρουσία του είναι γεγονός. Σήμερα συνοδεύει κι αυτός τις ψυχές. Έχουμε φτιάξει ένα περίεργο χαρμάνι ετερόκλητων θεοτήτων/συμβολισμών. Αλλά μέσα στην καρδιά σας, είναι αυτό που πρέπει να είναι.

Θα ξεκινήσουν οι μικροί Μύστες. Η Ε., αν επιμένει, μπορεί να μπει. Κάτι θα υπάρχει και γι' αυτήν. Η πόρτα δεν κλείνει ποτέ. Καθώς η Άννα θα περάσει στο ιερό, θα μείνετε σε σιωπή διαλογιζόμενοι,

οραματιζόμενοι το υδάτινο σώμα σας, που στηρίζεται πάνω στις φλόγες που βρίσκονται στις πατούσες σας, φωτισμένο από τη Σελήνη. Ο καθένας και η καθεμιά σας θα οραματιστείτε ότι σχηματίζετε τρίγωνο με τον Ποσειδάωνα κι εμένα, καρδιά με καρδιά και θα αφήσετε την ενέργεια να ρέει διαρκώς. Όταν κληθείτε, θα περάσετε μέσα.

Παραμένετε όλοι σε σιωπή, μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Κατόπιν, θα συνεχίσουμε.

[Ακολουθήσε η εσωτερική εργασία]

Συνέχεια επικοινωνίας:

Αναπαυθείτε. Μη δίνετε σημασία σε κανέναν. Μη δίνετε σημασία στο ποιος μιλά, μη δίνετε σημασία στο τι λέει... πάνω απ' όλα η ανάπαυσή σας. Γιατί ως γνωστόν, έρχεστε να συμμετάσχετε σε τέτοιες εκδηλώσεις, επειδή χρειάζεστε ξεκούραση. *[Σημ. κάποια μέλη είχαν αποκοιμηθεί...]*

Μιλάει ο Πλούτων.

Θα μάθετε να με καταλαβαίνετε, να νιώθετε την παρουσία μου, να αντιλαμβάνεστε το πνεύμα με το οποίο σας μιλώ. Μη νομίζετε, από κάτι τέτοια και τέτοια χάλασε ο Άδης και κάνουν ό,τι θέλουν εκεί κάτω. Φεύγουν, έρχονται, μπαίνουν, βγαίνουν... Μπαίνει ο ένας να πάρει τον Κέρβερο, μπαίνει ο άλλος να πάρει τον Πειρίθου, μπαίνετε εσείς να πάρετε την ψυχή σας... «μπάτε σκύλοι, αλέστε»! Δεν είναι Κάτω Κόσμος αυτός, κέντρο διερχομένων είναι! Και πρέπει εγώ να το διαχειριστώ, με όλα τα «λουλούδια» που φτάνουνε κατά καιρούς. Πρέπει να διαχειριστώ τους ανθρώπους που κάνουν ερωτήσεις άνευ περιεχομένου, που κάνουν ερωτήσεις εκτός θέματος, που για άλλα έρχονται και άλλα ζητάν, πρέπει να διαχειριστώ τους ανθρώπους τους πονεμένους, που φοβούνται τη σκιά τους, να χειριστώ τους ανθρώπους τους ενοχικούς, που λαχταρούν μη βλάψουν οποιονδήποτε -και την ψυχή τους-, να διαχειριστώ τους ξερόλες, τους ψωροπερήφανους, τους αλαζόνες, τους αντιδραστικούς. Γιατί, μη νομίζετε, καλός κανένας σας δεν είναι. Βολικός κανένας σας δεν είναι! Αλλά είστε εδώ για να κάνετε τη δουλειά. Και όποιος κάνει τη δουλειά, αμείβεται. Άξιος ο μισθός του.

Δεν το «παίζω» σκληρός και δύσκολος... δεν μιλάω συχνά έτσι, υπάρχουν φορές όμως που πρέπει έτσι να ακουστώ, γιατί απαιτείται σεβασμός και προσήνεια, εστίαση σ' αυτήν τη διαδικασία. Γιατί η αναζήτηση της ψυχής δεν είναι ταξίδι αναψυχής. Εστίαση στο σκοπό, θέληση, ετοιμότητα, αποτελεσματικότητα, είναι αυτά που χρειάζονται.

Γιατί αν οι άνθρωποι, συνειδητά ή ασυνειδητά, εκούσια ή ακούσια, αφήνουν την ενέργεια της ψυχής τους να σκορπιέται εδώ κι εκεί, κάποιος που γνωρίζει την αξία της, δεν επιτρέπεται να την παραδίδει έτσι, επειδή κάποιος πέρασε το κατώφλι και στάθηκε μπροστά στην πόρτα και έκανε πέντε άσχετες ερωτήσεις, ξεχνώντας για ποιο λόγο είναι εδώ. Αν το κάνει αυτό τώρα, τι θα κάνει με τη διαχείριση της ψυχής του; Αν δεν μπορεί να διαχειριστεί αυτό το λίγο, πώς θα διαχειριστεί το πολύ; Δική του είναι η ψυχή έτσι κι αλλιώς, κανένας δεν μπορεί να την κρατήσει μακριά του. Κάποια στιγμή, τελικά, στα χέρια του θα έρθει. Αλλά δεν υπάρχει βία. Αν δεν βιάζεστε εσείς, δεν έχω λόγο κανέναν να βιάζομαι εγώ. Αν αποφασίσετε δηλαδή ότι θέλετε να μπορούμε σε ένα μπρα ντεφέρ υπομονής, μαντέψτε ποιος θα χάσει. Μ' αυτά και μ' άλλα πολλά περνάει η ώρα...

Κι εγώ είμαι ο Πλούτων. Ένας θεός καταδέχεται να πει ποιος είναι. Αποδέχεται την ταυτότητα που του δίνουν οι άνθρωποι, αποδέχεται τις ιδιότητες με τις οποίες έρχεται να δουλέψει στη γη -γιατί στ' αλήθεια κανένας σας δεν ξέρει πραγματικά ποιος είμαι. Κανένας δεν ξέρει τι υπάρχει πίσω από το όνομα, πίσω από τους μύθους που γνωρίζετε. Κανένας σας δεν ξέρει τι υπήρξα πριν κάποιος με θεοποιήσει. Αλλά έχετε αυτήν την ταυτότητα και μ' αυτήν θέλετε να δουλέψετε κι εγώ είμαι εδώ γιατί δεν έχω κανένα πρόβλημα. Γιατί είναι ο ρόλος μου αυτός. Είναι ο ρόλος μου να σας καθρεφτίσω ό,τι χρειάζεστε, μέσα από το πρίσμα της ταυτότητάς μου, όπως τη γνωρίζετε. Αυτόν το ρόλο μου δίνετε και τον δέχομαι και τον τιμώ.

Είμαι αυτός ο ρόλος, όπως κι εσείς έχετε ερχόμενοι στη γη αποδεχτεί το γεγονός ότι διαθέτετε μία συγκεκριμένη ταυτότητα, διαθέτετε ένα συγκεκριμένο πακέτο ιδιοτήτων που εκφράζετε και μέσα από αυτές τις ιδιότητες γίνεστε γνωστοί στο περιβάλλον και μέσα από αυτές τις ιδιότητες φέρνετε τις ενέργειές σας και συνεργάζεστε με τους υπόλοιπους. **Οι ιδιοτήτές σας, αυτό το πακέτο των ιδιοτήτων, είναι ο ρόλος σας. Και είναι πάρα πολύ ωραίο μια ενσάρκωμένη ψυχή να θυμάται ότι δεν είναι ο ρόλος της. Παίζει ένα ρόλο.** Είναι κάτι πολύ μεγαλύτερο απ' αυτό, πολύ ευρύτερο. Είναι καλό να το θυμάται. Να το θυμάται σε κάθε βήμα που κάνει. Όμως δεν μπορεί να χαλάσει το έργο και να αλλοιώσει το σενάριο, επειδή και καλά θυμήθηκε ότι είναι ευρύτερη του ρόλου της. **Η σκηνή είναι μία διάσταση, στην οποία οφείλετε να εκδηλώσετε το πακέτο των ιδιοτήτων σας.** Όταν βγείτε από τη σκηνή, μπορείτε να παίξετε όποιον άλλο ρόλο θέλετε ή να μην παίξετε κανένα ρόλο. Στη σκηνή όμως είστε αυτό. Μπορείτε να φανταστείτε τι θα συνέβαινε σε ένα θεατρικό έργο, αν ο πρωταγωνιστής πάθαινε αλτσχάιμερ ξαφνικά, είχε μια μεγάλη απώλεια μνήμης και είχε ξεχάσει τις ατάκες του, είχε ξεχάσει το ρόλο

του, ποιος είναι; Όλα αυτά που κούμπωναν, δεν μπορούν να κουμπώσουν πια, γιατί εκείνος ξέχασε και δεν μπορεί ή δεν θέλει να θυμηθεί, και όλοι οι ρόλοι, δευτερεύοντες, τρίτοι ρόλοι, παύουν να υφίστανται, χάνουν την πρακτικότητά τους, χάνουν τη χρησιμότητά τους, γιατί χάνεται ο πρωταγωνιστής -δεν μπορεί να υπάρξει έργο χωρίς πρωταγωνιστή.

Καλά και άγια πράττετε όταν διευρύνετε την αντίληψή σας και γίνεστε ένα με το σύμπαν και λέτε «Εγώ Είμαι», καλά και άγια. Όμως εδώ, στη Γη, είσαι το «Εγώ Είμαι Αυτό». Αν δεν ήσουν το «Εγώ Είμαι Αυτό», δεν θα είχες μορφή, θα ήσουν κάτι άλλο, έξω από αυτόν τον κόσμο και θα δούλευες με τους δικούς μου όρους, θα ήσουν αναγκασμένος να δεχτείς μια δουλειά, σαν αυτή που δέχτηκα εγώ - χαμαλίκι είναι- να παριστάνω ότι είμαι αυτό που πιστεύετε, για να μπορέσουμε να ...*(δεν ακούγεται στο ηχητικό, λόγω του αέρα)*.... Γιατί, μη νομίζετε ότι είμαι αδέσμευτος εντελώς, όταν εσείς συνδέετε στο νου σας την ύπαρξή μου με συγκεκριμένες ιδιότητες. Αυτό είναι ένα ευρύτερο παιχνίδι, στο οποίο πρέπει να τηρηθούν επίσης κάποιοι κανόνες. Εδώ στη Γη τιμάτε το «Εγώ Είμαι Αυτό». Είστε υπόλογοι για το πόσο καλά είστε «Αυτό».

«Έλεος!», θα πείτε, «Είμαι δέσμιος της ταυτότητάς μου; Μα είναι μια ταυτότητα που άλλοι μου έδωσαν. Αν είμαι εγώ αυτό τώρα, συμβαίνει επειδή κάποιοι άλλοι είναι κάτι άλλο. Έχουν πάρει όλους τους καλούς ρόλους και έμεινα εγώ με τη λάντζα.» Είστε βέβαιοι γι' αυτό; Είστε βέβαιοι ότι δεν επιλέξατε πρώτοι εσείς το ρόλο; Μην πάρετε όρκο!

Στη Γη λοιπόν βρίσκεστε για να τιμήσετε το «Εγώ Είμαι Αυτό». Και όταν δυσκολεύεστε να κρατήσετε τα ηνία, όταν μπαίνετε σε περίοδο μετάβασης, αναβάθμισης, τότε χρειάζεται να προσφεύγετε στο «Εγώ Είμαι», γιατί είναι η ισχύς μέσα σας. όταν το κάνετε όμως, συνήθως το κάνετε επειδή φοβόσαστε. **Χρησιμοποιείτε το «Εγώ Είμαι», όταν φοβάστε -παρατηρήστε τον εαυτό σας!** Φοβάμαι τις συνθήκες, φοβάμαι το σενάριο του «Εγώ Είμαι Αυτό» και προσφεύγω στο «Εγώ Είμαι», για να νιώσω μεγάλος και να πείσω τους άλλους ότι είμαι μεγάλος. Έχετε δει κάποια ζώα ίσως, έχετε δει τις κουκουβάγιες που απλώνουν το φτέρωμά τους, για να δείξουν ότι είναι μεγαλύτερες; Το κάνουν όταν φοβούνται. **Το «Εγώ Είμαι» δεν υπάρχει για να εξυπηρετεί τα μικρά, φοβισμένα εγώ. Υπάρχει για να θυμίζει στα μικρά, περιορισμένα, φοβισμένα εγώ, ότι είναι μέρος ενός μεγαλύτερου συνόλου.** Να θυμίζει στα μικρά, φοβισμένα εγώ, ότι δεν είναι μόνα τους και να τα τροφοδοτεί στο έργο που έχουν να κάνουν.

Θα σας έλεγα, ποτέ ξανά μην επικαλεστείτε το «Εγώ Είμαι» μόνο από φόβο· δεν το κάνω όμως, γιατί ξέρω τις ανάγκες σας, οπότε θα σας

πω απλώς, **κάθε φορά που επικαλείστε το "Εγώ Είμαι», δηλαδή την Εγώ Ειμί Παρουσία, θυμηθείτε, ακόμα και αν το κάνετε από φόβο, να βάλετε μέσα και λίγη αγάπη.** Ακόμα και αν το κάνετε από μία ακατανόητη αντίδραση λόγω φόβου, γιατί από φόβο προέρχεται, θυμηθείτε να βάλετε και αγάπη και τότε οι ενέργειες θα εξομαλυνθούν. Και τότε θα είσαστε άξιοι να πιάνετε στο στόμα σας το «Εγώ Είμαι» -με αγάπη.

Πάρτε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές. Η δύσκολη δουλειά τελείωσε. Δεν έχετε πολλά να κάνετε απόψε, απλώς ακούτε. Αφήνετε τον ήχο των κυμάτων να σας νανουρίσει, το φως της σελήνης να σας χαϊδέψει.... Ξέρετε κάτι; Είναι πολύ όμορφη η Σελήνη, όμως αυξάνει κι αυτή τις σκιές. Το ολόγιομο φεγγάρι φωτίζει μεν το σκοτάδι στο οποίο πριν δεν βλέπατε τίποτα αλλά αφήνει και πάλι να φανούν οι σκιές. **Το σκοτάδι, μες στη μαυρίλα του, σκιά δεν έχει. Η ύπαρξή σας εκεί είναι αμιγής. Δεν μπορείτε να τη μπερδέψετε με μια σκιά.**

Ο Πλούτωνας είμαι. Μεσολάβησα σήμερα για κάποιους/κάποιες, ώστε να πάρετε ενέργειες της ψυχής σας που έμεναν δέσμιες στον Κάτω Κόσμο και ναι, μεσολάβησα να πάρετε τη δική σας Ευρυδίκη. Τη χάνετε, τη βρίσκετε, την ανασύρετε, μπαίνετε πάλι σε τριβές, την ξαναχάνετε... Ο κάτω κόσμος είναι γεμάτος από Ευρυδίκες. Η Περσεφόνη είναι μία, κοινή για όλους Ψυχή. Είναι εκείνη που διαφεντεύει τις μικρές Ευρυδίκες και είναι εκείνη που πονάει για όλες τις μικρές Ευρυδίκες και χαίρεται για όλες τις μικρές Ευρυδίκες, που είναι παιδιά της.

Για λίγο θέλω να σταθείτε περήφανοι. Δεν σας είπα τίποτα μέχρι τώρα για να γεννήσω στην καρδιά σας περηφάνεια, το ξέρω. Όμως ήδη διαθέτετε αρκετή, πιστεύω. Χρησιμοποιήστε τη λοιπόν, για να σταθείτε τώρα περήφανοι μπροστά μου, να ορθώσετε το παράστημά σας. **Στέκεστε μπροστά στον βασιλιά του Άδη, στον Αΐδη και ορθώνετε το παράστημά σας. Αυτό είναι μία κίνηση ψυχής.** Ήρθε η ώρα να μάθετε λίγα πράγματα για τις κινήσεις της ψυχής. Ορθώστε το παράστημά σας μπροστά μου, λοιπόν. Είστε άξιοι, είστε δυνατοί, είστε καλύτεροι από εμένα, είστε ανώτεροι από εμένα, μου κάνετε τη χάρη να έρθετε σήμερα εδώ. Γαμάτε και δέρνετε, σήμερα...

Ανοίγω μπροστά σας τις πύλες του Άδη. Τώρα, εσείς οι περήφανοι, ισχυροί, υπέρθεοι, μπορείτε να περάσετε μέσα κατά βούληση και να κάνετε ό,τι θέλετε, για δέκα λεπτά. Ξεκινήστε και όταν βγείτε, θα μαρτυρήσετε όλα όσα ζήσατε, όλα τα υπέροχα που κάνετε, όλα όσα πήρατε εκεί. Η Εκάτη σας συνοδεύει.

[Παύση 10']

[Η Άννα απαγγέλει χαμηλόφωνα τον 50^ο ψαλμό του Δαυίδ]

Σηκωθείτε και μοιραστείτε τις εμπειρίες σας.

[Ακολουθεί μοίρασμα εμπειριών]

Άννα:

Να πω ότι είναι βέβαια δύσκολο να κάθεται όλο το βράδυ -δεν είναι όλο το βράδυ, εντάξει, είναι ώρες που συνήθως κάποιοι κάθονται σε μπράκια- αλλά όταν κάνουμε εσωτερική εργασία, δεν ξαπλώνουμε βασικά. Αν αποφασίσει κάποιος να ξαπλώσει, θα πρέπει να είναι σίγουρος ότι δεν νυστάζει και δεν θα αποκοιμηθεί, διότι θα πρέπει να μάθει ο καθένας να διαχειρίζεται την ενέργειά του καλά. Η καλύτερη διαχείριση στην προκειμένη περίπτωση θα ήταν, «Αν ξαπλώσω και νιώθω ότι νυστάζω, θα σηκωθώ για να ολοκληρώσω το διαλογισμό» – αυτό βέβαια, αν είναι προτεραιότητα.

Συνέχεια επικοινωνίας

Και τώρα ο κακός Πλούτων αποσύρεται, ο σκληρός Πλούτων αποσύρεται, πηγαίνει να καθίσει και πάλι στη σπηλιά του και να παρακολουθεί από μακριά, καθώς μπαίνει και πάλι ο Ποσειδάων -ο καλός, που σας αγαπά και μιλά τη γλώσσα σας. *[Πειρακτικά]*

Αρνούμαι να υπονομεύσω τα συναισθήματά σας. αρνούμαι να σας βάλω σε μια διαδικασία που γνωρίζετε πολύ καλά και συχνά τη ζητάτε από το Πνεύμα. Είμαι εδώ για να σας κάνω καλά, όχι για να σας βλάψω. Είμαι εδώ, όχι για να σας βοηθήσω να παραμερίσετε βιαίως το συναισθηματικό σας πεδίο, όπως συχνά φαίνεται να ζητάτε να κάνετε αλλά μάλλον είμαι εδώ για να σας βοηθήσω να το διαχειριστείτε και να το αντέξετε. Ο καλός και ο κακός είναι όψεις του εαυτού σας. Ο Πλούτωνας και ο Ποσειδάωνας, όπως τους αντιλαμβάνεστε εσείς -όπως μας αντιλαμβάνεστε-, είναι δικές σας όψεις. Και είναι κάτι που ήδη γνωρίζετε αλλά επανέρχομαι...

Επανέρχομαι γιατί οι άνθρωποι ζητούν να απαλλαχτούν από τον πόνο· αυτό όμως θα σήμαινε υπονόμευση. Υπονόμευση! Ο πόνος είναι σύμπτωμα. Μπορεί πονώντας πολύ, να λέτε «Πάρτε μου τον πόνο». Και πιστέψτε με, ξέρω από πρώτο χέρι πόσο επώδυνη μπορεί να είναι η γήινη εμπειρία. Αν όμως απλώς άρουμε τον πόνο, έχει χαθεί το μάθημα. Μετά στηρίζετε σ' αυτό για να πείτε «Ναι, αλλά δεν καταλαβαίνω το μάθημα. Πονάω τόσο που δεν καταλαβαίνω το

μάθημα. Βοηθήστε με να μάθω το μάθημα.» Και τότε αρχίζω να σας φέρνω επιγνώσεις, πολύ απλές· επιγνώσεις που αρχικά είναι τόσο αφελείς ίσως, φαίνονται απλοϊκές, που σας κάνουν να νομίζετε ότι δεν είμαι εγώ, δεν είναι το Θείο αλλά ο δικός σας εαυτός, που απαντά στα δικά σας ερωτήματα. Είναι όμως απαραίτητο να ξεκινήσει κάποιος από το μηδέν. Να πάει στα βασικά και από εκεί να αρχίσει να ερμηνεύει τα γεγονότα, για να φτάσει στην κατανόηση της αιτίας του πόνου. Ζητάτε πολλές φορές, απλώς να μουδιάσετε τον πόνο και να γίνουν τα πράγματα ασυνείδητα. Δεν θα το κάνω εγώ αυτό για σας.

Στη δίνη της οδύνης, δύνασθε να κατανοήσετε. Αν δεν βιώσετε τα περιδινούμενα ρευστά, δυνατότης δεν υπάρχει να εννοήσετε. **Η περιδίνηση της οδύνης, είναι που θα σας οδηγήσει τελικά, προσπαθώντας να αποφύγετε τον πόνο, να πάτε σ' εκείνο που νωρίτερα αποκάλεσα «το γλυκό σας, εσωτερικό σημείο», το σημείο της ύπαρξής σας μέσα στην καρδιά. Τότε θα φύγετε από την οδύνη και τη δίνη της οδύνης. Τότε θα σταθείτε στο δύνασθε, στο «Δύναμαι, να κάνω όλα όσα εν δυνάμει υπάρχουν στο σπόρο του Θεού μέσα μου».**

Είδατε τι όμορφα σας έφερα και πάλι στην αρχική μας συζήτηση; Γιατί σας είχα πει ότι έχω ένα δώρο για σας, που θα σας δώσω αργότερα. Ελάτε παιδιά μου, κουρασμένα, ξενυχτισμένα, ταλαιπωρημένα παιδιά μου. Πονεμένα παιδιά μου. Πιστέψτε με, ξέρω τους φόβους σας, τις αδυναμίες σας, τις ανασφάλειές σας. Βλέπετε, κι εμείς κάποτε πρέπει να γινόμαστε τσομπανόσκυλα του Πνεύματος, για να μπορέσουμε να βάλουμε τα χαμένα πρόβατα στο μαντρί και να εστιάσουμε τη δύναμή τους.

Ελάτε λοιπόν, όπως σας καλώ στο σημείο της καρδιάς. Στο κέντρο της φλόγας μέσα στη σταγόνα του νερού, που τώρα είναι όλο σας το υδάτινο σώμα. **Τι χρώμα έχει το υδάτινο σώμα σας;** Είναι λευκό; Είναι γαλάζιο; **Η αναμονή έδειξε ότι είναι πράσινο-γκρι, όταν αρχίσει να λιμνάζει. Όταν η ροή έχει αποκατασταθεί, γίνεται λευκό... το υδάτινο σώμα σας γίνεται λευκό. Διάφανο δεν είναι ποτέ, γιατί το υδάτινο σώμα σας έχει μνήμη και έχοντας μνήμη, θυμάται πολλά. Θυμάται ακόμα το φως που είναι το ίδιο.** Και μόλις τώρα έκανα έναν πολύ σοβαρό υπαινιγμό, λέγοντάς σας ουσιαστικά, ότι **σ' αυτό το υδάτινο σώμα μπορείτε να εντοπίσετε αρχαίες μνήμες, υπό το φως της Σελήνης.** Θυμόσαστε; Αυτό σας είχα ζητήσει. Σας είχα ζητήσει, αφού οραματιστείτε τον εαυτό σας, σ' αυτό το υδάτινο σώμα, με τις φλόγες στις πατούσες, να το παραδώσετε στη σελήνη, να το δείτε να διαπερνάται από το φως της. Το φως της Σελήνης λευκό το έκανε πάλι αλλά για άλλο λόγο.

Σας δίνω λοιπόν σήμερα την ευκαιρία, να χρησιμοποιήσετε αυτό το υδάτινο σώμα για πρώτη φορά, με σκοπό να εφελκύσετε, να ζητήσετε να αναδυθούν κάποιες μνήμες. Και οι μνήμες θα αναδυθούν, όταν μέσα σ' αυτό το σώμα το υδάτινο, το νερένιο, σταθείτε στο σημείο της καρδιάς, σ' εκείνο το σημείο που Είστε πραγματικά και επιτρέψετε να ξετυλιχτεί η μνήμη για το θέμα που σας ενδιαφέρει. **Η μνήμη θα ξετυλιχτεί από το σημείο στο οποίο είστε και θα ξετυλιχτεί βάσει αυτού που είστε. Θα γίνει ανάμνηση, βάσει όλων όσων είστε, βάσει των γνώσεων, των εμπειριών, των ιδιοτήτων που διαθέτετε ήδη. Δηλαδή η μνήμη θα ξετυλιχτεί και θα εκδηλωθεί μέσα από το πακέτο των ιδιοτήτων και της ταυτότητάς σας.** Γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να αποδέχεστε και να μάθετε να εργάζεστε με την ταυτότητά σας. Όχι μια ταυτότητα που οι άνθρωποι σας έχουνε προσάψει αλλά την ταυτότητα με την οποία εσείς ήρθατε εδώ να εργαστείτε. Βάσει αυτής θα γίνει το ξετύλιγμα της μνήμης, σ' εκείνο το γλυκό σημείο στην καρδιά, στην πύλη της οποίας εγώ κρατώ τους κωδικούς και το κλειδί. Εκεί θα πείτε «Εγώ Είμαι η Μνήμη»· θα ταυτιστείτε με τη μνήμη και θα την αφήσετε απλώς να ξετυλιχτεί, να εμφανιστεί μπροστά σας εσωτερικά. **«Εγώ Είμαι η Μνήμη, του γεγονότος που θέλω να θυμηθώ, του θέματος που θέλω να θυμηθώ».** Νιώστε τι σημαίνει αυτό. Νιώστε την ενέργεια αυτού που θέλετε να θυμηθείτε. Νιώστε την ύπαρξή σας σταθερή, σ' αυτό το μοναδικό, σταθερό, ακλόνητο σημείο, να χύνει ποταμούς ζωής/μνήμης, που ξεδιπλώνονται μπροστά σας. Αυτό είναι το δώρο μου για εσάς. Τώρα, ζητήστε το.

[Παύση 3']

Ωραία. Επανέρχεστε και μοιράζετε την εμπειρία σας.

[Ακολουθήσε μοίρασμα εμπειριών]

Συνέχεια επικοινωνίας

Βρισκόμαστε εδώ, ο Πλούτων, εγώ, η Εκάτη και πολλοί άλλοι φίλοι σας απ' τη δική μας πλευρά. Φίλοι που δεν βλέπετε ούτε ανακοινώσαμε τα ονόματά τους. Αργότερα, θα καταλάβετε οι ίδιοι τι σημαίνουν τα λόγια μου αυτά. Είμαστε εδώ και συνεχίζουμε να είμαστε εδώ, όσο η καρδιά σας είναι εδώ, κοντά μας. Σήμερα όλοι πήρατε κάτι, είτε αυτό που ζητήσατε είτε κάτι λίγο διαφορετικό. Είτε ξέρατε να το ζητήσετε, είτε όχι, πήρατε μία απάντηση. Η απάντηση αυτή δείχνει την κατεύθυνση στην οποία κινείται η ζωή σας γενικά. Η απάντηση είναι ένας καθρέφτης μέσα στον οποίο πρέπει να κοιτάξετε προσεκτικά -πολύ προσεκτικά. Οι περισσότεροι συνδεθήκατε με τις

ενέργειες εκείνες της ψυχής σας, που έπρεπε να ανασυρθούν. Αυτός ήταν και ο βασικός σκοπός της εργασίας. Επίσης, σας έδωσα το δώρο μου και αυτό είναι ένα δώρο που μπορείτε να το χρησιμοποιείτε όποτε θέλετε. **Το νερένιο σώμα σας είναι εδώ. Είναι το σώμα της μνήμης σας -όχι μόνο της μνήμης αλλά οπωσδήποτε και της μνήμης.** Ξεκινήσατε να δουλεύετε στη μνήμη και την ανάμνηση. Αργότερα θα δοθούν κι άλλα.

Η ώρα πέρασε και, είτε είστε κουρασμένοι είτε όχι, θα σας αφήσουμε χρόνο για την απαιτούμενη αφομοίωση. Θα σας αφήσουμε χρόνο για να κοιμηθείτε δίπλα στο κύμα και ίσως οι πιο τολμηροί από εσάς να αφήσουν το όνειρό τους, να τους οδηγήσει να ενώσουν το υδάτινο σώμα τους με τη μεγάλη θάλασσα. Χρειάζεται τόλμη. Χρειάζεται πνευματικό κύρος και μεγάλη δύναμη για να το κάνετε αυτό. Δεν είναι η πρώτη και τελευταία φορά που μπορείτε να το κάνετε τώρα αλλά, αν θέλετε, μπορείτε εδώ να ξεκινήσετε.

Παραμένουμε δίπλα σας μέχρι να αποχωρήσετε από τον τόπο αυτό.

Ποσειδάων.



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)

ΤΑΙΝΑΡΙΑ 2021

Εσωτερική Εργασία στο Νεκρομαντείο Ταινάρου

03-05.09.2021

Ταίναρο, Κοκκινόγεια, 3 Σεπτεμβρίου 2021, στον όρμο που βρίσκεται στην άλλη πλευρά από εκείνη του Νεκρομαντείου.

Αφήστε τη βροχή να πέσει σαν ευλογία επάνω σας. *[σημ. εκείνη την ώρα είχε έρθει μια παροδική ψιχάλα, που σταμάτησε μετά από 4-5 λίγα λεπτά]* Μην αντιστέκεστε. Χαρείτε τη, σαν παιδιά. Δείτε το σαν μια μικρή περιπέτεια. Την ώρα που αδημονείτε να φτάσουμε και να ξεκινήσουμε το σημερινό μας μήνυμα, αφήστε τον εαυτό σας με εμπιστοσύνη στα χέρια μας. Παρών ο Πλούτων, ο Ποσειδώνας, ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας επίσης και πολλοί άλλοι.

Βρίσκομαι κι εγώ εδώ, ο Κρύων, για να συμμετάσχω στην αποψινή βραδιά και να σας πάω, με τη συμπαράσταση των φίλων σας, ακόμα βαθύτερα. Πάρτε βαθιές, χαλαρές αναπνοές και εμπιστευθείτε. Ακούστε τον ήχο της θάλασσας, τον παφλασμό του κύματος, νιώστε το λεπτό αέρα και δεχθείτε μας, την Οικογένειά σας. Ο Πλούτων ασφαλίζει το χώρο για όλους σας. Είστε ασφαλείς. Τι να πούμε λοιπόν μια βραδιά σαν κι αυτή, που για πολλοστή φορά βρίσκεστε στα καθιερωμένα Μικρά ή Μεγάλα Ταινάρια, που δεν μπορείτε να αποχωριστείτε.

Έχουμε αφήσει το στίγμα μας εδώ. Έχουμε πει πολλά και τα περισσότερα δεν τα είδατε ακόμα να γίνονται πραγματικότητα, γιατί βέβαια πρέπει να τα συνδημιουργήσετε. Ωστόσο, ένα μεγάλο μέρος των ενεργειών που έχουν δοθεί, σιγά-σιγά αφομοιώνονται, ακόμα και σήμερα. **Οι ενέργειες που πήρατε από το 2015, ακόμα και σήμερα αφομοιώνονται -και έχετε δρόμο ακόμα.** Σήμερα δεν θα κάνετε μια εργασία με το Νεκρομαντείο, όμως όπως και άλλες φορές είμαστε εδώ για να πάμε βαθύτερα σ' αυτό που Είστε.

Αγαπημένοι, σας μιλά ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας. Δώστε μου την προσοχή σας, παρακαλώ. Δεν έρχομαι να σας φέρω κακά μαντάτα, δεν έρχομαι να σας πω και να σας δείξω πόσο δύσκολη είναι η ζωή, έρχομαι για να σας πάρω ένα ταξίδι στα περασμένα κι εγώ, όπως κάνουν οι θεοί. Μόνο που εγώ θα σας πάω σε κάποια άλλα περασμένα, σε ένα άλλο παρελθόν, που δεν έχετε ακόμα

συνειδητοποιήσει -γιατί **άλλωστε αυτή είναι η φύση της δουλειάς σας, να συνειδητοποιείτε**, αυτό έρχεστε να κάνετε εδώ στη Γη. Για να δούμε λοιπόν πόσο περασμένα είναι τα περασμένα για τα οποία θα μιλήσουμε.

Η Άννα ακόμα προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στις ενέργειες του πριν και του μετά. Οι ενέργειες αυτής της εποχής σας φαίνονται αλλοπρόσαλλες και όλα αυτά έχουν μία καλή αστρολογική βάση αλλά δεν είναι εκεί η ουσία. Η ουσία είναι, ότι **είστε σε μια μετάβαση**, από το παλιό στο καινούριο. Και βέβαια τώρα γελάσει κάποιος και θα πει «Κρύων, hello! Εδώ και χρόνια, δεκαετίες είμαστε σ' αυτήν τη μεταβατική περίοδο. Τώρα ήρθες, μετά από δεκαετίες, να μας πεις ότι περνάμε απ' το παλιό στο καινούριο;» Χμ! το πρόβλημα είναι το εξής, παιδιά μου. Το πρόβλημα είναι, ότι **οι ενέργειες οι καινούριες έχουν έρθει αλλά ποιος τις κάνει δεκτές και ποιος μπορεί να τις αφομοιώσει και να τις εκφράσει, την ώρα που κι εσείς, που τόσο έχετε εργαστεί γι' αυτές, παλεύετε ακόμα να τις εντάξετε στη σύνθεσή σας. Ξέρετε πόσοι εργάτες του φωτός οπισθοδρομούν;**

Θα πούμε δυο λόγια πολύ σημαντικά εδώ. Οι εργάτες της νέας εποχής, **οι εργάτες του φωτός, πολύ συχνά οπισθοδρομούν και την ώρα που φαίνονται να επιταχύνουν και να τρέχουν μπροστά, βρίσκονται ξαφνικά πίσω και δεν μπορούν να το καταλάβουν αυτό.** Δεν καταλαβαίνουν γιατί, την ώρα που πολύ εστιασμένα και δυναμικά προσπαθούν να περάσουν, να διευθετήσουν τα θέματά τους, να ισορροπήσουν τις ανισορροπίες τους και να κινηθούν όλο και πιο γρήγορα προς τα εμπρός, την ώρα που νιώθουν ότι έχουν φτερά στα πόδια τους, ότι ο νους τους πετάει σπίθες, βρίσκονται να έχουν υποχωρήσει, να έχουν παλινδρομήσει, σε μια κατάσταση παλιά γι' αυτούς.

Παλαιότερα, όταν σας συνέβαιναν τέτοιες καταστάσεις, λέγαμε ότι είναι ένα loop. Κάνετε ένα loop για να επισκεφτείτε και πάλι τις παλιές καταστάσεις για να βεβαιωθείτε ότι τα έχετε τακτοποιήσει όλα, να βεβαιωθείτε ότι κατέχετε το θέμα, πλέον -μέσα σας να κλείσει το θέμα αυτό. Και βρίσκεστε να κάνετε επανειλημμένα loops, επιβεβαιώνοντας ότι έχετε καλύψει το έδαφος, έχετε κατακτήσει το πεδίο, για να προχωρήσετε περισσότερο.

Όμως από ένα σημείο και πέρα αυτό δεν απαιτείται. Από ένα σημείο και πέρα το κάνετε από κεκτημένη ταχύτητα και γιατί δεν έχετε ακόμα αγκυροβολήσει καλά στη νέα ενέργεια. Οι δυνάμεις οι παλίνδρομες είναι πολύ ισχυρές. Είναι σαν την άμπωτη και την πλημμυρίδα. Είναι ένα παλιρροϊκό κύμα. Δεν είναι εύκολο να ελεγχθούν, γιατί αυτό το κύμα κινείται πολύ βαθιά μέσα

σας· δεν μπορείτε να το πάρετε είδηση. Και όταν έρχεται να σκάσει στην ακτή, στην ακρογιαλιά της συνειδήσής σας, βρίσκεστε προ απροόπτου και δεν καταλαβαίνετε γιατί σκάζει αυτό στα πόδια σας τη συγκεκριμένη στιγμή, που τα πάντα ήταν μια χαρά -ή φαινόταν να είναι. **Τα επανειλημμένα loops έχουν τελειώσει. Αυτό το κεφάλαιο πρέπει να το κλείσετε στη ζωή σας. Πρέπει να πάρετε απόφαση, ότι δεν είναι καθόλου απαραίτητο πλέον να συνεχίζετε τον ψυχαναγκασμό σας, να επαναλαμβάνετε καταστάσεις, βιώματα, που έχετε ήδη εξετάσει και διαχειριστεί.** Είναι η δική σας αβεβαιότητα, όχι η δική μας, που σας οδηγεί σε αυτό. Τώρα πλέον αυτές οι παλινδρομήσεις γίνονται, επειδή δεν έχετε σταθεροποιηθεί αρκετά στη νέα ενέργεια.

Επιπλέον, μπορείτε να δείτε ότι υπάρχει μία Κερκόπορτα. Η νέα σας συνείδηση, η νέα σας πόλη είναι ασφαλισμένη στα ισχυρά της τείχη, τα καινούρια, τα χρυσαφένια αλλά υπάρχει ακόμα μία Κερκόπορτα που πρέπει να κλείσετε. Αυτή σας οδηγεί σε ένα βάρathρο απελπισίας. **Όποτε ανοίξει αυτή η Κερκόπορτα, εισέρχονται ενέργειες τόσο παλιές, αρχέγονες, επαναφέροντας παλιά βιώματα που σας αποσταθεροποιούν. Όχι μόνο μνήμες αλλά και βιώματα. Βιώνετε εκ νέου καταστάσεις, με τρόπο που σας αποσταθεροποιεί. Κάθε φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο στη ζωή σας, είναι πολύ κατάλληλο να θυμηθείτε πως όλο αυτό συμβαίνει, γιατί δεν έχετε πατήσει σταθερά στα πόδια σας. Δεν έχετε μετατοπίσει το φορτίο οριστικά στο νέο πεδίο.** Πατάτε σε δύο βάρκες· έχετε ξεχάσει το πόδι σας στη μία βάρκα· πάρτε το από εκεί και σταθείτε στην άλλη, ξεκάθαρα. Και αυτό θα το καταφέρετε με την πρόθεσή σας, δηλώνοντας όπως πάντα την πρόθεσή σας, πολύ συνειδητά. Πιστέψτε με, κανένας δεν σας κυνηγάει. Δεν έχετε κανένα, κανέναν απολύτως λόγο να νιώθετε ανασφαλείς. Δεν έχετε κανέναν απολύτως λόγο να νιώθετε ότι βάλλεστε από αρνητικές ενέργειες, ότι κινδυνεύετε σε επίπεδο υγείας... σε οποιοδήποτε επίπεδο. Ακόμα και όταν νιώθετε ότι κάποιος σας τραβάει το χαλί της σιγουριάς, της βεβαιότητας κάτω από τα πόδια, ακόμα και τότε εσείς πρέπει να αμφισβητήσετε αυτήν την πρόκληση, αυτόν τον φαινομενικό κίνδυνο και **να σταθείτε με βεβαιότητα και σιγουριά στην Εγώ Ειμί Παρουσία μέσα σας.** Η σιγουριά επιβάλλεται. Δεν μπορείτε να κάνετε κάτι καλύτερο από αυτό. Πρέπει να κάνετε πρώτα αυτό.

«Όλα καλά, λοιπόν Κρύων. Κι όμως,» λέει η Άννα, «νιώθω το στομάχι μου να κάνει πεταλούδες, νιώθω μια ασταθή ενέργεια... αστάθεια. Τι σημαίνει αυτό;» Σημαίνει ότι έδωσες πολύ προσοχή σε όλα τα υπόλοιπα, εκτός από τον Θεϊκό σου Εαυτό. Σημαίνει ότι ξεχνάς ότι είσαι Θεός στη Γη. Σημαίνει ότι απεμπολείς το δικαίωμα της

έκφρασης της Θεϊότητάς σου στη Γη. Θυμήσου! Και δεν το λέω αυτό μόνο στην Άννα αλλά το λέω στον καθένα και την καθεμία από εσάς. Βάλλεστε. Πανταχόθεν και παντοιοτρόπως, βάλλεστε. Και **βάλλεστε από ενέργειες που δεν σας ανήκουν και εσείς αποδέχεστε**. Και είναι πολύ φυσικό η συλλογική ενέργεια να σας επηρεάζει αλλά **πολλοί ξεχνάτε ότι γι' αυτό ακριβώς βρίσκεστε εδώ, γιατί εσείς εκπαιδευτήκατε και μπορείτε να μένετε στο κέντρο σας, κάθε στιγμή**. Ό,τι και να συμβαίνει γύρω, ό,τι και να φαίνεται ότι πάει στραβά, είναι φαντάσματα του παρελθόντος. Όλα αυτά είναι φαντάσματα του παρελθόντος για εσάς. Δεν χρειάζεται να τους δίνετε πλέον σημασία· είναι φάσματα, είναι... νέφη. Είστε πολύ πιο ισχυροί από αυτά. Και **χρειάζεται να έχετε συνέχεια στραμμένη την προσοχή σας στο κέντρο σας· χρειάζεται, κάθε στιγμή να γιορτάζετε αυτό που είστε**. Θυμηθείτε, πότε ήταν η τελευταία φορά που γιορτάσατε αυτό που είστε; Θέλω απαντήσεις! Πότε για τελευταία φορά γιορτάσατε αυτό που είστε;

[Τα μέλη απαντούν]

Πάρτε βαθιές αναπνοές, παιδιά μου και θυμηθείτε. Δώστε στον εαυτό σας λίγο χρόνο να θυμηθεί, αυτό που είστε. Όχι αυτά που έχετε ούτε καν τις ευλογίες που έχετε. Αυτό που Είστε! Πάρτε λίγα λεπτά, για να θυμηθείτε με αγάπη και απόλυτη αποδοχή και ευγένεια και σεβασμό, αυτό που Είστε. Θέλω πραγματικά αυτή την ώρα να τα βρείτε μέσα σας. τώρα. Δεν μπορεί να ξεκινήσει η βραδιά διαφορετικά. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε αν δεν κάνετε αυτό.

«Εγώ Είμαι... η Άννα»... Ο καθένας και η καθεμία για τον εαυτό του/της: «Εγώ Είμαι ο Μ.», «Εγώ Είμαι η Ε.», κ.τ.λ.

«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ο/η ... και εκφράζω τον Θεϊκό μου Εαυτό στη Γη».

Χαρείτε το! Με καμάρι να το πείτε. Θυμηθείτε ποιοι και ποιες είστε. Δεν είναι εγωιστικό αυτό.

Πρέπει λοιπόν να βρείτε τη χρυσή τομή ανάμεσα στο Εγώ και στο Εμείς, γιατί ακόμα και τώρα, παραπαίετε ανάμεσα στα δύο και χάνεστε. Δεν ξέρετε πότε είστε στο Εγώ και πότε είστε στο Εμείς. Πότε το ένα καπελώνει και παραμυθιάζει το άλλο. Γι' αυτό χρειάζεται να μένετε στο κέντρο σας και να θυμάστε ότι είστε Θεός στη Γη, ακόμα και την ώρα που βυθίζεστε στην πιο βαθιά συλλογική εμπειρία. Όταν το καταφέρετε αυτό, θα έχετε φτάσει πολύ μακριά. Τότε θα έχετε γίνει ο κύκλος με το κέντρο στη μέση. Τότε θα είναι μαζί το Εγώ και το Εμείς. Ούτε μόνο το σημείο ούτε μόνο ο κύκλος. Ο Θεός είναι και τα δύο.

Αν καταφέρετε απόψε να δείτε με χαρά και ικανοποίηση αυτό που είστε, τότε θα προχωρήσουμε, με περηφάνια. Μπορεί όλοι να έχουν την ίδια δυνατότητα να το κάνουν, να μπορούν να το κάνουν, γιατί όλοι είναι... όλοι φέρουν το Θείο Σπινθήρα. **Η αξία σας δεν είναι στο ότι δεν το κάνει κάποιος άλλος και το κάνετε εσείς καλύτερα αλλά είναι αυτός ο ίδιος ο Σπινθήρας. Είναι η χαρά του Πυρός στη ζωή σας.**

Ξέρετε τι συμβαίνει; Έχετε φοβηθεί το πυρ. Το είδατε να κατακαίει και φοβάστε ακόμα και να το σκεφτείτε αλλά αυτήν την ώρα θέλουμε τη Θεϊκή φωτιά· **χρειάζεται να δείτε τη φλόγα που είστε και, όπως λέει ο αγαπημένος Ποσειδάων, τη φλόγα που είστε μέσα σε μία σταγόνα νερό.** Αν λοιπόν καταφέραμε να σας βοηθήσουμε να δείτε μέσα σας αυτό που είστε και τη χαρά γι' αυτό που είστε, τότε έχουμε αναζωογονήσει τη φλόγα. Την αναζωπυρώσαμε και μπορεί να δεχτεί, έτοιμη, περήφανη, χαρούμενη, γεμάτη ζωή, να δεχτεί να φορέσει γύρω της μια σταγόνα νερό.

Εξισορρόπηση.

Συνεχίζουμε μαζί. Δεν σας αφήνω ακόμα στα χέρια του Ηλία, -είναι ο μόνος που δεν υποδεχτήκατε αλλά είναι εδώ- δεν σας αφήνω ακόμα στα χέρια του Πλούτωνα, του Ποσειδώνα και των άλλων αγαπημένων σας. Κρατώ ακόμα τα ηνία της συνάντησης. Αυτό που σας μεταφέρθηκε, όχι χωρίς λόγο, σχετικά με όσα υπάρχουν κάτω από αυτόν τον τόπο, είναι αληθινό και πάει πιο μακριά απ' ό,τι μπορείτε να φανταστείτε. Όταν μιλούσα, δεκαετίες πριν, για το σπήλαιο των ψυχών, το σπήλαιο των κρυστάλλων, αναφερόμουν σε έναν τέτοιο χώρο, πραγματικά. **Δεν υπάρχει ένας ενιαίος χώρος για όλες τις ψυχές που εισέρχονται στη Γη. Για εσάς, είναι αυτός. Και δεν ήταν από την αρχή αλλά, από ένα σημείο κι έπειτα, έγινε αυτός ο χώρος, όχι μόνο για εσάς, για πολλούς· για μία φυλή, για μία συλλογικότητα.**

«Και δεν μπορούσες να το πεις ήδη από τότε, βρε Κρύων; Ήταν τόσο μεγάλο μυστικό που μας το κράταγες για σήμερα;» μου λέει περιπαικτικά η Άννα -ή, τέλος πάντων, κάνω σαν να μου λέει περιπαικτικά η Άννα. Θα σας πω το εξής: είστε μία οικογένεια μεγάλη και τρανή, όπως λέτε, που έρχεται στη Γη κατά χιλιάδες, σε ορισμένες χρονικές περιόδους. Κάθε φορά που έρχεστε, είμαι παρών, γιατί δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά· δεν μπορώ να μην είμαι εδώ, δεν μπορώ να μη σας συνοδεύω κι εσείς δεν μπορείτε να έρθετε χωρίς εμένα. Κάθε φορά είμαι παρών.

Και σε θυμάμαι, Σ., την προτελευταία φορά που είχες κατέβει με μια τέτοια ομάδα, άπειρα χρόνια πριν, πάρα πολύ καιρό πριν, που έκανες

πάλι τον άνεμο κουβάρι. Άνω κάτω τα έκανες όλα! Αυτά που λες τώρα, δεν είναι τίποτα μπροστά σε όσα έλεγες τότε. Θα το δεις... θα το δεις και μόνη σου κάποια μέρα. Ήσουν τόσο πολύ δοσμένη στο σκοπό, που κάθε τι διαφορετικό σου έσπαγε τα νεύρα. Δεν ήθελες να δεις ότι οι άλλοι έχουν τη δική τους οπτική και τη δική τους θέση. Μια οπτική και μια θέση που δεν ήθελες να δεις και να καταλάβεις, γιατί η δόνησή σου ήταν τόσο διαφορετική, που δεν μπορούσες να δεις και να καταλάβεις. Σου πήρε αρκετές ενσαρκώσεις, για να καταφέρεις να αρχίσεις έστω να μπαίνεις στο πνεύμα. Και όσο καταλάβαινες, τόσο αποδεχόσουν. Όταν ήρθες λοιπόν, είχες ένα σκοπό: να βρεις ένα κίνητρο για όλους τους ανθρώπους γύρω σου, να γίνουν καλύτερο· να δώσεις ένα κίνητρο σε όλους τους ανθρώπους για να γίνουν καλύτεροι. Το έκανες με κάθε τρόπο. Αυτή ήταν η πρόθεση της ψυχής σου. Καταλαβαίνετε πολύ καλά τώρα, ότι οι προθέσεις μπορούν να εκφραστούν με πάρα πολλούς τρόπους. Μπορεί να δώσεις κίνητρο σε κάποιον ενθαρρύνοντάς τον ή τρομάζοντάς τον. Με πάρα πολλούς τρόπους. Και τους χρησιμοποίησες όλους - ανεξαιρέτως. Τώρα είσαι καλύτερη από πριν; Τώρα είσαι πιο σοφή από πριν! Έμαθες, είδες, βεβαιώθηκες... Ακόμα όμως φέρνεις δονήσεις σαν αντίκτυπο εκείνης της εισόδου σου, εκείνης της ενσάρκωσής σου, που συνεχίζουν να σε κεντρίζουν. Είσαι ακόμα στην πορεία του να κατανοήσεις και να αποδεχτείς ότι πραγματικά οι άνθρωποι, ακόμα και σήμερα, χιλιάδες χρόνια δηλαδή μετά, δεν καταλαβαίνουν αυτό που θέλουν, δεν θέλουν πάντα το καλό του εαυτού τους και ένα σωρό πράγματα που σε ξενίζουν.

Ο Ρ. από την άλλη, ψυχή αθώα, κατέληξε να σε προστατεύει, αντί να τον προστατεύεις. Μια ισχυρή παρουσία στα εσωτερικά πεδία, όσο και αν σας φαίνεται παράξενο. Κρατά πίσω πολύ δυνατή ενέργεια αλλά δεν του επιτρέπεται να την εκφράσει πλήρως στη Γη, για άλλους λόγους.

Και επειδή μονοπωλήσαμε τη συζήτηση για σένα και θα σου πουν οι φίλοι σου ότι μας απασχολείς πολύ, θα θυμίσουμε στην Ό., που περισσότερο τουρισμό κάνει, ότι έχει πολύ σοβαρούς λόγους που είναι εδώ και δεν πρέπει να αφήσει να περάσει πολύς καιρός ακόμα για να θυμηθεί. Η Ό. πρέπει να δώσει ιδιαίτερα την προσοχή της, ιδιαίτερα, στο να σταθεροποιήσει την ενέργειά της, να μένει στο κέντρο της και να βρει τις ρίζες της. Χρειάζεται να εμβαθύνεις καλό μου παιδί, ακόμα πιο πολύ. Οι ρίζες σου σ' αυτόν τον τόπο είναι βαθιές αλλά κανένας δεν θα έρθει να σου πει «Κοίταξε πού είναι η ρίζα σου!». Πρέπει να τη θυμηθείς· θα τη βρεις μέσα από σένα. Είναι δική σου, δεν μπορείς να τη χάσεις -απλώς, μπορείς να συνεχίσεις να παριστάνεις ότι δεν τη βλέπεις. Το ζήτημα είναι ότι, όταν κάνεις ότι

δεν τη βλέπεις, δεν τρέφεσαι αρκετά από αυτή· φυτοζωείς πνευματικά, την ώρα που θα μπορούσες να θάλλεις.

Και τι να πω τώρα στην Ε., που είχε κατέβει πριν από την είσοδο της Σ. ακόμα, ακόμα παλαιότερα και έκλεισε πύλες. Είχε έρθει μία κοσμική εποχή που είχε κλείσει τις πύλες και δεν ήθελε να ξανάρθει. Είχε βάλει φραγμό μόνη της. Η ενέργεια είχε συσσωρευτεί, είχε συμφορηθεί εσωτερικά αλλά είχε αποφασίσει να μην ξαναμπεί ποτέ εδώ. Και πέρασε ένα μεγάλο διάστημα, μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας θα λέγατε, ψυχικής, γιατί δεν μπορούσε να πάει ψηλότερα βέβαια, αν δεν κατέβαινε. Αναγκάστηκε να ανοίξει μια χαραμάδα την πύλη και να βρεθεί πάλι εδώ. Ακόμα και τώρα, διαχειρίζεται μέρη εκείνης της συμφορημένης ενέργειας αλλά... είναι παλιά караβάνα και έχει μάθει να το κάνει. Είχε αποφασίσει να μην ξανακατέβει, επειδή οι πρώτες της προσπάθειες είχαν αποτύχει και δεν της άρεσε καθόλου.

«Μα καλά Κρύων, τι μας λες τώρα;» θα ρωτήσει πάλι αυτή η Άννα, που κάνει όλο τις περιέργες ερωτήσεις, «Πώς είχε αποτύχει; Ως ψυχές νιώθουμε ότι αποτυγχάνουμε; Δεν είμαστε στην Εγώ Ειμί Παρουσία που ξέρει τα πάντα και είναι σε ειρήνη;» Ναι, νιώθετε κάποιες φορές ότι αποτυγχάνετε, ανάλογα με τη φύση του στόχου που έχετε κάθε φορά και ανάλογα με κάποιους παράγοντες που δεν είναι της παρούσης να αναλύσουμε. Βλέπετε, τα περισσότερα παθήματά σας συμβαίνουν επειδή εσείς έχετε αποφασίσει κάτι και επειδή εσείς κλείνετε την πόρτα, εκούσια ή ακούσια.

Για τη Β. δεν θα πω πολλά. Ακολουθεί το δρόμο της. Επάνω ψηλά, υπάρχει ένας καθρέφτης ή τέλος πάντων μία δομή που μπορείτε να τη δείτε σαν καθρέφτη, που δεν σας κοιτά από εμπρός ή από πίσω αλλά βρίσκεται πάνω από εσάς. Και κάποιες φορές μπαίνετε σε μία κατάσταση συνείδησης, στις οποίες κοιτάζετε προς το Θείο ψηλά, το βλέμμα σας πέφτει σ' αυτόν τον καθρέφτη και βλέπετε τον εαυτό σας. Δεν τον βλέπετε καθαρά, με τη δική σας μορφή αλλά βλέπετε τον εαυτό σας. Αυτός ο καθρέφτης, Β., είναι εκεί και είναι στο δικό σου χέρι να τον τραβήξεις, να τον σύρεις πιο πέρα και να ατενίσεις την άλλη πλευρά απευθείας, καθαρά και ανεμπόδιστα. Είσαι καλοδεχούμενη! Έχεις δύναμη -δέξου το-, έχεις δύναμη και πολλά μπορεί να κερδίσεις από ένα τέτοιο άνοιγμα. Επιχείρησέ- το. Θα είμαι εκεί για να σου κρατήσω το χέρι. Δεν κινδυνεύεις από τίποτα παρά μόνο από σένα και δεν θα κινδυνεύεις ούτε από εσένα, όταν κάθε φορά -κάθε φορά- γιορτάζεις αυτό που είσαι.

Ο Μ. Περιμένει να ακούσει τα δικά του κι εγώ δεν λέω τίποτα· περιμένω να τοποθετηθεί αυτός. Γιατί τις περισσότερες φορές χρειάζεται πρώτα εσείς να τοποθετηθείτε και να αποφασίσετε, πριν μπορέσουμε εμείς να σας πούμε κάτι. **Η εικόνα σχηματίζεται**

ανάλογα με την κατεύθυνση για την οποία βάλατε πλώρη, άρα πρέπει εσείς να αποφασίσετε. Και ακόμα δεν έβαλες πλώρη σε μία συγκεκριμένη κατεύθυνση. Ο χώρος εδώ σου ανήκει με κάποιο τρόπο, όχι μόνο λόγω της συνάφειας της δουλειάς σου με τα πράγματα του Ποσειδώνα αλλά γιατί είχες ζήσει σ' αυτό το σημείο, σ' αυτόν τον τόπο. Εργαστήρι είχες, τεχνίτης ήσουν, εκεί πιο πέρα... όχι στα λουτρά ακριβώς, λίγο πιο εδώ. Έμπαινες σε καμιά βάρκα επίσης πότε-πότε αλλά ήσουν τεχνίτης.

Και τώρα, έχοντας αναζωπυρώσει τη φλόγα σας, δίνοντάς σας επίσης κάποια στοιχεία για το παρελθόν σας σε σχέση μ' αυτόν τον τόπο - όλα όσα είπαμε είχαν σχέση με αυτόν τον τόπο, είτε ήταν ξεκάθαρο είτε όχι- τώρα μπορώ να σας αφήσω στα χέρια του Πλούτωνα. Εξακολουθώ ωστόσο, να είμαι παρών για όλη τη βραδιά.

Κρύων

.....

Πλούτων

Καλώς ήρθατε στα μέρη μου. Καλώς ήρθατε! Σας μιλά ο Πλούτων. Απόψε θέλω να κρατήσετε τα σώψυχά σας μέσα σας, μη βγάλετε τίποτε έξω. Τίποτα δεν θα σας ρωτήσω, τίποτα δεν θα απαντήσετε. Θέλω να τα κρατήσετε όλα μέσα και όλο το κέντρο βάρους να μεταφερθεί μέσα, εσωτερικά, βαθιά. Όσο πιο βαθιά μπορείτε να πάτε μέσα σας, κάντε το τώρα.

Κατά μήκος της σπονδυλικής στήλης, μπορείτε να πείτε εντός της σπονδυλικής στήλης, **ανάμεσα στο δεύτερο κέντρο και το τρίτο**, υπάρχει ένα σημείο, στο οποίο θα ήθελα να σταθείτε τώρα. Και θα βρεθείτε εκεί πιο εύκολα αν κατεβείτε στο δεύτερο κέντρο και από εκεί προβληθείτε στη σπονδυλική στήλη και λίγο προς τα κάτω... λίγο προς τα πάνω, πριν το τρίτο. Σ' αυτό το κέντρο, είναι ένας σχηματισμός του νευρικού συστήματος αλλά συνδέεται και με κάποιους αδένες... υπάρχει μία πύλη. Δεν μπορώ να την αποκαλέσω διαφορετικά. **Είναι ένα κέντρο ή πύλη, που σας συνδέει με το σπήλαιο του Ταινάρου, τον χώρο που βρίσκεται κάτω από το Ταίναρο, το χώρο του πυρήνα.** Έτσι λοιπόν τώρα, μια και ο αδελφός Ποσειδών δεν έχει ξεκινήσει ακόμα να συμμετέχει στη συνάντησή μας -θα μπει αργότερα- θα χρησιμοποιήσουμε αυτόν τον τρόπο για να συνδεθείτε με το χώρο του πυρήνα.

Κατεβαίνετε στο δεύτερο κέντρο σας, συνδέεστε με τη σπονδυλική στήλη, παίρνετε αρκετές χαλαρές, αβίαστες αναπνοές, ανεβαίνετε λίγα εκατοστά ψηλότερα και οραματίζεστε αυτό το κέντρο, το οποίο

έχει λαχανί φως με μπλε ανταύγειες. Μπορείτε να το αναγνωρίζετε από αυτό το χαρακτηριστικό φως. Οραματιστείτε το... **αφού έχετε φέρει τη συνειδήσή σας σ' εκείνο το σημείο, οραματιστείτε το κέντρο με το λαχανί-μπλε φως να διευρύνεται και μέσα από αυτό δηλώστε την πρόθεσή σας να εισέλθετε στο χώρο του πυρήνα, κάτω από το Ταίναρο.**

Είναι πολύ πιθανό να νιώσετε μια ηλεκτρική ενέργεια να διαπερνά τη σπονδυλική σας στήλη, να τη διορθώνει και να την ορθώνει, μπαίνοντας σ' αυτόν τον νοητό χώρο αυτή τη στιγμή, στον οποίο θα ήθελα να πάρετε χώρο για να περιηγηθείτε, να παρατηρήσετε, να δείτε πώς είναι. Έχουμε μιλήσει στο παρελθόν για το χώρο αυτό το σπηλαιώδη, με τους περίπλοκους διαδρόμους αλλά τώρα η προσέγγισή μας είναι διαφορετική, άρα θα πρέπει να εξοικειωθείτε με αυτήν την είσοδο. Οι όροι αντίληψης εδώ είναι διαφορετικοί.

Καταλαβαίνω ότι, επειδή η ομάδα είναι ετερογενής, υπάρχουν μέλη που δεν συμμετείχαν παλαιότερα και δεν είναι εξοικειωμένα με αυτόν το χώρο, θα δυσκολευτούν λίγο να προχωρήσουν, μπορούν ωστόσο να προχωρήσουν. Την προηγούμενη φορά ήταν πολύ πιο εύκολο να οραματιστείτε τη σπηλαιώδη διαδρομή κάτω από το Ταίναρο. **Τώρα η αντίληψη θα είναι διαφορετική, γιατί θα είναι διαφορετική και η προσέγγιση.** Τώρα θα δείτε το χώρο με όρους καθαρά ενεργειακούς. Όχι με τη βοήθεια της φαντασίας σας, που σας λέει ότι, «Χμ, κάπως έτσι είναι ένα υποθαλάσσιο, ένα βαθιά υπόγειο σπήλαιο, κάπως έτσι μοιάζουν, έχουν σταλακτίτες, σταλαγμίτες, διαδρόμους...». Τώρα δεν θα δείτε αυτό -δεν αναμένουμε να δείτε αυτό. Μπορεί να δείτε ηλεκτρικές εκκενώσεις, μπορεί να νιώσετε περίεργες ενέργειες, να μην έχετε εικόνες τόσο, όσο αισθήσεις ή οι εικόνες να είναι πολύ διαφορετικές απ' ό,τι θα περιμένατε. Προχωρήστε, περιμένοντας ότι η αντίληψή σας θα είναι εδώ διαφορετική και αφεθείτε στην εμπειρία.

Η πρόθεση είναι, μέσα από αυτό το σημείο εισόδου, να μπείτε στον Ταινάριο χώρο του πυρήνα. Στην πραγματικότητα, μετά από την εισαγωγή που σας έκανε ο Κρύων, περιμένουμε ότι αντιληφθήκατε, πως εδώ υπάρχει ένας δικός σας σχηματισμός. Και δεν αναφέρομαι τώρα στο σχηματισμό, στις πέτρες που είδατε, στην εργασία που είχε γίνει και αφορούσε τα συγκεκριμένα άτομα που συμμετείχαν τότε αλλά **μιλάμε για κάποιες ενέργειες, κάποιους κρυσταλλοειδείς πυρήνες συνδεδεμένους με την ενέργειά σας.** Στην πραγματικότητα με αυτούς θα συνδεθείτε τώρα και **από εκεί θα ελκύσετε ενέργεια και πληροφορία, πανίσχυρη.** Και μπορείτε όλοι και όλες να συνδεθείτε, όχι μόνο όσοι συμμετείχαν στην

παλαιότερη εργασία, που ήταν πολύ εξειδικευμένη. Δηλαδή, καλείστε να βρείτε τον δικό σας πυρήνα/κρύσταλλο.

[Μικρή παύση]

Όπως και αν εξελιχθεί ο οραματισμός σας, ακολουθήστε τον. **Αναζητάτε τον κρυσταλλοειδή πυρήνα σας, στον Ταινάριο χώρο του Πυρήνα. Όταν συνδεθείτε με τον κρύσταλλο, θυμηθείτε ότι αυτός είστε εσείς.** Συνδεθείτε βαθιά, ταυτιστείτε και δηλώστε την πρόθεσή σας να ελκύσετε ενέργειες και πληροφορίες, όπως είναι κατάλληλο. Δεν θα μοιραστούμε τις εμπειρίες σας. Δεν θα τις μοιραστείτε απόψε αλλά θα τις καταγράψετε στο τετράδιό σας. Έχετε δέκα λεπτά.

[Παύση 10' για την εκτέλεση της εργασίας]

Άννα: Αναπνοές για να σταθούμε στο κέντρο μας πάλι. Συνδεόμαστε με τον Πλούτωνα.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Μετράει πολύ να είστε σίγουροι για τον εαυτό σας και σίγουρες. Δεν ζητάμε από εσάς τη σιγουριά της αλαζονείας αλλά της πίστης και της συνέπειας με αυτό που Είστε. Κάθε φορά που εσείς νιώθετε αυτή τη βεβαιότητα, αυτή τη σιγουριά μέσα σας, μπορούμε να χτίσουμε πάνω σας. Πρέπει να έχεις ένα σοβαρό υπόβαθρο για να χτίσεις· δεν μπορείς να χτίσεις πάνω σε κάτι που παραπαίει, που κλυδωνίζεται. Γι' αυτό είναι απαραίτητη η δική σας πίστη και συνέπεια και πεποίθηση. Γι' αυτό έκανε την κατάλληλη εισαγωγή ο Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας.

Συνδεθήκατε λοιπόν, με τον ένα ή τον άλλον τρόπο, με τον δικό σας κρυσταλλοειδή πυρήνα -Θα τον αναφέρουμε έτσι, είναι η πιο κατάλληλη λέξη που βρήκε η Άννα αυτήν την ώρα. **Ένας κρυσταλλοειδής πυρήνας που βρίσκεται στα τριςβαθα της ύπαρξής σας και αντιστοιχεί σε αυτόν εδώ το χώρο.** Κάποιοι/κάποιες είδατε πιο καθαρά, κάποιες λιγότερο καθαρά αλλά όλες και όλοι πήρατε αυτό που έπρεπε να ληφθεί. Ας αφήσουμε στην άκρη τώρα αυτήν την εργασία. Έγινε, ολοκληρώθηκε και εσείς καλείστε πάνω σ' αυτό που βιώσατε, να δουλέψετε -όχι τώρα αλλά όλον τον υπόλοιπο μήνα- για να κατανοήσετε καλύτερα. Εάν νομίζετε ότι δεν λάβατε κάτι συγκεκριμένο, ότι δεν αντιληφθήκατε κάτι, επαναλάβετε την άσκηση, έχοντας πλέον την εμπειρία αυτή. Πήρατε πληροφορίες που χρειάζονται αποκωδικοποίηση. Αυτή θα γίνει. Θα γίνει, καθώς εσείς δουλεύετε πάνω σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Κρύων, Άλιστερ κι εγώ ο Πλούτων. Καλοδεχτείτε μας!

Ναι, είναι μαζί σας και ο Άλιστερ. Για ποιο λόγο; Τι να κάνει; Ξέρετε εσείς! Χαχαχα! Ξέρετε εσείς. «Δεν μπορεί να λείπε ο Μάρτης απ' τη Σαρακοστή», λέει. «Γιατί», λέει, «εγώ είμαι που τους οδήγησα όλους αυτούς εδώ», λέει. Και επειδή πολλά λέει, ας τον αφήσω να τα πει μόνος του!

Άλιστερ Κρόουλι

Με καλέσατε και ήρθα! Δε χωράει αμφιβολία περί τούτου... Εγώ δεν πάω πουθενά ακάλεστος, το έχω σαν αρχή. Όταν με καλούν κάπου, παρευρίσκομαι. Έτσι, σεμνά και ταπεινά ήρθα απόψε εδώ, να σας περιπαίξω με τον δικό μου τρόπο. Να σας πειράξω και να σας ξυπνήσω λιγάκι. Γιατί έχετε πάρει ψηλά τον αμανέ, εσείς με τους θεούς. Νομίζετε ότι κάνετε, κι εγώ δεν ξέρω τι, κάτι πολύ ξεχωριστό και ιδιαίτερο. Και μη μου πείτε «Μα τώρα ήρθε ο Κρύων και μας είπε να γιορτάσουμε αυτό που είμαστε» και «Γιατί μας καταρρακώνεις εσύ το ηθικό;», γιατί δεν είναι και τόσο εύκολο τελικά να σας καταρρακώσει κάποιος το ηθικό. Έρχομαι όμως να σας ταρακουνήσω λίγο. Να σας πω ότι, ξέρετε, καλά το πάτε αλλά για κάντε λίγο κράτει.

Για θυμηθείτε λίγο όσα περάσατε μαζί μου... Βασικά, θυμηθείτε όλα όσα έχουν προηγηθεί για να φτάσετε εδώ. Πιστεύετε ότι... αυτό ήταν; «Παρακολουθήσαμε μερικές συναντήσεις με τον Άλιστερ και αυτό μας προετοίμασε για άλλα και τώρα φεύγουμε και τον αφήνουμε πίσω»; Έτσι εύκολα νομίζετε ότι μπορείτε να μ' αφήσετε πίσω; Η αλήθεια είναι ότι είχα προαναγγείλει την παρουσία μου εδώ και καιρό και μάλιστα, έχει παρέλθει ο χρόνος που είχα ορίσει. Τι να κάνουμε όμως; Χρειάζεται να ακολουθούμε κι εμείς τη μεγάλη Ανάγκη, αφού και οι θεοί πείθονται με αυτήν.

Πάρτε βαθιές αναπνοές, σαν να μην έχετε ανασάνει ποτέ ξανά. Αφήστε τους πνεύμονές σας να γεμίσουν αέρα. **Μαζί μου θέλω να αναπνέετε ελεύθερα.**

Τι να σας πω κι εγώ ο καημένος, που σας τα 'χω πει όλα ήδη... αλλά κάποιοι πιστεύουν ότι έχω να δώσω κάτι ακόμα και με καλούνε. Έχουμε εδώ τον Πλούτωνα, έχουμε την Άρτεμη, έχουμε τον Αβαλοκιτεσβάρ... θεότητες... Σας παρατηρούν, σας προσέχουν και περιμένουν. Κι εγώ περιμένω. Δεν ξεκινούμε ακόμα γιατί περιμένω... περιμένω εσάς. Εσείς περιμένετε εμένα κι εγώ εσάς. Θέλω να με κοιτάξετε στα μάτια εσωτερικά και να συνδεθείτε μαζί μου καρδιά με καρδιά. Τότε η κλήση ολοκληρώνεται. «Ακόμα κι εμείς που δεν σε

καλέσαμε;» ρωτάνε κάποιες. Ναι. Άλλωστε, προφανώς με καλέσατε και εσείς.

Σας προετοιμάζα, σας προετοιμάζαμε γι' αυτό το γεγονός, ήδη από τον πρώτο κύκλο των Κλειδιών του Ενώχ, το 2009. Τότε δεν το γνωρίζατε ούτε βέβαια επρόκειτο να σας πούμε κάτι. Κι αυτή τη στιγμή, δύο είναι μόνο τα άτομα σ' αυτήν την ομάδα, σ' αυτήν τη συνάντηση, που συμμετείχαν τότε. Αλλά είναι αρκετά. Με κάθε σοβαρότητα θέλω να επισκεφθείτε και πάλι εκείνο το υλικό και όσοι δεν το έχετε να το πάρετε -θα σας διατεθεί- και να δουλέψετε με εκείνα τα ονόματα, όπως έχουν δοθεί από τον Κρύων. **Τώρα που συνδεθήκατε με τον κρυσταλλοειδή πυρήνα σας εδώ, πρέπει να επαναληφθεί η εργασία με τα Θεία Ονόματα...** Εχεγιέ Ασέρ Εχεγιέ, και άλλα. Και να εκφέρετε αυτά τα Θεία Ονόματα που αντιστοιχούν, υπενθυμίζω, στις στιβάδες του DNA σας, να τα εκφέρετε σε σύνδεση με τον κρυσταλλοειδή πυρήνα σας, επαναλαμβάνοντας τη σύνδεση που κάνατε εδώ και φέρνοντας την ενέργεια του πυρήνα και εκφωνώντας με αυτήν τα συγκεκριμένα Θεία Ονόματα, που αντιστοιχούν, είπαμε στις στιβάδες του DNA σας. Αυτό θα δώσει νέα ώθηση στο δυναμικό σας. **Δεν θα είναι εύκολο, γιατί θα έχετε να διαχειριστείτε κάποια νέα φαινόμενα αλλά είναι κάτι που μπορείτε να το κάνετε -βιάζεστε να το κάνετε στην πραγματικότητα.** Το υλικό θα σας δοθεί.

Μη θαρρείτε ότι είμαι εδώ για να σας πω μόνο αυτό. **Όλη την εργασία που έχει γίνει στους κύκλους της Άννας, τη διατρέχει ένα ρεύμα... εσωτερικό ρεύμα -μπορείτε να το δείτε σαν μια χορδή, έναν ειρμό- και τίποτα απ' όσα έχουν ειπωθεί, δεν μπορεί να ιδωθεί μόνο του.** Για την ακρίβεια, μπορεί κάποιος να το εξετάσει και να το χρησιμοποιήσει μόνο του αλλά, όταν συνδεθούν όλα τα κομμάτια, θα έχετε τη μεγάλη εικόνα. Ακόμα και όταν πέσετε σε κάποιες αντιφάσεις φαινομενικές, θα διαπιστώσετε ότι τελικά δεν είναι αντιφάσεις -είναι αντιστάσεις, γιατί μέσα σας χτυπούν σε συγκεκριμένα άλυτα σημεία. Χρειάζεται λοιπόν να γίνει αυτή η εργασία που είναι γεγονός ότι πρέπει να την κάνει η ίδια η Άννα γιατί, όσο και αν μπορούσατε να βοηθήσετε σε μια επεξεργασία, θα ήταν δύσκολο να γίνει η σύνθεση από πολλά άτομα. Κατά την εργασία που είχε γίνει στον πρώτο κύκλο των Κλειδιών του Ενώχ, που ξεκίνησε ο Κρύων και μπήκα κι εγώ στη συνέχεια, είχε γίνει εργασία λοιπόν με τα δώδεκα ονόματα εκ των εβδομήντα δύο του Θεού, όπως δίνονται στη δυτική εσωτερική παράδοση και όπως επιλέχθηκαν με τη βοήθεια του Κρύων της Μαγνητικής Υπηρεσίας (τα δώδεκα εκ των εβδομήντα δύο).

Τότε ωστόσο, με όλες τις καλές προθέσεις που είχατε, βρισκόσασταν - μιλάω γενικά, παρότι δεν συμμετείχατε όλοι σ' αυτό, γιατί τώρα γίνεστε κομμάτι αυτού-, είχατε δουλέψει λοιπόν από ένα άλλο επίπεδο συνείδησης, το οποίο, βλέποντάς το τώρα, μπορείτε να κατανοήσετε πόσο επιφανειακό ήτανε. Όταν βρισκόσασταν εκεί, θεωρούσατε ότι πηγαίνετε πάρα πολύ βαθιά. Τώρα, πόσο βαθύτερα ακόμα πηγαίνετε; Πόσο έχετε διευρυνθεί; Πιστεύετε ότι θα μπορούσε να συμβεί αυτή η διεύρυνση, Σ. και Άννα, που την έχετε βιώσει από την αρχή... πιστεύετε ότι θα μπορούσε να είχε συμβεί, αν δεν είχαν γίνει όλα τα ενδιάμεσα βήματα; Είναι όλα αυτά τα βήματα που σας οδήγησαν εδώ, στις ενέργειες που παίρνετε τώρα. «Μα είναι τόσο σημαντικές αυτές;» Μμ, πιστέψτε το, είναι. **Μετά από εδώ, σειρά έχει ο Όλυμπος για την τελική, τελική σύνδεση. Πιάνετε λοιπόν πάλι τη βάση, για να τραβήξετε τις χορδές προς τον Όλυμπο.** Θυμηθείτε την εργασία με το DNA που έγινε επίσης εκεί!

Τι προσπαθώ να σας πω τόση ώρα: ο Κρύων κι εγώ -όχι μόνο εμείς αλλά εμάς αναφέρω τώρα- συνεργαστήκαμε βαθιά για να επιτύχουμε αυτό το αποτέλεσμα μαζί σας και για εμάς, αυτό είναι ένα επίτευγμα. Παρότι εσείς «κλωτσάτε», παρότι μπορεί να κάνετε πράγματα που θα προτιμούσαμε όλοι να μην κάνετε, παρότι πέφτετε, σηκώνεστε και προχωράτε. Δεν καταλαβαίνετε τάχα, ότι αυτό καταξιώνει εμάς, με την έννοια ότι δικαιώνει τους κόπους μας, την ενέργεια που διαθέσαμε και διαθέτουμε; Καταξιωνόμαστε μέσα από εσάς.

Ο πυρήνας σας λειτουργεί. Είναι ενεργοποιημένος και ανάλογα με την εξέλιξη και την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο καθένας και η καθεμιά σας, θα βιώσετε τις δονήσεις που έχει αρχίσει να εκπέμπει. Και μετά από αυτό αλλάζουν πολλά. Καλοδεχτείτε τα. Όταν ολοκληρωθεί η εργασία που θα κάνετε με τα Θεία Ονόματα -μπορείτε φαντάζομαι να υποθέσετε με ασφάλεια, ότι θα υπάρξει ένας κύκλος, γιατί δεν θα μπορέσετε να το κάνετε μόνοι σας ακριβώς-, όταν ολοκληρωθεί ο κύκλος και η εργασία με τα Θεία Ονόματα, θα έχει ολοκληρωθεί ένα μεγάλο κεφάλαιο της ζωής σας.

Μη θαρρείτε ότι τόσο καιρό που έμενα στην άκρη, καθόμουν και δεν έκανα τίποτα. Ήμουν παρών σε όλα όσα κάνετε. Παρακολουθούσα. Δεν μου επιτρέπονταν να συμμετάσχω εμφανώς, γιατί θα διασπώνταν η προσοχή σας. Τώρα μπορώ να το κάνω, με τη συνέργεια όλων των υπόλοιπων οντοτήτων με τις οποίες δουλεύετε. Είναι μια ενδιαφέρουσα περίοδος, καταλαβαίνετε, γιατί σκοπεύω να εισάγω αρκετές νέες πεποιθήσεις. Επίσης, είναι μία περίοδος προσωπικής εργασίας, ανάμεσα σε μένα και όσους από εσάς αποδεχτείτε την κλήση και την εργασία.

Συγκεντρώνω την ενέργειά σας και δεν θα σας αφήσω σε ησυχία. Συγκεντρώνω την ενέργειά σας εσωτερικά και εξωτερικά. Ξέρετε, χρειάζεται το κοπάδι να έχει και το μαντρόσκυλο, που κάνει τα πρόβατα να φοβούνται και να μαζεύονται -γαβ!

Και έχοντας πει αυτά, σας παραδίδω στον Απόλλωνα.

Απόλλων:

Εγώ όμως είμαι εδώ, για να σας δώσω το λόγο. Έχετε ερωτήσεις; Υπάρχουν ερωτήσεις πάνω σε όσα ειπώθηκαν;

Ερώτηση 1^η: Τι θα συνεισφέρει η εργασία με τα ονόματα; Είναι για ενθύμηση ή ενδυνάμωση του δικού μας DNA;

Άννα: Απαντά ο Απόλλων σε όλα.

Απάντηση:

Η ενδυνάμωση έγινε και η ενθύμηση έγινε και η εργασία ολοκληρώθηκε και είναι ήδη όλα τετελεσμένα. **Η εργασία είναι το επιστέγασμα, είναι αυτό που θα κλείσει ένα μεγάλο κύκλο,** στον οποίο μπορεί να μη συμμετείχες από την έναρξή του αλλά μπήκες καθ' οδόν, στην πορεία και δέχτηκες τα εντυπώματά του· δέχτηκες τους κραδασμούς, τις δονήσεις, μοιράστηκες συνειδητά και υποσυνείδητα ένα μεγάλο μέρος των ενεργειών. Και ό,τι δεν έκανες στην αρχή, θα το κάνεις τώρα και θα κλείσει ο κύκλος αυτός όπως και για τους υπόλοιπους. Είναι και κάποιοι που έκαναν και την αρχική εργασία. Αυτοί θα ωφεληθούν επίσης πολύ, γιατί θα έχουν τη δυνατότητα να ενεργοποιηθούν ακόμα βαθύτερα.

«Πρέπει λοιπόν», θα ρωτήσεις, «να γίνεται δύο φορές αυτό; Μια στην αρχή του κύκλου και μια στο τέλος;» Όχι ακριβώς. Στη συγκεκριμένη περίπτωση γίνεται ως σύνδεση. Έχει γίνει στην αρχή, έγινε ένα μεγάλο μέρος εξέλιξης, διεργασιών και κλείνει μ' αυτόν τον τρόπο, για να κουμπώσουν καλύτερα οι ενέργειες. Φυσικά θα υπάρξει ενδυνάμωση και φυσικά θα κερδίσετε ακόμα μεγαλύτερη επίγνωση. Όμως η συνέχεια -γιατί μπορεί κανείς πραγματικά να πει ότι βάζει ένα τέλος;- θα είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Δεν θα συμμετέχουν όλοι σ' αυτήν και υπάρχει πιθανότητα να μη γίνει με τους συνηθισμένους τρόπους. Δεν μπορώ όμως να δώσω περισσότερες πληροφορίες για το μετά τον κύκλο. Γι' αυτό είπα ότι κλείνει ένα μεγάλο κεφάλαιο· αλλά κλείνει, γιατί θα ανοίξει στη συνέχεια ένα άλλο. **Είναι καιρός, όσοι προχωρήσουν να το κάνουν με ένα νέο τρόπο εργασίας.** Πρέπει να αλλάξουν τα δεδομένα. Δεν είναι εύκολο και τώρα ο νους σας δεν

πάει πουθενά, το καταλαβαίνω, ούτε ο δικός σας ούτε της Άννας, όμως θα το δείτε να έρχεται.

Και άλλες φορές είχατε την παρότρυνση στις ομάδες που μεσολάβησαν, να ασχοληθείτε με τα ονόματα των στιβάδων του DNA. Είναι αυτά, δεν είναι άλλα. Η προσέγγιση όμως που είχαμε κάνει, ήταν πολύ βαθιά. Είχαν εντυπωθεί αρχικά πάρα πολύ βαθιά στην ομάδα και τώρα θα γίνει ακόμα πιο βαθιά η εντύπωση. Τώρα θα δουλέψουμε με τον κρυσταλλοειδή πυρήνα σας. Πριν δεν είχε συμβεί αυτό. Υπήρχε σύνδεση με το σπήλαιο των κρυστάλλων για να εφελκυστεί ενέργεια αλλά τώρα θα είναι πολύ πιο ενεργή η εμπλοκή του κρυσταλλοειδούς πυρήνα.

Ήταν αρκετά ασαφής ο τρόπος που δουλεύαμε, γινόταν περισσότερο υποσυνείδητα η εργασία παρά συνειδητά. Και το πιθανότερο είναι ότι έτσι θα κινηθούμε και τώρα. Αν και, επειδή εσείς έχετε ήδη καλύψει ένα μεγάλο μέρος της απαραίτητης κατανόησης, θα καταλάβετε καλύτερα. Θα σας είναι πολύ πιο σαφές αυτό που θα κάνουμε -πολύ περισσότερο απ' ό,τι ήταν τότε, στην αρχή.

Ερώτηση 2^η: Το σπήλαιο των κρυστάλλων, που έχουμε διαβάσει από τον Κρύων, το σπήλαιο των ψυχών, είναι εδώ κάτω από το Ταίναρο, αν κατάλαβα καλά;

Άννα: Είναι **και** εδώ.

Ερώτηση 2^η (συνέχεια): Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν πολλά σπήλαια για τις διάφορες ψυχές. Δεν είναι ένα μόνο σπήλαιο. Όταν κάναμε την τελετή και πήραμε την ψυχή μας ήταν το ίδιο;

Απάντηση:

Η βασική σύνδεση. Η δουλειά έγινε με τον κρυσταλλοειδή πυρήνα και τότε αλλά όχι συνειδητά για εσάς και όχι με τον ίδιο τον κρυσταλλοειδή πυρήνα αλλά εφελκυστήκαν ενέργειες μέσω αυτού.

Ερώτηση 3^η: Υπάρχει σύνδεση ανάμεσα στις εργασίες του 2017 και την τωρινή;

Απάντηση:

Κοίταξε. Υπάρχει μία συνέχεια. Ήρθατε τότε εδώ, δουλέψατε, δόθηκαν βασικές πληροφορίες. Αν δεν είχατε πάρει την πληροφορία της ύπαρξης του συγκεκριμένου χώρου του πυρήνα, δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τώρα αυτή την επιπλέον εργασία. Χτίζετε. Παρότι δεν συμμετέχουν όλοι σε όλες τις εργασίες, αυτοί που έχουν προηγηθεί έχουν βάλει το υπόβαθρο, έχουν κάνει τις συνδέσεις. Μέσα από όσους προηγήθηκαν, συμμετέχουν όλοι και η ενέργεια μοιράζεται. Δεν σημαίνει ότι αυτός που έρχεται μετά, μοιράζεται

ακριβώς τα ίδια πράγματα με εσάς, όμως παίρνει τη γραμμή της ενέργειας, μπαίνει στο ρεύμα. Γι' αυτό επαναλαμβάνουμε την έννοια του ρεύματος -του εσωτερικού ρεύματος.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Δεν σας έχουμε πάει ακόμα βαθιά. Δεν έχετε πάει βαθιά, το ξέρουμε. Επιφυλασσόμαστε... Ξέρω ότι τα βλέφαρά σας βαραίνουν. Μείνετε σε εγρήγορση και ελάτε, δημιουργήστε νοερά έναν κύκλο και αφήστε στο κέντρο τη φλόγα της Εστίας. Στέκομαι εκεί. Συνδεθείτε μαζί μου, καρδιά με καρδιά.

Θα περιμένατε να σας μιλήσω με το φως του Ήλιου αλλά, τι τα θέλετε; Ο Ήλιος λάμπει συνέχεια, ακόμα και όταν η Γη, που περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό της, τον άξονά της, κρύβει ένα κομμάτι της τη νύχτα. Οι Ήλιοι του σύμπαντος είναι πολλοί. Απειράριθμα τα αστέρια που μπορείτε να δείτε ήδη ψηλά. Βρίσκομαι στον Ήλιο; Βρίσκομαι στον Βέγκα, στον Αλντεμπαράν, στον Σείριο; Σε ποιον ήλιο; Σε ποιο αστέρι κατοικώ πραγματικά; Κατοικώ στο Φως. Τελεία. Και **είμαι το αποτέλεσμα των ανώτερων συλλήψεων που μπορούν να επιτύχουν οι άνθρωποι, όταν συνδέονται με το φως**. Συγκεκριμένα, αυτό που αντιλαμβάνεστε για μένα, είναι αυτό το αποτέλεσμα. Είναι η ανώτερη σύλληψη που μπορείτε να έχετε, όταν συνδέεστε με το φως, εσωτερικά και εξωτερικά. Μείνετε λίγο σ' αυτή τη σκέψη. Κατ' αρχάς σημαίνει αυτό: ότι δεν μπορείτε να με αντιληφθείτε περισσότερο απ' όσο σας επιτρέπει η δική σας αντίληψη. Άλλωστε το Φως ως πληροφορία είναι, θα μπορούσατε να πείτε, άπειρο, έχει άπειρο δυναμικό. Στο βαθμό που μπορείτε να συλλάβετε αυτό το δυναμικό, μπορείτε να συλλάβετε κι εμένα, την ύπαρξή μου.

Σε δουλειά που είχε γίνει με τις Πλειάδες, είχαν δοθεί πολλές πληροφορίες από πλευράς των Πλειάδων, τις οποίες είναι καιρός να θυμηθείτε -τι να πρωτοθυμηθείτε! Θα τα δείτε να έρχονται μπροστά σας. **Οι Πλειάδες, ως αστέρια, είναι φως και συνδέομαι μαζί τους επίσης. Είναι καιρός, αν και στο Ταίναρο, να στρέψετε την προσοχή σας στη σύνδεση του Ηλίου με τις Πλειάδες**. Και ήδη τώρα αν θέλετε, πάρτε λίγο χρόνο -ένα λεπτό θα είναι αρκετό- για να οραματιστείτε τις Πλειάδες και μία χορδή να ενώνει την καθεμιά τους με τον Ήλιο και μέσα από τον Ήλιο μια μεγαλύτερη χορδή να τις συνδέει με τη Γη. Από τη Γη η ενέργεια επιστρέφει στις Πλειάδες απευθείας και όλο το πάρε-δώσε δημιουργεί ένα τριγωνισμό, που εμπλέκει τον Ήλιο.

Δεν είναι της παρούσης, δεν είστε σε κατάσταση να το κάνετε αυτό τώρα αλλά θα μπορούσατε να δοκιμάσετε να διερευνήσετε τη

διαφορά της ενεργειακής ροής μεταξύ των Πλειάδων και της Γης όταν αυτή έρχεται μέσω του Ηλίου ή όταν γίνεται απευθείας, ανάμεσα στη Γη και τις Πλειάδες.

Θα ήθελα τώρα να πάρετε ένα-δύο λεπτά, για να κάνετε μέσα σας ειρήνη, με κάθε ένα από τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας και να συνδεθείτε μεταξύ σας καρδιά με καρδιά, καθώς στέκεστε στο νοητό κύκλο γύρω από μένα. Ενωμένοι με μένα καρδιά με καρδιά, σχηματίζουμε δηλαδή ένα νοητό τροχό -στο κέντρο εγώ. Συνδεθείτε και στον κύκλο αλλά και ο καθένας με όλους τους υπόλοιπους, καρδιά με καρδιά.

Αποδεχθείτε ο ένας τον άλλον, η μία την άλλη. Σύμφωνα με τον Νόμο της Αβλάβειας, συνδεθείτε και αποδεχθείτε.

[Παύση 2']

Και τώρα συνδεθείτε με το στοιχείο του νερού. Παρακολουθήστε τον παφλασμό.

[Παύση 2']

Ποσειδάων:

Η αλήθεια είναι ότι εδώ και ώρα στέκομαι και σας μιλώ. Σας κοιτώ και σας μιλώ... Πίσω απ' όλους όσους ήρθαν εδώ σήμερα, ακούγεται και η δική μου φωνή και, αν το καλοσκεφτείτε και τα εξετάσετε όσα ειπώθηκαν, όλα συνδέονται μαζί μου. Το μήνυμά μου σας το έχω μεταφέρει ήδη μέσα απ' όλα όσα ειπώθηκαν αλλά εσείς παρακολουθείτε τις λέξεις μία-μία. Η σκέψη σας αντιλαμβάνεται τις μικρές ενότητες αλλά όχι το σύνολο όσων δίνονται και χρειάζεται ξανά να τα ακούσετε και να τα διαβάσετε, για να αρχίσετε να εννοείτε. Όμως παιδιά μου εγώ σαςμίλησα ήδη σήμερα, όχι με τον ήχο του κύματος μόνο ούτε μόνο με τις σταγόνες της βροχής, τις ψιχάλες που έπεσαν. Αλλά σε όλα όσα ειπώθηκαν, ήμουν μέσα. Και επειδή αυτό δεν είναι αρκετά κατανοητό, ας το εξηγήσω.

Ήρθε ο Κρύων λοιπόν και σας ζήτησε να ισχυροποιηθείτε, να χαρείτε αυτό που είστε, να γιορτάσετε αυτό που είστε. Πότε πάψατε πραγματικά να είστε μια φλόγα μέσα σε μια σταγόνα νερό; Πότε πάψατε -ποτέ βέβαια- να είστε ο πυρήνας σας; Πότε πάψατε να είστε νερό, καν. **Γιορτάζοντας αυτό που είστε, γιορτάζετε κι εμένα· γιορτάζετε κάθε θεότητα, γιορτάζετε όλο το Θείο και όλη τη Φύση.** Αυτό που σας λέω, κουτά παιδιά, είναι ότι κάθε φορά που γιορτάζετε αυτό που είστε, γιορτάζετε τον Θεό και τη Δημιουργία. Και

δεν μπορείτε να τιμήσετε τον Θεό και να τον γιορτάσετε, αν δεν γιορτάζετε αυτό που είστε.

Ήρθε ο Άλιστερ κατόπιν και σας μίλησε για τα Κλειδιά, λέει, του Ενώχ και τα ονόματα του Θεού, τα ονόματα των στιβάδων του DNA. Χαμογελώ... Γιατί αυτά θα τα χρησιμοποιήσετε, λέει, στην περαιτέρω ενεργοποίηση του κρυσταλλοειδούς πυρήνα σας, που βρίσκεται εδώ, στο Ταίναρο. Αυτό που δεν σας εξήγησε όμως, είναι ότι η ενεργοποίηση θα γίνει αρχικά με το στοιχείο του νερού. Πώς; Θα δείτε! Θα ακολουθήσει το στοιχείο της φωτιάς, του αέρα, της γης... Θα ξεκινήσετε με το νερό, εδώ. Είμαι μέρος αυτού.

Σας μίλησε ο Απόλλωνας για τις μακρινές Πλειάδες και τη σύνδεση της Γης με τον Ήλιο και τις Πλειάδες, για το τρίγωνο που σχηματίζεται, ένα τρίγωνο περίεργο, με μια εξαιρετικά οξεία γωνία, στο οποίο έχω πολλά να πω. Έχουν να ειπωθούν αρκετά πάνω στη σχέση του Ποσειδώνα -του πλανήτη Ποσειδώνα- με τις Πλειάδες.

Και ήρθε ο Ηλίας επίσης και σας έβαλε να επεκτείνετε τη σύνδεση που κάνουμε με τη φλόγα και το νερό, στο εκδηλωμένο και το ανεκδήλωτο, το φως και το σκοτάδι. [Σημ.: Όπως διαπιστώσαμε αργότερα, δυστυχώς δεν μαγνητοφωνήθηκε η επικοινωνία που έγινε με τον Ηλία και αν δεν γινόταν αυτή η αναφορά, θα είχε ξεχαστεί η πολύτιμη οδηγία που έδωσε και είχε ιδιαίτερα αποτελέσματα στη συνείδησή μας.] **Ξέρετε πόσο βαθιά μπορεί να αλλάξει η συνείδησή σας με αυτή την επέκταση; Σε αυτό που φαίνεται τόσο απλοϊκό, ξέρετε τι βάθος κρύβεται και πώς θα μπορούσαμε εμείς να τα χρησιμοποιήσουμε όλα αυτά; Για να δούμε!**

Η Άννα μου λέει ότι δεν έχει πάει σε αρκετό βάθος ακόμα η εργασία και βάλθηκα να της αποδείξω ότι, κάθε άλλο! Εγώ είμαι εδώ και μιλώ και όλα έχουν ειπωθεί. Αλλά είστε εσείς, είναι η δική σας αντίληψη που σας κάνει πότε να νιώθετε ότι κάτι είναι πολύ βαθύ και πότε ότι είναι ρηχό, επιφανειακό. Αφήστε την κρίση στην άκρη. Αφήστε το νου σας να ησυχάσει και απλώς δεχτείτε. Και όσο εσείς ανοίγετε την καρδιά και δέχεστε, τόσο πιο βαθιά θα κατασταλάζουν οι ενέργειές μας.

[Σύντομη παύση]

Οι δώδεκα στιβάδες σε τέσσερις ομάδες των τριών αντιστοιχούν στις τέσσερις ρίζες των Στοιχείων. Ξεκινάτε με το στοιχείο του νερού. Τρίτη, τέταρτη, όγδοη και δέκατη. Τρίτη, τέταρτη, όγδοη και δέκατη. Τα ονόματα δεν χρειάζεται τώρα να κυνηγήσετε, να τα ψάξετε... κρατήστε τους αριθμούς. Δείτε τον εαυτό σας και πάλι σαν μία φλόγα μέσα σε μία σταγόνα νερού και πλησιάστε

με. Να, εδώ στέκομαι, στην ακροθαλασσιά. Κρατώ τα γκέμια των αλόγων που σέρνουν το άρμα μου. Τρίτωνες, δελφίνια, ελάτε επάνω! Το στοιχείο του νερού συνδέεται με εκείνον τον πλανήτη στην άλλη πλευρά της Ανδρομέδας, που αποτελείται μόνο από νερό. Δεν το θυμόσαστε όλοι, δεν το γνωρίζετε όλοι, το γνωρίζουν εκείνοι που έχουν κάνει τον Ποσειδώνιο Κύκλο.

Ας πούμε δυο πράγματα γύρω από αυτό. Μπορείτε να θεωρήσετε, ότι είναι κάτι τελείως φανταστικό ή ότι πρόκειται για έναν πραγματικό σχηματισμό. Το ίδιο κάνει στην προκειμένη περίπτωση για εσάς γιατί, ούτως ή άλλως, δεν θα βρεθείτε ποτέ εκεί με το φυσικό σας σώμα. Στην άλλη πλευρά της Ανδρομέδας λοιπόν, υπάρχει ένας πλανήτης που είναι φτιαγμένος από νερό και περιλαμβάνει νερό σε όλες τις πιθανές καταστάσεις του. Είναι πολλές· δεν είναι μόνο οι υδρατμοί, το υγρό αυτό νερό και ο πάγος, έχει κι άλλες καταστάσεις το νερό, που δεν γνωρίζετε. Είναι ένας κόσμος υδάτινος και θα συνδεθείτε με αυτόν απόψε. «Εδώ απ' το Ταίναρο;» Εδώ, απ' το Ταίναρο!

Με το άρμα μου σας οδηγώ, παρέα με τον Ερμή, στην πύλη που θα λέγατε πύλη του ασυνείδητου. Μια βαθιά, υποθαλάσσια πύλη. Μην ασχολείστε τώρα αν είναι το σπήλαιο του πυρήνα ή κάποιο άλλο σπήλαιο. Δεχτείτε το ως πύλη του ασυνείδητου. Με το που περνάτε αυτήν την πύλη, βρίσκεστε στον πυρήνα μου -τον δικό μου πυρήνα-, που είναι αυτή η σφαίρα η υδάτινη, στην άλλη πλευρά της Ανδρομέδας.

Η πρόθεσή σας είναι να ενεργοποιηθούν οι στιβάδες που αναφέραμε και να συνδεθούν με το στοιχείο του νερού. Εσείς είστε μια φλόγα σε μία σταγόνα νερού και είναι πάρα πολύ εύκολο να αφομοιωθείτε σ' αυτόν τον υδάτινο πλανήτη. Μια σταγόνα νερού μπορεί να εισχωρήσει οπουδήποτε. Θα σας πρότεινα να εισχωρήσετε στον πυρήνα του πλανήτη όλες μαζί οι φλογίτσες... χαρούμενες, πηδηχτούλες, πηγαίνετε μαζί στον πυρήνα του υδάτινου πλανήτη. Καθώς στέκεστε εκεί, νιώστε τον όγκο του γύρω σας. Είναι τεράστιος, δεν είναι όπως ο Ερμής. Είναι αρκετά μεγάλος, περίπου στο μέγεθος του Ποσειδώνα -λίγο πάνω, λίγο κάτω, δεν έχει σημασία. Φανταστείτε λοιπόν έξι μικρές φλογίτσες στον πυρήνα του μεγάλου αυτού υδάτινου πλανήτη.

«Τι πίεση! Όλο αυτό το νερό προσπαθεί να με σβήσει αλλά, όχι! Εγώ θα συνεχίσω να καίω και να λάμπω.» Παίρνει διάφορα χρώματα αυτό το νερό, όχι μόνο γαλάζιο ή γαλαζοπράσινο. Επειδή είναι μόνο υδάτινος πλανήτης, χρωματίζεται με διάφορους τρόπους. Λειτουργεί σχεδόν σαν πρίσμα. Κι εσείς, οι μικρές φλογίτσες στο κέντρο του, τον κάνετε να λάμπει περίεργα, όμορφα, όπως ένας κρύσταλλος μπροστά από το φως. Οι φλογίτσες αρχίζουν να νιώθουν σαν στο σπίτι τους.

Χοροπηδούν, φαίνονται να τρεμοσβήνουν αλλά δεν σβήνουν ποτέ, λάμπουν όλο και πιο δυναμωμένες από το πείσμα τους.

Και να τώρα, που τα πάντα αντιστρέφονται! Είναι τόσο μεγάλη η επιθυμία τους να υπερισχύσουν μπροστά σ' αυτόν τον όγκο του νερού, που βάζουν τα δυνατά τους και αντιστρέφουν τα πράγματα και γίνονται μία τεράστια φλόγα, μία τεράστια πύρινη μπάλα, που κρύβει μέσα της μια μικρή σφαίρα/σταγόνα νερού. Ω ναι! Τώρα το νερό λέει «Μα, τι συνέβη; Πότε άλλαξε η ισορροπία των πραγμάτων; Πότε συνέβη αυτό και προσπαθεί η φωτιά να με καταπιεί, να με εξαχνώσει; Αλλά όχι! Εγώ θα παραμείνω νερό!» και, όσο περήφανα και αν καίει η φλόγα, τεράστια πια όσο ολόκληρος ο πλανήτης, το νερό μέσα κρατά χαρακτήρα.

«Και τι σχέση έχει αυτό, κύριε Ποσειδώνα...», μου λέει πειστωμένη η Άννα. «Τι σχέση έχει αυτό με το DNA; Όχι, πες μου τώρα αμέσως! Εγώ δεν βλέπω καμία σχέση και ούτε μπορώ να φανταστώ καν ένα μακρινό πράγμα στροβιλιζόμενο και να πω, να, αυτό είναι το DNA και γίνεται έτσι αυτή η τεχνική, πρέπει να συνδέσεις το πάνω άκρο με το κάτω, να τα γυρίσεις τρεις φορές, για να γίνει η ενεργοποίηση.»

Χαχα, καλή μου! Αυτά γίνονται στο δικό σου, γραμμικό κόσμο! Η ενεργοποίηση έγινε! Εσύ το δέχεσαι; Είσαι έτοιμη να το αποδεχτείς; Πόσο πρέπει να κοπιάσεις ακόμα για να την κάνεις; Δεν σου αρκεί ο λόγος ολόκληρου Ποσειδάωνα; «Εντάξει λοιπόν», λέει και υποχωρεί.

Κι έτσι, οι έξι φλόγες τυλιγμένες σε ισάριθμες σταγόνες νερού, που μετακινήθηκαν μέσα από το σπήλαιο, την πύλη, στον υδάτινο πλανήτη, επιστρέφουν πίσω ως φλόγες γύρω από μια σταγόνα νερού.

Πώς σας φαίνεται ο εαυτός σας; πώς νιώθετε ως φλόγες που κρύβουν μέσα τους μία σταγόνα νερό; «Και γιατί», ρωτάει πάλι το γνωστό ανήσυχο πνεύμα, «γιατί έγινε έτσι η ενεργοποίηση Ποσειδώνα; Μας είπες ότι θα ενεργοποιηθούν οι στιβάδες με το στοιχείο του νερού. Αν ενεργοποιήθηκαν λοιπόν με το στοιχείο του νερού, πώς καταλήξαμε να είμαστε φλόγες; Κάτι εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω».

Πολλά δεν καταλαβαίνεις καλή μου, πολλά δεν καταλαβαίνετε. Γιατί προσπαθείτε με το γραμμικό σας, μικρό νου να κατανοήσετε το σύμπαν. Μα πώς;

Μάθημα πρώτον: δεν μπορεί να γίνει καμία ενεργοποίηση οποιουδήποτε στοιχείου, χωρίς το αντίθετό του. Όταν εστιάζετε σε ένα συγκεκριμένο στοιχείο μονομερώς, μπορεί να θεριεύει προσωρινά αλλά στην πραγματικότητα χάνεται η ισορροπία και αυτοαναλίσκείται. Αν δεν ισορροπούν δύο στοιχεία, δεν είναι

πραγματικά ενεργοποιημένα. Είτε το ένα θα διογκωθεί αναλίσκοντας το άλλο είτε, αν το αναλώσει, θα σταθεί μόνο του και θα αυτοαναλωθεί. **Δεν μπορείτε λοιπόν να κάνετε ενεργοποίηση του στοιχείου του νερού χωρίς αυτό της φωτιάς και το μυστικό κάθε στοιχείου βρίσκεται στο αντίθετό του.** Πράγματι, η ενεργοποίηση η συνειδητή γίνεται, όταν καταφέρετε να διαχειριστείτε κατάλληλα τις ενέργειες, ώστε να τις κρατάτε σε ισορροπία. Ένας καλός ζογκλέρ δεν μπορεί να ρίχνει τα μπαλάκια κάτω. Ποιος είναι πιο καλά ενεργοποιημένος θα λέγατε, ένας καλός ζογκλέρ ή ένας κακός ζογκλέρ (ισορροπιστής, επί το ελληνικότερον); Και **αυτό ήτανε, αν θέλετε, το βαθύτερο μήνυμα της ημέρας.** Έχετε να περάσετε πολλές ζωές μελετώντας αυτήν την πληροφορία, που υποτίθεται ότι γνωρίζατε με το γιν και το γιαγκ, το φως και το σκοτάδι αλλά, έλα ντε που δεν εξαντλείται εκεί η σημασία του συμβόλου! Κι έχετε πολλά να δείτε ακόμα... Πού είστε να τα δείτε!

«Άρα Ποσειδώνα», θα ρωτούσε κάποιος ή κάποια, που είναι ακόμα ξύπνιοι, «η ενεργοποίηση αυτών των στιβάδων με το στοιχείο του νερού έχει ολοκληρωθεί;» **Η ενεργοποίηση θα έχει ολοκληρωθεί, όταν εσύ μπορείς να μεταφέρεσαι από το ένα στο άλλο, χωρίς να σε σοκάρει η αλλαγή. Για την ακρίβεια, όταν μπορείς να μεταφέρεσαι από την επίγνωση του ενός στην επίγνωση του άλλου, απ' την επίγνωση του «είμαι μία σταγόνα νερού μέσα σε μία φλόγα», στην επίγνωση του «είμαι μία φλόγα μέσα σε μια σταγόνα νερού» και τανάπαλιν.**

«Και τι είναι αυτά; Νοητικές ασκήσεις; Χρειάζεται να το σκεφτώ με το νου μου;» Όχι βέβαια! **Χρειάζεται να το βιώσεις, να εμπειραθείς ενεργειακά τουλάχιστον αυτήν την αλλαγή, να νιώσεις τη διεύρυνση και τη συστολή κάθε στοιχείου, κατά τη διάρκεια της αναπνοής του, της εισπνοής και της εκπνοής.** Εισπνέει και διογκώνεται, εκπνέει και ελαττούται. Το ίδιο κάνει και το άλλο. **Η εισπνοή του ενός είναι εκπνοή του άλλου. Εισπνέει το νερό, εκπνέει η φωτιά και το αντίθετο.** Όταν συλλάβετε όλο αυτό και επιτρέψετε στον εαυτό σας να το βιώσει ενεργειακά, τότε θα θεωρήσετε ότι έχει γίνει η ενεργοποίηση επαρκώς.

Το άλλο δίπολο είναι τα στοιχεία του αέρα και της Γης. Δεν χρειάζεται να δουλευτόύν σήμερα. Αρκεί να κάνετε αυτήν την αρχική εξισορρόπηση και μετά θα προχωρήσετε στα άλλα. Καταλαβαίνετε βέβαια ότι έχοντας εργαστεί για την ενεργοποίηση του στοιχείου του νερού, έχετε επιτύχει επίσης την ενεργοποίηση του στοιχείου της φωτιάς με αυτόν τον τρόπο -δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Έτσι, τέτοια παράδοξα συμβαίνουν στον κόσμο του Ποσειδώνα!

Η εργασία με τα ονόματα θα ακολουθήσει όταν ξεκινήσει η σχετική ομάδα. Εμείς κάνουμε προεργασία.

Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να περάσουμε και πάλι στο υποθαλάσσιο σπήλαιο του Ταινάρου. Κάποιες αντιστάσεις έχουν υποχωρήσει και μπορούμε να ξεκινήσουμε. Στο άρμα μου επάνω σας μεταφέρω, λίγο πιο βαθιά, στην είσοδο του σπηλαίου. Όλες, όλοι μπορείτε να ακολουθήσετε. Είμαι ήπιος -τώρα όχι με γιώτα αλλά με ήτα- είμαι ήπιος σήμερα. Ας βυθιστούμε στα νερά και πάλι, μέχρι την είσοδο του σπηλαίου, αρκετά πιο πέρα από τη μύτη του Ταινάρου. Και εκεί στην είσοδο σας αφήνω πάλι, τη φυσική είσοδο, για να μπειτε και να περιγηθείτε. Η σημερινή εμπειρία θα είναι διαφορετική από εκείνη που είχατε μερικά χρόνια πριν αλλά ο καθένας και η καθεμιά σας θα πάρει ό,τι χρειάζεται. Υπενθυμίζω, ότι **μπαίνετε μέσα με τη μορφή μιας φλόγας που περικλείει μία σταγόνα νερό αυτή τη φορά**. Μπαίνετε ως φλόγες και η εμπειρία αναμένεται να είναι διαφορετική. Εμπρός λοιπόν! Έχετε δέκα λεπτά. Αν νομίζετε ότι δεν θα αντέξετε ξύπνιοι για δέκα λεπτά, καθίστε κανονικά, έτσι ώστε να κάνετε το διαλογισμό καθιστοί.

[Παύση 10']

Και τώρα ας σας βοηθήσω λίγο περισσότερο, λέγοντάς σας ότι, **σ' αυτόν τον υποθαλάσσιο και υπόγειο χώρο υπάρχει μία πυραμίδα· όχι μεγάλη όπως του Χέοπος αλλά... μία πυραμίδα**, φτιαγμένη από τις πολύ παλιές γενιές, εκείνους που τότε είχαν βρεθεί εκεί, όχι ως τάφος αλλά ως χώρος μυστικών.

Επειδή τα πράγματα που συμβαίνουν δεν είναι τυχαία... πώς θα συνδέατε την ύπαρξη αυτής της πυραμίδας -που είναι φτιαγμένη από ένα σωρό πέτρες, είναι μία κατασκευή-, πώς θα συνδέατε την ύπαρξη της νοηματικά με την ύπαρξη εκείνης της πέτρας, για την οποία μάθατε σήμερα στο Γύθειο, όχι ως προς το μέρος της ιστορίας που μιλάει για τον Ορέστη αλλά ως προς το άλλο μέρος, που λέει ότι αυτή η πέτρα συμβόλιζε τον Δία, που κατέβηκε στη Γη; [Σημ.: Αναφέρεται στον αργό (δηλ. ακατέργαστο) λίθο του Διός του Καππώτα] Τι άλλο λοιπόν μπορεί να συμβολίζουνε κατασκευές από πέτρα -είτε ένας μόνο λίθος είτε ένας αριθμός λίθων; Αυτός ο λίθος είναι ακατέργαστος. Ήταν ακατέργαστοι οι λίθοι αλλά μερικές φορές υπόκειντο σε μια υποτυπώδη επεξεργασία, που τους έδινε ένα βασικό σχήμα. Εμείς μιλήσαμε πριν μερικά χρόνια για ομάδα ψυχών. Ομάδα, ένα πλήθος που κατέβηκε.

Και μ' αυτό σταματώ, για να καταγράψετε όποιες εμπειρίες ή συλλήψεις είχατε.

.....

Άννα: Ας πάρουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

Ποσειδάων

Έχοντας πει όσα είπαμε, δέχομαι ερωτήσεις.

Ερώτηση: Στη διαδικασία της εξισορρόπησης και της δουλειάς με τα αντίθετα, τι γίνεται με την ύλη και την αντιύλη, πώς μπορούμε να την εμπειραθούμε; Όταν συναντηθούν αλληλοκαταστρέφονται και μηδενίζονται, οπότε τι είδους εξισορρόπηση γίνεται εκεί;

Απάντηση:

Η απάντηση είναι σαφής...

Άννα: Το 'χασα. Μισό λεπτό... Θα ξεκινήσω και ας το φέρει καθώς μιλάω, γιατί είναι δύσκολο να το πιάσω ξεχωριστά και να το δώσω. Είπε ότι η απάντηση είναι σαφής και ότι... όταν έχεις το φως και το σκοτάδι, τι συμβαίνει; Μπορείς να παραστήσεις κάτι με νούμερα αλλά, πάρε το παράδειγμα του φωτός και του σκότους. Χάνεται κάτι; Προστίθεται κάτι; Αυτό που έδειξε και δεν μπορώ να βρω τα λόγια και τη σειρά για να το πω, είναι ότι παρακολουθούμε αυτή τη διαδικασία από μία πλευρά, εκ των πραγμάτων. Αυτό που συμβαίνει δεν είναι ότι εξαφανίζεται αλλά βρίσκεται σε μία πλευρά, που δεν βλέπουμε.

Ερώτηση (συνέχεια): Ναι, δεν τη βλέπουμε αλλά δεν μπορούμε ούτε να την αντιληφθούμε. Πώς μπορούμε να εμπειραθούμε λοιπόν τη μία πλευρά, όταν δεν μπορούμε να έχουμε καν ιδέα για την ύπαρξη της άλλης;

Άννα: Το ερώτημά σου δηλαδή έχει να κάνει με την εμπειρία, με το πώς εμείς θα το εμπειραθούμε, όχι με το πραγματικό πρόβλημα του $+1-1=0...$

Απάντηση:

Και πάλι είναι πολύ απλό. Ξεκίνα με το να το δεχτείς. Κατ' αρχάς να δεχτείς ότι μπορεί να συμβεί. Όταν μέσα σας αποδεχτείτε την πιθανότητα και τη δυνατότητα, τότε μέσω της δημιουργικής φαντασίας και του συμβολισμού βρίσκεται ο τρόπος για να συμβεί και να κινήσει την ενέργεια προς εκείνη την κατεύθυνση. Δεν θέλουμε βέβαια να σας... εξαφανίσουμε, θα μπορέσετε όμως να έχετε μία αρκετά ικανοποιητική αντιστοιχία.

Μη ξεχνάτε, ότι σύμφωνα με τους αρχαίους σας προγόνους, το μηδέν δεν υπήρχε καν. Δεν υπήρχε η έννοια του μηδενός. Δεν είναι

νούμερο. Και στην προκειμένη περίπτωση, από τη στιγμή που κάτι χαρακτηρίζεται, αποκτά μια ταυτότητα· συνεπώς, παύει να είναι ανεκδήλωτο. **Η αντιύλη ως σύλληψη δεν σχετίζεται με το ανεκδήλωτο. Το γεγονός ότι δεν τη βλέπουν οι επιστήμονες αλλά συνάγουν, συμπεραίνουν ότι υπάρχει, δεν σημαίνει ότι ανήκει στο χώρο του ανεκδήλωτου. Άρα πρόκειται για μια μονάδα με μία ιδιότητα, η οποία είναι μέρος της εκδήλωσης και ως τέτοια ανήκει στο εκδηλωμένο πεδίο.** Άρα ισχύουν όλα όσα ισχύουν στην εκδήλωση και στην εκδήλωση ισχύει, ότι τίποτα δεν εξαφανίζεται... η ενέργεια δεν εξαφανίζεται απλώς, η ενέργεια μετατρέπεται. Άρα το +1-1 καταλήγει οπωσδήποτε σε μία άλλη κατάσταση.

Ερώτηση 2^η: Σε ποια άλλη κατάσταση καταλήγει;

Άννα: Μου λέει μία λέξη: «**Κενό**». Λέω, εννοείς ότι δεν θα δοθεί τώρα η απάντηση; «Όχι», μου λέει, «η απάντηση θα δοθεί τώρα: Κενό».

Ερώτηση 3^η: Ποια είναι η διαφορά της αντιύλης απ' τον αιθέρα;

Απάντηση:

Ο αιθέρας είναι το υπόβαθρο στο οποίο αναπτύσσονται τα πάντα. Η αντιύλη δεν είναι το υπόβαθρο που κρατά τα πάντα. Είναι κατάσταση της ύλης. Ο αιθέρας δεν αποτελεί στοιχείο της ύλης, όπως τη γνωρίζετε. Δεν αποτελεί στοιχείο της ύλης, όπως τη γνωρίζετε. Δεν ισούται η αντιύλη με τον αιθέρα.

.....

Συνέχεια επικοινωνίας:

Ας συνεχίσουμε λοιπόν με ένα παραμύθι! Θα σας πω ένα παραμύθι για κόσμους μακρινούς· τόσο μακρινούς, που ποτέ δεν θα φτάσετε με το φυσικό σας σώμα ούτε θα μπορούσατε να διανοηθείτε με τη φαντασία σας αν δεν σας τους έφερνα εγώ μπροστά σας.

Τόσο μακρινούς, που μόνο ο Ποσειδώνας θα μπορούσε να τους προσεγγίσει. Και δεν μιλώ για τον υδάτινο πλανήτη που σας περιέγραψα, που είπαμε ότι βρίσκεται στην άλλη πλευρά της Ανδρομέδας αλλά για τόπους μακρινούς στη συνείδησή σας, χαμένους στα βάθη του χρόνου. Γιατί ο τόπος δεν απέχει ακριβώς χιλιόμετρα αλλά χρόνο από σας· την απόσταση τη μετράτε σε χρόνο. Υπάρχει, λόγω του χρόνου.

Και αν το κύμα της θάλασσας σκάει λίγο πιο αγριεμένο κάποιες φορές κι άλλες φορές μειώνεται και μαλακώνει, ο χρόνος είναι πάντοτε το ίδιο δριμύς, απaráλλαχτα σκληρός με όλους και όλα. Μια αδήριτη

αλήθεια που δεν υποχωρεί σε τίποτα και σε κανέναν· **όσο και να προσπαθεί κάποιος να τον ξεγελάσει το μεγάλο Χρόνο/Κρόνο, εκείνος βρίσκεται εκεί -εκτός, αν κάποιος του δώσει να καταπιεί μια... πέτρα!** Αφήνω τα μεγάλα μυαλά λοιπόν, να ενεργοποιηθούν για να ερμηνεύσουν τα λόγια μου σχετικά με τον Κρόνο και την πέτρα και τον Χρόνο. Δεν μπορείτε ακόμα...

Προχωράμε! Το ταξίδι της Γης τη φέρνει σε μεγαλύτερη επαφή με κάποιους γαλαξίες, ανάλογα με την περιφορά που κάνει στο ηλιακό σύστημα. «Με γαλαξίες;» θα ρωτήσετε. «Μήπως εννοείς αστερισμούς; Μήπως εννοείς απλανείς αστέρες; Γιατί, τι διαφορά μπορεί να κάνει η απόσταση ενός γαλαξία από τη Γη, αφού οι αποστάσεις είναι τεράστιες και αυτή η μικρή Γη περιφέρεται γύρω από τον Ήλιο που είναι σε ένα άκρο του γαλαξία.» Ναι, με αυτή τη λογική δεν θα έπρεπε να υπάρχει και κάποιος ιδιαίτερος συσχετισμός ως προς τις σχέσεις των πλανητών μεταξύ τους, γιατί οι αποστάσεις είναι και πάλι μεγάλες. Ας συνεχίσω όμως την αφήγηση.

Καθώς ταξιδεύει η Γη, περιφέρεται γύρω από τον Ήλιο, έρχεται σε άλλες γωνίες επιρροής και επαφές από άλλους γαλαξίες. Οι επιρροές δεν είναι πάντα το ίδιο ισχυρές, γιατί καταλαβαίνετε ότι, μέσα στην πληθώρα των αστεριών και των νεφελωμάτων και των πλανητών που υπάρχουν στους βραχίονες του γαλαξία, δεν μπορεί εύκολα μια επιρροή να φτάσει ανεμπόδιστη -μια ακτίνα φωτός, έστω από άλλο γαλαξία. Διαθλάται, σκεδάζεται, δεν μπορεί να περάσει, εμποδίζεται από άλλα σώματα. Είναι όμως συγκεκριμένες γωνίες, που επιτρέπουν την άμεση κρούση και εκείνες οι γωνίες έχουν ιδιαίτερη σημασία. Εκείνες οι γωνίες είναι που φέρνουν τη Γη, όπως είπα και επιμένω να λέω, σε καλύτερη επαφή με κάποιους γαλαξίες. Τότε τα ενεργειακά ρευστά των γαλαξιών εκείνων, εισρέουν και δημιουργούν, παρόλες τις μεγάλες αποστάσεις, δημιουργούν συνδέσεις φυσικές.

Δεν θα μπορούσε κάποιος να μιλήσει για ανέμους, θα μπορούσε να μιλήσει όμως για ακτινοβολίες. Και όταν αυτές οι ακτινοβολίες κατορθώσουν να φτάσουν στη Γη, αλλάζουν πάρα πολλά πράγματα. Θα σκεφτόσασταν ότι είναι πολύ αποδυναμωμένες και όμως, εφόσον μπορεί να φτάσει το φως, πάρα πολλά ακόμα στοιχεία μπορούν να φτάσουν, υποατομικά σωματίδια και ενέργειες που δεν έχετε ακόμα αντιληφθεί. Και δημιουργείται η εξής εικόνα: είναι σαν ένα μεγάλο κοσμικό ρολόι, όπως και άλλοι σας έχουν περιγράψει, στο οποίο φαίνεται να υπάρχουν γρανάζια που δεν σχετίζονται άμεσα με κάποια άλλα αλλά, στην κατάλληλη θέση όλων, εμπλέκονται και παρεμβαίνουν, όχι τυχαία, δημιουργώντας όμως άλλα αποτελέσματα. Εμπλέκονται στο ρυθμό των γραναζιών που δούλευαν σε μια κανονικότητα, με κάποιες συγκεκριμένες συνδέσεις.

Αυτές οι εισερχόμενες ενέργειες επιταχύνουν εξαιρετικά τη μετάβαση, όχι μόνο της συνειδήσης και κάποιων ενεργειακών απλώς μεταβολών και συνειδητοποιήσεων αλλά επιταχύνουν εξαιρετικά τις φυσικές διεργασίες σε έναν πλανήτη. Όπως είναι φυσικό και αναμενόμενο, οι περισσότερες τέτοιες επιρροές παρατηρούνται από τον γαλαξία της Ανδρομέδας, αν και υπάρχουν και άλλοι γύρω γαλαξίες που επηρεάζουν ιδιαίτερα. Για τους ακόμα πιο μακρινούς, οι πιθανότητες επιρροής μειώνονται ανάλογα με την απόσταση και το χρόνο. Σε όλα αυτά μπαίνει μέσα ο Χρόνος. Αλήθεια, ο χρόνος είναι απλώς ένα διάστημα που απαιτείται για να φτάσει σε εσάς η ενέργεια από ένα μακρινό σημείο; Βλέπετε το χρόνο, σαν να καθορίζεται από την κίνηση. Δεν σκέφτεστε ότι η κίνηση μπορεί να καθορίζεται από το χρόνο. Αρχίζετε να αντιλαμβάνεστε τα πράγματα κάπως διαφορετικά και να βλέπετε ότι, όλο αυτό το ενεργειακό set-up των πλανητών, των επιρροών, μπορεί να προκαλείται από το στοιχείο του χρόνου, από τη διάσταση του χρόνου. Όμως η διάσταση του χρόνου είναι κάτι ασαφές, θεωρητικό τελείως. Δεν έχει τη χειροπιαστή μορφή της ύλης. Η ύλη όμως διαμορφώνεται και μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου και τότε λέτε ότι έχει λήξει η ζωή της, έχει λήξει η διάρκειά της. Τόσο μπορούσε να φτάσει, τόσο μπορούσε να συντηρηθεί· έχει φθαρεί. Αναρωτηθήκατε όμως ποτέ, αν είναι ο χρόνος και τα κοσμικά γρανάζια, το «κοσμικό ρολόι», σε εισαγωγικά ή μη, που δημιουργεί αυτές τις διαφοροποιήσεις;

Τώρα δεν σας φέρνω κάτι εντελώς καινούριο, όμως σας δίνω το θέμα μέσα από μία άλλη οπτική γωνία. Η αντιστοιχία δηλαδή στο γήινο πεδίο και σε ένα εύκολο παράδειγμα για εσάς, θα ήταν να σκεφτείτε **αν ο χρόνος σας στη Γη είναι 65, 70, 75 έτη, αυτό δεν οφείλεται στη φυσική σας μορφή και πραγματικά στις επιρροές του περιβάλλοντος ή της ιδιοσυγκρασίας σας**, στα αποτελέσματα της ιδιοσυγκρασίας σας και σε ό,τι φέρετε μέσα σας αλλά ότι ο χρόνος της ζωής επηρεάζεται από τη μεγάλη υπόσταση, την ευρύτερη διάσταση του χρόνου, ότι **η διάρκεια της ζωής σας επηρεάζεται από την ίδια τη διάσταση του χρόνου**. Είναι μια γενικώς αποδεκτή εικασία, ας χρησιμοποιήσω αυτή τη λέξη, μια θεωρία -είναι κάτι παραπάνω από θεωρία, πιστέψτε με. Πώς όμως σχετίζεται η διάσταση του Χρόνου/Κρόνου, με εκείνους τους μακρινούς γαλαξίες, που φτάνουν να επηρεάσουν κάποτε άμεσα τη Γη, που ταξιδεύει γύρω από τον Ήλιο; Φαίνεται εδώ σαν να προσπαθούμε να χτυπήσουμε μια μπάλα σε μια πολύ δύσκολη θέση στο τραπέζι του μπιλιάρδου και να πετύχουμε.

Η εξειδίκευση αρχίζει. Μπορείτε να σηκώσετε τα μάτια και να κοιτάξετε την άμμο των αστεριών στον ουρανό. Δεν μπορείτε να δείτε τους μακρινούς γαλαξίες αλλά αυτοί σας βλέπουν. Το ίδιος το Φως

δεν βιώνει το χρόνο. αυτό το γνωρίζετε, το γνωρίζει η επιστήμη σας. Το ίδιο το φως, δεν υπόκειται στις τροποποιήσεις του χρόνου. Αν ήσασταν φωτόνια, τα πάντα θα ήταν στάσιμα. Όμως χάριν αυτών είναι ορατή και επιτυγχάνεται κάθε τροποποίηση. Θα φτάσω πολύ σύντομα στο αποτέλεσμα, γιατί πρόκειται για μια αρκετά περίπλοκη διαδικασία για να εξηγηθεί και σίγουρα δεν είναι της παρούσης. Δεν θα γίνει από μένα. Ωστόσο, μπορώ να σας πω ότι **ο χρόνος καθορίζεται από το φως. Η διάσταση του χρόνου μεταφέρεται από το φως.** «Ποιο φως; Το κύμα; Τα σωματίδια; Ποιο φως;»... **Η χρονική ροή των γεγονότων στη Γη επηρεάζεται από τις ακτινοβολίες που δέχεται αυτή από το αστρικό της περιβάλλον, όχι μόνο από το ηλιακό σύστημα που είναι το κοντινό της, ούτε καν από τον Γαλαξία αλλά από άλλους γαλαξίες επίσης -και κυρίως αυτόν της Ανδρομέδας.**

Ούτως ή άλλως, οι δύο γαλαξίες μπαίνουν σταδιακά σε εμπλοκή. Αυτό δεν σημαίνει τίποτα για εσάς, πέρα από το γεγονός ότι **όλο και περισσότερο αλληλοπροσδιορίζετε τους χρόνους σας**, γιατί αυτό δεν λειτουργεί μόνο από την κατεύθυνση της Ανδρομέδας προς εσάς αλλά και στην αντίθετη κατεύθυνση. Θα μπορούσατε να υποθέσετε ίσως ότι, λόγω του ότι η Ανδρομέδα είναι ένας μεγαλύτερος γαλαξίας, σας επηρεάζει ισχυρότερα. Η επιρροή δεν έρχεται από αυτά τα μεγέθη -αν και είναι σαφής, υπάρχει. Η συγκεκριμένη επιρροή έχει να κάνει με τον ίδιο το γαλαξία και τις πηγές φωτός του γαλαξία· ιδιαίτερα το κέντρο του Γαλαξία, που είναι η κύρια πηγή φωτός. **Δεν μιλάμε λοιπόν για τις ακτινοβολίες που μπορεί να φτάσουνε στη Γη από ένα αστέρι του γαλαξία της Ανδρομέδας αλλά γι' αυτές που έρχονται από τον πυρήνα του, από τον κεντρικό του ήλιο. Επίσης, από τις ακτινοβολίες που εκπέμπονται από τις μαύρες τρύπες, όπου βρίσκονται σε αυτόν.**

Δεν κινδυνεύετε· η Γη δεν κινδυνεύει από κάτι, ωστόσο **τα χρονικά περιθώρια στενεύουν, με την έννοια ότι αυτές οι ακτινοβολίες σας αναγκάζουν σε επιτάχυνση** -γι' αυτό μιλώ για στένεμα των χρονικών ορίων. Άρα, **ο βηματισμός στη Γη πρέπει να επιταχυνθεί και θα υπερσχύσει εκείνη η γραμμή εξέλιξης, που θα οδηγήσει τα πράγματα μέσα από μεγαλύτερη απλότητα σε καλύτερα αποτελέσματα.** Αναγκαστικά λοιπόν, πολλοί παρωχημένοι μηχανισμοί θα μείνουν πίσω, σε όλα τα επίπεδα. Δεν αρκούν οι επιρροές του κέντρου του Γαλαξία σας για να συμβεί αυτό... δεν αρκούν. Σε ένα άλλο επίπεδο, γαλαξιακό, η συνομιλία ανάμεσα στους δύο γαλαξίες υφίσταται και αναπτύσσεται αλλά είναι κάτι πολύ μακρινό για να σας το εξηγήσω, για την ώρα.

Οι γαλαξίες ταξιδεύουν κατά σμήνη. Μπορείτε να καταλάβετε έτσι καλύτερα, ότι τα σμήνη των γαλαξιών διαθέτουν το δικό τους χρονικό πλαίσιο. Αλληλορυθμίζονται. «Τι νόημα έχει όλο αυτό για τη μικρή Γη;» θα ρωτήσει πάλι η Άννα ή κάποιος άλλος ενοχλητικός... [πειρακτικά] «Τι νόημα έχει αυτό για τη μικρή Γη, για το τώρα μας, εδώ, στο σημείο που βρισκόμαστε;» Σημαίνει όλο αυτό, ότι **χρειάζεται να μείνετε ανοιχτοί στην επιτάχυνση. Θα είναι επιτάχυνση συνειδησιακών μεταβολών. Θα είναι επιτάχυνση μεγαλύτερη από αυτή που συνέβη τις προηγούμενες δεκαετίες.** Αυτό που είχε συμβεί τότε, ήταν πάρα πολύ εύκολο! Τώρα οι ρυθμοί επιταχύνονται πραγματικά. Δεν σημαίνει αυτό ότι θα τρέχετε διαρκώς. Μετά από είκοσι χρόνια περίπου, οι ρυθμοί θα πέσουν πάλι. Την επιτάχυνση τη βιώνετε τα τελευταία χρόνια, μέσα από προκλήσεις· όλο και περισσότερες προκλήσεις που φαίνεται να προκύπτουν και δυσκολεύουν τη ζωή σας. Δεν θα συνεχιστεί με αυτόν τον τρόπο η επιτάχυνση αλλά δεν θα εκλείψει τελείως αυτός ο τρόπος. Καταλαβαίνετε πως όταν ασκηθεί πίεση σε ένα σύστημα, υπάρχει η δύναμη της αδράνειας που το κρατά ακίνητο αλλά επίσης τα σημεία εκείνα που αντιστέκονται είναι αυτά που θα διαταραχθούν περισσότερο, που θα νιώσουν περισσότερο επίσης τα αποτελέσματα αυτής της επιτάχυνσης. Γι' αυτό **είναι σημαντικό να παραμείνετε στη ροή, ανοιχτοί, ευέλικτοι, θετικοί.** Γιατί καταλαβαίνετε, ότι αν η προηγούμενη επιτάχυνση, που ήταν μικρότερη σχετικά, σας οδήγησε εσωτερικά στα αποτελέσματα που έχετε τώρα -γιατί έχετε, δεν μπορείτε να το αρνηθείτε-, τι πρόκειται να συμβεί με τη νέα επιτάχυνση, πόσο μακριά ή βαθιά θα φτάσετε.

Και... το λέω αυτό για να σας προετοιμάσω και για ένα γεγονός που θα συμβεί στον πλανήτη και θα έχει μεγάλη διάρκεια. Θα πείτε κάποιοι «Ναι, μα γνωρίζουμε ήδη, είναι το θέμα του κλίματος, της κλιματικής αλλαγής». Πείτε μου εδώ, αλήθεια, η κλιματική αλλαγή, η κλιματική κρίση, προέκυψε από δικές σας ενέργειες μόνο ή και από επιρροές όπως αυτές που ανέφερα; «Θα ήταν ένας ωραίος τρόπος», θα απαντήσει κάποιος, «για να βγάλουμε τις ευθύνες από πάνω μας και να πούμε, να, φταίει ο ουρανός για όσα εμείς δεν προλάβαμε.» Η επιτάχυνση, αγαπητοί, λειτουργεί προς όλες τις κατευθύνσεις. Για παράδειγμα, αν πήγαινες να απλώσεις το χέρι σου, για να χαϊδέψεις το κεφαλάκι ενός παιδιού, θα φτάσεις εκεί πιο γρήγορα. Και αν πήγαινες να κλωστήσεις με το πόδι σου μια μπάλα, θα κλωστήσεις πιο γρήγορα. Και αν πήγαινες να χτυπήσεις το κεφάλι σου στον τοίχο, θα το χτυπήσεις πιο γρήγορα. Τέτοιου είδους είναι η επιτάχυνση για την οποία μιλάμε.

Οι Ανδρομέδιοι φίλοι σας θα είναι σύντομα κοντά σας, για να σας εξηγούν περισσότερα για την επιτάχυνση αυτή. Εγώ απλώς

μια εισαγωγή έκανα, που μπορεί να οδηγήσει τη σκέψη σας στην κατανόηση αυτών που συμβαίνουν.

Σ' αυτό το σημείο, κάνω λίγο πίσω για να μιλήσει ο Πλούτων και παραμένω κοντά σας.

Πλούτων:

Είχα προϋδεάσει την Άννα για το ότι θα μείνει μόνη της αλλά δεν το πίστεψε. Και όμως, να που υπάρχουν στιγμές που κοιμόσαστε όλοι μαζί. Θα συνεχίσουμε για μισή ώρα ακόμη.

Αναδύεται ένα αίτημα: «Μέσα σε όλα αυτά που έχουμε να κάνουμε, μήπως θα ήθελαν να έρθουν πάλι οι Πλειάδιοι να μας μιλήσουν;» Οι Πλειάδιοι ήρθαν και θα έρθουν ξανά. Για να μπορέσετε όμως να δουλέψετε μαζί τους, χρειάζεται εσείς να προχωρήσετε άμεσα στην εργασία που βρίσκεται σε εκκρεμότητα, σε σχέση με όσα κάνετε και πρέπει να κάνετε στον τόπο του πυρήνα, με τις πέτρες και τα σύμβολα και όλα όσα έχουν ζητηθεί και όσα τότε ζητήθηκαν. **Και μετά από μία πολύ καλή βασική δική σας συνεργασία επ' αυτού, ο κύκλος των Πλειάδιων θα μπορεί να ξεκινήσει.**

Ο Άλιστερ, που έρχεται να σας βοηθήσει επίσης το επόμενο διάστημα, φέρει Πλειάδια ενέργεια. Λέμε πολλά όμορφα, ενδιαφέροντα πράγματα απόψε αλλά το μυαλό σας πλέον δεν μπορεί να τα κρατήσει. Θα μπορούσατε να τα 'χατε ακούσει από το κύμα αλλά δεν θα μπορούσατε να τα μεταφράσετε, να τα ερμηνεύσετε.

Κλείνοντας, ο Άλιστερ θα είναι μαζί σας για δέκα λεπτά, στο σπήλαιο... για να σας οδηγήσει μέσα στο σπήλαιο. Εγώ και ο Ποσειδώνας σας φέρνουμε και πάλι στο στόμιο, για να περάσετε μέσα ακολουθώντας τον Άλιστερ. Είναι τρίτη φορά που μπαίνετε μέσα απόψε και τελευταία, κάθε φορά με άλλο τρόπο. Δεν χρειάζεται να τον δείτε με μία φυσική μορφή, μπορείτε να τον δείτε ως μία λευκή παρουσία μπροστά σας, που σας οδηγεί. Ακολουθήστε τον.

[Παύση για εκτέλεση του οραματισμού]

Σ' αυτήν την πυραμίδα των Πλειάδιων σας δείχνει ότι πρέπει να πλησιάσετε. Σας παίρνει από το χέρι και σας τραβά εκεί. Είτε τον ακούτε να σας μιλά είτε όχι, ακολουθήστε τον. Σας δείχνει τη μικρή πυραμίδα, αρκετά μεγάλη όμως ώστε να μπειτε μέσα της και να καθίσετε στο κέντρο της και να γίνετε ένα μαζί της και να δείτε τα σύμβολα που είναι χαραγμένα στις εσωτερικές της πλευρές... τα σχήματα, γιατί είναι σχήματα περισσότερο, αφηρημένα. Γραμμές κάθετες, διαγώνιες, σκαλίσματα.

Μπορείτε να κοιμηθείτε εκεί απόψε.

Στο σημείο αυτό σας καληνυχτίζουμε.

Παραμένουμε κοντά σας.

Άλιστερ, Πλούτων, Ποσειδώνας, Ηλίας, Ενώχ, όλοι εμείς που είμαστε γύρω και σας οδηγούμε.

.....

Πάλιρος, Ταίναρο, 04.09.2021

Άννα: Παίρνουμε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές.

.....

● λόγος που είστε εδώ απόψε είναι για να μάθετε. Για να δοθούν διευκρινίσεις, να απαντηθούν ερωτήσεις και τελικά να ολοκληρωθεί με αυτόν τον τρόπο η εσωτερική εργασία σας στο Ταίναρο για το 2021. Πρώτα θα μοιραστείτε τις χθεσινές εμπειρίες σας, όχι μόνο για το ίδιο το μοίρασμα αλλά για να συνδεθείτε και πάλι με τις εμπειρίες και όλα όσα θα συζητηθούν στη συνέχεια.

[Ακολουθήσε μοίρασμα εμπειριών]

Πάρτε βαθιές, χαλαρές, αβίαστες αναπνοές και ελάτε μαζί μας και απόψε. Ελάτε στο χώρο που είχατε σταθεί και εχθές, στο Ταίναρο. Στο ίδιο σημείο, εκεί που καθόσασταν εχθές, στον όρμο που σας φιλοξένησε εχθές. Μπείτε στην ενέργεια που βιώσατε εχθές. Η κούρασή σας είναι μεγάλη. Ακόμα και αν δεν το συνειδητοποιείτε πολύ, έχετε κουραστεί βαθιά. είναι ο ήλιος, είναι οι καιρικές συνθήκες, είναι και η εσωτερική εργασία που σας κάνουν αυτή την ώρα να μην είστε αρκετά συγκεντρωμένοι -όμως χρειάζεται συγκέντρωση.

Η Άννα συζητάει εδώ και λίγο καιρό να κατεβάσει κατά ένα τόνο την κλίμακα των δονήσεών της, για να μπορέσει να σταθεί στο ενεργειακό περιβάλλον. Θα συνιστούσαμε να κάνει όπως αυτή καταλαβαίνει καλύτερα, με τη διαφορά ότι πρέπει να γνωρίζει ότι αυτό δεν θα την εξυπηρετήσει ιδιαίτερα.

Άννα: Πρέπει να πω ότι δεν καταλαβαίνω για τι πράγμα μιλάνε αλλά είναι ίσως κάτι από αυτές τις ασυνείδητες αποφάσεις που παίρνουμε, οπότε... ευχαριστώ που μου το λέτε.

Συνέχεια επικοινωνίας:

Το μεγαλύτερο κόστος έρχεται από την έλλειψη σιγής. Ας ξεκινήσουμε ζητώντας σας λοιπόν να βρεθείτε και πάλι στη θέση που καθόσασταν εχθές σε σιγή και να θυμηθείτε τον ήχο του κύματος που σας συντρόφευε όλη τη βραδιά. Οι ενέργειές σας είναι χαμηλές αλλά θα προσπαθήσουμε να κάνουμε με αυτές ό,τι καλύτερο μπορούμε. Φέρτε στην καρδιά σας μία φλόγα. Ανάψτε τη φλόγα στο βωμό της καρδιάς και δηλώστε την πρόθεσή σας να καταθέσετε την απαιτούμενη ενέργεια για τη σημερινή εργασία.

Τα πάντα ρει. Τίποτα δεν είναι οριστικό και μόνιμο -πόσο μάλλον εσείς. Από την τρίχα της κεφαλής σας και τα μικρότερα κύτταρά σας και μόριά σας, μέχρι την πλήρη σύνθεσή σας, μεταβάλλεστε κάθε στιγμή, διαρκώς -διαρκώς!

Μπείτε στη ροή και ακολουθήστε με, ακολουθήστε εμένα και τον Ποσειδώνα μέσα στα νερά του όρμου, ανεβείτε στο άρμα του Ποσειδώνα και ελάτε μέχρι την είσοδο, την πύλη πέρα από τη μύτη του Ταινάρου.

Η πρώτη εικόνα που θα δείτε, αντιστοιχεί σε αυτό που χρειάζεστε πραγματικά. Συγκρατείστε την. Η δεύτερη, η Τρίτη και η τέταρτη είναι εξηγήσεις. Πέμπτη, έκτη, έβδομη, για όσους και όσες δουν, αποτελούν παρακαταθήκη για το μέλλον.

Σταθείτε ως φλόγες μέσα σε μια σταγόνα νερού, μπείτε μέσα, προχωρήστε στα δαιδαλώδη μονοπάτια και **επιτρέψτε στον εαυτό σας, κατά βούληση να αλλάζει πολικότητα, αλλάζοντας από νερό με μια φλόγα στο κέντρο του, σε φλόγα με μια σταγόνα νερού στον πυρήνα της**, ανάλογα με τη διαίσθηση που έχετε εκείνη την ώρα, με αυτό που νιώθετε ότι χρειάζεται περισσότερο εκείνη τη στιγμή.

Προχωρήστε, μπείτε μέσα στην πυραμίδα και εκεί ξαπλώστε ή καθίστε οκλαδόν, για να δεχτείτε τις εντυπώσεις, τις εικόνες.

Ξεκινήστε. Έχετε στη διάθεσή σας ένα τέταρτο.

[Παύση 15']

Το Ταίναρο άνοιξε πάλι για σας. Αυτό σημαίνει ότι **μπορείτε να φέρνετε κι άλλους, εσείς οι ίδιοι, εδώ και να τους μυείτε στα μυστικά που έχετε μάθει.**

Μείνετε συγκεντρωμένοι.

Οι άλυσσοι της σύνδεσης των Πλειάδων με τη Γη διαμορφώθηκαν σταδιακά, δεν έγιναν σε μία στιγμή. Η κάθοδος γινόταν σταδιακά -κάθοδος συνείδησης, κάθοδος νοήμονος ενέργειας, εντυπωμάτων, που σταδιακά αφομοιώνονταν στην τότε ανθρώπινη φυλή. Η αφομοίωση λέτε, γινόταν με τρόπους πολιτισμικούς; Κάθε άλλο! **Οι ενέργειες ήταν βαριές, ασήκωτες για εκείνους που ήταν ανυποψίαστοι.** Προξένησαν ταραχές, τριβές, μέχρι και πολεμικές συρράξεις. Όταν το πρώτο κύμα καταλάγιασε, ήρθε το δεύτερο και το τρίτο. Το τέταρτο καθυστέρησε. Δεν υπήρχαν πολλοί για να το δεχτούν, έτσι η είσοδος άργησε κατά τι να συμβεί. Υπήρξαν σκέψεις αναβολής. Δεν υπήρχε έτοιμο έδαφος.

Ωστόσο, τελικά συνεχίστηκε η κάθοδος. Από το τέταρτο κύμα, που τελικά συνέβη, άρχισε η ανάπτυξη πολιτισμού. Άρχισε να διαμορφώνεται μία συγκεκριμένη κουλτούρα, πρωτόγονη για εσάς αλλά πολύ προωθημένη για την εποχή της. **Κάθε είσοδος, κάθε κάθοδος ενέργειας, προκαλούσε τριβές.** Η πέμπτη έφερε τριβές. Η έκτη επίσης. Στην έβδομη τα πράγματα είχαν διαμορφωθεί αρκετά, ώστε να μη χρειαστεί άλλη αποστολή και αφέθηκαν οι ενέργειες να αφομοιωθούν με την πάροδο του χρόνου. **Ο τόπος έγινε πύρινος, συνδέθηκε με το στοιχείο του πυρός. Οι άνθρωποι και τα σπαρτά κεκαυμένοι από τον ήλιο· αν και μεσολάβησαν από τότε πολλές διαφορετικές γεωλογικές περιόδους, το στοιχείο του πυρός επικρατεί.**

Η αναζήτηση των αρχαίων εντυπωμάτων, των πανάρχαιων αυτών εντυπωμάτων και ενεργειών, προφανώς δεν έχει τους ίδιους κινδύνους με την αρχική τους κάθοδο. Παρόλα αυτά, μπορεί δυνητικά να προκαλέσει τριβές με την πάροδο του χρόνου, οι οποίες δεν είναι ακριβώς τριβές αλλά έχουν τη μορφή συγκρούσεων που εκτονώνουν ενέργεια. Διαδοχικών κρούσεων. **Η αλλαγή δεν μπορεί να επιτευχθεί με άλλο τρόπο και το εγώ είναι ακόμα ισχυρό σε πολλές περιπτώσεις. Ένα ισχυρό εγώ αντιστέκεται στις ενέργειες της αλλαγής, με αποτέλεσμα να σηκώνει μεγαλύτερο κραδασμικό βάρος, να αντιδρά περισσότερο, εκδηλώνοντας όλο αυτό ως τριβή.**

Προσπαθούμε τάχα να σας πούμε ότι αυτό θα συμβεί στη συνέχεια; Μόνο αν εσείς το θέλετε! Γιατί η τωρινή φάση εξέλιξης, είναι πολύ διαφορετική. Εσείς έχετε ένα τελείως διαφορετικό δυναμικό. **Τώρα**

μπορείτε να επιλέξετε, πώς θα εκτονωθεί αυτή η ενέργεια της επανασύνδεσης και της παραλαβής των κωδικών. Θα εκτονωθεί με τριβή και κρούσεις/συγκρούσεις ή με μια εξωστρεφή και πάλι δράση, μετουσιωμένης ενέργειας; **Απαιτείται λοιπόν κατά βάση, η μετουσίωση και η έκφραση αυτών των εντυπωμάτων σε πιο ευγενή μορφή.** Με πολύ απλά λόγια, αντί να αρπάξετε το σφυρί για να χτυπήσετε το κεφάλι κάποιου, μπορείτε να χτυπήσετε καρφιά σε μια όμορφη κατασκευή, με την επίγνωση ότι εκείνη την ώρα εκτονώνετε την ενέργεια αυτή σε δημιουργική δράση. **Μπαίνετε σε μία φάση μετουσίωσης -συνειδητής μετουσίωσης. Μπορείτε να ισορροπήσετε καταστάσεις, μετατρέποντας τη δράση, δίνοντάς της μια πιο δημιουργική και θεμιτή διεξοδο.** Με άλλα λόγια, αξιοποιώντας τη δυναμική που δημιουργείται και κατευθύνοντας τη ροή της ενέργειας σε ορθή δράση.

Παραδείγματα θα μπορούσαν να δοθούν πολλά. Ένα από αυτά θα ήταν, **για παράδειγμα, όταν νιώθετε την οργή να φουντώνει απέναντι σε έναν αδελφό ή αδελφή, αντί να εκφραστείτε με θυμό, να προσφέρετε ένα δώρο, με την επίγνωση ότι χρησιμοποιείτε αυτόν τον αντιρροπιστικό μηχανισμό για να μηδενίσετε τις τριβές. Εξισορροπείτε μετουσιώνοντας την αρνητική ενέργεια σε θετική.** Πρόκειται για μία μέθοδο πολύ πρακτικής φύσης, που απαιτείται για να φέρει και την κατάλληλη γείωση. Είναι ο κατάλληλος τρόπος γείωσης. Μην κρίνετε τον εαυτό σας, δεν υπάρχει λόγος να τον κρίνετε, αν οργιστείτε, αν ανησυχείτε, θυμώνετε... αρκεί να οδηγείτε την ενέργεια σε κανάλια δημιουργικής έκφρασης και θετικής έκφρασης. Είναι αυτός ο πιο απλός και πρακτικός τρόπος, πολύ γειωμένος, διαχείρισης των όποιων πιθανών ανισορροπιών δημιουργηθούν από την ενθύμηση και την παραλαβή εκ νέου των εντυπωμάτων, στην περίπτωση που δεν καταφέρετε να επιλέξετε συνειδητά μια ακόμα καλύτερη έκφραση.

Οι μνήμες που ξυπνούν είναι ισχυρές και εσείς τις καναλιζάρετε, θα μπορούσαμε να πούμε, τις διαυλίζετε, χρησιμοποιώντας την τεράστια ποσότητα νερού που υπάρχει πίσω από το φράγμα που κινδυνεύει να σπάσει, σε ροές που αντί να καταστρέψουν, θα ωφελήσουν.

Στο σημείο αυτό θα δεχτώ ερωτήσεις.

Ερώτηση 1^η: Ποιος ο σκοπός του ταξιδιού για να ξεκινήσουμε όλο αυτό το αποτέλεσμα σήμερα; Γιατί τουλάχιστον είχα μια μεγάλη πορεία, είδα πάρα πολλά πράγματα, μέχρι να έρθω εδώ.... Γιατί μας έκανε αυτήν την προετοιμασία; Για μένα ήταν πάρα πολύ μεγάλη. Ποιος ήταν ο λόγος;

Απάντηση:

Έκανες ένα δυναμικό come back και πολύ συνειδητά, όχι ασυνείδητα, επέλεξες να επανασυνδεθείς με ιερούς τόπους και με τη φύση, βοηθώντας τον εαυτό σου να αντλήσει δυναμικό και να καθαρίσει σε ένα επίπεδο, πριν φτάσει εδώ γι' αυτήν τη διαδικασία. Ήταν μία συνειδητή απόφαση εκ μέρους σου, ακόμα και αν ίσως δεν το θυμάσαι. Ήταν συνειδητό. Χρειάζεται να ψάξεις λίγο καλύτερα, να παρακολουθήσεις λίγο καλύτερα τις σκέψεις σου και θα μπορέσεις να εντοπίσεις το ίχνος της σκέψης που σε οδήγησε στη συγκεκριμένη επιλογή. Δεν ήταν λάθος, ήταν ορθή. Ο Απόλλωνας σε οδήγησε εδώ. Το τι θα κάνεις από εδώ και έπειτα, θα είναι αποτέλεσμα μιας άλλης επιλογής, επίσης συνειδητής.

Ερώτηση 2^η: Όλα αυτά που περνάμε αυτή τη στιγμή στην ανθρωπότητα, απ' ό,τι κατάλαβα, πρέπει να έχουν με τα εντυπώματα από τις Πλειάδες, αυτά που μας είχανε πει την περασμένη χρονιά; Αυτό παίζει κάποιο ρόλο στην απόφαση που θα πάρουμε εμείς για το πώς θα ενεργήσουμε από εδώ και πέρα;

Απάντηση:

Όλα όσα συμβαίνουν στην ανθρωπότητα σχετίζονται με αυτά τα εντυπώματα, γιατί δεν έχουν αφομοιωθεί πλήρως για κάποια μέρη του πληθυσμού. Κάποιοι ακόμα προσπαθούν να τα διαχειριστούν. Όταν λέμε βέβαια «δεν έχουν αφομοιωθεί πλήρως», μη φανταστείτε ότι υπάρχουν τεράστιες διαφοροποιήσεις αλλά και η πολύ μικρή οπισθοδρόμηση, στη μεγάλη εικόνα φαίνεται. Υπάρχουν πολλές ταχύτητες αφομοίωσης και εξέλιξης αυτών των εντυπωμάτων. Στην πραγματικότητα, το μεγαλύτερο κομμάτι της ανθρωπότητας βρίσκεται στην εξέλιξη των εντυπωμάτων που έχει παραλάβει. και αυτή η εξέλιξη των εντυπωμάτων είναι ένα μεγάλο θέμα. Εδώ θα βρεθείτε και πάλι μπροστά στην έννοια των ιερών μοτίβων, γιατί πλέον τα εντυπώματα αυτά και η εξέλιξή τους, συνδέονται με τον ενδιάμεσο νου των Πλειάδων, ο οποίος έχει ισχυροποιηθεί και, όπως σας έχει εξηγηθεί, χρησιμοποιείται ήδη. **Σε συνεργασία λοιπόν με τον Ενδιάμεσο Νου των Πλειάδων, γίνεται η εξέλιξη των εντυπωμάτων.** Αυτή τη στιγμή λοιπόν είναι σαν να σας λέμε ότι, ξέρετε, αυτά τα εντυπώματα που πήρατε από κει, συνδέονται με τα ιερά μοτίβα, τα πλατωνικά στερεά και την αποκατάστασή τους αλλά αυτήν την αποκατάσταση συνεχίζετε τώρα πλέον να την κάνετε με τη συνέργεια του Ενδιάμεσου Νου των Πλειάδων. Κάποιο μέρος της ανθρωπότητας ακόμα δεν μπορεί να μπει σε αποκατάσταση, γιατί προσπαθεί ακόμα να διαχειριστεί την αρχική αφομοίωση -δεν είναι μεγάλο το μέρος αυτό- και έτσι υπάρχουν πολλές ταχύτητες και πολλά είδη αντίδρασης, λόγω αυτού.

Ένα ερώτημα που θα τεθεί είναι, για την αρχική ομάδα και την εργασία που εκκρεμεί, είναι ότι, εάν πάρετε τα εντυπώματα, εάν βρείτε τη λέξη, τι θα κάνετε με αυτήν; Θα δημιουργηθεί ένα μοτίβο; Θα αποκαλυφθεί μπροστά σας ένα μοτίβο που χρειάζεται εξισορρόπηση; Περί τίνος πρόκειται; **Θα αποκαλυφθεί η Πηγή.** Θα αποκαλύψετε την Πηγή. Αυτή είναι η διαφορά, στη δουλειά που έχει η αρχική ομάδα, βάσει των αρχικών οδηγιών.

Ένα μέρος των ενεργειών που θα λάβετε, των εντυπωμάτων και των ενεργειών αυτών, θα πρέπει να τα διαχειριστείτε λοιπόν και εσείς πλέον -και μιλάω τώρα για την τρέχουσα σύνθεση-, θα τα διαχειριστείτε είτε ως εντυπώματα στα οποία πρέπει να αποκατασταθούν τα ιερά μοτίβα, είτε ως εντυπώματα που είναι ισχυρά και πρέπει να αφομοιωθούν, γιατί με τη βοήθειά τους θα εξελιχθείτε περαιτέρω. Στην παρούσα σύνθεση δηλαδή, θα χρειαστεί και περαιτέρω αφομοίωση και εξέλιξη.

Η αποκατάσταση των ιερών μοτίβων που μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις να είναι απαραίτητη, δεν είναι τόσο επίπονη και δεν θα εμπλέκαμε καν την έννοια των ιερών μοτίβων, αν δεν ήμασταν βέβαιοι ότι θα δημιουργούσε στο νου σας αρκετές συνδέσεις, για να κατανοήσετε καλύτερα τον τρόπο διαχείρισης για τον οποίο μιλάμε. Η ανθρωπότητα δεν μπορεί στο σύνολό της να διαχειριστεί ακόμα αυτά τα εντυπώματα. Ακόμα τα αφομοιώνει και τα εξελίσσει. Και ναι, παίζουν ρόλο.

Ερώτηση 3^η: Ειπώθηκε ότι αυτό που μπορούμε να κάνουμε σε σχέση με αυτά τα εντυπώματα είναι, για παράδειγμα, αν νιώθουμε οργή για κάποιον, να του κάνουμε ένα δώρο. Σε ένα ουσιαστικό, πρακτικό επίπεδο, αυτό που λέμε είναι ότι όταν οργιζόμαστε με κάποιον μπορούμε Φερ ειπείν να του στέλνουμε φως; Γιατί το δώρο είναι....

Απάντηση:

Στέλνοντας Φως, στέλνοντας ευλογίες για κάθε καλό και ευχές για υγεία, κάθαρση κ.τ.λ. Είναι πιο αποτελεσματική η διαχείριση της ροής, όταν αποκτά η προσφορά χειροπιαστή μορφή· γι' αυτό αναφέρθηκε το δώρο.

Ερώτηση 3^η (συνέχεια): Στη δική μου περίπτωση, που είμαι μέλος και της αρχικής ομάδας, μαζί με τα άλλα παιδιά, αντιμετωπίσα το εξής πρόβλημα: από τη μια με ενδιαφέρει πολύ και καταλαβαίνω και την ευθύνη, -δεν είναι μόνο ότι με ενδιαφέρει, σε σχέση με τα εντυπώματα-, από την άλλη μου βγαίνει επιθετικότητα για τους Πλειάδιους· Νιώθω σαν να υπάρχει κάτι που δεν συμφωνεί με τον τρόπο που λειτουργήσαν. Εδώ βεβαίως καταλαβαίνω ότι έχουμε την

ίδια τακτική, στέλνουμε φως εξομαλύνουμε τη σχέση. Το πρακτικό δώρο πώς μπορεί να γίνει;

Απάντηση:

Εργάσου για τους Πλειάδιους. Για τη μετάδοση του μηνύματος. Υποβοήθησε κάθε έργο τους και πρόσφερε την καρδιά σου. Είναι αρκετά αυτά.

Ερώτηση 4^η: Εργαζόμενη με αυτά τα εντυπώματα, προσπαθώντας να αποκρυπτογραφήσω κάποια από αυτά, μου ήρθε το μήνυμα Εν Τούτω Νίκα. Ανατρέχοντας είδα ότι έχει να κάνει με το μήνυμα του Ιησού Χριστού και το σημείο του Σταυρού. Υπάρχει κάτι επάνω σ' αυτό;

Απάντηση:

Ευχαριστώ που με πρόσεξες!

Άννα: Ρωτάω, το Εν Τούτω Νίκα έχει να κάνει με τα εντυπώματα που μιλάμε και σημαίνει ότι θα νικήσει με αυτά; Θα είναι η πηγή ισχύος ή σχετίζεται με το σταυρό. Μου λέει «Και με το Σταυρό και με αυτά».

Απάντηση:

Ο Ενδιάμεσος Νους των Πλειάδων συνδέεται με το Λόγο -με κεφαλαίο λάμδα- και ως τέτοιος, με τον Πλειάδιο Ιησού. Η σύνδεση είναι σαφής.

Ερώτηση 5^η: Αυτό το χρυσό ηλιακό σώμα που είδα τι ακριβώς είναι; Μπορεί να μας πει κάτι περισσότερο πάνω σ' αυτό για να κατανοήσουμε;

Απάντηση:

Προλαβαίνετε να συγκρατήσετε... προλαβαίνετε κατά την κάθοδό σας στις εργασίες αυτές, να αποκωδικοποιήσετε κάποια εντυπώματα την ώρα που βρίσκεστε εκεί αλλά δεν σας είναι σαφές ότι πρόκειται για αποκωδικοποίηση εντυπωμάτων. Έτσι, υποθέτεις ότι είναι κάτι άλλο, παράλληλο. Μια παρουσία παράλληλη, μία πληροφορία παράλληλη. Η εικόνα που είδες, είναι αποκωδικοποιημένη. Είναι αποτέλεσμα της αποκωδικοποίησης κάποιου εντυπώματος και θα έχεις τη μεγάλη εικόνα, όταν ολοκληρωθεί αυτή η δουλειά. Καταλαβαίνεις ότι δεν μπορούμε να προσθέσουμε κάτι περισσότερο, γιατί θα είναι σαν να παρεμβαίνουμε στη διαδικασία της αποκωδικοποίησης.

Ερώτηση 6^η: Αυτά τα εντυπώματα έχουν σχέση με αυτό το παγκόσμιο σχέδιο αυτή τη στιγμή στην ανθρωπότητα και, ουσιαστικά, έχουν να κάνουν με την ορθή πραγματοποίηση και ίσως σβήσιμο αυτών των εντυπωμάτων, σύμφωνα με το παγκόσμιο σχέδιο της

επιβολής μιας παγκόσμιας δικτατορίας ή με κάτι που έρχεται σε αντίθεση με αυτό;

Απάντηση:

Ο Αδελφός Ιησούς ξέρει και θα σε οδηγήσει στην ορθή σφαιρική αντίληψη του ζητήματος. Χρειάζεται να παραμείνεις στην Αγάπη Του, πολύ συνειδητά και ενεργά, γιατί μέσα από εκεί θα έρθει η κατανόηση. Κάποια μυαλά όντως έχουν συλλάβει ένα τέτοιο σχέδιο, στο οποίο δεν δίνουμε καμία έμφαση, γιατί πρόκειται για κάποιους σχεδιασμούς που μπορούν να ανασταλούν. Δεν είναι απαραίτητο να συμβούν. Και επειδή είναι πάρα πολύ εύκολο για τους ανθρώπους να μπουν σε κατάσταση φόβου και να λειτουργήσει όλο αυτό σαν μια αυτοεπιβεβαιούμενη προφητεία, δεν επιθυμούμε να δώσουμε έμφαση, σε οτιδήποτε αφορά αυτό το σχέδιο. Η προσπάθεια είναι στο να δημιουργηθούν οι κατάλληλες συνθήκες και να αναπτυχθεί το κατάλληλο επίπεδο συνειδητότητας, ώστε να υπάρξουν καλύτερες επιλογές από πλευράς της ανθρωπότητας.

Αυτό που μπορούμε να πούμε είναι ότι ο κίνδυνος αυτός ξεπεράστηκε.

[Άννα: Καταλαβαίνω ότι είναι κάτι που μου το λένε βλέποντας τι έχει συμβεί στο μέλλον. Καταλαβαίνω ότι μου το λεν σαν κάτι, όχι που έχει τώρα, αυτή τη στιγμή για εμάς ξεπεραστεί αλλά που θα συμβεί στο μέλλον.]

Ερώτηση 7η: Είναι αυτό που λέμε ότι «έχει κλείσει η πύλη του κακού»;

Απάντηση:

Αυτό που λες έχει διαφορετική ερμηνεία. Μπορείς να το δεις, μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις σ' αυτήν την περίπτωση ίσως αλλά δεν υπάρχει πλήρης αντιστοιχία. Είναι μία δράση μειωμένης αντίληψης. Η κατάσταση αυτή ξεπεράστηκε.

Ερώτηση 8η: Δεν θα μας εξηγήσει τις πέτρες που είδα ότι έπεφταν; Έχει σχέση με το παρελθόν;

Απάντηση:

Είναι πληροφορίες. Φαντάσου ότι είναι σπόροι που σε γονιμοποιούν. Γονιμοποιούν την αντίληψή σου. Αυτή τη στιγμή εσύ τους εικονοποίησες σαν πέτρες. Είναι σπόροι, που γονιμοποιούν την αντίληψή σου. Θα μπορούσες σε ένα άλλο επίπεδο να πεις ότι είναι κωδικοί που έλαβες, που περιμένουν να εκφραστούν.

[Ακολούθησε μοίρασμα εμπειριών της εργασίας που προηγήθηκε]

Άννα: Ο κύκλος του Ενώχ με τον Άλιστερ θα ξεκινήσει τον επόμενο μήνα.

Το είπα αυτό... αλλά αυτό που μου είπαν στην πραγματικότητα ήταν: «Και τώρα, δώσ' τους το τελειωτικό χτύπημα: ο κύκλος του Άλιστερ θα ξεκινήσει τον επόμενο μήνα». [γέλια] Αλλά δεν το είπα, μου φάνηκε κάπως....



Αυτό το έργο χορηγείται με άδεια [Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/)